

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 1998-1999

23 oktober 1998

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

INHOUDSOPGAVE

I. VRAGEN VAN DE VLAAMSE VOLKSVERTEGENWOORDIGERS EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS (Reglement artikel 81, 1, 2, 3, 5 en 7)

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn	Blz.
Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie	271
Luc Van den Bossche, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken	283
Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling	300
Wivina Demeester-De Meyer, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid	317
Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening	318
Eric Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media	338
Leo Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting	347
Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn	352
Brigitte Grouwels, Vlaams minister van Brusselse Aangelegenheden en Gelijkekansenbeleid	373
B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn	
Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie	376
Luc Van den Bossche, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken	383
Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling	393
Wivina Demeester-De Meyer, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid	415
Leo Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting	416
Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn	425

II. VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS EN WAAROP NOG NIET WERD GEANTWOORD (Reglement artikel 81, 6)

Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie	428
Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling	429
Wivina Demeester-De Meyer, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid	430

III. VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS MET TEN MINSTE TIEN WERKDAGEN EN DIE OP VERZOEK VAN DE VRAAGSTELLERS WERDEN OMGEZET IN VRAGEN OM UITLEG (Reglement artikel 81, 4)

Nihil

REGISTER	432
----------------	-----

**I. VRAGEN VAN DE VLAAMSE
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS EN
ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS
(Reglement artikel 81, 1, 2, 3, 5 en 7)**

**A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de
reglementaire termijn**

LUC VAN DEN BRANDE

MINISTER-PRESIDENT
VAN DE VLAAMSE REGERING,
VLAAMS MINISTER VAN BUITENLANDS
BELEID, EUROPESE AANGELEGENHEDEN,
WETENSCHAP EN TECHNOLOGIE

**Vraag nr. 193
van 22 juni 1998
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Voeren – Jeugdherberg De Veurs

Na de brand in mei van vorig jaar is de jeugdherberg De Veurs in Voeren nog steeds gesloten.

Naar verluidt zouden de herstellingswerken pas in de loop van deze of volgende maand worden aanbesteed.

Kan de minister medelen of dit echt niet sneller kon ?

Wanneer worden de werken beëindigd en wanneer kan de jeugdherberg derhalve opnieuw in gebruik worden genomen ?

Werd er een alternatieve oplossing gezocht en eventueel gevonden voor jongeren die niet in de jeugdherberg terecht kunnen ?

Antwoord

Na de brand in mei vorig jaar in de jeugdherberg in Voeren werden onmiddellijk de nodige initiatieven genomen om de werken aan de jeugdherberg uit te voeren.

De procedure voor overheidsaanbestedingen diende evenwel te worden gevolgd. De architect diende op zijn beurt het nodige studiewerk met betrekking tot de veiligheid te voltooien.

Op 10 juli 1998 werden de werken openbaar aanbesteed. Het vergelijkend onderzoek onder de inschrijvers is ondertussen afgerond, na eerst advies te hebben ingewonnen bij de dienst Gesubsidieerde Werken van de Vlaamse Gemeenschap. De werken dienen aan te vangen op 21 september 1998.

Voor de loten werden de volgende realisatietermijnen vastgelegd :

- lot 1, bouwwerken, 50 werkdagen ;
- lot 2, centrale verwarming en brandleidingen, 30 werkdagen ;
- lot 3, branddetectie en elektriciteitswerken, 20 werkdagen.

Aangezien de werken grotendeels gelijktijdig kunnen worden uitgevoerd, mag de realisatie worden verwacht 60 werkdagen na de startdatum. De nieuwe ingebruikneming zou dan voor eind dit jaar kunnen worden voorzien.

De Vlaamse Jeugdherbergcentrale voorzag in alternatieve oplossingen voor jongeren die niet in de jeugdherberg terechtkonden maar toch de wens uitdrukten in Voeren te logeren.

**Vraag nr. 201
van 3 juli 1998
van de heer CHRISTIAN VAN EYKEN**

Gids Welkom in Vlaanderen – Selectie geadresseerden in de Rand (2)

Ik dank de minister-president voor zijn antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 167 van 19 mei 1998 inzake de brochure "Welkom in Vlaanderen" (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 17 van 10 juli 1998, blz. 2260 – red.*).

Graag had ik daarenboven nog het volgende vernomen.

1. Welk bedrijf houdt zich hiermee bezig ?
2. Is er een tekst van de overeenkomst beschikbaar die werd afgesloten met het bedrijf ?
3. Wat is de kostprijs van een dergelijke call-screening en het aanleggen van een database ?
4. Hoe worden de buitenlanders geselecteerd ? Hoe wordt hun afkomst bepaald ?

Antwoord

De opdracht tot verspreiding van de "Welkom in Vlaanderen"-brochure werd toegewezen aan Sebe-co Mediaphone uit Gent. Deze toewijzing gebeurde op basis van het ingediende prijsvoorstel van dit bedrijf, volgens de prijsaanvraag die door de administratie aan zes bedrijven werd toegezonden.

Er werd geen afzonderlijke bijkomende overeenkomst met dit bedrijf afgesloten.

De kostprijs voor de aankoop, call-screening, onderhoud en personalisatie van het adressenbestand bedroeg 100 frank per adres. Daarbij kwamen nog de kosten voor de software-ontwikkeling, administratie -en personeelskosten, verzend- en telefoonkosten en dergelijke meer. Het totaalbedrag voor deze operatie bedroeg aldus 1.104.372 frank.

De wijze waarop de uiteindelijke selectie gebeurde, behoort wellicht tot de bedrijfsgeheimen van voormelde firma. Van de meer dan vierduizend gericht verzonden brochures, is minder dan 1 % teruggekeerd. Dit wijst mijns inziens toch wel op een degelijke manier van werken.

Tot slot wil ik erop wijzen dat van geen enkele buitenlander de afkomst werd bepaald. Enkel de nationaliteit werd vastgesteld.

Als bijkomende informatie kan ik ook nog meedelen dat dit bestand, dat zoals reeds gezegd exclusief eigendom is van de Vlaamse Gemeenschap, niet alleen voor het toezenden van de "Welkom in Vlaanderen"-gids wordt gebruikt. Zo werden de betrokkenen, in hun taal, uitgenodigd om deel te nemen aan De Gordel. Een aantal onder hen was aanwezig op de officiële opening van de museumtuinen van het kasteel van Gaasbeek. Zij krijgen informatie over de activiteiten van de gemeenschapscentra in de Rand en in voorkomend geval zal hun ook andere relevante informatie van de Vlaamse overheid worden toegezonden.

**Vraag nr. 204
van 7 juli 1998
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Belgisch-Nederlands Wielingenoverleg – Betrokkenheid

Begin 1994 kwamen de Belgische en Nederlandse regering overeen om onderhandelingen te beginnen over een geschil met betrekking tot de soe-

reiniteit over de Wielingen, de belangrijkste vaargeul van de Westerschelde naar de Noordzee.

Aangezien onder meer de loods- en bebakeningsdiensten van en naar de havens, de sleep- en redingsdiensten op zee, de baggerwerken, enzovoort, behoren tot de bevoegdheid van Vlaanderen, neem ik aan dat de Vlaamse regering op de hoogte wordt gehouden van de stand van zaken van die onderhandelingen.

Kan de minister-president hieromtrent informatie verstrekken ?

Wordt de Vlaamse regering op enige wijze bij de vermelde onderhandelingen betrokken ?

Antwoord

De Nederlandse aanspraken qua soevereiniteit over de Wielingen, het deel van de zee gelegen aan de monding van de Westerschelde en voor de haven van Zeebrugge, was een agendapunt tijdens de onderhandelingen tussen de ambtelijke delegaties van België en Nederland over de zijwaartse afbakening van het ganse zeegebied tussen beide landen. De Belgische coördinatie ter voorbereiding van die onderhandelingen verliep steeds met de medewerking van de Vlaamse administraties Buitenlands Beleid en Waterwegen en Zeewezen. Bovendien waren de Vlaamse diensten actief betrokken bij het internationaal overleg zelf, onder andere via het verstrekken van juridische en economische studies over dat zeegebied en via de opmaak van kaarten met mogelijke en wederzijds voorgestelde grenslijnen.

De federale en de Vlaamse diensten verschilden niet van standpunt met betrekking tot de Nederlandse claim op de Wielingen : omwille van het belang voor de scheepvaarttrafiëk van en naar Zeebrugge, waren zij het erover eens dat een eventuele onverzettelijkheid van Nederlandse zijde zou aanleiding geven tot de verbreking van de onderhandelingen. De Nederlandse opeising van de Wielingen werd echter niet gehandhaafd.

Die onderhandelingen begonnen in november 1994 en eindigden met een ambtelijk akkoord in mei 1996. Dit heeft in november 1996 geleid tot de ondertekening door de federale en de Nederlandse ministers van Buitenlandse Zaken van twee verdragen, het ene met betrekking tot de afbakening van de territoriale zee en het andere betreffende de afbakening van het continentaal plateau. De

verdragsprocedures hebben momenteel in beide landen hun verder verloop.

In het ondertekende verdrag inzake de afbakening van de territoriale zee doet Nederland impliciet afstand van de soevereiniteitseis. De grens van de territoriale zeegebieden van België en Nederland begint immers zeewaarts in noordwestelijke richting te lopen vanaf de landsgrens.

**Vraag nr. 206
van 9 juli 1998
van de heer DIDIER RAMOUDT**

Premiestelsel logiesverstrekkende bedrijven – Evaluatie

Het decreet inzake de logiesverstrekkende bedrijven heeft bijgedragen tot een grondige vernieuwing en kwaliteitsverbetering van de hotelsector in Vlaanderen, waardoor de sector internationaal competitief geworden is.

Ondanks de intentie van de minister-president om blijvende aandacht te schenken aan de kwaliteit van het Vlaamse hotelproduct (cfr. toelichting begroting 1998) werd bij besluit van de Vlaamse regering van 26 mei 1998, het besluit van 27 januari 1988 tot vaststelling van de voorwaarden waaronder premies kunnen worden toegekend voor het bouwen of moderniseren van logiesverstrekkende bedrijven, opgeheven. Als motivatie hiervoor wordt vermeld: het vermijden van een snelle toevloed van dossiers wegens budgettaire implicaties.

1. Volgens het besluit van 26 mei 1998 worden de premieaanvragen ingediend vóór 1 januari 1998, afgehandeld. Over hoeveel dossiers gaat het? Hoeveel middelen zijn er nodig indien al deze dossiers worden afgehandeld? Worden deze middelen ingeschreven op de begroting 1999?
2. Is volgens de minister-president de doelstelling van het decreet inzake de logiesverstrekkende bedrijven volledig gerealiseerd? Is hiernaar onderzoek verricht? Zo ja, wat zijn de resultaten van dit onderzoek?
3. Wordt er reeds onderzoek verricht naar het economisch en sociaal effect van de premieregeling? Zo ja, wat zijn de resultaten van dit onderzoek? Zo nee, is het niet opportuun om een dergelijk onderzoek te laten uitvoeren vooraleer maatregelen te treffen inzake de premies?

4. Wordt er in de toekomst in andere stimuli voorzien om de kwaliteitsverbetering van dit toeristisch product verder te ondersteunen? Zo ja, welke?
5. De nieuwe Benelux-classificatienormen dienen te worden toegepast vanaf 1 januari 2000, waardoor de sector voor een belangrijke uitdaging staat. Wanneer wordt het besluit inzake de toepassing van deze normen gepubliceerd, zodat de sector zich hierop kan voorbereiden? Kan de sector hierbij rekenen op steun van de Vlaamse Gemeenschap?

Antwoord

1. Er zijn nog 125 dossiers in behandeling bij Toerisme Vlaanderen op basis van het besluit van 26 mei 1998. De dossiers kunnen in volgende categorieën worden opgesplitst, afhankelijk van de stand van de afhandeling van het dossier (situatie 25 mei 1998):
 - 24 dossiers die onmiddellijk kunnen worden uitbetaald, maar waarvoor de uitbetaling bij gebrek aan middelen in 1998 naar 1999 wordt verschoven: bedrag: 34.084.444 frank;
 - 69 dossiers met inspectieadvies en gunstig advies van het technisch comité logiesverstrekkende bedrijven: 83.094.428 frank;
 - 32 dossiers die verder administratief moeten worden vervolledigd: 47.668.000 frank.

Bij de opmaak van de begroting 1999 zal rekening worden gehouden met de onmiddellijk uitbetaalbare dossiers. Vermits de indieners tot 30 juni 1999 de tijd hebben om de nodige stavingsstukken bij Toerisme Vlaanderen in te dienen, kan pas nadien een definitief afbetalingsplan opgesteld worden binnen de draagkracht van de volgende begrotingen.

2. Volgens het auditbureau Ernst & Young is de doelstelling van het decreet inzake logiesverstrekkende bedrijven gerealiseerd. Er werden in totaal voor meer dan 800 miljoen frank premies uitbetaald aan meer dan 700 hotels. Binnen de raad van bestuur van Toerisme Vlaanderen werd dan ook verzocht om deze premie af te schaffen.

Er werd hiernaar geen extern onderzoek verricht.

Toerisme Vlaanderen maakte wel een evaluatie van de effecten die deze premie gedurende de voorbije tien jaar heeft gehad (als **bijlage**).

3. Er werd geen onderzoek verricht naar het economisch en sociaal effect van de premieregeling. Uit het interne onderzoek blijkt dat de premie vooral een hefboomeffect heeft gehad op de vernieuwing en modernisering van de sector. Het multiplicatoreffect van deze vernieuwingsoperatie op het economisch en sociaal weefsel werd niet gemeten.
4. Niet in de onmiddellijke toekomst. Toerisme Vlaanderen kan deze mogelijkheid verder onderzoeken samen met de betrokken sector.
5. De logiesverstrekende bedrijven worden ingelicht over de nieuwe classificatienormen. Na publicatie in het Belgisch Staatsblad zal een informatiefolder worden voorbereid. De sector kan blijven rekenen op de informatieve steun van Toerisme Vlaanderen.

(Bovenvermelde bijlage ligt ter inzage bij het secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

Vraag nr. 207
van 9 juli 1998
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Faciliteitengemeenten – Toezending Franstalige overheidsdocumenten

Kan de minister voor de verschillende faciliteitengemeenten meedelen hoeveel inwoners tot voor de richtlijnen inzake het niet-repetitief karakter van de faciliteiten werden verstrekt, automatisch Franstalige documenten van de Vlaamse overheid kregen toegestuurd ?

Antwoord

De beschikbare cijfers zijn afkomstig van de Dienst Kijk- en Luistergeld en van de Vlaamse Milieumaatschappij. De aantallen verwijzen naar het aantal particulieren dat bij de betrokken administraties ingeschreven was als Franstalig.

1. Dienst Kijk- en Luistergeld

Drogenbos	1.172
Kraainem	3.402
Linkebeek	1.176

St.-Genesius-Rode	3.789
Wommel	2.641
Wezembeek-Oppem	3.068
Bever	257
Herstappe	6
Ronse	1.815
Mesen	30
Spiere-Helkijn	260
Voeren	755

2. Vlaamse Milieumaatschappij

Drogenbos	170
Kraainem	833
Linkebeek	385
St.-Genesius-Rode	914
Wommel	427
Wezembeek-Oppem	968
Bever	27

De cijfers voor de andere faciliteitengemeenten werden door de Vlaamse Milieumaatschappij opgevraagd bij een extern informaticabureau dat instaat voor de verzending van de aanslagformulieren. Zodra deze gegevens beschikbaar zijn, zullen ze worden meegedeeld.

Vraag nr. 208
van 9 juli 1998
van mevrouw MARIJKE DILLEN

Europese structuurfondsen – Stand van zaken

In het kader van de Europese structuurfondsen lopen er in Vlaanderen een aantal programma's die kunnen rekenen op cofinanciering met Europese middelen.

1. Welke programma's zijn thans lopende ? Kan de minister-president een stand van zaken geven ?
2. Wat is de juiste begroting van de cofinanciering met Europese middelen ? Hoe is de verhouding tussen deze Europese financiële inbreng en de Vlaamse financiële inbreng ?
3. Gebeurt er controle door Europa op deze programma's ? Zo ja, door wie en op welke wijze ?

Antwoord

1. In het kader van het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling (EFRO) zijn tijdens de huidige programmaperiode 1994-1999, 15 pro-

gramma's in uitvoering (met inbegrip van de Interreg-programma's voor grensoverschrijdende samenwerking met Nederland, Duitsland en Frankrijk).

Voor elk van deze meerjarenprogramma's geldt dat de Europese middelen definitief dienen te worden toegewezen aan concrete projecten voor het verstrijken van de programmaperiode op 31 december 1999. Nadien resten nog twee jaar voor de effectieve realisatie van de goedge-

keurde projecten en de uitbetaling van de toegekende EU-steun.

Hierna wordt voor elk van de programma's weergegeven (in miljoen fr.) :

- de totale beschikbare EFRO-middelen ;
- de reeds verrichte vastleggingen ;
- de totale voorziene Vlaamse financiële inbreng (Vlaams Gewest, provincies, gemeenten, ...).

	Beschikbaar	Vastleggingen	%	Vlaamse overheidsfinanciering
Doelstelling 2 1997-1999				
Limburg	2.038,8	990,9	48,6	3.780,6
Kempen	1.040,3	445,8	42,8	1.286,0
Doelstelling 5b 1994-1999				
Westhoek-Middenkust	625,8	340,5	54,4	1.078,8
Meetjesland	205,3	58,6	28,5	361,0
Communautaire initiatieven 1994-1999				
Rechar	469,6	294,3	62,6	1.443,6
Konver	232,0	135,1	58,2	339,5
Urban	116,0	66,4	57,2	443,8
Retex	68,0	41,2	60,5	68,1
MKB	107,6	36,0	33,4	107,6
Leader Westhoek	35,2	–	–	26,4
Leader Meetjesland	19,2	–	–	14,2
Euregio Scheldemonde	392,0	259,0	66,1	313,6 *
Benelux Middengebied	1.168,4	535,3	45,8	822,0 *
Euregio Maas-Rijn	1.427,5	1.089,8	76,3	1.367,8 *
West-Vl./Nord-Pas-de-Calais	112,4	78,2	69,6	168,6

* met inbegrip van de andere participerende lidstaten

2. Van Europese zijde wordt controle uitgeoefend op de uitvoering van deze programma's door het directoraat-generaal XVI – Regionaal Beleid en Cohesie, het directoraat-generaal XX – Financiële Controle en de Europese Rekenkamer. Daarbij wordt aandacht besteed aan het globale financiële beheer van het programma, het opgezette controlesysteem in de betrokken lidstaat en de uitvoering van de concrete, medegefinancierde acties en projecten (steekproefsgewijze controle ter plaatse aan de hand van de feitelijke realisaties en originele financiële bewijsstukken).

Vraag nr. 209
van 13 juli 1998
van mevrouw MARIJKE DILLEN

Actieprogramma Informatietechnologie – Stand van zaken

De Vlaamse regering heeft een Vlaams Actieprogramma Informatietechnologie. Hiervoor zijn aanzienlijke financiële middelen ter beschikking gesteld in het terechte belang van de ontwikkeling van de technologische kennis.

1. De eerste fase van dit Actieprogramma Informatietechnologie is afgerond.

Kan de minister-president de resultaten hiervan mededelen ?

28 projecten werden gunstig geadviseerd.

Kan de minister-president hiervan een overzicht geven ?

2. Een aantal projecten worden met succes gecommercialiseerd op de internationale markt.

Kan de minister-president ook hiervan een overzicht geven ?

3. Binnen de eerste fase hebben 85 bedrijven en onderzoekscentra samen 52 projecten ingediend.

Op welke basis gebeurde de selectie, aan de hand van welke criteria en wie was hiervoor verantwoordelijk ?

Antwoord

De vragen die betrekking hebben op de eerste fase van het actieprogramma, kunnen best chronologisch worden besproken.

De selectie van de eerste fase van het ITA (vraag 3)

In 1995 besliste de Vlaamse regering een Actieprogramma Informatietechnologie (ITA-1) op te starten. Binnen de eerste fase van het actieprogramma dienden 85 bedrijven en onderzoekscentra samen 52 projecten in, goed voor een steunvolume van 2 miljard. Na een strenge selectie werden 28 projec-

ten positief geadviseerd, goed voor een steunvolume van 1,1 miljard. Selectie en beheer zijn in handen van het Vlaams Instituut voor de Bevordering van het Wetenschappelijk-Technologisch Onderzoek in de Industrie (IWT).

De cruciale stap in de selectieprocedure was een evaluatie door een internationaal expertenpanel. Zij brachten hun adviezen uit in drie subcomités (telecommunicatie- en netwerktechnologie, toepassingstechnologie, en multimedia) en een plenaire sessie.

De ingediende projectvoorstellen werden hierbij alle onderworpen aan een multi-criteria-analyse, waarin elk project aan diverse criteria werd getoetst en tegenover elkaar werden afgewogen. De criteria betroffen zowel de aanbodzijde van het onderzoek (gerelateerd naar de kwaliteit van het project : originaliteit en creativiteit ; haalbaarheid binnen het voorziene tijdsbestek ; innoverend karakter, enz.), als de vraagzijde van het project (gerelateerd naar de externe factoren : markt, valorisatiepotentieel in Vlaanderen, behoeften, enz.).

De selectie van de eerste fase van het ITA staat in extenso beschreven in het Jaarverslag 1995 van het IWT, blz. 34 tot 40.

Goedgekeurde projecten van de eerste fase van het ITA (vraag 1)

Hierna wordt een overzicht gegeven van de gunstig geadviseerde projecten van het ITA-1. Een uitgebreider overzicht met vermelding van alle onderzoekspartners per project is weergegeven in het Activiteitenrapport 1996 van het IWT (p. 89 tot 93).

Identificatie (IWT-nummer, aanvrager, titel)			Steun (in fr.)	Mens- kracht (in mens- maanden)
Toepassingstechnologie				
950221	Materialise	Three dimensional FAX technology for concurrent engineering	19.033.000	123 mm
950226	Lernout & Hauspie	KIDS : Voice as means of operation for Applications in Edutainment and SetTop Boxes with prime attention tot the Younger Users	34.208.716	192 mm
950232	Datasoft mangmt.	Patiënt en Dossier	29.432.374	162 mm
950233	Telindus Netw. Leuven	Transport of high quality video images at low bitrates combined with decentralized image management and image processing facilities	31.029.138	347 mm
950237	Trint Electronics	Supervision Systems Integrated Network (SSIN)	2.746.525	48 mm
950244	Eurosense Technologies	Wavelets based interactive video communication and image database consulting	24.688.305	168 mm
950247	Agfa-Gevaert	Adding images to an integrated multimedia patient record	48.526.229	491 mm
Telecommunicatie en netwerktechnologie				
950202*	KUL-TW-ESAT-OOST.	Integration, management and processing of images for high-end applications	77.869.388	484 mm
950205	SAIT Devlonics	Doenbaarheidsstudie van spread-spectrum transmissie in toekomstige draadloze multimedia netwerken	37.992.978	318 mm
950214*	UG-TW-Lagasse	Design and Control of Broadband Networks for Multimedia Applications	66.014.889	391 mm
950216	Alcatel Bell Telephone	Hybrid Fiber Coax System (HFC-systems)	171.454.172	1.635 mm
950223*	IMEC-VSDM-De Man	Integrating Signal Processing Systems (ISIS)	65.021.027	287 mm
950228	Siemens ATEA	Development of an Optical Business Network for Multimedia Applications	24.236.393	217 mm
950229	Raychem	Development of Enabling Technologies for Multimedia Hybrid Fiber-Coax Access Networks	24.236.393	216 mm
950230	Siemens ATEA	The development of a demonstration model for Broadband Access Networks	67.559.496	423 mm
950231	Siemens ATEA	Mobile Multimedia Networks	39.169.911	573 mm

Identificatie (IWT-nummer, aanvrager, titel)			Steun (in fr.)	Mens- kracht (in mens- maanden)
950234	Barco Commun. Systems	Network Monitoring and Management	39.360.013	535 mm
950242	ISI-Eonic Systems	KASS : Kernels with Application Specific Services	6.528.389	58 mm
User multimedia				
950204	Barco Graphics	Systeemaspecten van multimedia-servers voor telepublishing	42.220.633	336 mm
950206	SCIA-Group	Live Code Learning Multimedia System	17.708.048	97 mm
950211	COI	DIGI-loket	7.014.963	88 mm
950215	Elias	Libri-Vision	29.443.427	264 mm
950217	Alcatel Bell Telephone	Networked Multimedia Services	73.052.574	767 mm
950224	Barco Centr. Labo	The role of a Flemish Teleservice Centre in the transfer of Advanced Information and Communication Technologies to SMEs	8.351.428	48 mm
950243	Cimad	IMC : Interactive Multimedia Catalog	26.519.199	228 mm
950245	Roularta	Media on Line	22.384.960	169 mm
950246	GIVI Computertraining	Designing a tool-based methodology for the development of educational applications	7.012.395	44 mm
950250	Lannoo	Onderzoek naar digitaal informatiebeheer in uitgeverijen en optimale presentatie van algemeen-culturele, recreatieve en cartografische informatie via multimedia-dragers en on-line diensten	9.369.650	60 mm

Resultaten van de eerste fase van het ITA (vragen 1 en 2)

Het onderwerp van het ITA, de informatie- en communicatietechnologie, is een bij uitstek internationaal domein, waarin slechts één markt van belang is, met name de wereldmarkt. De vermelding van "resultaten" impliceert dan ook internationale marktsuccessen voor in Vlaanderen gevestigde en O&O-actieve (onderzoek en ontwikkeling) bedrijven. Alhoewel het nog te vroeg is om een eendoordeel te vellen over het succes en de impact van de bereikte resultaten op het vlak van de economische valorisatie, kunnen bij wijze van voorbeeld, en dus zeker niet exhaustief, nu reeds

enkele recente, in het oog springende bedrijfssuccessen worden vermeld, die in belangrijke mate in het kader van het ITA werden gerealiseerd.

- Een gemengd netwerk van coaxiale koperkabel en optische vezel voor tweewegsmultimedia-communicatie (data, Internet, ...), gedemonstreerd door Alcatel Bell en Integan, werd succesvol onthaald op een Telecom-conferentie in Toronto (10/97).
- Materialise biedt via Internet een dienst aan waarbij klanten wereldwijd door middel van speciale (gratis) software een elektronische 3D-beschrijving van hun product "bestellen", waar-

van de volgende dag een stereolithografisch model wordt geleverd. De dienst kent een explosief commercieel succes.

- Op een congres in Stockholm (5/98) is door Lernout & Hauspie een uitgewerkte demo getoond van een taalleersysteem voor kinderen met leerproblemen, stoelend op een bijzondere patroonherkenning voor kindertaal.
- Siemens ATEA, Barco, Raychem, Lucent ontwikkelden elk belangrijke componenten voor multimedianeetwerktoepassingen (o.a. Telenet Vlaanderen) en voor mobiele communicatie (GSM en DECT).
- Eonic Systems is het enige nog onafhankelijke bedrijf ter wereld dat een reële tijdsbesturings-systeem voor digitale procesverwerkingstoepassingen levert, dat qua prestaties uniek is op wereldniveau en geïmplementeerd is in een recente processor van Texas Instruments (TI).
- Tussen de OCMW-ziekenhuizen in Antwerpen is in samenwerking met Agfa-Gevaert een centraal archiveringssysteem opgezet voor beeldrapporten, die vanuit de verschillende ziekenhuizen opgevraagd kunnen worden via het ATM-glasvezelnetwerk van de stad Antwerpen (Manap). Agfa-Gevaert heeft bovendien een belangrijk contract in de wacht gesleept voor levering van materieel aan Amerikaanse legerziekenhuizen voor het opzetten van digitale netwerken voor archivering en distributie van medische diagnostische beelden en informatie.
- Elias demonstreert een nieuwe generatie Internet-gebaseerde bibliotheeksoftware, die met succes wordt onthaald in nationale bibliotheken van Canada, Australië, enzovoort.

Bovendien kunnen we nog andere positieve vaststellingen maken.

- Binnen het ITA-I programma werden ongeveer 250 onderzoekers per jaar, gedurende drie jaar ingezet. Meer dan drie kwart van de werkzaamheden zijn ondertussen uitgevoerd. Uit de gegevens die thans beschikbaar zijn, kan men stellen dat globaal genomen de meeste projecten hun doelstellingen zullen realiseren. De snel evoluerende technologische en marktperspectieven noopten wel tot een bijsturing van een aantal projecten.
- In het ITA-I werd een nieuw concept uitgetest van "generische basisonderzoeksprojecten", die

worden uitgevoerd door interuniversitaire consortia en met een sterke sturing en opvolging van het onderzoekswerk door een groep van industriële peters. Dit concept wordt door de bedrijven en onderzoeksinstituten als zeer positief ervaren. Dit werk is reeds uitgemond in demonstratie van nieuwe concepten inzake netwerkplanning, medische beeldverwerking, enzovoort.

- Het programma heeft ook aanleiding gegeven tot een verhoogde samenwerking tussen bedrijven onderling (grote én kleine ondernemingen), en met universiteiten, hogescholen en onderzoeksinstituten, waarover de meeste bedrijven zich tevreden uitspreken. Het ITA bracht destijds diverse nieuwe consortia op de been ; het gemiddeld aantal projectpartners in een project lag tussen vier en vijf ! Dit cijfer is veel hoger dan in de autonome functie van het IWT.

**Vraag nr. 210
van 13 juli 1998
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Actieplan Vlaamse Rand – Infobrochure voor werkgevers

Vorig jaar liet de minister-president mij weten dat in uitvoering van het Actieplan van de Vlaamse regering voor de Vlaamse rand rond Brussel aan een informatiebrochure werd gewerkt waarin op een bevattelijke wijze de reglementering inzake het taalgebruik en de bevoegdheden van de Vlaamse Gemeenschap worden uiteengezet (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 19 van 10 juli 1997, blz. 1758 – red.*).

Kan de minister-president mij meedelen of de bedoelde brochure reeds werd gedrukt ?

Op hoeveel exemplaren werd de brochure in dat geval verspreid en onder welk doelpubliek ?

Antwoord

De tekst van de brochure inzake het taalgebruik in sociale relaties is klaar voor druk.

Momenteel wordt door de bevoegde diensten, in samenspraak met de informatieambtenaar, nagegaan op welke wijze deze brochure het best wordt verspreid, alsook welke oplage men nodig heeft.

Vraag nr. 212
van 13 juli 1998
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Actieplan Vlaamse Rand – Taalvoorwaarden bij subsidiëring

In antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 182 van 30 juni 1997 over taalbepalingen in de erkennings- en subsidiëeringsvoorwaarden van de Vlaamse Gemeenschap, deelde de minister-president mij mee dat de permanente werkgroep Vlaamse Rand de opdracht had om het geheel van de regelgeving te screenen op mogelijke leemtes (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 2 van 16 oktober 1997, blz. 171 – red.*).

Kan de minister-president in dat verband een stand van zaken verstrekken ?

Antwoord

De problematiek van het screenen van de Vlaamse regelgeving inzake taalbepalingen in de erkennings- en subsidiëeringsvoorwaarden werd besproken in de interdepartementale werkgroep Vlaamse Rand.

Wegens de grote complexiteit van het geheel van deze regelgeving werd aan het college van secretarissen-generaal gevraagd dat elk departement van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap dat voor de eigen bevoegdheidsdomeinen zou doen. Vooral als beleidsmatige wijzigingen in de bestaande reglementering nodig blijken, zou tevens worden onderzocht of deze regelgeving al dan niet diende te worden aangepast om het Vlaams karakter van de erkende en/of gesubsidieerde initiatieven te vrijwaren.

Voor meer concrete gegevens hierover dient de Vlaamse volksvertegenwoordiger zich te wenden tot de functioneel bevoegde Vlaamse ministers.

Vraag nr. 213
van 13 juli 1998
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Actieplan Vlaamse Rand – Werkgroep Taalproblematiek

In zijn antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 176 van 30 juni 1997 deelde de minister-president mee dat de provincie Vlaams-Brabant en de Vlaamse Gemeenschap een permanente werkgroep Taalpro-

blematiek hadden opgericht, die de problemen zou centraliseren en naar de bevoegde diensten zou verwijzen, en tevens advies zou verschaffen (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 2 van 16 oktober 1997, blz. 168 – red.*).

Kan de minister-president meedelen hoeveel dossiers sedertdien door de werkgroep werden behandeld en welk gevolg eraan werd gegeven ?

Kan hij tevens een stand van zaken geven m.b.t. de uitvoering van het dienstencontract met de provincie Vlaams-Brabant waarmee een onderzoeksprogramma zou worden opgestart rond de verfijning van de taalwetgeving ?

Antwoord

De Permanente Werkgroep Taalgebruik (PWT) bestaat uit vijf ambtenaren van de provincie Vlaams-Brabant en één ambtenaar van de Vlaamse Gemeenschap. De PWT geeft desgevraagd advies over het toezicht van de provincie Vlaams-Brabant inzake de taalproblematiek, coördineert het interne (provinciale) beleid terzake en zorgt voor informatie-uitwisseling tussen de provincie en de Vlaamse Gemeenschap. De vragen waarmee de PWT wordt geconfronteerd, vinden allemaal hun oorsprong in concrete dossiers die door de provinciale ambtenaren worden behandeld.

De PWT vergaderde tot nu toe zevenmaal. Drie vergaderingen werden gewijd aan het onderzoeksproject "verfijning taalwetgeving".

De overige vier vergaderingen werden samengevoegd naar aanleiding van ad hoc vragen in verschillende dossiers. In totaal werd de werkgroep in tien gevallen om advies verzocht. In de tien gevallen werd het advies van de werkgroep door de administratie gevolgd. Grosso modo kan worden gesteld dat het telkens ging om de manier waarop de taalwetgeving in bestuurszaken moet worden geïnterpreteerd. Uiteraard werden hierbij steeds de principes toegepast zoals vervat in dienstorder nr. 7 betreffende het gebruik van de talen in bestuurszaken van de provincie Vlaams-Brabant en de omzendbrief van de Vlaamse regering betreffende het taalgebruik in de diensten van de Vlaamse regering.

Wat het tweede deel van de vraag betreft, moet worden vermeld dat de bestendige deputatie van de provincie Vlaams-Brabant op 30 april jongstleden de uitvoering van de onderzoeksopdracht naar de vernederlandsing van het straatbeeld heeft toe-

vertrouwd aan prof. Marc Boes van het Instituut voor Administratief Recht van de KU Leuven.

In eerste instantie zal een inventaris worden opgemaakt van de bestaande reglementering. Vervolgens zal worden onderzocht hoe de vernederlandsing van het straatbeeld verder kan gereguleerd worden op alle bestuursniveaus. Er zal worden nagegaan hoe de bestaande reglementering inzake reclame, winkels, bedrijven, markten en openbare domeinen kan worden verbeterd met het oog op de vernederlandsing, of nieuwe reglementering mogelijk is en zo ja, hoe deze kan worden uitgevoerd en/of afgedwongen. Er zal telkens worden nagegaan hoe de voorgestelde maatregelen kunnen worden ingepast in het onthaal- en integratiebeleid dat de provincie voert in samenwerking met de Vlaamse regering.

**Vraag nr. 214
van 14 juli 1998
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Actieplan Vlaamse Rand – Administratief steunpunt

Op 1 juni van vorig jaar is het nieuwe administratief steunpunt "coördinatie Vlaamse Rand – gemeenten met bijzonder taalstatuut" van start gegaan (*schriftelijke vraag nr. 181 van 30 juni 1997, Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 2 van 16 oktober 1997, blz. 170 – red.*).

Kan de minister een overzicht geven van de werkzaamheden en de bevindingen van deze cel in de loop van dit eerste werkingsjaar ?

Antwoord

Het administratief steunpunt Coördinatie Vlaamse Rand vervult, naast de ontwikkeling van eigen initiatieven, vooral een motorfunctie in de communicatie en informatie tussen de verschillende actoren met betrekking tot de problematiek van de Vlaamse Rand.

De werkzaamheden van de cel liggen vooral op volgende vlakken.

- Verzamelen en verstrekken van alle informatie en zich op de hoogte houden van alle relevante feiten met betrekking tot de Vlaamse Rand, met inbegrip van het verschaffen van inlichtingen

over het terzake gevoerde beleid van de Vlaamse regering.

- Het interdepartementaal overleg, aangevuld met vertegenwoordigers van de provincie Vlaams-Brabant en de VZW De Rand. Deze werkgroep komt ongeveer maandelijks bijeen. Men wisselt er informatie uit, kondigt elkaars initiatieven aan en bespreekt er eventuele knelpunten.
- Naast dit gestructureerd overleg zijn er evenwel veelvuldig informele contacten met de VZW De Rand, de VZW Informatie Vlaamse Rand, de provincie Vlaams-Brabant en andere afdelingen van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap over tal van aangelegenheden.
- Het steunpunt heeft zich daarnaast het eerste jaar ook vooral toegespitst op de ontwikkeling van eigen initiatieven inzake voorlichting Vlaamse Rand, onder meer :
 - gids Welkom in Vlaanderen ;
 - advertentiecampaagnes buitenlandse pers gericht op EU-burgers ;
 - sensibiliseringsspotjes Ring TV ;
 - marktonderzoek Randkrant ;
 - betrekken van EU-burgers in de Rand bij het Vlaamse culturele leven : uitnodiging voor de museumtuin van het Kasteel van Gaasbeek ; uitnodiging tot deelname aan de Gordel.

Deze initiatieven zijn reeds voorbij of lopen nog steeds door.

Daarnaast zijn in voorbereiding :

- reportages op Ring TV om het globale beleid van de Vlaamse regering in de Rand toe te lichten ;
- educatief stripverhaal over de Vlaamse Rand ;
- brochure, bestemd voor een ruim publiek, waarin de taalverhoudingen in België op een correcte wijze worden weergegeven.

Uit spontane reacties van het doelpubliek, zowel Vlamingen als buitenlanders, blijkt dat deze initiatieven overwegend als zeer positief worden ervaren.

Vraag nr. 217
van 25 augustus 1998
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Sociale economie – Maatregelen

Op 8 juli 1998 werd in het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet inzake de sociale werkplaatsen goedgekeurd. Tijdens de voorbereiding in de commissie kwam geregeld het kader ter sprake van de sociale economie waarin deze sociale werkplaatsen worden gesitueerd.

Een totaalbeeld van de huidige ontwikkeling in en rond de sociale economie ontbreekt. Sommige dossiers leveren een bijdrage via (on)rechtstreekse tewerkstellingsmaatregelen, ondersteuning van management, opleiding en vorming, projectondersteuning, informatie, wetenschappelijk onderzoek, enzovoort. Verschillende ministers kunnen het beeld dus inkleuren vanuit hun eigen beleid : alleen is het geheel nu ondoorzichtig.

1. Welke maatregelen werden door de minister tijdens deze legislatuur genomen die een weerslag kunnen hebben inzake sociale economie ?
2. Is er in het budget van de minister een bedrag opgenomen dat een weerslag kan hebben/heeft op sociale economie ? Werd dit bedrag in 1996, 1997 opgenomen ? Hoe ?
3. Werden hierdoor bijkomende tewerkstellingskansen gecreëerd ? Zo ja, voor welke groepen ?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers.

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling.

Vraag nr. 219
van 25 augustus 1998
van mevrouw CECILE VERWIMP-SILLIS

Roemenië – Steunprojecten

Vlaanderen heeft niet gewacht op de goedkeuring van een cultureel akkoord om samen te werken met het Roemeense volk en zijn overheden. Sinds de revolutie van december '89 is er op verschillende niveaus daadwerkelijk eerst noodhulp, naderhand structurele hulp geboden aan de zwaar

beproefde bevolking. De middelen hiervoor kwamen zowel van particulieren als van lokale en hogere overheden.

Graag vernam ik welke projecten in de periode 1990-1998 door de Vlaamse overheid in Roemenië werden gesteund en voor welk bedrag per project ?

Antwoord

Zoals ik reeds tijdens de bespreking van het samenwerkingsprogramma van de Vlaamse regering voor Centraal- en Oost-Europa en bij antwoorden op vragen van collega's van de Vlaams volksvertegenwoordiger onderstreepte, heeft Vlaanderen reeds geruime tijd met inzet van aanzienlijke middelen steun geboden aan het hervormingsproces in Centraal- en Oost-Europa. De steun die aan Roemenië werd geboden, viel daarbij niet enkel op door de omvang en de aard van de hulp, maar ook door het feit dat de overheid hier kon voortbouwen op een breed draagvlak dat door Vlaamse gemeenten en actiecomités werd aange-reikt.

De Vlaamse regering heeft deze initiatieven proberen aan te vullen. Vanaf 1996, toen verdragsonderhandelingen tussen Vlaanderen en Roemenië werden gestart, was dat land een prioritaire partner en groeide het aantal projecten dat binnen het samenwerkingsprogramma werd gefinancierd in Roemenië sterk aan.

Tussen 1992, toen het samenwerkingsprogramma van start ging, en eind 1997, werden voor Roemenië 48 projecten goedgekeurd :

1992	:	3	–	51.037.408 fr.
1993	:	4	–	15.431.322 fr.
1994	:	6	–	15.610.395 fr.
1995	:	8	–	33.202.648 fr.
1996	:	13	–	72.713.589 fr.
1997	:	14	–	65.508.388 fr.

Sommige van deze projecten liepen niet enkel in Roemenië, maar ook in een aantal andere Oost-Europese landen. Het is derhalve niet steeds mogelijk het precieze bedrag te bepalen dat vanuit het samenwerkingsprogramma in Roemenië werd besteed. De jaarlijks bestede bedragen zijn in een aantal gevallen dan ook slechts ramingen.

Binnen het programma voor Centraal- en Oost-Europa kreeg Roemenië, na Polen en Hongarije, het hoogste aantal projecten toegewezen.

Daarenboven worden ook door de administratie Buitenlands Beleid de volgende projecten gefinancierd :

1997

Fundatia Copiii Romaniei (straatkinderen) – 1.500.000 fr.

Adoptie Dorpen Roemenië (werking) – 350.000 fr.

1998

Fevlado, Ondersteuning van de Roemeense Dovenfederatie – 600.000 fr.

Als bijlage vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger de lijst van de projecten met de toegekende bedragen, evenals de projectfiches die door de administratie Economie per project worden opge maakt.

(Bovenvermelde bijlage ligt ter inzage bij het secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

LUC VAN DEN BOSSCHE

MINISTER VICE-PRESIDENT
VAN DE VLAAMSE REGERING,
VLAAMS MINISTER VAN ONDERWIJS EN
AMBTENARENZAKEN

Vraag nr. 248
van 9 juli 1998
van mevrouw YOLANDE AVONTROODT

Ongewenst seksueel gedrag binnen het onderwijs – Meldpunten

In november 1997 werd via de VZW Limits een project gelanceerd dat de oprichting inhoudt van een Informatiecel Ongewenst Seksueel Gedrag binnen het Onderwijs. Met dit project wil men informatie en advies geven aan directies, leerkrachten, leerlingen, ouders, PMS/MST-medewerkers en begeleiders van leerlingen. De VZW werkt met psychologen, seksuologen en heeft expertise en werkt onder andere voor de stad Antwerpen en een aantal bedrijven, onder meer door plaatselijke bemiddeling.

In se is dit een zeer lovenswaardig initiatief in het kader van de specifieke aandacht voor de bescherming en ondersteuning van de integriteit van de leerling.

Toch had ik graag enkele verduidelijkingen van de minister gekregen.

1. Is het juist dat de VZW en de informatiecel zowel voor leerkrachten als voor leerlingen optreden ?

Zo ja, acht de minister het dan niet wenselijk dat er in een gedifferentieerde aanpak wordt voorzien, zeker gelet op de specifieke noden van kinderen ?

2. Over welke personeelsformatie beschikken de VZW en de cel (aantallen, wijze van aanwerving, kwalificaties, ...) ? Kortom over welke concrete expertise beschikken zij ?

3. Welke andere initiatieven werden genomen ter uitvoering van de aanbevelingen van de Nationale Commissie tegen Seksuele Uitbuiting van Kinderen ?

4. Op welke wijze wordt deskundigheid terzake uitgebouwd ?

Wordt er in de lerarenopleiding en in de navorming een specifiek luik opgenomen ?

Antwoord

1. Het is juist dat de VZW en de informatiecel zowel voor leerkrachten als voor leerlingen optreden.

Sinds november 1997 is er met de VZW Limits een overeenkomst afgesloten. Het project dat deze VZW voor de Vlaamse Gemeenschap uitvoert, heeft als doel een "Informatiecel Ongewenst Seksueel Gedrag binnen het Onderwijs" uit te bouwen.

De VZW Limits heeft zich ertoe verbonden om :

- telefonische informatie te verstrekken rond ongewenst seksueel gedrag op school aan iedereen die bij het onderwijsgebeuren betrokken is (ouders, leerlingen, directie en leerkrachten, PMS en MST, leerlingbegeleiders ...);
- klachten op anonieme wijze te registreren ;
- op vraag van de schooldirectie klachten te behandelen met betrekking tot ongewenst seksueel gedrag ;

- een draaiboek te ontwerpen dat in crisissituaties kan worden gebruikt ;
- voorstellen te formuleren voor een verder beleid met betrekking tot ongewenst seksueel gedrag.

De aanpak is steeds gedifferentieerd omdat elke melding een specifieke oplossing vraagt. Het personeel beperkt zich tot luisteren en adviezen geven, wat zijn opdracht binnen onderwijs betreft.

Voor de opdrachten van de stad Antwerpen en de privé-bedrijven is de aanpak veel directiever en zal de VZW ook bemiddelen tussen betrokkenen.

Reeds vlug kwam de VZW tot de vaststelling dat sommige vormen van ongewenst seksueel gedrag gepaard gaan met vormen van geweld (niet onmiddellijk fysiek geweld) en machtsmisbruik, niet alleen in de relatie leerling-leerkracht, maar ook in de relatie van leerkrachten onderling en in de relatie leerkrachten-directie, dit in zowel basis, secundair als in hoger onderwijs. Het gaat dus duidelijk om machtsfenomenen. De basisovereenkomst met de VZW werd dan ook uitgebreid van informatiecel tot een "meldpunt geweld binnen onderwijs". De VZW verleent ten aanzien van deze opdracht dezelfde diensten als inzake het "ongewenst seksueel gedrag op school", met inbegrip van klachtenbehandeling.

Het is een opvallend fenomeen dat meldingen steeds uitgaan van ouders, familie, directie, inspectie of PMS-centrum en zelden van leerlingen. Er wordt nagegaan in welke mate de telefoonlijn bij de leerlingen zelf meer bekendheid kan krijgen en in welke mate een aantal psychologische drempels kunnen worden weggewerkt.

2. De VZW telt drie oprichtende leden. Twee ervan hebben het diploma psycholoog/seksuoloog. Eén is relatietherapeut/seksuoloog.

Allen hebben een bijkomende opleiding gevolgd en zijn erkende trainers in de problematiek van ongewenste intimiteiten op het werk.

Het secretariaatswerk gebeurt door een maatschappelijk werkster met een diploma psychotherapie.

3. *Een modelbeleidsplan voor scholen door CGSO-trefpunt*

Leerlingenbegeleiding, leerlingenparticipatie en rechten van kinderen zijn hefboomen voor een gezonde en veilige school met een onderbouwd, effectief beleid, ook inzake preventie van ongewenst seksueel gedrag. Deze uitgangspunten werden ook uitgedrukt in de verscheidene voorstellen (o.a. nr. 15, 21 en 23) van het Nationaal Forum, voorstellen die zich al dan niet exclusief naar het onderwijs richten.

Met de steun van de Vlaamse minister van Onderwijs heeft het CGSO-trefpunt (Centrum voor Gezinsplanning en Seksuele Opvoeding) een modelbeleidsplan ontworpen voor scholen ter preventie en bestrijding van seksueel misbruik op school.

Dit modelbeleidsplan vertrekt vanuit de idee dat kinderen verplicht op school verblijven tot hun achttiende en er dan ook recht hebben op veiligheid en welzijn. Elke school wordt geconfronteerd met seksueel misbruik, op school of buiten de school. De school, samen met PMS en MST, heeft hierin een verantwoordelijkheid. Enerzijds moeten zij ervoor zorgen dat slachtoffers van ongewenst seksueel gedrag zo goed en zo snel mogelijk worden geholpen. Dit impliceert een zorgsysteem met lage drempel, dat voor slachtoffers op school gemakkelijk toegankelijk is. Anderzijds moeten zij ervoor zorgen dat een kind op school veilig is voor seksuele intimiteiten en ongewenst seksueel gedrag.

Dit model is een handleiding voor scholen die effectief werk willen maken van en starten met een beleid ter preventie en bestrijding van seksueel misbruik op hun school. Het bevat verschillende luiken : preventie, klachtenregeling en begeleiding.

Stuurgroep Ongewenst Seksueel Gedrag op School bij ministerie van Onderwijs

In het najaar van 1997 werd bij het Vlaams ministerie van Onderwijs een stuurgroep Ongewenst Seksueel Gedrag op School opgericht, waarin onder meer zetelen of vertegenwoordigd zijn : de inspecteurs-generaal basisonderwijs en secundair onderwijs, de nationale koepel van vrije centra, het Verbond van Medische-Sociale Instellingen, de voorzitter van de Nationale Commissie tegen Seksuele Uitbuiting van Kinderen, het CVPO, de koepels der oudervereni-

gingen, de verschillende onderwijsnetten, het departement en kabinet Onderwijs.

Deze stuurgroep heeft tot taak de minister te adviseren en te inspireren inzake een beleid om ongewenst seksueel gedrag op school te voorkomen.

In deze stuurgroep zetelt ook de VZW Limits, die van de overheid de opdracht kreeg om een advieslijn voor scholen uit te bouwen en te bemannen met betrekking tot ongewenst seksueel gedrag op school.

Handleiding voor directies : opdracht van de stuurgroep aan CGSO-trefpunt

Van een school een gezonde en veilige plek maken, met ook een effectief beleid ten aanzien van de preventie en bestrijding van ongewenst seksueel gedrag, is een hele opdracht voor directies.

De school heeft een *educatieve functie* : kinderen moeten respectvol met elkaar leren omgaan en de school moet hen sociale vaardigheden bijbrengen en omgangsregels aanleren die hen kunnen helpen op te komen voor eigen grenzen en rechten. Hiertoe moet een school een beroep kunnen doen op leerkrachten (preventiedocenten) die de nodige deskundigheid bezitten en kunnen beschikken over aangepast werkmateriaal.

De school heeft een *preventieve functie* : een bepaling opnemen in het schoolreglement, een functioneel personeelsbeleid, aandacht voor dit thema in het schoolwerkplan, enzovoort.

De school heeft een *begeleidende functie* : door het hanteren van een stappenplan bij het vermoeden van seksueel misbruik, door het aanstellen van een vertrouwenspersoon die slachtoffers kan bijstaan en begeleiden naar meer gespecialiseerde hulp buiten de school.

De school heeft een *bestrijdende functie* : een klacht over ongewenst seksueel gedrag in de school moet op correcte manier worden behandeld en er moet vervolg aan worden gegeven. De school heeft een taak in het betrekken van ouders en leerkrachten in het beleid inzake ongewenst seksueel gedrag.

De school heeft een directie nodig die hierin zijn verantwoordelijkheid opneemt.

Ook inzake preventie van ongewenst seksueel gedrag wordt heel wat gevraagd van de scholen. Directies moeten kunnen beschikken over een handboek met modellen en instrumenten om een beleid in de praktijk te kunnen starten op een manier die aansluit bij het eigen pedagogisch project van de school.

De stuurgroep Ongewenst Seksueel Gedrag op School bij het ministerie van Onderwijs gaf het CGSO-trefpunt de opdracht om zo een handboek te maken.

Detachering van een leerkracht ten bate van het CBSO-trefpunt

Het CGSO-trefpunt was van mening onvoldoende vertrouwd te zijn met de schoolcultuur in het algemeen en met pedagogische schoolprojecten in het bijzonder om een handboek voor directies te kunnen schrijven. Dit tekort werd aangevuld door een gedetacheerde leerkracht aan te werven die een onmisbare meerwaarde levert bij de uitwerking van het handboek. De detachering geldt voor één jaar, en loopt van 1 september 1998 tot 31 augustus 1999.

- De wetgever heeft er duidelijk voor gekozen het curriculum van de lerarenopleiding niet zelf te schrijven. Dit zou onmogelijk zijn in een omgeving van onderwijsvrijheid. Wel is er een akkoord over dat de toekomstige leraren worden getraind uit oogpunt van het concept "basiscompetenties". Preventie van seksueel misbruik bij leerlingen en weerbaarheidstraining als onderdeel daarvan, zitten niet expliciet in de basiscompetenties van de lerarenopleiding. In de basiscompetenties voor leraren zit het als leraar omgaan met seksueel misbruik onder meer vervat in het omgaan met lerenden in sociaal-emotionele probleemsituaties en met lerenden met gedragsmoeilijkheden.

Van de beginnende leraar wordt gevraagd dat hij, met ondersteuning, probleemgedrag kan herkennen bij lerenden. Hij leert daar onder begeleiding van deskundigen mee om te gaan. Onderwijs moet dingen leren onderkennen, maar niet zelf remediëren, wel doorverwijzen naar professionelen. Wat de problematiek ook delicaat maakt, is het gegeven dat het signaleren van seksueel misbruik veelal tegen de ouders ingaat.

Naast deze ondersteuning is juridische ondersteuning aanwezig voor de leraar.

Scholen en leraars kunnen een beroep doen op de deskundigheid van de VZW Limits en Refleks Weerbaarheidscentrum. Er werd ook voor gezorgd dat men ook buiten de school toegang heeft tot de VZW Limits.

Het CGSO-trefpunt beschikt over een opleiding tot vertrouwenspersoon op school. Deze vierdaagse opleiding wil leerkrachten die de taak van vertrouwenspersoon op school opnemen, vertrouwd maken met het thema seksueel misbruik en met de rol en de vaardigheden van de vertrouwenspersoon op school. Deze opleiding werd aangeboden in de navorming van Onderwijs, maar werd niet in aanmerking genomen. Er werd beslist dat de navorming vraaggestuurd zal worden georganiseerd.

**Vraag nr. 249
van 9 juli 1998
van de heer CARL DECALUWE**

Overheidsdiensten – Informatici

De vraag naar informatici neemt almaar toe, zeker ook in het licht van de invoering van de Euro en de toenemende informatisering van de samenleving.

Wanneer er een spanningsveld is tussen vraag en aanbod ontstaan er vaak problemen voor overheidsdiensten.

1. Kan de minister een overzicht geven van het aantal vacatures voor informatici bij de Vlaamse administratie, de diensten met afzonderlijk beheer (DAB) en de Vlaamse openbare instellingen (VOI) ?

Kan hij ook een overzicht geven van het aantal informatici bij de Vlaamse administratie, VOI's en DAB's ?

2. Welke concrete maatregelen worden er eventueel genomen voor het aantrekken en/of het behouden van informatici werkzaam bij respectievelijk de Vlaamse administratie, DAB's en VOI's ?

Antwoord

Vooreerst wil ik opmerken dat ik in het raam van mijn bevoegdheid het antwoord verstrek voor het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, de diensten met afzonderlijk beheer in het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en de vier hiernaver-

melde Vlaamse openbare instellingen waarvoor ik belast ben met het inhoudelijk toezicht. Wat de andere Vlaamse openbare instellingen betreft, verwijs ik naar de andere ministers van de Vlaamse regering die bevoegd zijn voor het bestuur van of het toezicht op deze instellingen, overeenkomstig het besluit van de Vlaamse regering van 19 december 1997 tot bepaling van de bevoegdheden van de leden van de Vlaamse regering.

1. Instelling	Aantal informatici in dienst (contractuelen inbegrepen)
	31/12/97
Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap Diensten met afzonderlijk beheer in het ministerie	60 – –
VLOR	–
ARGO	3
DIGO	1
Universitair Ziekenhuis Gent	7

VLOR : Vlaamse Onderwijsraad

ARGO : Autonome Raad voor het Gemeenschaps-
onderwijs

DIGO : Dienst voor Infrastructuurwerken van het
Gesubsidieerd Onderwijs

Wat de vraag naar vacatures betreft, kan ik medelen dat er op de personeelsformatie van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap voor de departementen Wetenschap, Innovatie en Media en Leefmilieu en Infrastructuur poolbetrekkingen zijn voor de graden adjunct van de directeur, informaticus en ingenieur. Het werken met poolbetrekkingen is bedoeld om een grotere flexibiliteit te hebben bij het invullen van de behoeften, maar heeft wel tot gevolg dat vooraf niet kan worden bepaald hoeveel betrekkingen van informaticus onbezet zijn. Dit is niet zo bij het departement Onderwijs, maar daar zijn alle betrekkingen opgevuld. Ook bij het Universitair Ziekenhuis Gent en DIGO zijn alle betrekkingen van informaticus opgevuld.

Hoe dan ook, ik kan medelen dat er binnen het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, met het oog op de lopende outsourcingprocedure, geen informatici meer worden aangeworven. Ook bij de Vlaamse openbare instellingen VLOR en ARGO worden geen aanwervingen van informatici in het vooruitzicht gesteld.

2. Bij het uitwerken van acties en maatregelen om het aantrekken en/of de uitstroom van informatici onder controle te krijgen en te houden, is het aangewezen een onderscheid te maken tus-

sen structurele maatregelen enerzijds en tijdelijke ingrepen anderzijds.

Het komt er vooral op aan paniekreacties te vermijden, maar de maatregelen, zowel de structurele als de tijdelijke – en zeker die welke passen in het geldelijk beloningsbeleid – in een coherent geheel te benaderen en af te stemmen op de strategische opties. Ongecoördineerde ad hoc wijzigingen om elk probleem individueel of beperkt naar subgroepen op te lossen, zijn uit de boze, omdat zij een toekomstig coherent beloningsbeleid kunnen hypothekeren. Het komt er dus op aan een beleid uit te stippelen dat "intern consistent" en "extern competitief" is. Dit heeft op vandaag onze aandacht.

Structureel is er vooreerst de zorg om IT-jobs (informatietechnologie) marktcompetitief te verlonen. Over de competitiviteit van de basisonlonen die het Vlaams Personeelsstatuut biedt aan diverse informaticafuncties, kan ik grosso modo stellen dat het ministerie extern competitief is. Verder onderzoek is nodig om de interne billijkheid tussen de IT-functies onderling en tegenover de andere functies in het ministerie na te gaan. Het inbrengen van het instrument van functieweging kan hierbij ondersteunend zijn.

Kortetermijnacties kunnen weliswaar voor "afkoeling" zorgen voor – wat naar mijn mening – een tijdelijke oververhitting is van de markt ten gevolge van de milleniumproblematiek, de komst van de euro en de snelle opmars van netwerken. Indien dan toch maatregelen noodzakelijk zouden zijn, dient erover te worden gewaakt dat deze geen hypotheek leggen op de toekomst. Met andere woorden : eventuele maatregelen moeten te gepasten tijde ongedaan kunnen worden gemaakt of kunnen opgenomen worden in een vaste regeling.

In de huidige situatie, en voorzover de analyse het vandaag toelaat, is het (nog) niet noodzakelijk om nu tijdelijke, kortetermijnacties te overwegen. In het ministerie werden reeds de nodige acties opgezet teneinde zowel de IT-impact van het jaar 200 als de invoering van de euro tijdig te kunnen opvangen.

Vraag nr. 251
van 10 juli 1998
van mevrouw MARIJKE DILLEN

Anderstalige leerlingen basisonderwijs – Onthaal-

beleid

Reeds gedurende verschillende jaren wordt er binnen het basisonderwijs een onthaalbeleid voor anderstalige nieuwkomers gevoerd. De regelingen terzake zijn recentelijk uitgebreid.

1. Volgens gegevens van de minister vice-president zijn er ongeveer 750 anderstalige nieuwkomers als regelmatige leerling in het Vlaams lager onderwijs ingeschreven.

Kan hij een opdeling geven volgens de moedertaal van deze kinderen ?

2. Doen de scholen spontaan een beroep op de aanvullende omkadering en extra werkingsmiddelen ?

Worden terzake bepaalde sensibiliseringsacties naar de scholen toe gedaan ?

3. Staat het de scholen vrij deze aanvullende lestijden te gebruiken voor wat de minister vice-president noemt een "taalblad", of is de regeling verplichtend, en geven de scholen aan de ouders van deze anderstalige nieuwkomers voldoende informatie om van deze mogelijkheid gebruik te maken ?

Antwoord

1. Voor het schooljaar 1997-1998 waren er 382 anderstalige nieuwkomers voor wie aanvullende lestijden werden aangevraagd. Hoeveel er effectief zijn ingeschreven, is niet bekend doch er wordt vermoed dat het er ongeveer 750 zijn. Vanaf dit schooljaar is er een nieuwe regelgeving met versoepelde normen en we vermoeden dat we daarmee ongeveer 500 anderstalige nieuwkomers zullen bereiken. Dit betekent dat er dan nog steeds ongeveer 250 anderstalige nieuwkomers niet worden opgevangen via dit systeem.

Een opdeling naar nationaliteit of moedertaal is niet bekend, want dat wordt door de administratie niet opgevraagd.

2. De scholen doen spontaan een beroep op aanvullende lestijden voor anderstalige nieuwkomers en daarmee automatisch voor extra werkingsmiddelen.

Echte sensibiliseringscampagnes worden er door het departement niet op touw gezet naar de scholen toe. Wel worden scholen op de hoog-

te gehouden van de vigerende regelgeving via de omzendbrieven en worden nieuwe initiatieven of nieuwe zaken kenbaar gemaakt tijdens de "Ronde van Vlaanderen" (= een informatiedag voor alle directeurs waarbij de administratie te gast is in de vijf Vlaamse provincies).

- Scholen hebben autonomie en pedagogische vrijheid. Dit wil zeggen dat zij die aanvullende lestijden mogen besteden zoals ze dat willen, met inachtnaam van enkele voorwaarden evenwel. Zo kunnen er aan de kinderen maximaal 12 lestijden taalbad worden gegeven, de rest van de lestijden moeten de kinderen worden opgenomen in de klas met hun leeftijdgenootjes (= bevordering van de sociale integratie); de aanvullende lestijden moeten effectief worden aangewend voor de anderstalige nieuwkomers en er moet een individueel werkplan worden opgesteld voor elke anderstalige nieuwkomer.

Wat scholen aan informatie verstrekken aan de ouders is een zaak van de scholen en wordt vanuit het departement niet opgelegd. Wij weten dan ook niet of zij voldoende informatie verstrekken en wat zij aan informatie verstrekken. Dit kan wel van school tot school verschillend zijn. Vanaf dit schooljaar moet iedere school een schoolreglement opmaken en wellicht zullen heel wat scholen dit onderdeel ook opnemen in hun schoolreglement.

Vraag nr. 254
van 13 juli 1998
van de heer DIRK VAN MECHELEN

Kinderen van asielzoekers – Onderwijsopvang

Zoals de minister weet, ligt de problematiek van de onderwijskundige opvang van kinderen van kandidaat-politieke vluchtelingen mij nauw aan het hart. In dit verband verwijs ik naar mijn actuele vraag over dit onderwerp (Handelingen nr. 50 van 25 juni 1997, blz. 14).

In zijn antwoord verwees de minister naar een evaluatie van het huidige systeem waarbij de VLOR (Vlaamse Onderwijsraad), het departement, de inspectie en derden zouden worden betrokken.

- Is die vierledige evaluatie reeds afgerond en zo ja, wat zijn de vaststellingen, de conclusies en de aanbevelingen van de evaluatoren?

- In tweede instantie had ik graag een overzicht gekregen van de evolutie van dit dossier, inzonderheid wat de toevloed betreft en de budgettaire druk hierdoor gegenereerd.
- Zijn er ondertussen nog verdere contacten geweest met de federale overheid in dit verband en zo ja, wat zijn hiervan de resultaten?

Is het informatieprobleem ondertussen opgelost?

Welke specifieke initiatieven werden voor het schooljaar '98-'99 gepland?

- Acht de minister het niet wenselijk dat voor dit wel zeer bijzonder onderwijs, voor zeer uitzonderlijke kinderen, een specifiek pedagogisch project wordt ontwikkeld waarbij bijvoorbeeld deze kinderen gedurende de periode dat ze in een open centrum verblijven als het ware worden ondergedompeld in een "taalbad", teneinde bij ontvankelijkheid van de aanvraag een vlotte instap in de reguliere maatschappij te bewerkstelligen?
- Acht de minister het al dan niet wenselijk dat het onderwijs wordt gegeven in lokalen van de open centra? Vandaag worden deze lessen immers gegeven in diverse scholen en dit brengt uiteraard praktische problemen met zich mee (bv. verplaatsing, toezicht, integratie, ...).

Antwoord

- De evaluatie van het huidige systeem van de opvang van anderstalige nieuwkomers in het basis- en secundair onderwijs is inderdaad afgerond. Zoals ik in mijn antwoord destijds had aangekondigd, hebben de Vlaamse Onderwijsraad, de inspectie basisonderwijs, de inspectie secundair onderwijs, en de steunpunten NT2 (Nederlands Tweede Taal) en ICO (Intercultureel Onderwijs) een verslag afgeleverd.

Het in detail ingaan op al de bevindingen, opmerkingen en suggesties zou ons te ver leiden. Wel wil ik samenvattend voor het lager onderwijs en voor het secundair onderwijs de belangrijkste bevindingen aangeven.

Voor het lager onderwijs is het volgende gebleken.

- Nog te veel anderstalige nieuwkomers krijgen geen ondersteuning. Scholen die geen

taalbad kunnen organiseren wegens het te klein aantal leerlingen maken weinig of geen gebruik van de doorverwijzing van deze kinderen naar scholen die wel in die mogelijkheid verkeren.

- Zowel de onthaalleerkrachten als de reguliere leerkrachten bezitten nog onvoldoende vaardigheden in verband met de opvang van deze leerlingen en het omgaan met de heterogeniteit die de doelgroep kenmerkt.
- Er dient te worden gezocht naar een goed evenwicht wat het aantal lestijden per week betreft dat leerlingen in een aparte "taalbad-klas" worden opgevangen. Te lange afzondering kan hun sociale integratie in de school in het gedrang brengen. De onthaalklas moet worden geïntegreerd in de school.
- Er is behoefte aan een individuele opvolging van de leerlingen, gelet op de grote heterogeniteit binnen de doelgroep (kinderen met en zonder onderwijservaring, kinderen uit oorlogssituaties, ...).

Voor het secundair onderwijs heeft het evaluatieonderzoek het volgende aangetoond.

- De invulling van het onthaalonderwijs in de scholen moet worden bekeken en hiertoe dient een leerplan te worden opgesteld. Voor sommige leerlingen blijkt de onthaalperiode van één schooljaar te kort om voldoende taalvaardigheid op te doen. Nazorg is in deze belangrijk.
- Best wordt overgegaan naar een vast aantal secundaire scholen die in aanmerking komen en die op hetzelfde ogenblik kunnen starten met het onthaalonderwijs. Dit in de plaats van het huidige systeem van tien vaste scholen regionaal gespreid met de mogelijkheid tot uitbreiding met vijf extra scholen indien er zich bijzondere behoeften voordoen. Deze scholen kunnen pas vanaf 1 november starten.
- Inhoudelijke en organisatorische voorwaarden moeten worden ingeschreven met betrekking tot de individuele begeleiding en nazorg van de anderstalige nieuwkomer, zijn sociale integratie binnen de school en de deskundigheidsbevordering van het lerarenkorps.

2. De groep van anderstalige nieuwkomers is sterk geëvolueerd. Er is een groter aandeel van kinderen van vluchtelingen en asielzoekers. Samen met het principe dat de leerling na één schooljaar moet kunnen aansluiten bij de reguliere klasgroepen, leidt dat ertoe dat de doelgroep kan fluctueren zowel over de schooljaren heen als binnen eenzelfde schooljaar.

Omdat scholen bij een voldoende (bijkomend) aantal anderstalige nieuwkomers in de loop van het schooljaar lestijden kunnen organiseren en omdat de komst en verblijfsduur van de anderstalige nieuwkomers moeilijk voorspelbaar is, kunnen de cijfers sterk aan schommelingen onderhevig zijn.

Hierna geven we globale cijfers voor het lager onderwijs en het secundair onderwijs voor de laatste drie schooljaren. Om de evolutie binnen een schooljaar aan te geven, worden de leerlingenaantallen in september en juni vermeld.

	September	Juni
Basisonderwijs		
95-96	104	278
96-97	116	372
97-98	108	382
Secundair onderwijs		
95-96	247	341
96-97	251	407
97-98	261	422

De verschillen tussen de cijfers van september en juni van eenzelfde schooljaar hebben ook te maken met een vertraagde start van een aantal scholen, onder meer de scholen die gebruikmaken van de mogelijkheid op een aantal criteria af te wijken en daartoe een aanvraag indienen, die moet worden onderzocht. Daarnaast heeft het verschil ook te maken met de aangroei tijdens het jaar van het aantal anderstalige nieuwkomers, zoals reeds werd vermeld.

Op de begroting 1998 werd voor het basisonderwijs 40 miljoen en voor het secundair onderwijs 50 miljoen ingeschreven. Dit budget bevat een extra injectie van 30 miljoen voor het onthaalonderwijs om de effecten te kunnen opvangen die het gevolg zullen zijn van de aangepaste reglementering die vanaf 1 september van start is gegaan en waarop ik dadelijk zal ingaan.

3. Met betrekking tot het onthaalonderwijs in het secundair onderwijs, heb ik een schrijven ontvangen van de heer Jan Peeters, staatssecretaris voor Veiligheid, Maatschappelijke Integratie en Leefmilieu. Hierin werd verwezen naar het stijgend aantal leerplichtige asielzoekers tussen 12 en 18 jaar die verblijven in het onthaalcentrum voor vluchtelingen in Kapellen. De vraag om als gevolg hiervan een bijkomende onthaalschool in Kapellen toe te staan voor het schooljaar 1998-1999, kan niet positief worden beantwoord. Immers, de aanvragen voor het oprichten van een onthaalklas dienden, zoals per omzendbrief aan iedere school was meegedeeld, ingediend te zijn op het departement Onderwijs vóór 24 juni 1998. Vanuit Kapellen is er geen aanvraag geweest.

In mijn antwoord op dit schrijven heb ik gemeld dat de vragen die de federale overheid zou hebben, zullen worden behandeld indien ze tijdig en via de juiste procedures worden overgezonden.

Op de vraag naar de initiatieven voor het schooljaar 1998-1999 kan ik het volgende mededelen.

Op basis van de bovengenoemde conclusies uit de evaluatierapporten werd de reglementering betreffende het onderwijs aan anderstalige nieuwkomers in het basisonderwijs en het secundair onderwijs bijgesteld.

Voor het basisonderwijs zijn de belangrijkste wijzigingen de volgende :

- om als school in aanmerking te komen voor aanvullende lestijden en een toelage, moeten slechts vier in plaats van de vroegere zes anderstalige nieuwkomers regelmatig ingeschreven zijn ;
- de beperkingen die in bepaalde gemeenten bestonden, werden opgeheven.

Beide maatregelen zijn bedoeld om de doelgroep beter te kunnen bereiken.

Verder werd het begrip "onthaalonderwijs" beter omschreven. Naast de bevordering van de taalvaardigheid Nederlands wordt ook de sociale integratie beklemtoond. Hiertoe werd een beperking ingebouwd waarbij anderstalige nieuwkomers ten hoogste 12 lestijden mogen worden afgezonderd van hun leerlingengroep. Met het oog op de individuele begeleiding moet

het schoolbestuur een individueel werkplan opstellen voor de anderstalige nieuwkomer en gaat het de verbintenis aan de leerkrachten te laten deelnemen aan nascholing op het gebied van taalvaardigheidsonderwijs en intercultureel onderwijs.

Voor het secundair onderwijs zijn de belangrijkste wijzigingen :

- het vastleggen van 14 scholen waar een onthaaljaar kan worden georganiseerd vanaf 1 september, waarbij de school per anderstalige nieuwkomer 2,5 extra-lestijden krijgt, met een maximum van 130 extra-lestijden per school ;
- het uitwerken, zoals in het basisonderwijs, van een leertraject per anderstalige nieuwkomer met het oog op een betere leerlingenbegeleiding, en nazorg bij doorstroming in het reguliere onderwijs ;
- het inschrijven van taalvaardigheidsonderwijs en intercultureel onderwijs in het nascholingsplan van de school om de betrokken leerkrachten toe te laten kennis en vaardigheden op te doen voor de begeleiding van deze specifieke doelgroep.

Gedurende het lopende schooljaar zullen de effecten van deze maatregelen worden opgevolgd.

4. Wat de vierde vraag betreft, ben ik van mening dat uit het voorgaande reeds zal gebleken zijn dat er in het beleid duidelijk aandacht is om voor de betrokken leerlingen een onderwijsaanbod te realiseren dat hen in staat moet stellen de nodige taalvaardigheid en vertrouwde met het schoolgebeuren op te doen, om zo snel mogelijk te kunnen doorstromen naar het regulier onderwijs.
5. Daarom ben ik ook van mening dat, in het kader van de laatste vraag, het onderwijs moet worden aangeboden in een schoolse context en niet binnen de centra. Zo kan reeds van bij de aanvang worden gewerkt aan de aansluiting met het reguliere onderwijs, ongeacht een leerling al of niet in ons land zal verblijven. Uiteraard is het belangrijk dat er, omwille van een optimaal verloop, overleg is tussen scholen en de centra. Het departement Onderwijs heeft steeds aangeboden om dit overleg te coördineren. Dit aanbod blijft gehandhaafd.

Vraag nr. 255
van 13 juli 1998
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Kinderpsychiaters – Behoeft

Vorig jaar wees ik zowel minister Demeester-De Meyer als de minister vice-president op het tekort aan kinderpsychiaters om de behoefte te dekken. Inderdaad, de nieuwe ontwikkelingen in het kader van de kindermishandeling bij de centra voor geestelijke gezondheidszorg (CGG) en in de kinderpsychiatrie brengen een acuut tekort aan kinderpsychiaters mee, vooral in excentrisch gelegen gebieden en in de ambulante zorg. Het beleid kan zodoende niet worden uitgevoerd.

De oorzaken zijn bekend :

- het aantal artsen dat wordt toegelaten tot de specialisatie kinderpsychiatrie is erg laag ;
- het werkaanbod in Nederland is groter en interessanter dan in Vlaanderen ; vele Vlamingen lopen trouwens stage in Nederland tijdens hun opleiding en blijven er nadien ;
- de verloning voor psychiaters in de CGG's is laag en het werkaanbod slechts deeltijds, zodat men drie tot vier jobs moet cumuleren om tot een volwaardig werk te komen.

In mijn schriftelijke vraag nr. 239 van 9 juli 1997 vroeg ik hiervoor aandacht (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 2 van 16 oktober 1997, blz. 191 – red.*).

Vandaar mijn vragen, nu één jaar later.

1. Hoeveel kinderpsychiaters studeerden er elk jaar af sinds 1993 in Antwerpen en in Leuven ?
2. Werden alle opleidingsplaatsen de afgelopen vijf jaar volledig ingenomen ?
3. Heeft de minister van Onderwijs reeds contact gehad met deze opleidingsplaatsen om de redenen te bespreken waarom zo weinig kinderpsychiaters worden toegelaten ?

Zo ja, welke redenen worden aangegeven ?

Heeft de minister eventueel initiatieven genomen om deze redenen te neutraliseren ?

Antwoord

De Universitaire Instelling Antwerpen en de Katholieke Universiteit Leuven hebben mij de volgende gegevens verstrekt.

1. Aan de Universitaire Instelling Antwerpen studeren er sinds 1993 elk jaar twee kinder- en jeugdpsychiaters af. Het aantal afgestudeerde kinderpsychiaters aan de Katholieke Universiteit Leuven kende het volgende verloop : 1993 : 3 ; 1994 : 2 ; 1995 : 2 ; 1996 : 4 ; 1997 : 2 en 1998 : 5.
2. Alle opleidingsplaatsen aan beide instellingen waren en worden volledig ingenomen. De vraag naar de opleiding is groter dan het aantal plaatsen.
3. Een van de redenen waarom het aantal plaatsen beperkt is en wordt gehouden, is de precaire financiering van deze opleidingsplaatsen gezien het structureel financieel deficitair karakter van de Kinder- en Jeugdpsychiatrie.

Vraag nr. 256
van 16 juli 1998
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Taalstages taalleerkrachten – Evaluatie

Vlaamse taalleerkrachten kunnen tijdens het schooljaar gedurende een korte tijd ervaring opdoen in een klas in Frans- of Duitstalig België. In een vroeger antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 243 van 18 september 1996 antwoordde de minister dat het geringe succes allicht te wijten was aan het feit dat het initiatief enkel was verspreid via een ministeriële omzendbrief en dus te weinig bekend bij de leraren en leraressen, én dat de voorgestelde formules niet aansloegen omdat uitwisselingen van drie weken wellicht te lang waren. Voor de éénweekse uitwisselingen moest de school een creatieve oplossing uitwerken om de afwezigheid van de betrokken leraar op te vangen (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 2 van 18 oktober 1996, blz. 85 – red.*).

1. Werd deze mogelijkheid door de minister sinds september 1996 beter gepromoot ?

Werden de vermelde hindernissen in verband met de duur van de periode ondertussen weggenomen ?

2. Hoeveel Vlaamse leerkrachten hebben dergelijke aanvraag ingediend voor de schooljaren 1996-1997 en 1997-1998 ?

Hoeveel aanvragen werden goedgekeurd voor Franstalige/Duitstalige ervaringsstages ?

3. Hoeveel Franstalige en Duitstalige leerkrachten kwamen in 1996-1997 en 1997-1998 in een Vlaamse school ?

4. Hadden deze projecten een invloed op het budget Onderwijs ?

5. Hoe wordt het totale project geëvalueerd ?

Antwoord

1. Mogelijkheid tot deelname aan het programma "Klavertje Drie" wordt gepromoot via volgende kanalen : tijdschrift Klasse, tijdschrift voor internationalisering (secundair onderwijs) Onbegrensd, infodagen georganiseerd door het departement Onderwijs, infodagen georganiseerd door Ryckevelde en Alden Biesen (twee organisaties waarmee het departement Onderwijs een beheerscontract heeft afgesloten).

Duur van de periode van de leerkrachtenuitwisselingen : 1 tot 5 dagen (leerkrachtenuitwisselingen van meer dan 5 dagen zijn niet mogelijk binnen Klavertje Drie). Het probleem dat wordt vermeld in de vraag komt dus in praktijk niet voor.

2. Aanvragen voor Franstalige /Duitstalige ervaringsstages :

1996-1997	5
1997-1998	3

Alle aanvragen betroffen een uitwisseling met Wallonië.

Goedgekeurd :

1996-1997	5
1997-1998	3

3. Het departement Onderwijs beschikt niet over deze informatie. De onderwijsdepartementen van de andere twee gemeenschappen beschikken over deze gegevens.

Opmerking : vaak is een uitwisseling binnen Klavertje Drie wederkerig.

4. De beurzen voor leerkrachtenuitwisseling worden toegekend door het onderwijsdepartement van de gemeenschap waartoe de leraar behoort. Er wordt een forfaitaire beurs van 2.000 frank per dag toegekend die dient om de kosten te vergoeden die verbonden zijn aan de verplaatsing, het verblijf en de voorbereiding.

5. Leerkrachtenuitwisselingen kenden binnen het programma Klavertje Drie in het verleden geen groot succes.

Een voorstel voor een andere aanpak in de toekomst is momenteel onderwerp van bespreking (tussen de KBS en de onderwijsdepartementen). Het voorstel zou zijn :

voorbereidende bezoeken zouden worden geïntegreerd bij de klasuitwisselingen ;

taalkundige uitwisselingen van leerkrachten zouden afzonderlijk worden aangepakt. De aandacht zou uitgaan naar taalleraren.

Vraag nr. 257 van 16 juli 1998 van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Taalstages leerlingen – Evaluatie

In het kader van het project Klavertje Drie van de Koning Boudewijnstichting kunnen leerlingen gedurende een korte tijd ervaring opdoen in een klas in Frans- of Duitstalig België.

1. Hoeveel Vlaamse scholen hebben dergelijke aanvraag ingediend voor het schooljaar 1996-1997 ? Voor 1997-1998 ?

2. Hoeveel van deze aanvragen werden goedgekeurd voor Vlaamse leerlingen en voor welke taal

- in Franstalige klassen,
- in Duitstalige klassen ?

Om hoeveel leerlingen ging het telkens ?

3. In welke mate blijft de Vlaamse Gemeenschap betrokken bij dit experiment ?

4. Hadden deze projecten een invloed op het budget Onderwijs ?

5. Wordt dit project via een regulier circuit voortgezet ?

Antwoord

In het kader van het project Klavertje Drie van de Koning Boudewijnstichting werden volgende aanvragen ingediend :

1996-1997 : 40 scholen

1997-1998 : 50 scholen

Aantal goedgekeurde aanvragen :

1996-1997 : 36 scholen (ongeveer 430 leerlingen)

1997-1998 : 47 scholen (ongeveer 560 leerlingen)

Het betrof in alle gevallen Franstalige klasuitwisselingen.

Het programma Klavertje Drie is gebaseerd op een nauwe samenwerking tussen de Koning Boudewijnstichting en het departement Onderwijs van de Vlaamse Gemeenschap. Ook in de toekomst zal Klavertje Drie, dat voortaan deel uitmaakt van de activiteiten van het Prins Filipfonds, op deze wijze worden voortgezet.

De Klavertje Drie-klasuitwisselingen werden niet gefinancierd door het departement Onderwijs.

Klavertje Drie zal worden voortgezet op basis van een samenwerking tussen de Koning Boudewijnstichting en de onderwijsministeries van de drie gemeenschappen.

Vraag nr. 259
van 25 augustus 1998
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Sociale economie – Maatregelen

Zie :

Minister-president van de Vlaamse regering,
 Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie

Vraag nr. 217

van 25 augustus 1998

van mevrouw Riet Van Cleuvenbergen

Blz. 282

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling.

Vraag nr. 260
van 25 augustus 1998
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Beroepstittel en kwalificaties paramedische beroepen – Raad van State

De Vlaamse regering besliste in 1997 bij de Raad van State annulatieberoep aan te tekenen tegen drie gepubliceerde koninklijke besluiten (KB) die de beroepstittel en kwalificatievereisten van de paramedische beroepen van bandagist, orthesist, prothesist, technoloog medische beeldvorming en diëtist bepaalden.

1. Werd er uitspraak gedaan over deze KB's door de Raad van State ? Zo ja, wat is het resultaat ?
2. Werden nog andere beroepsprocedures ingeleid voor de Raad van State ? Zo ja, welke ? Wanneer werden ze ingediend ?

Antwoord

1. Het verzoekschrift tegen het koninklijk besluit van 6 maart 1997 betreffende de beroepstittel en de kwalificatievereisten voor de uitoefening van het beroep van bandagist, orthesist, prothesist, tegen het koninklijk besluit van 28 februari 1997 betreffende de beroepstittel en de kwalificatievereisten voor de uitoefening van het beroep van technoloog medische beeldvorming, en tegen het koninklijk besluit van 19 februari 1997 betreffende de beroepstittel en de kwalificatievereisten voor de uitoefening van het beroep van diëtist, werd in juli 1997 ingediend bij de Raad van State.

Nadat de Belgische Staat een memorie van antwoord indiende, en de Vlaamse Gemeenschap een memorie van wederantwoord maakte, wordt op dit moment het verslag van de auditor afgewacht.

2. Op 2 oktober 1996 werd een verzoekschrift tot vernietiging ingeleid tegen het ministerieel besluit van 16 april 1996 tot vaststelling van de criteria voor erkenning van beoefenaars van de verpleegkunde als houders van de bijzondere beroepstittel van gegradueerde verpleger of gegradueerde verpleegster in intensieve zorg en spoedgevallenzorg (Belgisch Staatsblad van 3 augustus 1996).

Ook het koninklijk besluit van 5 februari 1997 betreffende de beroepstittel en de kwalificatie-

vereisten voor de uitoefening van het beroep van farmaceutisch-technisch assistent en het koninklijk besluit van 24 november 1997 betreffende de beroepstitel en de kwalificatievereisten voor de uitoefening van het beroep van orthoptist (Belgisch Staatsblad van 25 december 1997) werden door de Vlaamse Gemeenschap voor vernietiging bij de Raad van State aangebracht.

In geen van deze gedingen is er al een verslag van het auditoraat, laat staan een uitspraak.

Vraag nr. 261
van 25 augustus 1998
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

University education – Terminologie

De Europese richtlijnen over de equivalentie van diploma's bepalen dat hoger onderwijs ten minste drie jaar studie na het secundaire onderwijs moet omvatten. Ze noemen dit "university education". In Vlaanderen spreekt men over universiteiten, hoger onderwijs lange type, hoger onderwijs korte type, vierde graad secundair, als mogelijke studies na het secundair onderwijs.

In het buitenland schept dit verwarring en kan men onze benamingen niet plaatsen. Gezien de vrijheid van vestiging en beroepsuitoefening binnen de Europese Unie, lijkt het aangewezen onze terminologie af te stemmen op de Europese.

Klopt het dat de vier opgesomde vormen van onderwijs na het secundair, in het buitenland als hoger onderwijs worden beschouwd ?

Is het dan niet aangewezen dat men in het buitenland deze vier onderwijsvormen "university education" noemt, gevolgd door de specifieke titel ?

Antwoord

De lidstaten van de Europese Unie zijn autonoom bevoegd voor de *academische* erkenning. De academische erkenning is namelijk de resultante van een gedetailleerde vergelijking tussen een buitenlands diploma en het eigen diploma.

De Europese Unie heeft wel Europese richtlijnen uitgevaardigd met betrekking tot de *professionele* erkenning. De professionele erkenning is de resultante van de garantie dat de Europese Unie biedt

aan elk onderaan dat hij/zij zijn/haar beroep mag uitoefenen in heel de Europese Unie.

De Europese richtlijnen bepalen wel enkele voorwaarden voor de toepassing ervan. Zo kunnen enkel onderdanen van een lidstaat de toepassing vragen, de opleiding tot het beroep moet in de Europese Unie aan een erkende (onderwijs) instelling hebben plaatsgevonden en het moet gaan om een gereguleerd beroep. Een gereguleerd beroep is een beroep waarvan de beroepsuitoefening onderworpen is aan een aantal wettelijke spelregels.

De Europese richtlijn 89/48/EEG regelt de professionele erkenning voor beroepen met een opleidingsduur van *ten minste* drie jaar hoger onderwijs. De Europese richtlijn 92/51/EEG regelt de professionele erkenning voor beroepen met een opleidingsduur van *minder dan* drie jaar hoger onderwijs. Het is dus niet zo dat de Europese richtlijnen bepalen dat hoger onderwijs ten minste drie jaar studie na het secundaire onderwijs moet omvatten.

In de Vlaamse Gemeenschap omvat het hoger onderwijs het hogescholenonderwijs van één cyclus, het hogescholenonderwijs van twee cycli (van academisch niveau) en het universitair (academisch) onderwijs.

De Europese Unie hanteerde de term "university education" om het hoger onderwijs aan te duiden, inclusief het hoger niet-universitair onderwijs. Dit om de eenvoudige redenen dat de Europese programma's in de beginfase vooral de universiteiten als participanten hadden en omdat niet-universitair onderwijs ofwel formeel niet bestond in een aantal lidstaten, ofwel totaal verschillend werd opgevat, gestructureerd en georganiseerd. Door de grotere impact en profilering van het hoger niet-universitair onderwijs in het hoger onderwijsgebeuren in de Europese Unie, wordt nu de term "higher education" gebruikt.

De verschillende onderwijsvormen van hoger onderwijs in Vlaanderen worden bovendien in het buitenland stilaan bekend dankzij het Naric-netwerk waarin Naric-Vlaanderen een actieve rol speelt. Naric staat voor National Academic (& Professional) Recognition and Information Centre. De Europese Commissie van de Europese Unie creëerde dit netwerk in 1984 onder de Erasmus-vlag, nu Socrates), de diplomasupplementen, de public-relationsacties van de VLIR (Vlaamse Interuniversitaire Raad) en de Vlhora (Vlaamse Hogescholenraad), de actieve en massale deelname van Vlaamse universiteiten en hogescholen aan

Europese programma's en de wereldwijdverspreide Engelstalige brochures over het hoger onderwijs in Vlaanderen.

Het is dus niet aangewezen, gelet op de wijzigende terminologie en de inspanningen van Naric-Vlaanderen, de VLIR, de Vlhora en de instellingen zelf, dat men de Vlaamse hoger-onderwijsvormen in het buitenland laat aanduiden met "university education" gevolgd door een specifieke titel.

Vraag nr. 262
van 25 augustus 1998
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Ambulancier – Opleiding

Ambulancier is een van de erkende paramedische beroepen. De federale minister bevoegd voor Volksgezondheid regelt de toegang tot het beroep. In detail heeft de federale minister bepaald wat de opleiding concreet moet inhouden. De Vlaamse Gemeenschap is nochtans verantwoordelijk voor het organiseren van opleidingen die leiden naar deze titels.

Zeker wanneer het om een beroep gaat dat aan een maatschappelijke behoefte voldoet, is het zinvol dat de Vlaamse Gemeenschap zelf hiervoor een passende opleiding organiseert.

1. Werd de minister vice-president in een of andere vorm betrokken bij de opleiding tot ambulancier ?
2. Werd een volwaardige opleiding tot dit beroep via het onderwijs reeds overwogen ?

Zo ja, waar, wanneer en hoe wordt deze georganiseerd ?

Zo neen, waarom gebeurde dit nog niet, gezien de maatschappelijke nood en de spontane belangstelling van heel wat personen voor dit beroep ?

Antwoord

1. Neen. Het zal de vraagsteller niet onbekend zijn dat een aantal besluiten van de federale minister van Volksgezondheid zijn betwist, omdat de regeling van de toegang tot bepaalde beroepen zover ging dat daarbij werd ingegrepen in de bevoegdheid van de gemeenschappen inzake onderwijs.

2. De opleiding tot het beroep van ambulancier wordt sedert lang georganiseerd het Rode Kruis, dat kan bogen op een jarenlange ervaring.

Het valt mijns inziens te betwijfelen of het onderwijs aan een reële behoefte zou voldoen door naast de opleidingen van het Rode Kruis nog zelf opleidingen tot ambulancier te organiseren.

Indien aan de maatschappelijke nood aan voldoende ambulanciers op dit moment niet is voldaan, betekent dat nog niet dat de oorzaak van dat tekort bij de aanbodzijde moet worden gezocht.

Vraag nr. 263
van 25 augustus 1998
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Verdeelsleutel onderwijskredieten – Verificatie leerlingenaantallen

Volgens de financieringswet moet op 1 januari 1999 een nieuwe verdeelsleutel van de onderwijskredieten van kracht worden.

Daartoe werden door de gemeenschappen cijfers bezorgd aan de federale eersteminister met betrekking tot het aantal leerlingen.

In het verleden is evenwel gebleken dat de statistieken over de schoolbevolking van de Franse Gemeenschap niet zeer betrouwbaar zijn.

Beschikt de Vlaamse regering over controlemiddelen die toelaten de correctheid van de door de Franse Gemeenschap meegedeelde cijfers na te trekken ?

Antwoord

Tussen de Vlaamse Gemeenschap en de Franse Gemeenschap werd met betrekking tot de controle op de inschrijvingen van de leerlingen een protocolakkoord afgesloten. Hierbij wordt een beperkte set van inschrijvingsgegevens uitgewisseld. Zo worden onder meer de inschrijvingsgegevens van de leerlingen gedomicilieerd in het Brusselse Hoofdstedelijk gewest uitgewisseld tussen beide gemeenschappen.

Zoals de Vlaamse volksvertegenwoordiger dan ook merkt, gaat het hier om het uitwisselen van een

beperkte set aan gegevens, die daarenboven gekoppeld zijn aan de controle op de leerplicht, wat met andere woorden een beperking inhoud naar leeftijd van de jongeren (6- tot 18-jarigen). Het protocolakkoord betreft dus geen volledige gegevensuitwisseling, noch naar leerlingen- en studentenaantallen, noch naar de verschillende onderwijsniveaus.

Gezien de grondwettelijke autonomie sinds 1989 heeft de Vlaamse Gemeenschap geen bijkomende middelen die toelaten de correctheid van de door de Franse Gemeenschap meegedeelde cijfers na te trekken op hun correctheid en betrouwbaarheid.

Vraag nr. 264
van 25 augustus 1998
van de heer STEFAAN PLATTEAU

Schoolresultaten en computerspelletjes – Bevindingen

Uit een onderzoek van de Katholieke Universiteit Leuven (KU Leuven) bij tien- tot elfjarigen blijkt dat het vele gebruik van computerspelletjes een nefaste invloed heeft op de schoolresultaten. Tevens zou de sociale interactie gevoelig verminderen.

Eén van de oorzaken zou te vinden zijn in de pedagogische schoolpraktijk.

Heeft de minister vice-president reeds een campagne overwogen om de leerlingen op de gevaren te wijzen ?

Antwoord

Na bevraging van 121 schoolhoofden en van 5 inspecteurs, kan ik melden dat de nefaste invloed van computerspelletjes op de schoolresultaten onbekend is.

Er is evenmin sprake van een campagne in dit verband.

Er kan tevens worden opgemerkt dat het overgrote deel van het gebruik van computerspelletjes niet op de school maar thuis gebeurt. Daar zijn vanzelfsprekend de ouders verantwoordelijk voor de opvoeding van hun kinderen.

Vraag nr. 265
van 1 september 1998
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Verpleegkunde – Gediplomeerde verpleegkundigen

Ten gevolge van het hogeschooldecreet van 1994 is de opleiding van gebrevetteerde verpleegkundigen opgeheven en vervangen door de opleiding vierde graad van het secundair beroepsonderwijs. Zij heten nu "gediplomeerde verpleegkundigen".

De toegang tot het beroep van verpleegkundige wordt geregeld door het koninklijk besluit (KB) 78. In artikel 21quater staat vermeld dat het slechts aan gegradueerde verpleegkundigen, gebrevetteerde verpleegkundigen, vroedvrouwen en verpleegassistenten is toegelaten om de verpleegkunde uit te oefenen. Alhoewel het aan de federale minister bevoegd voor Volksgezondheid is om hieraan de gediplomeerde verpleegkundigen toe te voegen, is het toch absurd dat, drie jaar nadat een dergelijk opleiding van start ging in de Vlaamse Gemeenschap, de nieuwe titulatuur niet is aangepast, zodat deze verpleegkundigen hun beroep niet mogen uitoefenen.

Welke concrete stappen heeft de minister van Onderwijs, die de titel "gediplomeerde verpleegkundige" invoerde, sedert het van kracht worden van het nieuwe hogeschooldecreet met deze titel reeds gedaan om dit probleem op te lossen ?

Antwoord

1. Het decreet van 19 april 1995 vormt de grondslag voor de omschakeling van het aanvullend secundair beroepsonderwijs naar de vierde graad van het voltijds beroepssecundair onderwijs. De aansluitende uitvoeringsreglementering op de organisatie van bedoelde graad is opgenomen in het besluit van de Vlaamse regering van 30 mei 1996.

Op 26 juli 1996 heeft de bevoegde administratie Secundair Onderwijs het federale ministerie van Sociale zaken, Volksgezondheid en Leefmilieu – Bestuur van de Gezondheidszorgen, uitvoerig ingelicht rond de nieuwe modaliteiten van het secundair onderwijs in de verpleegkunde, inclusief de toekenning aan de afgestudeerden van een diploma in de ziekenhuisverpleegkunde, respectievelijk psychiatrische verpleegkunde ter vervanging van de vroegere brevetten.

Vermits de betrokken regelgeving tot stand is gekomen na overleg met de Europese instanties en volledig conform is met de Europese regels op de vrije beroepsuitoefening in de lidstaten, werd op 6 september 1996 ook de Europese

overheid op de hoogte gebracht, en dit via de Permanente Vertegenwoordiging van België bij de Europese Unie.

2. Het behalen van één der genoemde diploma's in de verpleegkunde kan zowel in schoolverband als voor de Examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap. De eerste reeks nieuwe diploma's werd pas dit jaar uitgereikt.

Het komt toe aan de federale minister bevoegd voor de volksgezondheid om de nodige initiatieven te nemen tot aanpassing van het KB nr. 78 waarnaar de Vlaamse volksvertegenwoordiger verwijst.

Door deelname van onderwijsafgevaardigden aan zowel de periodieke vergaderingen van de Nationale Raad voor Verpleegkunde, als aan de op 22 en 23 oktober 1997 gehouden rondetafelconferentie Verpleegkunde, heb ik vernomen dat de federale autoriteiten nochtans afdoende bekend zijn met de gewijzigde vorm van studiebekrachtiging.

**Vraag nr. 266
van 1 september 1998
van de heer DOMINIEK LOOTENS-STAEL**

Informatisering Brusselse scholen – Nederlandstalig onderwijs

Sinds januari 1998 bestaan er contacten tussen het kabinet van minister-voorzitter Picqué van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest en de minister-voorzitter van de regering van de Franse Gemeenschap met het oog op het doorvoeren van een informatisering van alle Brusselse scholen. De bedoeling was dat er dienaangaande een samenwerkingsovereenkomst werd afgesloten.

In dit verband werd de minister vice-president, met betrekking tot het Nederlandstalig onderwijs in Brussel, door minister-voorzitter Picqué uitgenodigd om op zijn kabinet op 22 april 1998 een vergadering bij te wonen, waarop hij echter niet is ingegaan. Voor deze informatisering schrijft de Brusselse regering over de periode 1998-2000 300 miljoen in op de begroting.

Het kan niet zijn dat dit bedrag alleen ten goede zou komen aan de Franstalige Brusselse scholen, en niet aan de Nederlandstalige scholen.

1. Waarom was de minister vice-president niet aanwezig op de vergadering van 22 april 1998 ?

2. Zijn er intussen al contacten gelegd met minister-voorzitter Picqué in verband met dit dossier ?

3. Is er een samenwerkingsovereenkomst of enige andere vorm van samenwerking tot stand gekomen met betrekking tot dit dossier ?

4. Kunnen de Nederlandstalige Brusselse scholen op dezelfde voet van gelijkheid als de Franstalige scholen de bedragen genieten die door het Brussels Hoofdstedelijk Gewest werden uitgetrokken voor de informatisering van de scholen ?

Antwoord

De Vlaamse Gemeenschapscommissie volgt dit dossier op. Een vertegenwoordiger van de Vlaamse Gemeenschapscommissie was aanwezig op de vergadering van 22 april 1998 op het kabinet van minister-voorzitter Picqué.

Het initiatief gaat uit van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. Met de uitvoering van het project is het CIBG (Centrum voor Informatica van het Brussels Gewest) belast. Er worden geen overeenkomsten tussen het Brussels Hoofdstedelijk Gewest en de gemeenschappen gepland.

Het "Multimediplan voor de scholen" richt zich tot ALLE scholen van het Brussels Hoofdstedelijke gewest, zowel de Nederlandstalige als de Franstalige. Voor de toegekende bedragen per school wordt er uiteraard geen enkel onderscheid gemaakt tussen Franstalige en Nederlandstalige scholen.

**Vraag nr. 268
van 1 september 1998
van de heer MARC OLIVIER**

Erkenningscommissie betaald educatief verlof – Vertegenwoordiging

In het Belgisch Staatsblad van 4 augustus laatstleden verscheen het koninklijk besluit houdende benoeming van de voorzitter, de ondervoorzitter en de leden van de Erkenningscommissie opgericht in het kader van de wetgeving inzake toekenning van betaald educatief verlof.

Onder de vermelding "vertegenwoordiger van de Vlaamse Gemeenschap die het onderwijs onder zijn bevoegdheid" heeft en "vertegenwoordiger

van de Vlaamse Gemeenschap die voortdurende vorming onder zijn bevoegdheid heeft", staat voor het effectief en plaatsvervangend lid telkens "nihil" vermeld.

1. Wat zijn de redenen voor het vermelden "nihil" onder de vermelding "vertegenwoordiger van de Vlaamse Gemeenschap" ?
2. Wat zijn de gevolgen van de niet-vermelding van de vertegenwoordigers van de Vlaamse Gemeenschap ?
3. Kan dit nog worden rechtgezet ? Zo ja, wie wordt als effectief en plaatsvervangend lid benoemd als vertegenwoordiger van de Vlaamse Gemeenschap inzake onderwijs enerzijds en voortdurende vorming anderzijds ?

N.B. Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling.

Antwoord

De vertegenwoordigers van de Vlaamse Gemeenschap werden intussen, bij koninklijk besluit van 10 augustus 1998 (Belgisch Staatsblad van 4 september 1998), door de federale minister van Tewerkstelling en Arbeid, benoemd.

(Antwoord Theo Kelchtermans : blz. 316 – red.)

Verenigde Staten

Studiegebied	1/02/1993	1/02/1994	1/02/1995	1/02/1996	1/02/1997
WM	39	38	42	51	64
GGK	66	61	49	60	44
TL	6	6	3	4	8
G	12	5	12	9	11
AK	2	0	0	2	3
RNC	14	8	6	2	8
PPW	3	4	4	1	2
ETW	18	14	17	12	7
PSW	3	2	4	2	3
SGW	2	3	1	0	1
LMK	1	2	1	4	2
WET	8	7	9	16	13
TW	5	8	4	5	2
TBW	2	1	0	1	2
GNK	8	10	6	6	5
COM	0	0	0	1	1
Totaal	189	169	158	176	176

Vraag nr. 269 van 1 september 1998 van de heer FRANCIS VERMEIREN

Noord-Amerikaanse studenten aan Vlaamse universiteiten – Evolutie

Uit mij bezorgde informatie blijkt dat een stijgend aantal studenten uit de Verenigde Staten hun hogere studies in het buitenland voortzetten. Dit aantal zou de jongste tien jaar met liefst 84 % zijn gestegen. Vele jonge Amerikaanse studenten die hun zinnen hebben gezet op universitaire studies lijken de voorkeur te geven aan buitenlandse universiteiten, dit wegens de aanzienlijk lagere kostprijs in Europa.

1. Zijn er gegevens beschikbaar over het aantal aan Vlaamse universiteiten studerende studenten uit de Verenigde Staten en Canada ?
2. Welke zijn de studierichtingen die de grootste voorkeur genieten ?
3. Hoeveel studenten uit Noord-Amerika hebben de jongste vijf jaar hun studies aan de Vlaamse universiteiten beëindigd ?
4. Hoeveel bedraagt het inschrijvingsgeld voor buitenlandse studenten ?

Antwoord

1. Aantal studenten uit de Verenigde Staten en Canada aan Vlaamse universiteiten

Canada

Studiegebied	1/02/1993	1/02/1994	1/02/1995	1/02/1996	1/02/1997
WM	12	12	15	13	15
GGK	4	4	2	3	2
TL	0	1	0	2	1
G	0	0	1	1	0
AK	0	0	0	4	3
RNC	1	3	4	2	1
PPW	1	3	1	0	0
ETW	4	2	2	3	2
PSW	0	2	2	0	1
SGW	0	0	0	0	0
LMK	0	0	1	0	0
WET	1	1	3	1	2
TW	2	1	2	4	2
TBW	0	0	2	1	1
GNK	2	3	3	3	1
COM	3	1	0	0	0
Totaal	30	33	38	37	31

WM : wijsbegeerte- en moraalwetenschappen
GGK : godgeleerdheid, godsdienstwetenschappen en kerkelijk recht
TL : taal- en letterkunde
G : geschiedenis
AK : archeologie en kunstwetenschappen
RNC : rechten, notariaat en criminologie
PPW : psychologie, pedagogie
ETW : economische en TE wetenschappen
PSW : politieke en sociale wetenschappen
SGW : sociale gezondheidswetenschappen
LMK : lichamelijke opvoeding en Moreki
WET : wetenschappen
TW : toegepaste wetenschappen
TBW : toeg. biologische wetenschappen
GNK : geneeskunde
COM : gecombineerde studiegebieden

3. Over het aantal studenten uit Noord-Amerika dat de jongste vijf jaar zijn studies aan de Vlaamse universiteiten beëindigd heeft, zijn er momenteel geen gegevens beschikbaar.
4. Inschrijvingsgeld buitenlandse studenten

Buitenlandse studenten (buiten de Europese Gemeenschap) zijn niet-financierbare studenten (uitz. cf art. 132.2^b van het decreet van 12 juli 1991 betreffende de universiteiten in de Vlaamse Gemeenschap). Het universiteitsbestuur bepaalt vrij het inschrijvingsgeld voor niet-financierbare studenten (art. 43 § 6)

Alle universiteiten blijken het inschrijvingsgeld te vragen dat ook aan de Belgische en andere financierbare studenten (EG, ouders of echtgenoot wonen en werken in België, politieke

vluchtelingen) wordt gevraagd, zijnde 18.500 frank (VUB : 16.600, maar vanaf volgend jaar zelfde als alle anderen). Al deze "vreemde" studenten geraken in de 2 %-norm, waardoor ook zij worden gefinancierd door de Vlaamse overheid.

Vraag nr. 273
van 16 september 1998
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Kwaliteitseisen zorgsector – Maatregelen

In december 1997 hebben de vakbonden uit de verzorgingssector een stakingsaanzegging bij de regering ingediend. Men vertrok vanuit kwaliteitseisen, zowel voor het cliënteel als voor het personeel. Na de actie kwam het antwoord van de

Vlaamse regering, wat naar buitenuit vooral werd vertaald in de kans op extra banen.

Kwaliteit houdt echter meer in. Personeelsmanagement, bijscholingskansen, aangepaste en op voorhand bekende uurregelingen, aanpassing van de werkomstandigheden, vakantieregeling, kinderopvang, openbaar vervoer aangepast aan werkuren, opleidingskansen, enzovoort, zijn hiervan een onderdeel.

Heeft de minister bevoegd voor Onderwijs vanuit zijn bevoegdheid initiatieven genomen om de klachten van de sector te helpen wegwerken? Zo ja, welke?

Welke maatregelen staan eventueel nog op stapel?

N.B. Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling, mevrouw Wivina Demeester-De Meyer, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid, de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening en de heer Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn.

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn.

THEO KELCHTERMANS

VLAAMS MINISTER
VAN LEEFMILIEU EN TEWERKSTELLING

Vraag nr. 349
van 22 juni 1998
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Bergingsreservoir Bornem – Efficiëntie

De Vlaamse overheid stelde 7 miljoen frank subsidies ter beschikking voor de bouw van het eerste Vlaamse bergingsreservoir in Bornem. Dat reservoir moet ervoor zorgen dat er in geval van zware

regenbuien geen overtollig water naar het natuurgebied van de Oude Schelde vloeit.

Bij een recente wolkbreuk boven Bornem bleek het reservoir niet aan de verwachtingen te beantwoorden. Heel wat vervuild rioolwater kwam weer in het natuurgebied en in de Oude Schelde terecht. Naar verluidt zou dit te wijten zijn aan het feit dat het automatisch startmechanisme van de pompen nog niet was aangekoppeld. Nochtans wordt gezegd dat, zelfs wanneer het bergingsreservoir ten volle in werking treedt, het overstorten zich toch nog geregeld zal voordoen.

De minister zou dit in februari 1997 aan de eigenaar van het betrokken natuurgebied hebben meegedeeld.

Kan de minister dit bevestigen?

Klopt het dat na het in gebruik nemen van het bergingsreservoir er zich toch nog tot tienmaal per jaar overstortingen zouden voordoen?

Antwoord

Voor de bouw van het bergingsreservoir in Bornem werd er op de begroting van het MINA-fonds (artikel 03.13) een bedrag vastgesteld van 5.259.555 frank, dit is 50 % van de werkelijke kostprijs. Dit bergingsreservoir werd opgenomen in de gemeentelijke rioleringswerken "collector Guil".

Door de bouw van dit bergingsreservoir, volume 560 m³, wordt de overstortfrequentie verminderd van 25 keer per jaar tot 10 keer per jaar.

Ik merk op dat het automatisch startmechanisme van de pompen nu wel is geïnstalleerd en dat het bergbezinkbekken volledig operationeel is geworden.

Vraag nr. 350
van 24 juni 1998
van de heer CARL DECALUWE

Nitraatverontreiniging – West-Vlaanderen

Inzake eventuele nitraatverontreiniging in West-Vlaanderen zou ik de minister graag volgende vragen stellen.

1. Kan de minister een overzicht geven van de opgestelde meetpunten in de provincie West-Vlaanderen, en dit opgesplitst voor het arron-

dissement Kortrijk-Roeselare-Tielt, en de overige West-Vlaamse arrondissementen ?

2. Welke West-Vlaamse waterlopen overschrijden de norm van 50 milligram nitraat en worden daardoor als verontreinigd gebied bestempeld ?
3. Is de eventuele nitraatverontreiniging in betrokken gebied te wijten aan verontreiniging, of moet de oorzaak elders worden gezocht ?
4. Kan de evolutie inzake nitraatverontreiniging worden weergegeven vanaf 1990, en dit voor de provincie West-Vlaanderen, opgesplitst in het arrondissement Kortrijk-Roeselare-Tielt en de overige West-Vlaamse arrondissementen ?

Antwoord

1. De Vlaamse Milieumaatschappij (VMM) baat een meetnet uit voor het monitoren van de kwaliteit van het oppervlaktewater in het Vlaamse gewest. Over een 500-tal meetplaatsen in de provincie West-Vlaanderen heeft de VMM informatie verzameld in de periode 90-97 (zie

ook antwoord op vraag 2 en **bijlage 1**). Deze meetplaatsen zijn normaliter gesitueerd ter hoogte van een brug over een waterloop.

Zij worden in een geïnformatiseerd meetplaatsenbestand aangeduid met een code, de naam van de waterloop, een omschrijving, de Lambertcoördinaten en een aantal andere velden waarin nuttige informatie wordt bijgehouden.

Het gaat hier om meetpunten die worden bezocht en waar manueel een schepmonster wordt genomen. Van een vaste opstelling is geen sprake.

Op enkele meetplaatsen meet de VMM specifiek de impact op de waterkwaliteit van agrarische verontreiniging. Deze punten worden derwijze gekozen dat de landbouw – sensu largo – een overheesende invloed heeft op de oppervlaktewaterkwaliteit en dat andere bronnen (industrie en huishoudens) een minieme of beperkte én berekenbare impact hebben.

Voor de provincie West-Vlaanderen betreft het de volgende meetplaatsen.

(Deel)gemeente	Waterloop	VMM nr.	Lambertcoörd.	Meetjaar
Alveringem	Neerloopbeek	913092	030.70/183.35	1996
Alveringem	Pesersbeek	985000	032.17/182.50	96-97
Alveringem	Kallebeek	986000	028.46/182.62	96-97
Alveringem	Westsluisbeek	914012	030.26/182.47	1998
Blankenberge	Bommel Vliet	877110	061.99/221.29	1996
Brugge	Hoofdsloot-Zuiddambeek	874100	072.11/207.71	96-97
Brugge	Meersbeek-Dorpsbeek	886000	074.10/209.35	1998
Damme	Zuid Over De Lieve	8008	078.08.220.06	1996
Diksmuide	Zaadgracht – zijbeek (1)	677037	039.80/191.57	1996
Diksmuide	Korversbeek	961000	045.78/182.00	96-97
Diksmuide	Zijdelingsgeleed	692500	046.15/193.96	1998
Diksmuide	Ronebeek	937000	044.88/186.56	1998
Eernegem	Aletebeek	862025	056.90/230.10	1997
Eernegem	Pierlinckbeek	862030	057.48/203.74	1997
Eernegem	Hogebeek	862040	057.10/204.69	1997
Eernegem	Zeewegbeek	862065	058.52/203.89	1997
Eernegem	Krombrugsebeek	862075	058.60/204.36	1997
Gistel	Klein Baselaarsgeleed	863540	048.24/204.01	1996
Gistel	Groot Geleed	863500	049.25/204.24	1998
Heuvelland	Rozebeek	946610	048.82/166.27	96-97
Heuvelland	Kemmelbeek	952000	041.84/167.50	1998
Houthulst	Steenbeek	938200	045.97/185.24	96-97
Houthulst	Steenbeek	939000	047.95/185.45	96-97
Houthulst	Steenbeek-Zanddambeek	940000	049.75/185.50	96-97
Houthulst	Steenbeek	938100	044.72/185.44	96-97
Houthulst	Steenbeek-Zanddambeek	941000	051.14/186.01	96-97

(Deel)gemeente	Waterloop	VMM nr.	Lambertcoörd.	Meetjaar
Ichtegem	Bourgognebeek	861950	057.62/205.27	96-97
Ieper	Hanebeek	960020	050.44/176.44	96-97
Jabbeke	Stegerszwin	869310	061.00/212.76	1996
Jabbeke	Jabbeekse Beek – zijbeek (2) – Bosbeek	872710	062.20/205.65	1996
Kortemark	Kolvebeek	918530	052.15/192.77	96-97
Langemark-Poelkapelle	Lobeek	955055	044.81/180.06	96-97
Meetkerke	Moerzwin	875400	065.54/213.76	1996
Merkem	Kwadebeek	937800	044.17/184.59	1996
Middelkerke	Donkermanenchijngelied	863710	046.69/207.23	1996
Oostende	Grote Keignaert	695300	052.26/210.53	1996
Oostende	Groot Zwin – Noordgelied	869000	054.25/212.51	1998
Oostkamp	Bornebeek	873000	073.16/204.45	1996
Oostkamp	Poversbeek	906000	071.27/199.38	1996
Oostkamp	Poversbeek	898060	069.43/205.05	96-97
Oostkamp	Getebeek	907000	072.80/199.44	96-97
Oostkamp	Merlebeek	873200	077.27/204.46	1998
Oostkamp	Watermolenbeek	893000	066.26/205.99	1998
Oostkamp	Marsbeek	898800	068.45/203.26	1998
Poperinge	Rozenhilbeek-Scherpen- bergbeek	975030	038.34/168.14	1996
Poperinge	Winterbeek	984900	032.50/169.88	1996
Poperinge	Bommelaarsbeek	984300	033.26/172.13	96-97
Poperinge	Dode Stappenbeek	990035	027.22/171.04	96-97
Tielt	Ringbeek	905500	073.93/192.44	1996
Torhout	Kasteelbeek	929500	057.72/194.09	1996
Torhout	Fonteinbeek	930500	057.22/197.04	1996
Torhout	Kasteelbeek	930000	057.82/195.56	96-97
Torhout	Ringaartbeek	931500	061.53/193.20	96-97
Veurne	Kleine Stinkaard	690026	026.00/194.08	1996
Vleteren	Nattebeek	982050	033.12/180.66	1996
Vleteren	Bernardsbeek	982080	032.02/178.54	1996

3. Nitraat is slechts één van de vele waterkwaliteitsparameters.

De imperatieve norm voor nitraat werd getoetst per meetplaats aan de Europese richtlijn (75/440/EEG – Richtlijn betreffende de vereiste kwaliteit van oppervlaktewater bestemd voor de productie van drinkwater). Deze norm wordt gerespecteerd indien tegelijk voldaan wordt aan twee voorwaarden :

1° de 95-percentielwaarde van de meetreeks (X95 %) mag 50 mg nitraat/L niet overschrijden ;

2° geen enkele meetwaarde (Xmax) is > 75 mg nitraat/L.

Kleurcode weergegeven in de **bijlage**

Niet conform norm :

Zwart : X95 % > 50 mg NO₃/L ; Xmax > 75 mg NO₃/L

Rood : X95 % = 50 mg NO₃/L ; Xmax > 75 mg NO₃/L

Conform norm :

Oranje : X95 % = 50 mg NO₃/L ; 50 mg NO₃/L < Xmax = 75 mg NO₃/L

Geel : X95 % = 50 mg NO₃/L ; 25 mg NO₃/L < Xmax = 50 mg NO₃/L

Groen : X95 % = 50 mg NO₃/L ; 12,5 mg NO₃/L < Xmax = 25 mg NO₃/L

Blauw : X95 % = 50 mg NO₃/L ; Xmax = 12,5 mg NO₃/L

Noot : indien minder dan 6 metingen/jaar per meetplaats beschikbaar, werd niet getoetst (ng). Uitzondering : indien minstens één

meetwaarde > 75 mg NO₃/L => kleurcode "rood".

Uit de **bijlage 1** kan worden afgeleid dat overschrijdingen van de norm in alle West-Vlaamse arrondissementen voorkomen. Het meest "getroffen" zijn de arrondissementen Diksmuide, Ieper, Roeselare en Tielt, waar nauwelijks een meetpunt wordt gevonden waar de norm gerespecteerd wordt.

3. Een geringe aanwezigheid van nitraat kan worden veroorzaakt door de natuur (afgevalen bladeren, uitwerpselen van waterwild, enz.). Ook komt via de neerslag enkele tientallen kilogrammen stikstof per hectare per jaar terecht op het aardoppervlak (initieel ook voor een groot deel afkomstig van de landbouw). Deze bronnen hebben echter in vergelijking met de andere emissies (industrie, huisgezinnen en landbouw) een minieme invloed.

Ook in de provincie West-Vlaanderen zijn industriële emissiebronnen van stikstof plaatselijk belangrijk. In 1997 loosden de West-Vlaamse bedrijven waarvoor de VMM over meetgegevens beschikt (bedrijven niet aangesloten op een rioolwaterzuiveringsinstallatie (RWZI) en waarvan het afvalwater al dan niet rechtstreeks in het oppervlaktewater terechtkomt) gezamenlijk circa 438 ton stikstof in het oppervlaktewater (waarvan circa één vijfde als nitraat en nitriet-stikstof). De totale industriële stikstofvracht is in werkelijkheid hoger, omdat de dagvrachten werden omgerekend tot jaarvrachten a rato van 225 werkdagen per jaar, wat voor sommige bedrijven een onderschatting inhoudt, en bovendien werden vele KMO's niet meegerekend bij gebrek aan meetgegevens. Naar schatting vertegenwoordigt de vooropgestelde 438 ton circa 70 % van het werkelijke totaal. Slechts 15 van de 169 bemeten bedrijven lozen een gemiddelde nitraatconcentratie hoger dan 50 mg/liter.

De RWZI's in de provincie West-Vlaanderen loosden gezamenlijk 1.850 ton stikstof in 1997 (waarvan circa een derde als nitraat of nitriet-stikstof). Zeven van de 20 operationele RWZI's lozen een gemiddelde nitraatconcentratie die hoger is dan 50 mg/liter.

De belangrijkste bron van nitraat in West-Vlaanderen is de landbouw (12.453 ton N/jaar voor 1995). Dit blijkt uit de berekeningen door het Sentwa-model dat voor de VMM werd ontwikkeld door het Instituut voor Scheikundig

onderzoek (thans CODA) : in 1995 spoelde in de West-Vlaamse gemeenten tussen 38 à 257 kg stikstof per hectare landbouwgrond uit naar het oppervlaktewater (dit stemt overeen met 168 à 1.138 kg nitraat per ha).

Fusiegemeente	KgN/gem. jaar 1995	KgN/ha jaar 1995
Totaal West-Vlaanderen	12.453.630	
Lichtervelde	162.363	257
Ardoeie	259.328	207
Staden	336.835	190
Pittem	233.938	189
Tielt	494.880	165
Hooglede	205.955	162
Zonnebeke	331.501	136
Ieper	640.457	135
Torhout	179.814	133
Heuvelland	510.884	127
Lo-Reninge	298.219	118
Anzegem	153.808	110
Jabbeke	189.618	109
Oudenburg	126.456	103
Roeselare	254.504	97
Zedelgem	160.131	87
Oostende	42.663	85
Izegem	87.086	84
Ledegem	143.359	83
Brugge	169.891	79
Meulebeke	176.105	77
Wielsbeke	78.541	76
Moorslede	171.159	68
Wingene	364.613	67
Zwevegem	114.068	67
Vleteren	199.164	65
Langemark-Poelkapelle	266.852	64
Kortemark	264.953	64
Ruiselede	144.199	64
Wevelgem	120.599	63
Poperinge	639.272	63
Houthulst	236.929	59
Wervik	189.149	59
Harelbeke	60.758	59
Mesen	19.507	58
Lendelede	52.307	58
Alveringem	409.955	57
Kortrijk	169.322	57
Deerlijk	48.558	56
Dentergem	106.441	56
Oostrozebeke	66.520	56
Avelgem	89.401	56
Kuurne	19.317	56
Veurne	431.990	55
Menen	94.994	55

Fusiegemeente	KgN/gem. jaar 1995	KgN/ha. jaar 1995
Diksmuide	593.020	54
Koekelare	187.212	53
De Haan	119.232	53
Gistel	160.576	53
Nieuwpoort	109.559	52
Middelkerke	264.636	52
Ichtegem	149.250	52
Koksijde	110.349	51
Blankenberge	38.827	51
Damme	283.496	51
Knokke-Heist	175.603	50
De Panne	42.634	49
Bredene	25.814	49
Zuienkerke	184.361	47
Beernem	190.171	42
Oostkamp	200.841	42
Ingelmunster	40.257	40
Waregem	61.429	38

4. De evolutie per meetplaats wordt weergegeven in **bijlage 1** op basis van de toets aan de Europese waterkwaliteitsdoelstelling (zie vraag 2). Er is weinig evolutie merkbaar in de meeste waterlopen : waar de norm voorheen werd overschreden, blijft de situatie in 1997 meestal ook slecht. Gunstige uitzonderingen zijn : Kanaal van Gent naar Brugge in Beernem en in Brugge, het Leopoldkanaal in Heist, de Maleleie in Damme, de Noordede in Bredene en de Jobeek in Wingene (Zwevezele).

(Bovenvermelde bijlage ligt ter inzage bij het secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

Vraag nr. 357
van 29 juni 1998
van mevrouw MARIJKE DILLEN

Zwembaden – Vlarenormen

Volgens recente berichten van het Instituut voor Sportbeheer en Recreatiebeleid is het slecht gesteld met de toestand van onze openbare zwembaden.

Zij beweren dat 80 % de Vlaamse openbare zwembaden tegen januari 1999 zijn deuren zal moeten sluiten omdat ze niet in orde zijn met de milieuwetgeving Vlarem II-bis.

1. Volgens de gegevens van bovenvermeld Instituut is 80 % niet in regel met de nieuwe strenge milieunormen.

Kan de minister deze cijfers bevestigen ?

Zijn er zwembaden die uitstel hebben gevraagd voor de aanpassingswerken ? Zo ja, hoeveel ?

2. Kan de minister een overzicht geven van de zwembaden die zich reeds volledig hebben aangepast aan de nieuwe normen ?

3. Volgens cijfers van het Instituut voor Sportbeheer en Recreatiebeleid zullen de totale aanpassingswerken vier tot vijf miljard frank kosten.

Kan de minister deze cijfers bevestigen ? Zo ja, zijn er tegemoetkomingen van de Vlaamse overheid, naast de financiële inspanningen van de plaatselijke overheden ?

Antwoord

Aangezien de administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer en meer specifiek de afdelingen Milieuvergunningen en Milieu-inspectie niet over de gevraagde statistische gegevens beschikken, kan ik geen overzichtslst bezorgen van het aantal zwembaden dat niet kan voldoen aan de bepalingen van titel II van het Vlarem.

Inzake de verlenging van de overgangperiode kan ik stellen dat aangaande de in opmaak zijnde aanpassingen en bijwerkingen van titel II van het Vlarem ik heb beslist de overgangperiode voor het voldoen aan de voorgeschreven emissie- of constructienormen te verlengen tot 1 januari 2001. Door deze verlenging hebben de bestaande zwembaden een overgangstermijn van meer dan vijf jaar verkregen om zich te confirmeren met de Vlaremvoorschriften.

Wel wil ik opmerken dat deze wijzigingen nog dienen te worden goedgekeurd door de Vlaamse regering en deze wijzigingen pas uitvoering zullen krijgen na verschijning in het Belgisch Staatsblad.

Vraag nr. 371
van 6 juli 1998
van mevrouw SONJA BECQ

Arbeidstrajectbegeleiding gehandicapten – Evaluatie

Via arbeidstrajectbegeleiding (ATB) wil men personen met een handicap maximaal begeleiden met het oog op inschakeling in het gewone arbeidscircuit. Een evaluatie is gepland voor de periode oktober 1997 – september 1998.

Beschikt de minister reeds over gegevens met betrekking tot de volgende vragen ?

1. Wat is het aantal personen dat een aanvraag voor trajectbegeleiding indiende ?
2. Door wie worden de gehandicapten naar arbeidstrajectbegeleiding verwezen ?
3. Verlenen de beschutte werkplaatsen hun medewerking aan dit project ? Zo ja, hoe ziet de samenwerking eruit en in welke mate draagt zij bij tot dit werkgelegenheidsprogramma ?
4. Wat is de (werk)situatie van personen die een beroep doen op arbeidstrajectbegeleiding ?
5. Tot welke resultaten heeft arbeidstrajectbegeleiding geleid ?

N.B. Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn.

Antwoord

Het besluit van de Vlaamse regering betreffende de arbeidstrajectbegeleiding van personen met een handicap voorziet in de oprichting van negen regionale ATB-diensten. Het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap (VFSIPH) kan, overeenkomstig de bepalingen van dit besluit, ATB-diensten tijdelijk erkennen om de kansen van werkzoekenden met een handicap op het vinden van, of het opnieuw vinden van werk in het normaal economisch circuit te vergroten. De erkenning wordt voor een duur van twee jaar toegekend. Het besluit houdt op van kracht te zijn op 30 september 1998.

Tijdens de periode van 1 oktober 1997 tot 30 september 1998 zal het VFSIPH de werking van de ATB-diensten en de toepassing van dit besluit grondig evalueren. De opvolging en evaluatie van de ATB-diensten wordt gecoördineerd vanuit het VFSIPH. Het beantwoorden van de gestelde vragen kan dan ook best gebeuren vanuit de evaluatie die door het Vlaams Fonds ten gronde wordt gevoerd.

Teneinde de professionele integratiemogelijkheden van personen met een handicap te optimaliseren, met prioriteit voor doorstroming naar het normaal economisch circuit, werd een overleg tussen VDAB en het VFSIPH tot stand gebracht. Dit overleg resulteerde, in het kader van de arbeidstrajectbegeleiding van personen met een handicap, in een samenwerkingsprotocol tussen VDAB en het VFSIPH.

Dit samenwerkingsprotocol voorziet in de mogelijkheid tot gegevensuitwisseling van werkzoekende personen met een handicap in het kader van een begeleidingstraject en wederzijdse toeleiding. Zo worden vanuit VDAB-begeleidingsacties werkzoekende personen met een handicap doorverwezen naar ATB-diensten. Vanuit ATB-diensten kunnen personen met een handicap worden toegeleid naar opleidingen en trainingen bij de VDAB. De samenwerking tussen VDAB en het VFSIPH wordt regionaal georganiseerd via trajectoverleg op geregelde tijdstippen. Centraal wordt de samenwerking opgevolgd en geëvalueerd in een werkgroep VDAB-VFSIPH. Eventuele knelpunten worden hier besproken en verder opgevolgd. In 1997 waren er 1889 werkzoekenden met een Vlaams Fondsnummer in begeleiding bij de VDAB, van wie er 271 een VDAB-opleiding hebben gevolgd, naast andere zowel individuele als collectieve begeleidingsmodules.

De negen opgerichte ATB-diensten werden bovendien op 5 november 1997 door het VDAB-beheerscomité principieel erkend als bureau voor kosteloze arbeidsbemiddeling, mits het afsluiten van een samenwerkingsovereenkomst met de VDAB terzake. Acht ATB-diensten hebben tot nu toe van deze mogelijkheid gebruikgemaakt. De erkenning wordt jaarlijks geëvalueerd volgens de meerwaarde die deze erkenning betekent voor de beoogde doelgroep.

Vraag nr. 375 van 9 juli 1998 van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Afvalstoffeninformatiecentrum TWICA – Doelgroepbereik

Het Twica, of het Technisch Wetenschappelijk Informatiecentrum Afvalstoffen van OVAM is een referentiepunt in Vlaanderen op het vlak van de afvalstoffen- en bodemproblematiek. Sinds het daarenboven toegankelijk is op Internet via de OVAM-website is het gebruik ervan – zo beweren althans insiders – nog gestegen.

1. Beschikt de minister over gegevens om dit laatste te staven ?
2. Heeft hij er een idee van in welke mate het bedrijfsleven, de wetenschappelijke wereld en de natuurverenigingen hiervan gebruikmaken ?
3. Is dit informatiecentrum gekoppeld aan buitenlandse centra die zich met deze problemen bezighouden ?

Antwoord

- 1 en 2. Niet in de vorm van exacte aantallen. Het aantal gebruikers is en blijft de laatste jaren in stijgende lijn, en dit binnen alle doelgroepen, waarschijnlijk door het stijgend milieubewustzijn bij burger/bedrijfsleven/student en onderzoekers.

Sinds het toegankelijk maken van de literatuu-
r-databank via het Internet is de geïnteresseerde
bibliotheekbezoeker niet genoodzaakt een
beroep te doen op het bibliotheekpersoneel
voor opzoeken omtrent aanwezige literatuur
en is hij vrij zijn zoekactie zelf te ondernemen,
waardoor de drempel sterk wordt verlaagd.

In deze context stelt men binnen het Twica vast
dat meer en meer bezoekers van dit laatste
gebruikmaken (de bibliotheekbezoeker brengt
dan zelf zijn literatuurlijst met referenties mee).
In de eerste helft van 1998 noteerde het Twica
een kleine 200 bezoekers. Jaarlijks schommelt
het aantal gemiddeld rond de 400 à 500. Het
Twica wordt voornamelijk geconsulteerd door
studenten, gevolgd door wetenschappelijke stu-
diebureaus, bedrijven, scholen (onderwijzers) en
ten slotte door gemeenten.

Natuurverenigingen en milieueducatieve centra
maken eveneens gebruik van de diensten van
het Twica.

3. Momenteel is het Twica niet aangesloten op
gelijkaardige internationale netwerken. Wel is
het erkend door Infoterra van het United
Nations Environmental Program (UNEP) voor
België op het vlak van afvalstoffen. Op Vlaams
niveau is het aangesloten op het Felnet (Flan-
ders Environmental Library Network), een
nieuw samenwerkingsverband tussen de groot-
ste Vlaamse milieubibliotheken.

Op Europees vlak kan het TWICA een beroep
doen op bijvoorbeeld Eelnet (European Envi-
ronmental Library Network), bijvoorbeeld voor
het opsporen van buitenlandse literatuur of
andere gegevens.

Vraag nr. 379
van 9 juli 1998
van mevrouw MARIJKE DILLEN

Loopbaanonderbreking – Evaluatie

In het besluit van de Vlaamse regering van 1 febru-
ari 1995 houdende de aanmoediging in het Vlaam-
se gewest van de wedertewerkingstelling van uitke-
ringsgerechtigde volledig werklozen of van de
daarmee gelijkgestelde personen door middel van
herverdeling van de arbeid, zijn maatregelen opge-
nomen om het ingevoerde systeem van aanmoedi-
gingspremies bij verminderde duur en bij loop-
baanonderbreking te evalueren.

Er is een opvolgingscommissie aangesteld die de
maatregelen zesmaandelijks evalueert en die
mogelijke uitbreidingen onderzoekt.

1. Wat zijn de resultaten van de evaluaties van de
voorbij twee jaar ?

Werden de maatregelen van bovenvermeld
besluit op een gunstige wijze geëvalueerd ? Zo
ja, wat is de concrete inhoud zesmaandelijks van
deze evaluatie ?

Zo neen, wat is de inhoud van een eventuele
negatieve evaluatie ?

2. De opvolgingscommissie heeft ook tot opdracht
mogelijke uitbreidingen van het besluit te
onderzoeken.

Wat zijn hiervan de resultaten ?

Zijn er reeds concrete voorstellen van uitbrei-
ding voorgesteld ? Zo ja, welke ?

3. Elke subregionaal tewerkingstellingscomité dient
eveneens zesmaandelijks advies uit te brengen
over de toepassing en de effecten van de maat-
regelen van bovenvermeld besluit op sectoraal
niveau.

Werden deze adviezen inderdaad gegeven ?
Kan de inhoud hiervan globaal bekeken als
positief worden geëvalueerd ?

Antwoord

1. De opvolgingscommissie, opgericht krachtens artikel 14 van het besluit van de Vlaamse regering van 1 februari 1995, heeft het stelsel van de aanmoedigingspremies bij verminderde arbeidsduur en bij loopbaanonderbreking inderdaad op geregelde tijdstippen geëvalueerd. De belangrijkste resultaten van deze periodieke evaluaties kunnen als volgt worden samengevat.

Wat het *aantal aanvragen* betreft, kan men stellen dat de premies het beoogde doel hebben bereikt. Sedert de invoering van de maatregel is het aantal aanvragen en toegekende premies steeds in stijgende lijn gegaan ; tot op heden werden reeds meer dan 26.000 aanvragen goedgekeurd. Gelet op de recente uitbreiding van de regelgeving (zie punt 2) ligt het in de verwachting dat het aantal aanvragen in de nabije toekomst nog zal stijgen.

Qua *doelgroep* blijft de vaststelling dat vooral vrouwelijke werknemers in aanmerking komen voor de aanmoedigingspremie : in 1997 werden 93 % van de premies toegekend aan vrouwen en slechts 7 % aan mannen. Verwacht wordt dat na de recente afschaffing van de vereiste motieven bij loopbaanonderbreking, het aandeel van de mannen in het stelsel zal toenemen.

Wat het *tewerkstellingseffect* betreft, is er bij loopbaanonderbreking een concreet meetbaar effect vermits er in dit geval, ook op federaal niveau, een vervangingsplicht geldt. Bij arbeidsduurvermindering kan de werknemer slechts aanspraak maken op de premie indien zijn werkgever beschikt over een CAO of document inzake arbeidsverdeling, die omwille van het substantieel effect op de werkgelegenheid werd erkend door de Vlaamse minister van Tewerkstelling. Bijgevolg kan ook hier van een gunstig effect op de werkgelegenheid worden gesproken. Een door de administratie uitgevoerde evaluatie van de erkende CAO's wijst in die richting.

2. Deze positieve evaluaties hebben mede tot volgende aanpassingen en wijzigingen van de betrokken reglementering geleid.

Bij besluit van de Vlaamse regering van 22 oktober 1996 kwamen niet alleen de volledige en de halftijdse, doch ook de 1/3-, 1/4- en 1/5-loopbaanonderbreking in aanmerking voor een aanmoedigingspremie. Bovendien werden de

redenen waarvoor de loopbaan moest worden onderbroken, uitgebreid.

Bij besluit van 26 mei 1998 heeft de Vlaamse regering beslist om, met ingang van 1 april 1998, de toepassingsmogelijkheden van de maatregel nog verder uit te breiden.

Tot voornoemde datum werd de loopbaanonderbreking vanuit Vlaanderen enkel aangemoedigd indien de loopbaan werd onderbroken voor een reeks specifieke redenen, zoals de opvang van kinderen ten laste tot de leeftijd van acht jaar, het starten als zelfstandige of het opnemen van palliatief verlof. Voortaan moeten de aanvragen voor de premie niet meer met dergelijke motiveringen worden ingediend, hetgeen de procedure nog zal vereenvoudigen en het aantal personen (onder meer mannelijke werknemers) dat in aanmerking komt, zal doen toenemen. Mede in het licht van de Europese werkgelegenheidsrichtsnoeren en het belang dat daarin wordt gehecht aan opleiding, wordt de aanmoedigingspremie bovendien verdubbeld indien de loopbaanonderbreking of arbeidsduurvermindering gepaard gaat met het volgen van een (beroeps)opleiding.

Tot slot hebben de Vlaamse sociale partners binnen Vesoc (Vlaams Economisch en Sociaal Overlegcomité) onlangs een akkoord bereikt om, onder bepaalde voorwaarden, reeds een aanmoedigingspremie toe te kennen bij een arbeidsduurvermindering tussen de 10 en de 20 % van de voltijdse arbeidsregeling te worden ingeleverd).

3. De subregionale tewerkstellingscomités brengen systematisch een gemotiveerd advies uit over het substantieel effect op de werkgelegenheid van de CAO's of documenten inzake arbeidsherverdeling die hun worden voorgelegd door bedrijven of ondernemingen uit hun werkingsgebied.

De erkenning van dit substantieel effect is immers een voorafgaandelijke voorwaarde opdat werknemers in geval van individuele arbeidsduurvermindering aanspraak kunnen maken op de aanmoedigingspremie.

**Vraag nr. 380
van 9 juli 1998
van mevrouw MARIJKE DILLEN**

Loopbaanonderbreking – Controle en sancties

Bij besluit van de Vlaamse regering houdende de aanmoediging in het Vlaamse gewest van de wedertewerkstelling van uitkeringsgerechtigde volledig werklozen of van de daarmee gelijkgestelde personen door middel van herverdeling van de arbeid, kunnen onder duidelijk vastgelegde voorwaarden bepaalde werknemers een aanmoedigingspremie bij verminderde arbeidsduur of bij loopbaanonderbreking krijgen.

De regeling voorziet ook in controle en sancties.

1. De controle op de naleving van de voorwaarden wordt uitgeoefend door inspecteurs van de administratie.

Hoeveel inspecteurs houden zich voor het ganse Vlaamse gewest met deze regeling bezig ?
Gebeurt de controle op systematische wijze ?

2. Onrechtmatig verkregen aanmoedigingspremies kunnen – terecht – worden teruggevorderd.

In hoeveel dossiers is er effectief tot terugvordering overgegaan voor :

- aanmoedigingspremies bij verminderde arbeidsduur,
- aanmoedigingspremies bij loopbaanonderbreking, respectievelijk om een opleiding te volgen, kinderen op te vangen, palliatieve zorg te verstrekken, te starten als zelfstandige, vrijwilligerswerk te verrichten, sociaal-cultureel werk te verrichten ?

Antwoord

1. Voor het Vlaams Gewest hebben dertien inspecteurs, naast andere opdrachten, de bevoegdheid om controle uit te oefenen op de toepassing van de bedoelde reglementering.

In de loop van 1998 werden vijf controles ter plaatse uitgevoerd. Zij gebeuren vooralsnog niet systematisch.

2. De dossiers worden grondig nagekeken op basis van de ingediende stukken. Op basis hiervan en ingevolge wijzigingen in de toestand van de aanvrager (stopzetting verminderde prestaties en loopbaanonderbreking) worden verkregen premies teruggevorderd.

Tot op heden werd in 90 gevallen overgegaan tot terugvordering van onrechtmatig verkregen premies, als volgt verdeeld :

Terugvorderingen aanmoedigingspremie per sector en per stelsel		
	Private sector	Openbare sector
Verminderde arbeidsduur	45	8
Loopbaanonderbreking	37	8

Vraag nr. 381 van 9 juli 1998 van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

VDAB-opleidingen – Vrachtwagenchauffeur

Voor bepaalde knelpuntberoepen, zoals vrachtwagenchauffeur, wordt door de VDAB een opleiding gegeven.

Ik stel vast dat heel wat jongeren wel geïnteresseerd zijn in deze opleiding, maar ze niet kunnen volgen omdat de opleiding te ver van hun woonplaats wordt georganiseerd. In Limburg bijvoorbeeld wordt deze opleiding gegeven in Leopoldsburg, dat zeker voor werkzoekenden uit Zuid-Limburg praktisch onbereikbaar is met openbaar vervoer.

Deze opleiding moet nochtans gemakkelijk op verschillende plaatsen kunnen worden gegeven : het theoretisch materiaal is allicht niet zo omvangrijk dat het niet kan worden verplaatst en voor het praktische gedeelte zijn allicht op meerdere plaatsen vrachtwagens, oefenterreinen en opleidingsroutes beschikbaar.

1. Waar wordt de opleiding vrachtwagenchauffeur gegeven door VDAB ?

Hoeveel mannen/vrouwen volgden sinds 1996 op elk van deze plaatsen een opleiding ?

2. In welke regio's wordt aan VDAB geregeld gesignaleerd dat men vrachtwagenchauffeurs zoekt ?

Welke vacatures zijn nu open ? In welke regio's ?

3. Is bij VDAB reeds bestudeerd om de opleiding vrachtwagenchauffeur op geregelde tijdstippen

van opleidingsplaats te laten veranderen ? Zo ja, wanneer gebeurde dit ? Met welk resultaat ? Zo neen, is het niet zinvol dit te bestuderen ?

4. Noteert de VDAB wanneer werkzoekenden geschikt zijn voor een bepaalde opleiding, maar er door mobiliteitsproblemen niet kunnen geraken ?

Antwoord

1. Voor de opleiding tot "bestuurder zware vrachtwagen" beschikt de VDAB over volgende opleidingsplaatsen (zie gedetailleerde lijst in **bijlage 1**) : Herentals, Leopoldsburg, Oostende, Schaarbeek, Temse, Wevelgem en Wondelgem.

Een algemeen overzicht van het aantal begonnen, gestopte en met succes beëindigde cursussen vervoer voor 1996 en 1997 is weergegeven in tabelvorm (**bijlage 2**).

De verhouding mannelijke/vrouwelijke cursisten die specifiek de VDAB-opleidingen Rijbewijs C en Rijbewijs CE (d.i. "bestuurder zware vrachtwagen") volgden voor 1996 en 1997 per opleidingsplaats is weergegeven in **bijlage 3**.

2. Een kwantitatieve weergave van het aantal openstaande vacatures voor vrachtwagenchauffeur gerangschikt volgens vestigingsplaats bedrijf is weergegeven in tabel (**bijlage 4**).
3. De vraag naar het veranderen van de opleidingsplaats voor de VDAB-opleiding vrachtwagenchauffeur is nog niet concreet gerezen. De VDAB biedt opleidingen aan in zeven centra, geografisch verspreid over het Vlaamse landgedeelte, zodat men bezwaarlijk kan spreken van een mobiliteitsprobleem. Bovendien impliceert verandering van opleidingsplaats ook het zoeken naar een nieuw geschikt oefenterrein en bijhorende infrastructuur, wat een aanzienlijke investering betekent.
4. In het databestand AMI (Arbeidsmarkt-informatiesysteem) van VDAB worden wel algemene gegevens bijgehouden betreffende mobiliteit, dit met het oog op selectie van gepaste vacatures voor de werkzoekende. Deze gegevens betreffen de aard van het rijbewijs, de migrabiliteit en het vervoermiddel.

Uiteraard kunnen deze data ook worden aangewend om de mobiliteit van de werkzoekende naar beroepsopleidingen toe te bekijken.

(Bovenvermelde bijlagen liggen ter inzage bij het secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

Vraag nr. 385 van 13 juli 1998 van mevrouw MARIJKE DILLEN

Loopbaanonderbreking – Ministerie Vlaamse Gemeenschap

Bij besluit van 21 januari 1997 heeft de Vlaamse regering beslist de regeling voor de aanmoedigingspremies uit te breiden die voor de herverdeling van de arbeid kunnen worden toegekend aan de personeelsleden van de Vlaamse openbare sector en het Nederlandstalige onderwijs die loopbaanonderbreking opnemen.

Er zijn een aantal duidelijke toekenningsvoorwaarden vastgesteld, waaraan moet worden voldaan om de aanmoedigingspremie te krijgen.

1. Kan de minister meedelen hoeveel aanvragen er zijn ingediend om deze aanmoedigingspremie te kunnen genieten ?
2. Wat is het totale bedrag dat daarvoor werd ingeschreven op de begroting ?
3. Deze aanmoedigingspremie kan worden toegekend in verschillende gevallen. Kan de minister hiervan een opsplitsing geven voor
 - het volgen van een opleiding ;
 - de opvang van kinderen ten laste tot het bereiken van de leeftijd van 8 jaar ;
 - het verstrekken van palliatieve zorgen ;
 - het starten als zelfstandige ;
 - het verrichten van vrijwilligerswerk ;
 - het verrichten van sociaal-cultureel werk ?
4. Welk bedrag werd per categorie toegekend zoals vermeld onder punt 3 ?
5. Er zijn controlemogelijkheden en sancties. In hoeveel gevallen dienden er bedragen te worden teruggevorderd die ten onrechte werden uitgekeerd ?

Antwoord

In antwoord op de vraag omtrent de aanmoedigingspremies (AWAP) toegekend aan personen, tewerkgesteld in de openbare sector, die loopbaanonderbreking opnemen en hiervoor een bijkomende premie bij de Vlaamse Gemeenschap aanvragen, verzoek ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger nota te nemen van bijgesloten tabel met een weergave van :

1. het aantal aanvragen, opgesplitst naar de motivatie van de loopbaanonderbreking ;
2. het totale bedrag dat jaarlijks werd ingeschreven op de begroting voor deze maatregel ;

3. het totale jaarlijks toegekende bedrag voor deze maatregel.

De voorbije jaren werd achtmaal een ten onrechte uitbetaalde premie voor loopbaanonderbreking in de openbare sector teruggevorderd.

De controlebevoegdheid op de naleving van de voorwaarden tot het verkrijgen van deze bijkomende premie behoort toe aan de Inspectie Werkgelegenheid van het departement Economie, Werkgelegenheid, Binnenlandse Aangelegenheden en Landbouw, administratie Werkgelegenheid.

Aanvragen aanmoedigingspremie voor loopbaanonderbreking, openbare sector

Jaar	Gegevens	Reden	Beslissing			Eindtotaal
			negatief	hangend	positief	
1995	Aantal aanvragen	?	3			3
		opvoeding kind	279		847	1.126
		volgen van opleiding	9		28	37
		palliatieve zorg	3		21	24
		Totaal		294	0	896
	Ingeschreven op begroting	9 miljoen				
	Toegekend bedrag	8,8 miljoen				
1996	Aantal aanvragen	?	5			5
		sociaal-cultureel werk	0		2	2
		opvoeding kind	189		1.723	1.912
		volgen van opleiding	12		63	75
		palliatieve zorg	7		29	36
	Totaal		213	0	1.817	2.030
	Ingeschreven op begroting	42 miljoen				
	Toegekend bedrag	42 miljoen				
1997	Aantal aanvragen	?	329	12		341
		sociaal-cultureel werk	1		13	14
		opvoeding kind	350	41	3.398	3.789
		volgen van opleiding	16	1	110	127
		palliatieve zorg	1		22	23
		vrijwilligerswerk	7		33	40
		zelfstandige activiteit	8	3	48	59
	Totaal		712	57	3.624	4.393
	Ingeschreven op begroting	88 miljoen				
	Toegekend bedrag	80 miljoen				

Jaar	Gegevens	Reden	Beslissing			Eindtotaal
			negatief	hangend	positief	
1998 (1e helft)	Aantal aanvragen	?	20	12		32
		sociaal-cultureel werk	3		4	7
		opvoeding kind	228	62	1.450	1.740
		volgen van opleiding	8	2	38	48
		palliatieve zorg	2		43	45
		vrijwilligerswerk	7		22	29
		zelfstandige activiteit	3	2	28	33
	Totaal		271	78	1.585	1.934
	Ingeschreven op - begroting	173 miljoen				
	Toegekend bedrag	78 miljoen				

Bron : administratie Werkgelegenheid, afdeling Migratie en Arbeidsmarktbeleid (MAB) (21/09/98)

**Vraag nr. 387
van 14 juli 1998
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Loopbaanonderbreking – Rechtsgevolgen

34,5 % van de vrouwen werkt deeltijds. Sommigen kiezen hiervoor bewust, vaak vanuit de wens om gezin en arbeid te combineren. Anderen kunnen enkel deeltijds werken vanuit het vraaggestuurde karakter van deeltijdse arbeid, namelijk omdat de werkgever slechts parttime werk aanbiedt. Er zijn inderdaad veel vrouwen die een voltijdse baan ambiëren, maar hierin worden gehinderd door het feitelijke deeltijdse aanbod van het werk.

Sommige vrouwen zitten hierdoor vast in de "val" van deeltijds werk. Ze kunnen hun deeltijds werk niet opgeven om, eventueel via de tewerkstellingsmaatregelen, een fulltime job op te nemen. Indien ze voor een bepaalde datum deeltijds gingen werken, zijn ze ook niet meer volledig uitkeringsgerechtigd als ze werkloos worden. Kortom, ze hebben geen mogelijkheden om opnieuw fulltime te kunnen werken. Dit heeft een negatieve invloed op hun carrièrekansen, eventuele lagere uitkeringen, pensioen.

De Vlaamse overheid promoot deeltijdse arbeid in het kader van arbeidsherverdeling, maar maakt hierbij de nadelen van het systeem op middellange en lange termijn aan de kandidaten niet duidelijk.

Gaf de minister reeds opdracht een onderzoek uit te voeren om een systeem uit te werken waardoor elke kandidaat deeltijdse arbeid systematisch wordt geïnformeerd over de gevolgen voor de

loopbaanopbouw en socialezekerheidsrechten op korte, middellange en lange termijn ?

Heeft de minister in voorkomend geval reeds overwogen dit uit te voeren ?

Antwoord

Het stelsel van de aanmoedigingspremies van de Vlaamse regering is erop gericht de werknemers ertoe aan te zetten, *op vrijwillige basis*, hetzij hun arbeidsduur te verminderen, hetzij loopbaanonderbreking op te nemen. Door deze premie wil de Vlaamse regering haar bijdrage leveren tot het promoten van deeltijdse arbeid en loopbaanonderbreking in het kader van de herverdeling van de arbeid.

Ik wil er de Vlaamse volksvertegenwoordiger in dit verband op wijzen dat één van de uitgangspunten in het stelsel van de aanmoedigingspremies steeds is geweest dat het om arbeidsherverdeling als *vrije en overlegde* keuze in hoofde van de werknemer moest gaan. Het komt inderdaad aan elke individuele werknemer toe om uit te maken of de overschakeling naar een deeltijds arbeidsregime in zijn of haar concrete situatie een aangewezen optie is. Vanuit haar bekommernis om de bestaande arbeid te (her)verdelen en op die manier de werkloosheid verder terug te dringen, stelt de Vlaamse overheid hierbij een financiële tegemoetkoming in de vorm van een aanmoedigingspremie ter beschikking.

Verder is het zo dat zowel de regelgeving betreffende de deeltijdse arbeid als de rechtsgevolgen van deze arbeidsvorm op de verdere beroeps-

loopbaan, tot het domein van het federale arbeids- en sociale zekerheidsrecht behoren.

Ik acht het niet opportuun dat de Vlaamse overheid over die materies die niet tot haar bevoegdheid behoren, uitgebreid en systematisch zou informeren naar derden. Dit neemt niet weg dat de Vlaamse overheid in haar publicaties, concreet in de infobrochure omtrent de aanmoedigingspremies, kan verwijzen naar instanties of brochures die informatie rond deeltijdse arbeid verschaffen. Ik zal niet nalaten mijn administratie in die zin te instrueren.

Vraag nr. 397
van 25 augustus 1998
van mevrouw VERA DUA

Sanering Dijlestorten Leuven – Stand van zaken

In het voorjaar 1998 werd bekendgemaakt dat voor de sanering van de Dijlestorten in Leuven een oplossing was gevonden. Het gaat om 170.000 ton gifgronden van de vroegere verffabriek Industrie Chimique de Wilese die verwijderd moesten worden omwille van de realisatie van het HST-traject.

Na bewerking met kalkcement zouden de gronden worden afgevoerd naar vier locaties : het klasse I-stort OVMB in Gent, het REMO-stort in Houthalen, het Indaver-stort in Antwerpen en het Inafzo-stort in Zonnebeke.

Wat het stort in Zonnebeke betreft, was er veel discussie over de veiligheid en geschiktheid van deze locatie, zodat werd afgezien van het transport naar deze site. In Gent waren er vooral problemen met het transport van het afval via een privé-spoorlijn.

1. Naar welke stortplaatsen werden reeds gifgronden afkomstig van de Dijlestorten getransporteerd, wat was de omvang en de aard van deze transporten en welke transporten worden nog in het vooruitzicht gesteld ?
2. Welke milieuschadelijke componenten bevatten deze gifgronden ? Er is onder meer sprake van arseen en zware metalen : welke risico's houdt dit in voor het milieu en de volksgezondheid ?
3. Wat was de vooropgestelde timing van deze sanering en in hoeverre zal ze gerespecteerd kunnen worden ?
4. Wat het OVMB-stort in de Gentse Kanaalzone betreft : in hoeverre stemt het getransporteerde

materiaal overeen met wat toegelaten is in de milieuvergunning ? Het gaat hier immers om een klasse I-stort voor niet-gevaarlijk afval, terwijl de Leuvense gifgronden toch kunnen worden beschouwd als gevaarlijk voor milieu en volksgezondheid ?

5. Op welke manier werden transportproblemen naar het Gentse klasse I-stort opgelost, welke hoeveelheden werden reeds gestort en zijn er nog transporten te verwachten in de nabije toekomst ?

Antwoord

1. Tot op heden werd er 6.524 ton afval afgevoerd naar de klasse I-stortplaats van OVMB in Gent en 1.312 ton afval naar de stortplaats van Indaver in Antwerpen.

Gelet op de recente norm van titel II van het Vlarem (Belgisch Staatsblad van 30 april 1998) die stelt dat alle afvalstoffen die op een stortplaats van categorie 1 worden gestort, een organisch gehalte van maximum 6 gewichtsprocent mogen bevatten, dienen de afvalstoffen vóór het storten thermisch te worden behandeld. Na de thermische behandeling, die zal gebeuren in Nederland gelet op het gebrek aan dergelijke installaties in België, zullen de afvalstoffen worden gestort op de vier stortplaatsen van categorie 1 in het Vlaamse gewest, zoals oorspronkelijk was gepland.

Alle transporten gebeuren per spoor.

2. De afvalstoffen worden gekenmerkt door hun concentratie aan zware metalen, met name zink, kwik, cadmium, lood, arseen, barium en koper. Zware metalen die niet geïmmobiliseerd zijn, kunnen uitloggen naar de bodem en naar het grondwater.

Op toxicologisch vlak zijn de afvalstoffen gevaarlijk bij inname door ingestie.

3. De verwijdering van de afvalstoffen op de eerste site moet in principe afgerond zijn op 31 oktober 1998.

Gelet op de onvoorziene omstandigheden ten gevolge van de Vlarem-norm ter beperking van het organisch gehalte van de afvalstoffen, dienen deze bijkomend te worden behandeld, zodat deze datum onmogelijk zal worden gehaald.

4. De afvalstoffen die werden afgevoerd naar het stort van OVMB in Gent, voldoen aan de voorwaarden die zijn opgenomen in de milieuvergunning van OVMB.

Deze stortplaats kan jaarlijks tot 30.000 ton afval toelaten waarvan het gloeiverlies hoger is dan 10 %. Er is voldoende controle, zowel vanuit de OVAM als vanuit de stortplaats zelf, om erop toe te zien dat de afvalstoffen die naar OVMB worden afgevoerd, aan de aanvaardingscriteria voldoen.

5. Tussen Leuven en Gent hebben zich geen transportproblemen voorgedaan.

Wel was er een conflict met een naburig bedrijf vóór het eerste afvaltransport was vertrokken. De OVAM vond de opmerkingen van dit bedrijf op de afvaltransporten onterecht, gelet op het feit dat er met de aannemer een veiligheidsplan werd opgesteld dat bij ongevallen steeds moet worden gevolgd. Eén keer is een kleine hoeveelheid afval (2 emmers) tussen de rails van het spoor terechtgekomen tijdens het terugplaatsen van de geloste containers op het treinstel. Na de vaststelling hiervan werd dit afval onmiddellijk verwijderd.

De spoorlijn is eigendom van de NMBS en is geen privé-spoorlijn.

In de toekomst zijn nog transporten naar de stortplaats van OVMB gepland.

**Vraag nr. 400
van 25 augustus 1998
van de heer ROELAND VAN WALLEGHEM**

VDAB – Aantal contractuelen – Vakantieregeling

In het begin van 1996 was 76 % van de VDAB-personeelsleden contractueel tewerkgesteld. Hierbij werd in vele gevallen het principe overtreden dat permanente functies door statutaire personeelsleden moeten worden waargenomen. Bovendien bleek toen dat de VDAB een te gunstige vakantieregeling had uitgewerkt.

1. Hoeveel VDAB-personeelsleden zijn er momenteel nog contractueel tewerkgesteld en welke functies voeren deze personeelsleden uit ? Zijn er momenteel nog contractuele perso-

neelsleden werkzaam die permanente functies waarnemen ?

2. Werd de gunstige VDAB-vakantieregeling ondertussen reeds aangepast ?

Antwoord

1. De Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding stelde op 31 december 1997 3.819 personeelsleden tewerk, namelijk 971 statutairen en 2.848 contractuelen.

De statutaire personeelsformatie bedraagt 1.657 eenheden en is niet volledig ingevuld omdat het aanwerven van statutairen gepaard zou moeten gaan met het afdanken van contractuelen. Wel worden contractuelen die geslaagd zijn voor een VWS-examen (Vast Wervingssecretariaat) aangeworven.

390 contractuelen genieten een bescherming op basis van de prioriteitsregels van het decreet bestuurlijk beleid.

De contractuele personeelsleden zijn hoofdzakelijk in dienst om bijkomende en specifieke opdrachten te vervullen. Het betreft in het bijzonder personeelsleden tewerkgesteld in het kader van de beroepsopleiding (983), in het kader van het ter beschikking stellen van uitzendkrachten aan gebruikers (134), in het kader van outplacement (10), in het kader van schoonmaak en kantine (416). De Vlaamse regering heeft in verschillende besluiten van 30 maart 1994 bepaald dat de activiteiten inzake beroepsopleiding, het ter beschikking stellen van uitzendkrachten aan gebruikers en outplacement specifieke opdrachten zijn en derhalve door contractuelen worden uitgeoefend.

2. De personeelsleden van de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding (VDAB) volgen de vakantieregeling zoals wettelijk bepaald. Omdat de personeelsleden van de VDAB ressorteren onder verschillende rechtspositieregelingen is het aantal dagen vakantie verschillend. De contractuele personeelsleden van de beroepsopleiding genieten slechts het aantal verlofdagen zoals bepaald in de privé-sector (20) ; in het kader van de arbeidsduurvermindering worden wel een aantal compenserende inhaaldagen toegekend.

Vraag nr. 410
van 1 september 1998
van mevrouw VERA DUA

Bosdecreet – Bosreservaten

In het Bosdecreet van 13 juni 1990 is een apart hoofdstuk opgenomen over bosreservaten. De Vlaamse regering kan daardoor bosreservaten aanwijzen of erkennen. Aan de eigenaars van privé-bossen die werden erkend als bosreservaat kan een vergoeding worden toegekend, waarvoor de modaliteiten werden vastgelegd in het besluit van 20 januari 1993 tot vaststelling van regelen betreffende de aanwijzing of erkenning en het beheer van bosreservaten. Voor elk bosreservaat moet binnen drie jaar een beheersplan worden opgesteld en een ambtenaar worden aangewezen die belast wordt met het beheer. Voor elk bosreservaat wordt een adviescommissie ingesteld en de Vlaamse regering stelt de maximale oppervlakte van toegelaten kaalslagen vast voor bosreservaten. Verder bepaalt artikel 29 dat de Vlaamse regering maatregelen kan treffen in de onmiddellijke omgeving van bosreservaten teneinde alle nadelige externe beïnvloeding te weren.

1. Hoeveel bosreservaten werden sinds de goedkeuring van het Bosdecreet aangewezen ? Welke oppervlakte beslaan deze aangewezen bosreservaten en wie zijn de eigenaars van deze bosreservaten ? Indien mogelijk, kan de datum van de aanwijzing worden meegedeeld ?
2. Hoeveel privé-bossen werden als bosreservaat erkend sinds de goedkeuring van het Bosdecreet ? Welke oppervlakte beslaan deze erkende bosreservaten ? Indien mogelijk, kan de datum van de erkenning worden meegedeeld ?
3. Aan hoeveel privé-eigenaars van erkende bosreservaten werd overeenkomstig artikel 24 een vergoeding uitgekeerd ? Hoeveel bedraagt deze vergoeding gemiddeld per ha ?
4. Zijn er bossen in eigendom van private verenigingen die werden erkend als bosreservaat ? Is artikel 26, waardoor de houtvester automatisch beheerder wordt van een erkend bosreservaat, geen belangrijke hinderpaal om bossen in eigendom van bijvoorbeeld natuurverenigingen te laten erkennen als bosreservaat ? Is een afschaffing van deze beheersoverdracht niet wenselijk ?
5. Hoeveel adviescommissies voor de bosreservaten zijn er momenteel ingesteld ? Wat is het vergaderritme van deze commissies ?
6. Voor hoeveel bosreservaten en voor welke oppervlakte werd reeds een beheersplan opgesteld en goedgekeurd overeenkomstig de bepalingen van artikel 25 van het Bosdecreet ?
7. Op welk manier werd reeds uitvoering gegeven aan artikel 28 van het Bosdecreet waarin wordt bepaald dat de Vlaamse regering de maximale oppervlakte van kaalslagen in bosreservaten vaststelt ?
8. Welke maatregelen werden er door de Vlaamse regering getroffen met betrekking tot de bescherming van bosreservaten tegen alle nadelige externe beïnvloeding door middel van bepalingen die gelden voor de omgeving van bosreservaten (artikel 29) ? Geldt daarvoor een algemene bepaling, of wordt dit per bosreservaat apart geregeld ?

Antwoord

1. Tot op heden werden drie reeksen bosreservaten aangewezen of erkend in de periode 1995-1998 (zie tabel als **bijlage**). De oppervlakte bosreservaat in Vlaanderen bedraagt momenteel 1.373 ha.

Eén bosreservaat (Koeimook te Mol-Postel) is een privé-bos : één ander bosreservaat (Gasthuisbos te Diest) is eigendom van het OCMW Diest. Alle overige bosreservaten zijn domeinbossen.
2. Eén enkel. Het bosreservaat Koeimook in Mol-Postel is 39,47 ha groot en werd erkend op 3 februari 1997.
3. Eén enkele privé-boseigenaar. De vergoeding bedraagt 4.000 fr/ha per jaar.
4. Neen. De aanwijzing van een ambtenaar van het bosbeheer zoals bepaald in artikel 26 van het bosdecreet is niet de enige belemmering op de erkenning van eigendommen van natuurverenigingen als bosreservaat. Daarnaast legt artikel 6 § 3 van het besluit van de Vlaamse regering tot vaststelling van de erkenningsvoorwaarden en de criteria die gelden voor de toekenning van een subsidie aan erkende verenigingen die terreinen verwerven die als natuurreservaat worden ingericht (16 mei 1995, BS 3 augustus

1995), aan de erkende terreinverwervende natuurverenigingen de verplichting op een erkenningsdossier tot instelling als natuurreservaat in te dienen.

In de voorstellen tot wijziging van het Bosdecreet wordt wel bepaald dat de clausule van artikel 26 wordt geschrapt.

5. Negen, één per houtvesterij. Het vergaderritme varieert naargelang de houtvesterij tussen geen en vijf vergaderingen per jaar.
6. Momenteel is nog geen enkel beheerplan goedgekeurd. De beheerplannen voor alle bosreservaten aangewezen in 1995, zullen nog voor het einde van dit jaar ter goedkeuring worden ingediend.

7. Aan artikel 28 van het Bosdecreet werd nog geen uitvoering gegeven. Tot op heden werd echter nog geen enkel bosreservaat met deze problematiek geconfronteerd. Kaalslagen worden in geen enkel momenteel erkend of aangewezen bosreservaat voorzien.

Ook dit artikel wordt geschrapt in het huidige voorstel tot wijziging van het bosdecreet, vermits het niet relevant is wat het beheer van de bosreservaten betreft.

8. Geen enkele. Het ligt in de bedoeling dit probleem per bosreservaat afzonderlijk te regelen. Wel zijn een aantal beschermende maatregelen rond bosreservaten opgenomen in andere regelgevingen (o.a. Vlarem).

Overzicht bosreservaten in Vlaanderen

Naam	Provincie	Opp. (ha)	Erkend of aangewezen
Zoniënwoud	BRA	117,22	14/03/95
Meerdaal	BRA	143,19	14/03/95
Heverlee	BRA	47,13	14/03/95
Parike	OVL	9,33	14/03/95
Neigembos	OVL	45,01	14/03/95
Jagersborg	LIM	86,54	14/03/95
Galgenberg	LIM	29,82	14/03/95
Jongebos	LIM	82,04	14/03/95
Dilserbos en Platte Lendenberg	LIM	58,16	14/03/95
Lanklaarderbos – Saenhoeve	LIM	83,69	14/03/95
Kolmont	LIM	18,58	14/03/95
Pijnven	LIM	36,93	14/03/95
In De Brand	LIM	11,44	14/03/95
Coolhem	ANT	78,64	14/03/95
Grootbroek	LIM	136,41	14/03/95
Hallerbos	BRA	63,78	16/02/96
Bos Ter Rijst	BRA	28,59	16/02/96
Wijnendalebos	WVL	91,61	16/02/96
Beiaardbos	OVL	17,07	03/02/97
Koeimook	ANT	39,47	03/02/97
Gasthuisbos	BRA	11,02	03/02/97
Melisbroek-Vieversel	LIM	34,86	03/02/97
Op Den Aenhof	LIM	35,71	03/02/97
Sevendonk	ANT	67,60	03/02/97
Totale oppervlakte bosreservaat		1.373,84	

Vraag nr. 411
van 1 september 1998
van de heer MARC OLIVIER

*Erkenningscommissie betaald educatief verlof –
 Vertegenwoordiging*

Zie :

Minister vice-president van de Vlaamse regering,
 Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken

Vraag nr. 268

van 1 september 1998

van de heer Marc Olivier

Blz. 297

Antwoord

Het antwoord op deze vraag behoort tot de bevoegdheid van de heer Luc Van den Bossche, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken. Hij is zowel bevoegd voor onderwijs als voor voortdurende vorming.

Vraag nr. 412
van 1 september 1998
van de heer JOHAN SAUWENS

*Financieel luik Mestactieplan – Uitspraak Europese
 Commissie*

In antwoord op de schriftelijke vraag nr. 187 van 26 februari 1998 deelt de minister mee dat hij bij de Europese Commissie aandringt op een snelle uitspraak over het financiële luik van het Mestactieplan (MAP) (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 13 van 12 mei 1998, blz. 1785 – red.*).

Discussiepunt is het al dan niet strijdig zijn van de steunmaatregelen voor de varkenssector met het concurrentiebeginsel (artikels 92 en 93 van het Verdrag van Rome) en het milieubeginsel "de vervuiler betaalt" (artikel 130R van het Verdrag van Rome, zoals gewijzigd door het Verdrag van Maastricht).

1. Wanneer (in chronologische volgorde) en op welke wijze heeft de minister formeel aangedrongen op een snelle uitspraak over het financiële luik van het MAP door de Europese Commissie ?
2. Wat heeft de Europese Commissie geantwoord op de vra(a)g(en) van de minister ?

3. Is er reeds een definitieve uitspraak van de Europese Commissie over het financiële luik van het MAP ?

Zo ja, zijn de MAP-steunmaatregelen voor de varkenssector in strijd met het concurrentiebeginsel (artikels 92 en 93 van het Verdrag van Rome) en het milieubeginsel "de vervuiler betaalt" (artikel 130R van het Verdrag van Rome, zoals gewijzigd door het Verdrag van Maastricht) ? Welke beslissing heeft de minister genomen om deze uitspraak van de Europese Commissie te integreren in het Vlaamse mestbeleid ?

Zo neen, wanneer komt er een definitieve uitspraak van de Europese Commissie over het financiële luik van het MAP ?

Antwoord

1. Volgende vergaderingen werden belegd met de Europese Commissie :
 - 21 januari 1997 : vergadering met DG VI over de implementatie van de verordening 2078/92 in het Vlaamse gewest. Het vergoedingsbesluit 1996-1997 is gekoppeld aan deze implementatie. De verordening 2078/92 handelt over milieuvriendelijke landbouwproductie ;
 - 15 april 1997 : vergadering met DG VI en XI over de relatie nitraatrichtlijn – vergoedingen 1996-1997. De Commissie maakt bezwaren over het principe "de vervuiler betaalt" ;
 - 15 april 1998 : vergadering met DG VI over vergoedingsbesluit 1996-1997. De procedure wordt bekeken en er wordt aangedrongen op een spoedig antwoord.
- Op volgende data werden brieven verzonden aan de Europese Commissie in verband met de steun aan de landbouwers :
- 18 maart 1998 : antwoord op de vragen van de Europese Commissie voor de toetsing van het vergoedingsbesluit 1996-1997 aan de artikelen 92 en 93 van het Verdrag ;
 - 5 augustus 1998 : bijkomende antwoorden op inhoudelijke vragen van de Europese Commissie.

2. De Europese Commissie heeft gewezen op het volgende.

- Indien de vergoedingen verenigbaar zouden zijn met artikelen 92 en 93 van het Verdrag, dan laat de Europese Commissie weten dat ze geen bezwaar heeft tegen de uitbetaling van de vergoedingen maar ze betreurt dat deze niet zijn aangemeld. In dit geval kan onmiddellijk worden gestart met de uitbetaling van de vergoedingen van 1997.
- Indien de vergoedingen niet verenigbaar zouden zijn of indien er twijfels zouden bestaan over de verenigbaarheid met art. 92 en 93 van het Verdrag, dan opent de Europese Commissie de procedure. Dit betekent dat een brief aan het ministerie van Buitenlandse Zaken wordt gestuurd waarbij deze onverenigbaarheid wordt gemeld, of de twijfels over de vergoedingen worden meege-deeld.

Deze brief wordt gepubliceerd in het Publicatieblad van de Europese Commissie, waarna de Vlaamse regering een maand de tijd heeft om te reageren. Daarna formuleert de Commissie de eindbeslissing. Deze kan zijn :

- de vergoeding is verenigbaar en mag worden uitbetaald, doch de Commissie betreurt dat ze niet werd aangemeld ;
- de vergoeding is niet verenigbaar. De Commissie kan de vergoeding bij de landbouwers laten terugvorderen.

De termijn van deze procedure wordt door de Commissie op 2 à 3 maanden geschat in het eerste geval, in het tweede geval moet gerekend worden op 6 maanden tot 1 jaar.

3. De Commissie heeft nog geen uitspraak gedaan over het financiële luik van het MAP. De procedure kan nog een aantal maanden duren, zoals hierboven is uiteengezet.

WIVINA DEMEESTER-DE MEYER

VLAAMS MINISTER
VAN FINANCIEN, BEGROTING EN
GEZONDHEIDSBELEID

Vraag nr. 140
van 25 augustus 1998
van mevrouw CECILE VERWIMP-SILLIS

Asbest in verwarmingstoestellen – Voorlichting

Sinds 23 maart 1977 is het gebruik van asbest in elektrische toestellen verboden. Dergelijke toestellen mogen dan ook niet meer in de handel te vinden zijn. Wellicht zijn er nog heel wat in gebruik, want vóór '77 werd asbest vaak aangewend als isolatiemateriaal, ook in verwarmingstoestellen.

Ondertussen is het gevaar van asbest algemeen bekend en erkend. In het kader van preventieve gezondheidszorg dienen dus maatregelen te worden genomen om deze accumulatoren op de veiligste manier te verwijderen.

Heeft de minister de gemeentebesturen, de sociale huisvestingsmaatschappijen, de bouwbedrijven op de hoogte gebracht van het probleem van de oude asbesthoudende accumulatoren en de behandeling ervan ? Zo neen, acht ze dit wenselijk ?

Antwoord

Gezien de uitstekende brandwerende en isolerende eigenschappen van asbest werd het vroeger intensief gebruikt als thermisch en akoestisch isolatiemateriaal.

Asbestvezels worden hoofdzakelijk via de ademhalingswegen opgenomen. De gezondheidsproblemen te wijten aan asbest komen vooral voor bij specifieke beroeps categorieën zoals mijnwerkers, asbestverwerkers, isolatiewerkers. Het betreft dus in de eerste plaats een beroepsziekte. Er zijn infor-

matiebrochures die de werknemers inlichten omtrent de mogelijke risico's die ze bij hun werk oplopen en de middelen die hen ter beschikking staan om zichzelf en hun werkmakkers te beschermen. De brochures worden door het Centrum voor Informatie Asbest Benelux (CIAB) verspreid.

Specifiek naar afbraak en verwijdering van accumulatoren toe heb ik geen acties ondernomen. Het afvalbeleid behoort immers tot de bevoegdheid van de Vlaamse minister van Leefmilieu en Tewerkstelling.

Sinds 1 juni 1998 is het Vlaams Reglement inzake Afvalvoorkoming en Beheer (Vlarem) in werking getreden. Dit reglement bevat onder meer diverse bepalingen inzake de inzameling, het vervoer en de verwerking van afvalstoffen, waaronder asbest.

Vraag nr. 145
van 16 september 1998
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Kwaliteitseisen zorgsector – Maatregelen

Zie :

Minister vice-president van de Vlaamse regering,
Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken

Vraag nr. 273

van 16 september 1998

van mevrouw Riet Van Cleuvenbergen

Blz. 299

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn.

EDDY BALDEWIJNS

VLAAMS MINISTER
VAN OPENBARE WERKEN, VERVOER EN
RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 477
van 26 juni 1998
van mevrouw MARIJKE DILLEN

De Lijn – Vandalisme

Vandalisme is een probleem waar het openbaar vervoer in steeds grotere mate mee kampt. Dit vandalisme kent verschillende vormen. Maar het herstel kost steeds veel geld, dat beter voor andere doeleinden kan worden aangewend.

1. Wat is het bedrag dat jaarlijks door De Lijn op de begroting moet worden gereserveerd voor de herstelling en vervanging van beschadigde voorwerpen ten gevolge van vandalisme ? Graag had ik dit bedrag afzonderlijk voor de jaren 1995-1996-1997.
2. Kan de minister per betrokken jaar meedelen hoe dit gereserveerde bedrag zich verhoudt tot de totale begroting ?
3. Kan hij eveneens een opsplitsing geven per provincie ? Welk bedrag wordt er op de begroting per provincie gereserveerd voor dit probleem ?
4. Met welke specifieke vormen van vandalisme kampt De Lijn ? Heeft de Lijn hierop een zicht teneinde haar strategie te bepalen om dit probleem te bekampen ?
5. Welke maatregelen heeft De Lijn genomen om vandalisme tegen te gaan ? Wat zijn hiervan op jaarbasis de financiële gevolgen ?

Antwoord

Gezien de aard van de vraag is het niet mogelijk binnen de gestelde termijn een antwoord te verstrekken.

Zodra de gegevens beschikbaar zijn, zal ik ze via de diensten van het Vlaams Parlement meedelen.

Vraag nr. 478
van 29 juni 1998
van mevrouw MARIJKE DILLEN

Sluikstorten – Initiatieven

Recentelijk heeft de minister aangekondigd de campagnes tegen sluikstorten nieuw leven in te blazen. Bijna 4.000 Vlaamse ambtenaren werd gevraagd zich op te geven als vrijwilliger.

1. De termijn om zijn/haar kandidatuur te stellen is reeds geruime tijd beëindigd.

Hoe is de reactie van de Vlaamse ambtenaren ?
Hoeveel kandidaten hebben er zich gemeld ?

2. Dit initiatief is positief, maar onvoldoende.

Heeft de minister ondertussen nog andere initiatieven genomen? Zo ja, welke?

3. Werden er naar de toekomst toe nog andere nieuwe initiatieven gepland?

4. De opgemaakte processen-verbaal geven vaak geen aanleiding tot vervolging.

Heeft de minister reeds overleg gehad met de verschillende procureurs des konings om aan deze ernstige problematiek meer aandacht te schenken? Zo ja, wat was het resultaat?

Antwoord

Het aangehaalde aantal van 4.000 Vlaamse ambtenaren is niet correct.

Hierop werd reeds gewezen in het antwoord op de actuele vraag van 4 maart 1998 van de heer Marino Keulen, Vlaams volksvertegenwoordiger (Beknopt Verslag nr. 31 van 4 maart 1998, blz. 7-8).

1. Inschrijvingen

ambtshalve aanwijzingen : 354
vrijwilligers : 408

Toegewezen inschrijvingen (aan wie tot op heden een kaart werd uitgereikt) :

ambtshalve : 354
vrijwilligers : 254 (de vermindering t.o.v. het cijfer onder 1. is enerzijds te wijten aan het feit dat de kandidaat-toezichters op vrijwillige basis nog steeds hun kandidatuur konden intrekken en anderzijds hun geen kaart werd uitgereikt indien zij, om welke reden ook, niet deelnamen aan een van de opleidingen).

2 en 3. Na de vakantie zal concreet werk worden gemaakt van een tweede luik met betrekking tot de campagne rond het sluikstorten. Hierbij zal de nadruk worden gelegd op overleg en samenwerking met scholen, gemeentebesturen, milieuverenigingen en jeugdorganisaties. Deze campagne zal opnieuw worden ondersteund door een parallellopende mediacampagne.

Het ligt in de bedoeling om zo snel mogelijk het ministerieel besluit uit te breiden dat de categorieën van ambtenaren bepaalt die voor het toezicht en de beteugeling in aanmerking komen, zodat ook een gevolg kan worden gegeven aan

de talrijke andere kandidaturen waaraan vooralsnog, bij gebrek aan een wettelijke basis, geen gunstig gevolg kon worden verleend.

4. Het vervolgingsbeleid inzake leefmilieu en ruimtelijke ordening maakt het voorwerp uit van geregeld overleg met de parketten-generaal, binnen een daartoe opgerichte commissie.

Recente besprekingen inzake de problematiek van het sluikstorten resulteerden in concrete afspraken met betrekking tot het optreden van de toezichthoudende ambtenaren en van de parketten.

Afdoende processen-verbaal zullen, naargelang de concrete omstandigheden, via een minnelijke schikking of een vervolging worden afgehandeld.

Vraag nr. 483 van 2 juli 1998 van de heer CARL DECALUWE

Vlaamse openbare instellingen – Vakantiejobs

Zie :

Minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken

Vraag nr. 243
van 2 juli 1998
van de heer Carl Decaluwé
Blz. 383

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Luc Van den Bossche, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken.

Vraag nr. 484 van 2 juli 1998 van de heer CARL DECALUWE

Vlaamse openbare instellingen – Loopbaanversnelling

Zie :

Minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken

Vraag nr. 244
van 2 juli 1998
van de heer Carl Decaluwé
Blz. 387

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Luc Van den Bossche, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken.

**Vraag nr. 494
van 9 juli 1998
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Scholen langs gewestwegen – Bi-flashes

Om de veiligheid van de schoolgaande jeugd beter te garanderen in de omgeving van de scholen, kunnen gemeentebesturen voortaan bij het Vlaams Gewest een aanvraag indienen voor bi-flashes, dubbele knipperlichten, die enkel werken wanneer het effectief nodig is. De scholen die in aanmerking komen voor zulke veiligheidslichten, moeten langs gewestwegen gelegen zijn en mogen niet beveiligd zijn door driekleurige lichten.

1. Worden de gemeenten er systematisch van op de hoogte gebracht dat zij deze service kunnen verlenen aan scholen ?
2. Worden scholen ervan op de hoogte gebracht dat zij eventueel bij de gemeente kunnen aandringen om dergelijke aanvraag te doen ?
3. Welke gemeenten deden reeds een aanvraag voor deze bi-flashes ?
4. Aan welke scholen in Limburg werden deze bi-flashes geplaatst ? Waar zijn ze gepland ?

Antwoord

1. Alle gemeentebesturen in Vlaanderen werden op 24 december 1993 door de toenmalige minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, Theo Kelchtermans, geïnformeerd omtrent de plaatsingsmodaliteiten van bi-Flash-installaties langs gewestwegen.
2. Ja. Als scholen hun aanvraag richten aan de administratie Wegen en Verkeer worden zij ingelicht dat ze, conform het dienstorder LI/AWV 93/13 van 5/1/94, hun verzoek tot plaatsing dienen te richten via de gemeente.
3. Lijsten voor de provincies Limburg, Oost-Vlaanderen, Vlaams-Brabant en Antwerpen

vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger als **bijlage**.

In de provincie West-Vlaanderen zijn reeds meer dan 80 installaties geplaatst.

4. Zie lijst Limburg hierboven in punt 3.

(Bovenvermelde bijlage ligt ter inzage bij het secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

**Vraag nr. 495
van 9 juli 1998
van de heer CARL DECALUWE**

Schade aan verkeersstekens – Omvang

Geregeld worden de verkeerslichten en de signalisatie langs de Vlaamse wegen beschadigd door ongelukken. Wie de schade veroorzaakt, moet instaan voor de kosten.

1. Voor welk bedrag werd schade veroorzaakt aan de verkeerslichten en de signalisatie door ongelukken, en dit voor de voorbije vijf jaar, opgedeeld per provincie ?
2. Hoeveel werd daarvan per jaar terugbetaald door de veroorzakers van de schade, en dit per provincie ?
3. Hoeveel zaken zijn momenteel voorwerp van een juridische beslissing en welk bedrag vertegenwoordigt dit, opnieuw opgesplitst per provincie ?
4. Indien er significante verschillen zijn per provincie, wat zijn daarvan de oorzaken ?

Antwoord

Gezien de aard van de vraag is het niet mogelijk binnen de gestelde termijn een antwoord te verstrekken.

Zodra de gegevens beschikbaar zijn, zal ik ze via de diensten van het Vlaams Parlement meedelen.

**Vraag nr. 496
van 9 juli 1998
van de heer CARL DECALUWE**

Gemeentelijke structuurplannen – Goedkeuringsstand

Talrijke provinciale en gemeentelijke overheden zijn gestart met de opmaak van structuurplannen. Momenteel is nog geen enkel provinciaal structuurplan goedgekeurd.

In het kader van het planningsdecreet van 1996 was in een procedure voorzien om gemeentelijke structuurplannen die werden opgemaakt vóór het planningsdecreet, te confirmeren.

1. Kan de minister een overzicht geven van de gemeenten waarvan het structuurplan volgens de procedure van het planningsdecreet werd aanvaard door de Vlaamse overheid ?
2. Kan hij tevens een overzicht geven van het aantal gemeentelijke structuurplannen dat werd goedgekeurd na de goedkeuring van het planningsdecreet ?
3. Wat was tot nu toe de kostprijs van de opmaak van de reeds goedgekeurde structuurplannen ?

Antwoord

1 en 2. Het planningsdecreet van 24 juli 1996 regelt de procedure voor opmaak en goedkeuring van gemeentelijke ruimtelijke structuurplannen. Het decreet bevatte ook een overgangsbepaling (artikel 25) voor gemeentelijke structuurplannen die vóór het totstandkomen van het decreet werden opgemaakt én door de gemeentelijke overheid aanvaard. Zo'n document kon op vraag van de gemeente door de Vlaamse regering worden gelijkgesteld met een ontwerp van gemeentelijk structuurplan, waarna de rest van de normale procedure moest worden gevolgd (waaronder openbaar onderzoek). Die overgangsregeling werd nader toegelicht in een omzendbrief.

Op dit moment bestaan er twee definitief goedgekeurde gemeentelijke ruimtelijke structuurplannen : dat van Zemst en dat van Nevele.

Voor het structuurplan van de gemeente Zemst werd toepassing gemaakt van de overgangsbepaling van artikel 25. Het werd vervolgens verder afgehandeld volgens de normale procedure en is goedgekeurd bij ministerieel besluit (MB) van 9 april 1998.

Het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan Nevele werd volledig volgens de gewone procedure afgehandeld en is eveneens goedgekeurd bij MB van 9 april 1998.

3. Een antwoord op deze vraag behoort niet tot mijn bevoegdheid.

Vraag nr. 497 van 13 juli 1998 van de heer ETIENNE VAN VAERENBERGH

Verkeersdrempels – Nieuwe normen

Binnen drie jaar moet elke gemeente alle verkeersdrempels en -plateaus aangepast hebben aan de nieuwe normen vastgelegd door de federale regering.

In het verleden stelde ik een aantal parlementaire vragen over deze problematiek en in april 1996 interpeleerde ik over de wildgroei van verkeersdrempels.

Het koninklijk besluit zou nog dit najaar in het Staatsblad verschijnen. Het KB legt precies vast hoe een verkeersdrempel of -plateau er mag uitzien. Het openbaar vervoer en de hulpdiensten mogen op de wegen die ze geregeld gebruiken geen obstakels vinden, tenzij er voorafgaand overleg is gevoerd met de betrokken dienst.

De nieuwe norm staat ook enkele afwijkingen toe. In woonerven mogen de drempels een tikkeltje hoger of breder zijn, de snelheidsbeperking op drempels en plateaus wordt tot dertig kilometer per uur aangepast en de aanlegvoorwaarden voor bloembakken, paaltjes en andere snelheidsremmers worden versoepeld.

Kan de minister, naar aanleiding van deze nieuwe regeling, antwoorden op volgende vragen.

1. Welke instanties moeten nu vaststellen dat een drempel niet beantwoordt aan de wet ?

Welke sancties kunnen er worden genomen indien een drempel niet aan de normen voldoet ?

2. In heel wat gemeenten voldoen de verkeersdrempels geenszins aan de opgelegde normen. Hoeveel drempels zullen er aangepast moeten worden ? Bestaan er cijfers per gemeente ?

Antwoord

Het aanleggen van verkeersdrempels wordt op dit ogenblik geregeld door het koninklijk besluit (KB) van 8 april 1983 en het ministerieel besluit (MB) van 11 april 1983.

Het bestaande KB zal eerlang worden aangepast tot een nieuw KB. De besprekingen hieromtrent zijn volop aan de gang. Meer bepaald zal grotere duidelijkheid worden geschapen betreffende de technische voorschriften van verkeersdrempels. Deze aanpassingen zijn een gevolg van talrijke moeilijkheden, waarvan mijn administratie en ikzelf wel degelijk op de hoogte zijn.

1. Aangaande de naleving van de federale reglementering hieromtrent is het Vlaams Gewest enkel bevoegd voor de Vlaamse gewestwegen. Voor de provincie- en gemeentewegen is respectievelijk de provincie en de gemeente verantwoordelijk.

Voorzover een drempel niet beantwoordt aan de voorschriften van het KB, dient deze te worden verwijderd en/of heraangelegd. In die zin kan ik heel duidelijk stellen dat alle vastgestelde onregelmatige verkeersdrempels, voorzover die er geweest zijn op gewestwegen, werden heraangelegd of verwijderd.

2. Betreffende het aantal aan te passen verkeersdrempels op gemeentewegen, beschikken wij als Vlaams Gewest over geen enkele indicatie hieromtrent. Deze cijfers dienen gemeente per gemeente te worden opgevraagd.

Vraag nr. 498
van 14 juli 1998
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Fietsinfrastructuur – Stand van zaken

In Vlaanderen wordt meer en meer aandacht besteed aan fietsen. Terecht, als we vaststellen dat de wegen dichtslibben, waardoor de verplaatsings-tijd toeneemt. Anderzijds stellen we vast dat korte verplaatsingen, ook van minder dan vijf kilometer, te veel worden gedaan met de auto. Redenen hiervoor zijn gewoonte, gemakkelijker overwegen en het gebrek aan veilige fietspaden en beveiligde fietsstallingen op drukbezochte plaatsen. Aanwezigheid van goede infrastructuur werkt in ieder geval stimulerend.

1. Hoeveel kilometer afzonderlijk aangelegde fietspaden zijn er bijgekomen in 1996, 1997 en 1998 in elke provincie? Welke wegen met afzonderlijk fietspaden zijn er nog gepland voor 1998?
2. Hoeveel wegen werden er in 1996, 1997 en 1998 aangelegd zonder in een fietspad te voorzien?

Welke wegen zonder fietspad zijn er nog gepland voor 1998?

Is het in dit verband nog verantwoord wegen aan te leggen zonder minimumaccommodatie voor fietsers?

3. Aan welke nieuwe of vernieuwde gebouwen, gebruikt door de Vlaamse overheid, zijn er sinds 1996 fietsstallingen geplaatst? Zijn er in 1998 uitbreidingen gepland?
4. Heeft de minister reeds stimulerende maatregelen genomen voor het aanleggen van veilige fietsstallingen? Welke? Waar?

Antwoord

Gezien de aard van de vraag is het niet mogelijk binnen de gestelde termijn een antwoord te verstrekken.

Zodra de gegevens beschikbaar zijn, zal ik ze via de diensten van het Vlaams Parlement meedelen.

Vraag nr. 499
van 14 juli 1998
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Schuilhuisjes De Lijn – Onderhoud en vervanging

Bij de toelichting van zijn beleid sprak de minister herhaaldelijk zijn bekommernis uit voor het goed onderhouden van de infrastructuur. Het vlug signaleren van slijtage, vandalisme, ... – zeker bij schuilhuisjes – is belangrijk: verwaarlozing nodigt uit tot verder vandalisme. Daarom kan ook de gemeentelijke mobiliteitsconvenant hiermee rekening houden.

1. Hebben alle gemeenten die een mobiliteitsconvenant afsloten een actieplan om in het onderhoud van de schuilhuisjes van De Lijn te voorzien? Wordt dit goed uitgevoerd?
2. Heeft/geeft het personeel van De Lijn hieromtrent richtlijnen?
3. Hoeveel schuilhuisjes aan haltes van De Lijn werden na 10 juni vervangen in elke provincie? Gebeurde dit in het kader van een geplande vernieuwing, als gevolg van vandalisme, of als gevolg van een aanrijding?
4. Klopt het dat gesubsidieerde schuilhuisjes geen reclame mogen dragen?

Antwoord

1. De gemeenten die naast een moederconvenant tevens een bijakte 15 ondertekenen, die de gesubsidieerde halteaccomodatatie regelt, verbinden zich ertoe in artikel 4 van deze bijakte, het onderhoud, de herstelling en eventueel de vervanging van de halteaccomodatatie voor eigen rekening te nemen.

Controles hebben uitgewezen dat het toezicht op het onderhoud in verschillende gemeenten dient opgevoerd te worden.

2. De gemeenten ontvangen de nodige richtlijnen voor bestelling en onderhoud via de halteverantwoordelijken en de mobiliteitsmedewerkers in de entiteiten en van de coördinatie-exploitatie van de centrale diensten van De Lijn.
3. Na 10 juni 1998 werden slechts zeven schuilhuisjes geplaatst, namelijk één in Zuienkerke in West-Vlaanderen en zes in Linter in Vlaams-Brabant. De vakantieperiode en het bouwverlof bemoeilijken de coördinatie (tussen constructeur, transportbedrijf, gemeente en De Lijn) en de controle voor aanvaarding van de levering.

Deze vervangingen gebeurden in het kader van een geplande vernieuwing. Beschadigde of volledig vernielde schuilhuisjes moeten worden hersteld of vervangen door de gemeenten, zonder tussenkomst van De Lijn.

4. Onder artikel 5 van bijakte 15 wordt met betrekking tot het beheer van de publiciteitsruimte vermeld: "De VVM heeft het alleenrecht op het aanbrenge van mededelingen op de halte-accomodaties".

**Vraag nr. 501
van 16 juli 1998
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Oversteekplaatsen – Realisaties en plannen

De zwakke weggebruikers hebben duidelijk extra bescherming nodig. Bij de aanleg of bij het verbeteren van de wegen, bij het afsluiten van de mobiliteitsconvenants met de gemeente wordt terecht aandacht besteed aan oversteekplaatsen voor voetgangers en/of fietsers op, onder of boven de weg.

1. Werden er in Vlaanderen in 1996-1997-1998 dergelijke oversteekplaatsen bovengronds of

ondergronds gerealiseerd voor voetgangers of fietsers ?

Zijn er nog dergelijke projecten in voorbereiding ? Waar en voor wanneer ?

2. Hoeveel werd in 1996 en 1997 uitgegeven door de administratie Wegen en Verkeer voor het aanleggen en/of beter uitrusten van oversteekplaatsen voor voetgangers en/of fietsers in elke provincie ?

Antwoord

Gezien de aard van de vraag is het niet mogelijk binnen de gestelde termijn een antwoord te verstrekken.

Zodra de gegevens beschikbaar zijn, zal ik ze via de diensten van het Vlaams Parlement meedelen.

**Vraag nr. 503
van 16 juli 1998
van de heer CARL DECALUWE**

Kruispunt N323a / N50 Kortrijk – Herinrichting

Momenteel is men volop bezig met de aanleg van de rotonde aan de Beneluxlaan. Een paar honderd meter verder op de kruising van de N323a en de N50 gebeurden de voorbije maanden en weken met een regelmaat van de klok (zware) ongevallen wegens de onduidelijke en smalle verkeersafwikkeling.

1. Is er een herinrichting van het kruispunt (T-vorm) van de N323a en de N50 gepland ?
2. Zo ja, voor wanneer zijn de werken gepland en wat is de geraamde kostprijs ?
3. De bovenvermelde verkeersafwikkeling richting centrum is essentieel voor de veiligheid.

In welke mate wordt er overleg gepleegd met het gemeentebestuur ?

Antwoord

1. De herinrichting van het kruispunt is momenteel niet opgenomen in het driejarenprogramma 1998-1999-2000.

2. Verwijzend naar punt 1 kan er nog niet worden meegedeeld wanneer de werken zijn gepland. De kostprijs voor de herinrichting wordt geraamd op 13 miljoen.
3. De verkeersafwikkeling is duidelijk. De Beneluxlaan (N323) – T'Hoge (N50) is hoofdweg. De Doorniksesteenweg (N50) is ondergeschikt. De verkeersafwikkeling richting centrum is geen probleem (rechtsafslaande beweging). De linksafslaande beweging komende vanuit de richting Doornik schept soms wel een veiligheidsprobleem.

De oorzaak van de ongevallen is in de eerste plaats overdreven snelheid. Door de aanleg van de rotonde aan de Beneluxlaan zal de snelheid komende van het "Ei" afnemen. De gevaarlijke linksafslaande beweging, komende uit de Doorniksesteenweg richting Doornik, kan worden vermeden door via de Kennedylaan-Beneluxlaan te rijden. Sinds het openstellen van het sluitstuk van de A17 is het verkeer op de N50 bovendien aanzienlijk verminderd.

Het kruispunt werd reeds uitvoerig besproken met het gemeentebestuur in de verkeerscommissie van Kortrijk en met Leiedal. Bij de uitbreiding van het Kennedypark zal de ontsluitingsweg op het kruispunt aansluiten. Dit kruispunt krijgt dan vier takken en de verkeersafwikkeling richting centrum wordt dan belangrijker. Binnen de verkeerscommissie is er een consensus om, rekening houdende met dit feit, het kruispunt in de toekomst als een rotonde te herinrichten.

**Vraag nr. 505
van 25 augustus 1998
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Sociale economie – Maatregelen

Zie :

Minister-president van de Vlaamse regering,
Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese
Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie

Vraag nr. 217

van 25 augustus 1998

van mevrouw Riet Van Cleuvenbergen

Blz. 282

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling.

**Vraag nr. 506
van 25 augustus 1998
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Fietspaden – Onderhoud (1)

De fietsers zijn niet tevreden over het onderhoud van de Vlaamse fietspaden. Ze klagen vooral over putten, oneffenheden en over de netheid.

De minister kondigde vorig jaar aan dat ook fietspaden in aanmerking komen voor een proefproject voor het onderhoud van wegen. Men wilde de gewestwegen geregeld controleren, zodat gebreken vlugger worden opgemerkt en dure herstellingen worden vermeden.

1. Werd de aangekondigde inspectie van het fietspadennet uitgevoerd ?

Wat gebeurde concreet in elke provincie ?

2. Wat zijn de resultaten op gebied van putten, oneffenheden, op gebied van vervuiling, op gebied van wegmarkering ?

Antwoord

1. Ondersteund door de werkgroep HOOP 19 "Onderhoud Infrastructuur der Wegen" werd in 1997 speciale aandacht besteed aan de inspectie en het onderhoud van de fietspaden.

In alle provinciale afdelingen van de administratie Wegen en Verkeer werden de fietspaden aan een inspectie onderworpen. Deze inspecties hebben aangetoond dat, om alle vastgestelde gebreken te remediëren, de kredieten hiervoor moesten worden opgetrokken.

Per district werden in alle provincies bepaalde fietspaden als "pilotfietspad" aangeduid, rekening houdende met het woon-werkverkeer alsmede het woon-schoolverkeer. De herstellingen en de comfortverbeteringen langs de pilotfietspaden worden uitgevoerd binnen de bestaande

onderhoudsbestekken door onderhoudsaannemers of door de eigen regiediensten. De resterende fietspaden worden onderhouden binnen de nog resterende budgettaire ruimte.

2. Resultaten

- De putten en oneffenheden worden weggevoerd in het kader van de lopende onderhoudspacten.
- Aanvullend aan deze technische ingrepen worden zowel de aanliggende als vrijliggende fietspaden tot zesmaal per jaar geborsteld met aangepaste zuigborstelmachines.
- De markeringen worden jaarlijks opgefrist door de onderhoudsaannemer.

Met betrekking tot een verdere verbetering van de staat van het fietspadennet, kan ik nog melden dat er, in het kader van een tewerkstellingsproject voor laaggeschoolden, bij de organisatie afdeling 63.10, basisallocatie 14.07 zo'n 200 miljoen is ingeschreven voor onderhoud van wegen, die in het bijzonder aan het herstel van fietspaden zal worden toegewezen.

Daartoe werd reeds aan elke buitenafdeling van de administratie Wegen en Verkeer opdracht gegeven om voor een bedrag van 40 miljoen onderhoudsbestekken voor te bereiden en op te stellen. De bedoeling is die nog dit jaar aan te besteden. Hierdoor kan dan wel in de loop van 1999 het verhoopte comfortniveau van het fietspadennet langs de gewestwegen worden verkregen.

Vraag nr. 507 van 25 augustus 1998 van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Fietspaden – Onderhoud (2)

In het kader van de beleidsbrief inzake mobiliteit hecht de minister veel belang aan veiligheid en het stimuleren van fietsen. Daarom worden er ernstige inspanningen gedaan om fietspaden aan te leggen.

Het onderhoud van deze fietspaden laat wel te wensen over : sneeuw en ijs in de winter, steentjes en modder in alle seizoenen, verzakkingen, ... maken het een fietser niet gemakkelijker. We stellen bijvoorbeeld vast dat in de winter op de wegen zou worden gestrooid, maar dat aan fietspaden, zeker als ze vrijliggend zijn, niets wordt gedaan.

Sneeuw wordt opgeruimd van de wegen en ... op de fietspaden samengedruwd.

1. Is er een reglementering om de fietspaden systematisch te controleren op oneffenheden, modder, ... ?
2. Heeft de minister reeds beleidsmaatregelen genomen in verband met sneeuw- en ijsvrij maken van de fietspaden in de winter ?

Antwoord

1. Er bestaat geen algemeen geldende reglementering terzake. Vanzelfsprekend bestaan er binnen de administratie Wegen en Verkeer wel interne procedures. Deze procedures werden in het kader van de HOOP-projecten (Homogene Organisatie- en Ontwikkelingsplannen) op een meer gestructureerde manier uitgewerkt en neergeschreven.

Het project HOOP 19 behandelt het onderhoud van de wegeninfrastructuur. De inspectie van de fietspaden werd binnen dit plan als proefproject verder uitgewerkt en uitgeschreven. De implementatie hiervan vereist echter een bijsturing van de personeelsbezetting in de districten. Toch werd in vijf proefdistricten deze implementatie reeds doorgevoerd en aan de uitgevoerde inspecties werd het nodige gevolg gegeven.

2. In het sneeuw- en ijsvrij houden van de fietspaden in de winter wordt wel degelijk nu reeds voorzien. De aanliggende fietspaden worden samen met de rijwegen behandeld. Voor de vrijliggende fietspaden worden aparte contracten uitgeschreven, aangezien hiervoor specifiek (kleiner) materieel moet worden ingezet.

Het nut van dergelijke onderhoudscontracten in winterse omstandigheden is echter ook afhankelijk van de intensiteit waarmee het fietspad wordt gebruikt, omdat voor een maximaal rendement het gestrooide zout door het fietsverkeer moet worden verspreid.

Vraag nr. 508 van 25 augustus 1998 van de heer BART VANDENDRIESSCHE

N60 Oudenaarde-Ronse – Doortrekking

De N60 tussen Oudenaarde en Ronse zal worden doorgetrokken.

1. Werd hiervoor reeds een bouwvergunning verkregen ?
2. Wat is het traject van deze nieuwe weg ?
3. Welke planning is voor deze werken vooropgesteld ?
4. Wat is de kostprijs van deze wegebouwwerken ?

Antwoord

Voor de geplande omlegging van de N60 in Ronse, als sluitstuk van de modernisering van de N60 tussen Oudenaarde en Ronse, wordt op het gewestplan Oudenaarde (koninklijk besluit van 24 februari 1977) in een reservatiestrook voorzien.

In de periode 1997-1998 werd een mogelijk alternatief traject bestudeerd. Het vastleggen van een alternatief traject vergt uiteraard een herziening van het betrokken gewestplan. Bijgevolg zal het definitieve traject van deze omlegging van de N60 in Ronse slechts vaststaan nadat inzake de gewestplanherziening de eindbeslissing zal gevallen zijn.

Aangezien voor de doortrekking van de N60 nog geen concreet project werd opgesteld, werd hiervoor evenmin een bouwvergunning aangevraagd.

Gelet op de nog te volgen besluitvormingsprocedure inzake de trajectkeuze, is het momenteel niet mogelijk een concrete planning voorop te stellen.

Evenmin kan momenteel de exacte kostprijs van de wegebouwwerken worden vastgesteld, aangezien de keuze van het te volgen traject hierbij bepalend is. Op basis van een ruwe kostprijsraming kan worden geschat dat het alternatief tracé ongeveer 300 miljoen minder zal gaan kosten.

Vraag nr. 509 van 25 augustus 1998 van de heer BART VANDENDRIESSCHE

Tramlijn Sint-Pietersstation-Flanders Expo (Gent) – Trajectstudie

Er bestaan plannen om vanuit het Sint-Pietersstation in Gent langs de Voskenslaan een dubbel

tramspoor in eigen bedding aan te leggen naar Flanders Expo.

1. Een van de elementen in de methodologie voor de studie van de verschillende tracés is de inschatting van het potentieel. Uit de praktijk blijkt dat een aantal van de belangrijkste attractiepolen (scholen, ziekenhuis) slechts werden gecontacteerd en bevraagd in verband met cijfermateriaal nadat het tracé via de Voskenslaan-Maaltebruggestraat werd bepaald.

Is dit juist ? Zo ja, welke waarde moet dan nog aan deze methodologie worden toegekend ?

2. Werd voor de verschillende tracés, en in het bijzonder voor het tracé Voskenslaan-Maaltebruggestraat, een milieueffectrapport (MER) opgesteld, alsook een mobiliteitseffectrapport (MOBER) ?

3. Werd het tracé langs de Kortrijksesteenweg, zijnde een verlenging van de tramlijn richting Zwijnaarde, onderzocht ? Zo neen, waarom niet ?

4. In welk jaar werd het huidige wegdek in de Voskenslaan aangelegd en met welk budget ?

5. Wat is de kostprijs, exclusief de onteigeningen, van het tracé Voskenslaan – Maaltebruggestraat ?

6. Wat is de planning terzake ?

7. Tijdens de hoorzitting in Gent van 29 mei 1998, georganiseerd door De Lijn, bleken er zowel van omwonenden als van verschillende actoren (scholen, bedrijven, ziekenhuis) heel wat fundamentele bezwaren te zijn. Een van de bezwaren is de uiterst gevaarlijke situatie voor de ingang van de scholencampus en het ziekenhuis Maria Middelaars.

Welke bijkomende maatregelen worden gepland om ernstige ongevallen voor de ingang van voornoemde instellingen te voorkomen ?

8. Op welke manier wordt de geluidshinder voor het ziekenhuis langs deze drukke weg in de plannen opgevangen ? Het ziekenhuis wordt nu beschermd door een groenscherm.

9. Is geluids- en trillingshinder voor medische apparaten veroorzaakt door dichtbij rijdende trams of bussen onderzocht ? Zo ja, wat waren de conclusies ?

10. Welke voordelen biedt een tramlijn in plaats van een buslijn naar Flanders Expo ?
11. Wordt bij het concipiëren van het tracé rekening gehouden met de ontwikkelingen op Flanders Expo, meer bepaald de bestemming van de Pegoudlaan als autoweg klasse 1 ? Dit statuut van de Pegoudlaan belet immers het dwarsen van de laan door een tramrijtuig.
5. Aangezien de studie nog moet aanvangen, kan er op dit ogenblik slechts een summiere raming worden gegeven, waarbij kan worden gesteld dat een nieuw dubbelspoor kan geraamd worden op 80 miljoen per km. Het ontworpen tracé is ongeveer 2,8 km. Hierbij dient nog de prijs voor de brug over de ringvaart te worden gevoegd, doch ook hier moet de studie nog worden gemaakt, zodat een juiste raming op dit ogenblik nog niet mogelijk is.

Antwoord

1. Alvorens het tracé werd bepaald, is voor alle mogelijke tracés nagegaan welke attractiepolen met ieder tracé konden worden bereikt. Bij het inschatten van het potentieel is vooreerst uitgegaan van de NIS-cijfers (Nationaal Instituut voor de Statistiek) en van de gegevens uit het multimodaal model van Gent.

Om de bijkomende elementen te vinden die nodig waren voor deze studie, is er contact genomen met enkele publiekstrekkers. Zo werd onder meer informatie verkregen van de Universiteit Gent (bv. kotstudenten, geplande ontwikkelingen), het Technisch Instituut Don Bosco (aantal leerlingen, herkomst en verplaatsingswijze), het Atheneum Voskenslaan en de scholencampus BME/CTL (aantal leerlingen en herkomst) en het algemeen ziekenhuis Maria Middelaars (aantal bedden en aantal bezoekers).

Uit deze studie is duidelijk gebleken dat het tracé Voskenslaan-Maaltebruggestraat het grootste potentieel heeft. Er is eveneens voor ieder mogelijk tracé een technische haalbaarheidsstudie gemaakt (wegprofiel en de mogelijkheid van een vrije trambaan).

2. Volgens de huidige wetgeving (besluit van de Vlaamse regering van 10 maart 1998) is het niet nodig om voor dergelijke uitbreiding van de tramlijn een MER of een MOBER op te stellen.
3. Het tracé langs de Kortrijksesteenweg bedient de scholen van de Voskenslaan niet en is bovendien langer, zodat het voor de exploitatie minder rendabel is.
4. Het wegdek in de Voskenslaan is een vijftal jaar geleden vernieuwd door de administratie Wegen en Verkeer (AWV) afdeling Wegen Oost-Vlaanderen.

Een eerste summiere raming hiervoor bedraagt 80 miljoen.

6. Op dit ogenblik loopt de onderhandelingsprocedure voor het aanwijzen van het studie bureau voor de studie van de tramlijn. Eind september zal de keuze ter goedkeuring aan de minister worden voorgelegd. Nadat de kredieten zijn vastgelegd, kan de studie aanvangen.

De studie zal worden uitgevoerd in de loop van 1999. De werken zullen worden aanbesteed eind 1999. De uitvoering zal vermoedelijk kunnen aanvangen in 2000.

7. In de loop van de studie zijn er verschillende inspraakmomenten gepland met alle betrokken actoren, waarbij de knelpunten zullen worden besproken en waarbij het studie bureau verschillende varianten voor deze knelpunten ter bespreking zal voorstellen.
8. Op basis van de huidige tracéplannen kan er op dit ogenblik worden gesteld dat het groenscherm voor het ziekenhuis praktisch niet wordt aangetast.
9. In de studieopdracht is opgenomen dat het studie bureau de nodige geluids- en trillingsdempende maatregelen zal bestuderen en uitwerken op basis van de geldende normen terzake, waarbij rekening wordt gehouden met de activiteit van de aanpalende eigendommen.
10. Een tramlijn biedt vele voordelen, zoals zeker voor de stadsbediening :

- een grotere capaciteit (250 plaatsen in de nieuwe trams),
- een vlotte doorstroming,
- meer comfort voor de reizigers,
- een grotere dienstregelmaat,
- meer veiligheid,
- minder emissie,
- de mogelijkheid om een noord-zuidas uit te bouwen.

11. Het tracé voor de tramlijn dat wordt bestudeerd, heeft een keerlus op de terreinen van Flanders Expo voor de Pegoudlaan en kruist deze laan niet, zodat de Pegoudlaan zich onafhankelijk van de tramlijn kan ontwikkelen.

Vraag nr. 510
van 25 augustus 1998
van mevrouw CECILE VERWIMP-SILLIS

Dorekensveld en Bosveld Wemmel – Plannen van aanleg

Sinds geruime tijd circuleren geruchten en documenten rond een APA (algemeen plan van aanleg) en twee BPA's (bijzondere plannen van aanleg) in de gemeente Wemmel, namelijk BPA Dorekensveld en BPA Bosveld.

De geplande wijzigingen van het gewestplan zijn onder meer :

- een nieuwe oprit voor de Ring ;
- omzetten van woonuitbreidingsgebied en woongebied in landelijk woongebied om het aanbod te vergroten en de prijzen betaalbaar te houden voor de autochtone bevolking (o.a. 66 percelen met een oppervlakte van +/- 21 are)
- omzetten van bufferzone in woongebied ;
- omzetten van agrarisch-, natuur- en recreatiegebied in een zone voor de vestiging van grootwinkelbedrijven ;
- omzetten van agrarisch gebied in zone voor gemeenschapsvoorzieningen (nieuw openbaar centrum met bibliotheek, muziekacademie en multifunctionele zaal) buiten de kern van de gemeente ;
- enzovoort.

In februari '98 werden deze plannen besproken in de Regionale Commissie van Advies voor de Ruimtelijke Ordening van Vlaams-Brabant. De commissieleden stelden verschillende procedurefouten in de dossiers vast en brachten het gemeentebestuur hiervan op de hoogte. Zij raadden het gemeentebestuur aan de procedure te herbeginnen. Het advies werd uitgesteld tot de vergadering van 23 maart '98.

Op de zitting van 10 maart '98 heeft het college van burgemeester en schepenen van de gemeente

Wemmel het bewuste APA en beide BPA's zoals ingediend bij de Regionale Commissie voor Advies, ingetrokken. Ondertussen werd de lokale Commissie voor Advies voor Ruimtelijke Ordening nieuw leven ingeblazen. Vermoed wordt dat daardoor de controlefunctie van de verschillende provinciale diensten omzeild wordt, waardoor het APA en de BPA's rechtstreeks vanuit de gemeente op de tafel van de minister terechtkomen.

Het gaat onder meer over vrij drastische ingrepen in de open ruimte en groene gordel rond Brussel. Heel wat van de voorstellen in het APA zondigen tegen de regels van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen.

1. Wat is de stand van zaken van deze dossiers ?
2. Blijft de provincie in deze zaak een verantwoordelijk beleidsorgaan ?

Zo ja, in welke fase van het dossier ?

Zo neen, werd de minister reeds betrokken in deze plannen, of gebeurt dit enkel op laatste ogenblik ? Het probleem is dat dan reeds vele kosten gemaakt en verwachtingen geschapen zijn. Daardoor blijft weinig ruimte over voor overleg en meer voor bitsige confrontaties, een te vermijden probleem in deze gemeente met een delicaat statuut.

3. Heeft de minister terzake reeds een standpunt bepaald en bekendgemaakt ?

Antwoord

1. Zoals vermeld in de parlementaire vraag werden met betrekking tot het APA en beide BPA's verschillende procedurefouten vastgesteld.

Op de zitting van 10 maart 1998 heeft het college van burgemeester en schepenen het APA en de BPA's nr. 4 "Dorekensveld" en nr. 5 "Bosveld" ingetrokken, waarna de procedure opnieuw is aangevat. Overeenkomstig artikel 18 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, zond de gemeente Wemmel op 30 april 1998 een voorontwerp van APA naar de verschillende adviserende diensten, waaronder de administratie Ruimtelijke Ordening, Huisvesting, Monumenten en Landschappen.

De verschillende afdelingen van Arohm adviseerden het APA als geheel ongunstig, met als

belangrijkste reden de manifeste onverenigbaarheid met het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen. De beide BPA's werden voorsnog niet ter advies voorgelegd.

2. De provincie is een belangrijk beleidsorgaan in de totstandkoming van een gemeentelijk plan van aanleg. In de procedure voor opmaak van gemeentelijke plannen van aanleg voorziet het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, in twee adviesmomenten op provinciaal niveau, indien de gemeente beschikt over een eigen gemeentelijke commissie van advies.

Tijdens de voorontwerpfase dient de gemeente advies te vragen aan de door de Vlaamse regering aangewezen besturen en openbare instellingen. In het besluit van 2 februari 1994 bepaalde de Vlaamse regering dat het provinciebestuur behoort tot deze adviserende besturen. Op 19 mei 1998 gaf de provincie, als adviserend bestuur, een overwegend ongunstig schriftelijk advies met betrekking tot het APA van Wemmel.

Conform artikel 21 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, brengt de bestendige deputatie advies uit binnen een periode van 30 dagen met betrekking tot een ontwerp van gemeentelijk plan van aanleg. Dit advies is één van de overwegingselementen in de uiteindelijke besluitvorming, die moet leiden tot een ministerieel besluit terzake.

3. De administratie Ruimtelijke Ordening, Huisvesting, Monumenten en Landschappen heeft met betrekking tot het APA van Wemmel een duidelijk standpunt ingenomen.

Als geheel wordt het APA van Wemmel ongunstig benaderd vanwege de talrijke tegenstrijdigheden met het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen. Er is geadviseerd de ruimtelijke knelpunten van de gemeente te behandelen binnen een gemeentelijk structuurplanningsproces, teneinde in gezamenlijk overleg met alle betrokken partners een verantwoorde ruimtelijke afweging te maken voor een aantal lokale problematieken. Het is echter uitgesloten dat een gemeentelijk initiatief kan leiden tot bestemmingswijzigingen met een ongunstige impact op regionale of Vlaamse schaal.

Een eventueel gemeentelijk ruimtelijk structuurplan zal zich, overeenkomstig het subsidia-

riteitsbeginsel, bovendien inhoudelijk moeten inpassen binnen de structuurplanning op Vlaams en provinciaal niveau.

Vraag nr. 511
van 25 augustus 1998
van mevrouw CECILE VERWIMP-SILLIS

NAVO Evere – Wegverbindingen (2)

Begin juli 1998 bereikten de ambassadeurs van de zestien NAVO-landen een beginselakkoord over de bouw van een nieuw NAVO-hoofdkwartier naast het huidige. België werd gevraagd de toegang tot het NAVO-hoofdkwartier te verbeteren, zowel voor het openbaar vervoer als voor de auto. De federale regering zou al beslist hebben 110 miljoen uit te geven voor de verbetering van het kruispunt vlak voor de NAVO-vestiging en voor de constructie van een tunnel op de Leopold III-laan.

Wegens deze nieuwe evolutie wil ik mijn schriftelijke vraag nr. 283 van 6 maart 1998 vervolledigen. De minister heeft toen geantwoord dat er terzake overlegvergaderingen plaatsvinden met alle betrokken overheden en instanties (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 13 van 12 mei 1998, blz. 1733 – red.*).

1. Is dit begin juli ook gebeurd ?
2. Welke toezeggingen heeft de Vlaamse minister van Openbare Werken en Vervoer gedaan in verband met een betere bereikbaarheid van het NAVO-complex ?
3. Welke verbeteringen heeft de federale regering in haar budget ingeschreven op het vlak van openbaar vervoer ?
4. Op welke rechtsgronden beslist de federale regering bijkomende middelen voor wegeninfrastructuur binnen één gewest ter beschikking te stellen ?

Welke compensaties gaan hiervoor naar de andere gewesten ?

Antwoord

1. Er vonden begin juli terzake nog overlegvergaderingen plaats.

2. In verband met een betere bereikbaarheid van het NAVO-complex werd toegezegd om op korte termijn :

- het complex A201-R0 te vervolledigen met een lus die de A201 verbindt met de R0 richting Luik-Namen ;
- een bijkomende verbinding te realiseren tussen de A201 en de laterale wegen ter hoogte van de kruising met de Kennedylaan-Grensstraat.

3 en 4. Het antwoord van deze punten behoort tot de bevoegdheid van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

Het Brussels Hoofdstedelijk Gewest deelt mij mee dat de bijzondere wet van 12 januari 1989 betreffende de Brusselse instellingen in haar artikel 43 bepaalt dat de federale overheid en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest gezamenlijk initiatieven kunnen nemen om de internationale rol en de functie van de hoofdstad op te waarderen en te promoten. Deze initiatieven kunnen geheel of gedeeltelijk door de begroting van de federale overheid worden gefinancierd.

Op 15 september 1993 hebben de federale overheid en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest hierover een samenwerkingsakkoord gesloten. Tot de initiatieven die zijn ingeschreven op het budget van 1998 en 1999 behoort de verbeterde inrichting van de Leopold III-laan rechtover het NAVO-complex. De Brusselse Hoofdstedelijke regering heeft tijdens de ministerraad van 28 mei 1998 de federale overheid gevraagd dit initiatief uit te breiden tot de verbetering van de bediening door het openbaar vervoer. De bedoeling is tramlijn 55 met zo'n 500 m te verlengen. Ondertussen heeft de MIVB het initiatief genomen om een buslijn door te trekken, zodat de NAVO beter wordt bediend.

Vraag nr. 512
van 25 augustus 1998
van de heer MICHEL DOOMST

Bord "Vlaanderen" Sint-Pieters-Leeuw – Plaats

De overgang op gewestwegen naar het eigen Vlaamse gewest heeft een symbolische en maatschappelijke betekenis die vooral in de Vlaamse rand rond Brussel scherp wordt gevoeld.

De gemeente Sint-Pieters-Leeuw ligt strategisch op een belangrijke plaats op de rand van het Brusselse gewest en is erg gevoelig voor de sterke aanduiding die bezoekers er bewust van maakt dat ze Vlaanderen binnenrijden. Dat deze overgang bepaalde mensen niet zint, bewijst het feit dat de op 11 juli door de gemeente aangebrachte bevestiging door vandalen werd afgebroken.

Bij de overgang van het Brusselse naar het Vlaamse gewest op de gewestweg Brussel-Lennik werd het bord "Vlaanderen" een paar honderd meter verder op een toch vrij discrete manier geplaatst.

Waarom werd de overgangs-aanduiding niet korter bij de werkelijke grens geplaatst ?

Heeft de minister maatregelen uitgewerkt om de aanduidingen van het Vlaams grondgebied, eventueel in samenwerking met de gemeente, letterlijk en figuurlijk nog beter in de verf te zetten ?

Antwoord

Langs de gewestweg N282 Anderlecht-Gooik werd geen aanduidingsbord "Vlaanderen" aangebracht.

Het bord "De provincie Vlaams-Brabant heet u welkom", voorzien van het wapenschild, werd echter wel aangebracht op enkele meters van de grensscheiding van het Brusselse Hoofdstedelijke gewest (Anderlecht) en de gemeente Sint-Pieters-Leeuw, waar het werd geplaatst omwille van duidelijkheid en gemak van opstelling.

Dit bord is op zeer duidelijke wijze zichtbaar vanop minstens 200 m.

De plaatsing geschiedde op basis van de onderrichtingen die door de afdeling Wegenbeleid en -Beheer van de administratie Wegen en Verkeer werden verstrekt.

Vraag nr. 513
van 25 augustus 1998
van de heer JOHAN MALCORPS

Kartingcircuits – Bestemmingszone

Het bedrijf Antwerp Karting College op de Boomsesteenweg in Wilrijk kreeg in 1995 een milieuvergunning van de bestendige deputatie van Antwerpen voor de exploitatie van een nieuw kartingcircuit, en dat in een zone die op het gewestplan gedeeltelijk is ingekleurd als industriegebied

en gedeeltelijk als reservatiestrook voor de grote ring rond Antwerpen. Het circuit is bovendien gelegen op 500 meter van een woongebied, op het grondgebied Aartselaar. De bewoners klagen over ernstige geluidsoverlast, en worden daarin gesteund door het gemeentebestuur van Aartselaar.

De uitbater beschikte echter niet over een bouwvergunning voor het doorvoeren van een bestemmingswijziging in industriegebied met het oog op de aanleg van een omloop, een cafetaria, een tribune en een ruimte voor de stalling van de karting-cars en een ruimte voor de pit-stop op het voormalig parkeerterrein van "Antwerpen Auto-stad". Deze bouwvergunning zou inmiddels wel zijn aangevraagd.

De diensten van de administratie Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen (Arohm) lieten aan de gemeente Aartselaar echter weten dat ze geen regulariserende bouwvergunning kunnen afleveren, omdat de inrichting zich niet bevindt in een recreatiezone. Om exact dezelfde reden werden reeds vier kartings op industrieterreinen in Limburg door de afdeling ROHM Limburg gesloten. De minister verwees in de Commissie voor Ruimtelijke Ordening, Openbare Werken en Vervoer op 17 juni jongstleden naar de gesprekken tussen Arohm en de vertegenwoordigers van de Belgian Indoor Karting (BIK) om oplossingen uit te werken voor de kartingscircuits die zich bevinden in bestemmingsgebieden waar geen recreatieve activiteiten zijn toegelaten. De minister lanceerde bij die gelegenheid de term "recreatiegebieden voor lawaaisporten" (Handelingen nr. 51 van 7 juli 1998, blz. 118).

1. Wat is de stand van zaken van de gesprekken met de BIK? Welke regeling wordt voorgesteld en hoe en wanneer wordt ze van kracht?
2. Vindt de minister het wenselijk dat nog nieuwe of regulariserende bouwvergunningen worden toegekend voor kartingcircuits op industrieterreinen? Kan dit met name voor het circuit in Wilrijk, ook rekening houdende met de zware geluidsoverlast?
3. Kan de minister (per provincie) meedelen wat de stand van zaken is met betrekking tot de kartingcircuits in Vlaanderen: hoeveel ervan bevinden zich in een recreatiezone, hoeveel op een andere bestemming en op welke bestemming dan?

4. Op welke wijze wordt er een selectie gemaakt van "recreatiegebieden voor lawaaisporten" (of voor harde recreatie). De minister gaf immers zelf toe dat zeker niet alle recreatiegebieden hiervoor in aanmerking komen. Neemt de minister hiertoe zelf een initiatief, of wordt dit overgelaten aan gemeentelijke BPA's?

N.B. Een vraag over deze problematiek werd ook gesteld aan de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling.

Antwoord

1. Er bestaat nog steeds een intensief overleg tussen Arohm, de BIK en het kabinet, waarbij criteria en een methode voor een ruimtelijke overweging van de bestaande kartingcircuits worden opgesteld.

In de loop van de maand oktober worden de verschillende kartinguitbaters op de hoogte gesteld van de methode voor ruimtelijke afweging, waarbij zij worden uitgenodigd de nodige elementen voor deze afweging aan te reiken.

Op basis van de elementen van deze afweging zal begin volgend jaar duidelijk worden welke oplossingen voor welke kartings aangewezen zijn.

2. Het is pas nadat de ruimtelijke afweging is gebeurd, dat duidelijk wordt of ten eerste de activiteit op de plaats waar ze nu gelokaliseerd is, ruimtelijk aanvaardbaar is en ten tweede, indien het antwoord op de eerste vraag positief is, welke juridische stappen moeten worden gezet om de karting in kwestie wettelijk toe te laten.

Voor de bestaande kartings liggen na deze tweede stap twee mogelijkheden open, met name een vergunning voor een gebruikswijziging of een bestemmingswijziging.

Nieuwe aanvragen voor kartings kunnen, nadat de ruimtelijke afweging positief is, enkel via een bestemmingswijziging. Wat het circuit in Wilrijk betreft, zal de ruimtelijke afweging uitwijzen welke weg dient te worden gevolgd.

3. De voorlopige en nog onvolledige overzichtslijst van kartingcircuits is de volgende.

Provincie	Gemeente	Naam	Zonering
Antwerpen	Puurs Antwerpen-Wilrijk	Inkart Antwerp Karting College BVBA	industriezone industriegebied
	Herselt	Extreme Kart	ambachtelijke bedrijven en KMO
	Kapellen	Grote Heide	ambachtelijke bedrijven en KMO
	Malle Antwerpen	CRG Indoor Racing Indoor Racing	milieubelastende industrie ambachtelijke bedrijven en KMO
	Mol Olen Schelle	Mega Karting Goodwill Karting Indy Kart	woongebied industriegebouwen ambachtelijke bedrijven en KMO
Vlaams-Brabant	Halle-Huizingen Machelen	Indoorkarting Halle First Kart Inn	industriezone
	Leuven-Heverlee Boortmeerbeek	Lova Kart Planet Kart	
	Dilbeek-Groot-Bijgaarden Merchtem	Brussels Kart Euro Speed	industriegebied gebied voor nijverheid
Limburg	Maasmechelen Bilzen Hasselt Lanaken	Cargo Bilzer Karting Action Kart Grand Prix Kart	KMO-zone KMO-zone ambachtelijke bedrijven en KMO
	Lommel Meeuwen-Gruitrode	Power Kart Raceland	dagrecreatie
Oost-Vlaanderen	Zulte Sint-Niklaas Aalst	Geboers Indoor Center JPR Indoorkarting	industriegebied industriegebied
West-Vlaanderen	Kortrijk Oostende Spiere-Helkijn Damme-Lapscheure	Flanders Indoor Karting Daytona Planet Kart Route 49	milieubelastende industrie milieubelastende industrie industriegebied ontginningsgebied /na : natuur & agrarisch apa : woonkerngebied
	Roeselare	Zuidpand	

4. Wanneer deze analyse van bestaande kartingcircuits in Vlaanderen is afgerond, zal op het gemeentelijk niveau duidelijk geworden zijn of sommige van de bestaande locaties kunnen worden omgezet naar "recreatiegebied voor lawaaisporten", dan wel of naar andere locaties in de gemeente dient te worden gezocht. In beide gevallen is een BPA als gemeentelijk planningsinstrument aangewezen.

Wanneer vragen rijzen naar bepaalde functies op Vlaams niveau kan, na ruimtelijke analyse, op het gewestplan een "recreatiegebied voor lawaaisporten" worden ingetekend.

Vraag nr. 514
van 25 augustus 1998
van de heer JOHAN SAUWENS

Passagiersverbinding Kanaal Brussel-Rupel – Project

De Vlaamse Vervoermaatschappij De Lijn kondigde vorig jaar een studie aan naar de haalbaarheid van een passagiersverbinding op het kanaal Brussel-Rupel. Met behulp van catamarans of jetfoils wilde ze een alternatief uitwerken voor de files op het wegennet in de regio Kapelle-op-den-Bos – Grimbergen – Vilvoorde. De gemeenten langs het Kanaal Brussel-Rupel zouden dan een waterverbinding krijgen met de hoofdstad. Vertrek- en aankomstpunt zouden respectievelijk Kapelle-op-den-Bos en de Willebroekkaai in Brussel zijn, met daartussen de nodige haltes. Nabij de Willebroekkaai bevindt zich het metrostation IJzer (lijn 2), waardoor een vlotte overstap op het openbaar vervoersnet in Brussel tot de mogelijkheden behoort.

Graag had ik de minister volgende wagen gesteld over dit lovenswaardige project van de Vlaamse Vervoermaatschappij.

1. Wanneer heeft de Vlaamse Vervoermaatschappij haar studie uitgevoerd naar de haalbaarheid van een passagiersverbinding op het Kanaal Brussel-Rupel met behulp van catamarans of jetfoils (begin- en einddatum, verloop van het onderzoek, ...) ?
2. Is het Brussels Hoofdstedelijk Gewest bereid een bouwvergunning af te leveren voor een aanlegsteiger aan de Willebroekkaai, zodat er vaartuigen kunnen aanmeren ? Zo neen, waarom niet ?

3. Welke scenario's werden onderzocht in de haalbaarheidsstudie (haltes, aantal vaartuigen per uur, kostprijs van tickets en abonnementen, ...) ?

4. Is er blijkens deze studie een markt voor een passagiersverbinding op het kanaal Brussel-Rupel ? Zo ja, in welk scenario (haltes, aantal vaartuigen per uur, ...) ?

Hoeveel reizigers zijn potentieel geïnteresseerd in zo'n verbinding (uitsplitsing naar onderzochte haltes) ?

In welke mate zou deze waterverbinding bijdragen tot de vermindering van het autoverkeer in de regio Kapelle-op-den-Bos – Grimbergen – Vilvoorde (wagenequivalent) ?

Is er nood aan parkeerterreinen in de nabijheid van de haltes ? Zo ja, waar ?

5. Wat is de conclusie van de haalbaarheidsstudie van de Vlaamse Vervoermaatschappij (letterlijk citaat) ?

Komt er al dan niet een passagiersdienst op het Kanaal Brussel-Rupel, gezien deze conclusie ? Zo ja, wanneer ? Zo neen, waarom niet ?

Antwoord

1. De studie, op initiatief van de NV Zeekanaal en De Lijn, is gestart op 1 april 1998 en loopt nog tot 30 november 1998.
2. Dit is nog een premature vraag in dit stadium van de haalbaarheidsstudie.
3. Er worden diverse scenario's onderzocht :
 - catamarans met drie stopplaatsen, in Zemst, Vilvoorde en Brussel-Sainctelettesquare ;
 - alternatief met twee extra haltes : Graaf van Vlaanderenplein en Humbeek ;
 - buslijn vanuit Boom tot op Rogierplein, waarbij een traject langs de oever van het kanaal wordt gevolgd.

Er wordt uitgegaan van vier vaartuigen in de spitsuren en twee vaartuigen in de daluren. De betrokken vaartuigen hebben een capaciteit van 80 personen (zitplaatsen). Voor de kostprijs wordt uitgegaan van de gewone tarificatie van De Lijn/MIVB. Andere formules zijn mogelijk.

4. Er zijn terzake nog geen conclusies getrokken. Er wordt gezocht naar een reizigerspotentieel zowel op lokaal als op regionaal niveau.

De eerste analyses met betrekking tot de reistijd via deze waterverbinding blijken echter niet zo gunstig te zijn. Met betrekking tot een eventuele vermindering van het autoverkeer is het nog te vroeg om reeds conclusies te trekken.

Aan de halteplaatsen Zemst, Vilvoorde (en eventueel Humbeek) zullen parkeerfaciliteiten nodig zijn – qua capaciteit is evenwel nog niets bepaald.

5. Er is nog geen enkele conclusie gemaakt.

Vraag nr. 515
van 1 september 1998
van de heer PETER DESMET

Kruispunt N43-N357 Waregem – Veiligheid

Op het kruispunt van de N43 en N357 gebeurden er al vele ongevallen waarvan ook zwakke weggebruikers het slachtoffer waren. Het laatste ongeval was opnieuw dodelijk voor een fietser. Er zijn aanpassingen noodzakelijk om de veiligheid van de fietsers te verhogen. Blijkbaar is een rotonde technisch niet haalbaar, gelet op de beperkte ruimte, en zouden ontegeningen veel te duur uitvallen.

Een mogelijke oplossing is de aanleg van aparte verkeerslichten en aparte voorsorteerstroken voor de fietsers en bromfietzers.

Welke maatregelen neemt de minister om dit kruispunt voor tweewielers veiliger in te richten? Wordt daarbij gedacht aan een oplossing met aparte verkeerslichten en voorsorteerstroken voor fietsers en bromfietzers en zo ja, binnen welke termijn kan dat worden gerealiseerd?

Antwoord

Op basis van de ongevalgegevens beschikbaar gesteld door het NIS (Nationaal Instituut voor de Statistiek) voor de periode 1991-1995, werd vastgesteld dat het kruispunt niet opgenomen is bij de meest gevaarlijke kruispunten die prioritair moeten worden heringericht. De herinrichting van het kruispunt zelf is daarom niet gepland.

De opschikking van het kruispunt met bijkomende fietsvoorzieningen werd bestudeerd in het kader

van de herinrichting van het wegvak N43, gelegen tussen de grens met de provincie Oost-Vlaanderen en dit kruispunt.

Aangezien evenwel het kruispunt bij de doortrekking van de N382 aan belang zal verliezen, wordt de uitvoering van het project niet meer als prioritair beschouwd, rekening houdende met de talrijke vragen waarmee mijn departement wordt geconfronteerd.

De openstelling van de N382 tot aan de Stationstraat in Wielsbeke is gepland voor 1 juli 1999. De openstelling van het vak tot aan de Ridder de Ghellinckstraat in Wielsbeke is gepland voor 1 april 2000. De werken zullen normaal gezien nog dit jaar worden aanbesteed.

Vraag nr. 516
van 1 september 1998
van de heer JOHAN SAUWENS

Basismobiliteit – Studie

De Mobiliteitscel van het departement Leefmilieu en Infrastructuur heeft onlangs een studie voltooid over basismobiliteit in het Vlaamse gewest. Doelstelling is het waarborgen van een minimale mobiliteit voor iedereen. Het openbaar vervoer vervult hierbij een cruciale rol, omdat het de mogelijkheid biedt zich veilig en betaalbaar te verplaatsen zonder al te grote belasting voor medemens en milieu.

Graag had ik de minister volgende vragen gesteld over de studie van de Mobiliteitscel.

1. Wanneer heeft de Mobiliteitscel haar studie uitgevoerd naar basismobiliteit in het Vlaamse gewest (begin- en einddatum, verloop van het onderzoek, ...)?
2. Welke scenario's werden onderzocht in deze studie (uitbreiding dienstverlening De Lijn, bijkomende haltes, tariefaanpassingen tickets en abonnementen, ...)?
3. Welke doelstellingen schuift de Mobiliteitscel in haar studie naar voren met betrekking tot:
 - a) uitbreiding dienstverlening De Lijn;
 - b) minimale frequenties van het openbaar vervoer in de steden en op het platteland;
 - c) wachttijden in de steden en op het platteland;

- d) maximale afstand tussen de gebruiker en de dichtstbij zijnde halte ;
 - e) afstand tussen de onderscheiden haltes in de steden en op het platteland ;
 - f) bijkomende haltes in de steden en op het platteland ;
 - g) tariefaanpassingen tickets en abonnementen ?
4. Wat is de eindconclusie van deze studie naar basismobiliteit (letterlijk citaat) ?
- Fase 2 heeft een aanvang genomen op 1 juli 1996 en liep tot 30 september 1996. Fase 2 was een vervolg op fase 1 en resulteerde in de uitwerking in de vorm van een artikelsgewijze beschrijving van het minimale bedieningsniveau.
 - Fase 3 is momenteel nog aan gang en wordt door de VVM-De Lijn opgevolgd. Het behelst de uitwerking, de toepassing van de resultaten en de toetsing van fase 2 op twee testgebieden, meer specifiek met betrekking tot de praktische organisatie van openbaar vervoer.

Antwoord

1 en 2. De studie voor het vastleggen van het noodzakelijke basisaanbod aan openbaar vervoer door de Vlaamse Vervoermaatschappij (VVM) – De Lijn werd niet uitgevoerd door de Mobiliteitscel, maar door een studiegroep bestaande uit :

- de Katholieke Universiteit Leuven, Leuven Research and Development, met als verantwoordelijken voor het project prof. L. Albrechts en dr. T. Steenberghen ;
- Langzaam Verkeer, vertegenwoordigd door Hans Verbruggen ;
- Korsmit Raadgevend Ingenieur, vertegenwoordigd door ir. J. Korsmit.

Er dient verduidelijkt dat de studie de bedoeling heeft een netmanagement-instrument te ontwikkelen, om op deze wijze op de meest optimale manier een minimum aanbod inzake openbaar vervoer te kunnen aanbieden.

De opdracht is onderverdeeld in drie fasen.

- Fase 1 heeft een aanvang genomen op 19 januari 1996 en liep tot 31 maart 1996.

De doelstelling van deze fase bestond in het vastleggen van het noodzakelijke basisaanbod aan busdiensten door De Lijn, gegeven een aantal criteria inzake kernen, netwerken en doelgroepen.

Dit onderzoekswerk resulteerde in het vastleggen van wat basismobiliteit is en de vertaling hiervan naar een doelgroepentypologie en naar een kernentypologie.

3. De doelstellingen die uit de studie naar voren komen, hebben in belangrijke mate betrekking op de optimale organisatie van een minimumbediening, evenwel gesitueerd in een globaal openbaar vervoernetwerk. De minimaal te leveren dienstverlening is als dusdanig afhankelijk van diverse factoren, en dus op diverse wijzen gedifferentieerd, zoals daar zijn : spits- en daluren, week-, zon- en feestdagen, schooldagen, ...

Er werd in deze studie geen onderzoek gedaan op het vlak van de tarifiering. Het instellen van een minimumdienstaanbod is veeleer een politieke beslissing waarbij de opdracht van de VVM meer specifiek zou worden omschreven. Deze opdracht staat dan tegenover de dotatie die de VVM jaarlijks ontvangt voor het dekken van de exploitatiekosten.

4. De eindconclusies voor fase 1 en 2 zijn opgenomen onder punt 1-2. Voor fase 3 is er nog geen eindconclusie.

Vraag nr. 517 van 1 september 1998 van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Modernisering halte-infrastructuur De Lijn – Stand van zaken

De Lijn besteedt veel aandacht aan de halte-infrastructuur. Zo kan men er afvalbakken vinden, fietsstallingen, enzovoort. De halteaccommodatie behoort tot de verantwoordelijkheid van de gemeente en kan passen in de mobiliteitsconvenants. De bedoeling van De Lijn was hierdoor 1.500 schuilhuisjes van twee verschillende types, 18.000 fietsstallingen en 1.800 afvalbakken te plaatsen langs stads- en streeklijnen van De Lijn.

De halte-infrastructuur zou zo uniform en gemoderniseerd worden binnen een zesjarenplan.

1. Wordt de timing om dit binnen zes jaar te verwezenlijken, aangehouden ?
2. Wat zijn de huidige resultaten per provincie, respectievelijk voor de schuilhuisjes, de fietsstallingen en de afvalbakken ?
3. In welke Limburgse gemeenten wordt er aan deze drie halteaccommodaties aandacht gegeven in de mobiliteitsconvenants ? In hoeverre werd dit reeds uitgevoerd ?

Antwoord

1. Sinds de eerste bestellingen in juli 1994 werden tot op heden 1.345 schuilhuisjes besteld. Voor deze halteaccommodatie wordt het streefcijfer van het zesjarenplan zeker gehaald. De bestelling van fietsstallingen en afvalbakken blijft beneden de verwachtingen.

2. Resultaten

	Schuilhuisjes	Fietsstallingen*	Afvalbakken
Antwerpen	320	1.572	313
Oost-Vlaanderen	198	587	159
Vlaams-Brabant	354	810	172
Limburg	326	2.181	296
West-Vlaanderen	147	667	114
Totaal	1.345	5.817	1.054

(*) Met deze cijfers wordt het aantal fietsen bedoeld dat kan worden gestald.

3. Tot op heden bestelden ruim veertig Limburgse gemeenten gesubsidieerde halteaccommodatie.

De volgende gemeenten bestelden halteaccommodatie via de bijakte 15 van de mobiliteitsconvenants : Bilzen, Diepenbeek, Gingelom, Hasseelt, Houthalen-Helchteren, Lummen, Neerpelt, Nieuwerkerken en Riemst.

Van volgende Limburgse gemeenten zijn de dossiers in behandeling : Beringen, Borgloon, Hamont-Achel, Hoeselt, Kinrooi, Maaseik, Maasmechelen, Overpelt, Sint-Truiden en Tongeren.

Vraag nr. 518 van 1 september 1998 van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

E19 Rumst-Mechelen – Ribbelmarkeringen

Wijkbewoners uit de omgeving van de E19 tussen Rumst en Mechelen hebben hun beklag gemaakt over de geluidsoverlast die wordt veroorzaakt door de zogenaamde rammelstroken die onlangs op dat deel van de autosnelweg werden aangebracht. Het blijkt immers dat nogal wat chauffeurs daar voor de pret overrijden.

Is het aangewezen dat dergelijke rammelstroken uitgerekend in de buurt van woonwijken worden aangelegd ?

Aan de hand van welke criteria wordt beslist op welke plaatsen rammelstroken worden aangebracht ?

Welk gevolg wordt er gegeven aan de specifieke bovenvermelde klachten ?

Antwoord

De zogenaamde "rammelstroken", onlangs aangebracht op de autosnelweg E19, zijn continue randmarkeringen in ribbelvorm. Aangezien het continue (doorlopende) markeringen zijn, worden ze aangebracht over de ganse lengte van (het vernieuwde gedeelte van) de autosnelweg en dus niet "uitgerekend" in de buurt van woonwijken.

Dit type markeringen wordt reeds toegepast sinds 1990, voornamelijk om volgende redenen :

- de reliëfvorm met een verhoogde retroreflectie (lichtweerkatsing) en dus betere zichtbaarheid bij duisternis en regenweer ;
- het trillend effect verwittigt eventueel verstrooide chauffeurs tijdig dat zij de rijbaan verlaten, waardoor onder andere aanrijdingen met voertuigen op de pechstrook kunnen worden voorkomen ;
- in geval van verhardingen in drainerend asfalt wordt verstopping van de poriën van het asfalt door het markeringsproduct beperkt. Uiteraard wordt maximale uniformiteit en continuïteit nagestreefd.

De geluidshinder wordt veroorzaakt omdat de automobilisten die de autosnelweg willen verlaten

via de uitrit Rumst, in zekere mate de "bocht" afsnijden en daardoor juist vóór en ter hoogte van die uitrit over de ribbelmarkering rijden.

Het verwondert mij wel dat dit probleem pas nu rijst, aangezien we dit systeem van randmarkeringen reeds op vele plaatsen hebben toegepast, ook in de nabijheid van woningen. Alleszins kan de ruchtbaarheid die hieraan werd gegeven aanleiding geven tot analoge klachten in gelijkaardige gevallen en moet dus worden nagegaan waar dit fenomeen zich nog kan voordoen.

Waarschijnlijk zal het volstaan om ongeveer 200 à 300 m ribbelmarkering te verwijderen en te vervangen door een klassieke continue lijn in thermoplastiek. Er werd opdracht gegeven om de situatie in voormelde zin te onderzoeken en na te gaan over welke lengte de randmarkering eventueel moet worden aangepast.

Bovendien zullen door de administratie Wegen en Verkeer geluidsmetingen worden uitgevoerd om het probleem duidelijk te omschrijven.

Vraag nr. 519
van 1 september 1998
van de heer DIDIER RAMOUDT

Luchthaven Oostende – Veiligheid luchtverkeer

Uit gesprekken die plaatsvonden met piloten en instructeurs en de informatie daaruit die mij bereikte, kan worden opgemaakt dat een en ander schort aan de veiligheid van het luchtverkeer op de luchthaven van Oostende. Zo werd mij gemeld dat de instructeurs gewag maken van gemiddeld één near-miss (een bijna botsing) per week en zelfs van een instructeur die er twee op éénzelfde dag had.

Niet de verkeersleiding wordt met de vinger gewezen, maar wel het gebrekkige materiaal waarover zij beschikt. Een recente panne met de verouderde radar en het toenemend luchtverkeer naar en over Oostende zou dus deze toestand nog in de hand hebben gewerkt. Volgens de betrokken piloten en instructeurs zou de installatie van een nieuwe secundaire radar deze onveilige toestand kunnen verhelpen.

1. Is de minister op de hoogte van een dergelijk hoog aantal bijna-botsingen op de luchthaven van Oostende ?

Zo ja, beschikt hij over exacte cijfers hieromtrent ?

Zo neen, welke maatregelen neemt de minister om te controleren of er zich een dergelijk hoog aantal near-misses op de luchthaven van Oostende voordoet ?

2. In welke staat bevindt zich de huidige radarinstallatie en welke maatregelen werden getroffen om het functioneren hiervan te optimaliseren ?
3. Wat is de stand van zaken betreffende het installeren van een nieuw (bijkomend) ILS-systeem (Instrument Landing System) ?
4. Welke timing stelt de minister voorop om de diverse radarsystemen, bestaande zowel als nieuwe, op de luchthaven van Oostende veilig te laten functioneren ?

Antwoord

1. Tot op heden is er geen enkele melding gemaakt van een bijna-botsing bij de luchthavendirectie. Het is in de eerste plaats de piloot die bij een incident van die aard betrokken is, die hiervan melding moet maken bij de verkeersleiding.

De controle op het luchtruim behoort niet tot de bevoegdheid van het Vlaams Gewest, maar van de federale overheid (Regie der Luchtwegen).

2. De radarinstallaties zijn eigendom van de Regie der Luchtwegen en worden door haar beheerd en onderhouden.
3. De plaatsing van het ILS-systeem op baan 08 is onderworpen aan een milieueffectrapport (MER), dat wordt uitgevoerd door VZW Milieu en Veiligheid in Brugge. Met de Regie der Luchtwegen werd ondertussen reeds een overeenkomst opgesteld over de aanbesteding en de plaatsing van het ILS-systeem. Deze overeenkomst ligt thans voor medeondertekening bij de federale minister van Vervoer. Het MER zal tegen eind 1998 voltooid zijn. Daarna volgt nog een conformiteits- en openbaar onderzoek. Vervolgens kan de bouwvergunning worden aangevraagd.

Na het verkrijgen van de bouwvergunning kan het werk worden toegewezen, met het oog op uitvoering in 1999.

4. Het antwoord op dit punt behoort tot de bevoegdheid van de federale regering.

ERIC VAN ROMPUY

VLAAMS MINISTER
VAN ECONOMIE, KMO, LANDBOUW EN
MEDIA

Vraag nr. 145
van 2 juli 1998
van de heer LEO CANNAERTS

KMO-attest bedrijfsbeheer – Opleidingen

De federale programmawet tot bevordering van het zelfstandig ondernemerschap van 10 februari 1998 (Belgisch Staatsblad 21 februari 1998) legt strengere voorwaarden op voor het verkrijgen van een inschrijving in het handelsregister voor KMO's (criterium o.a. minder dan 50 werknemers).

Bij koninklijk besluit worden de voorwaarden bepaald waaronder het attest Basiskennis Bedrijfsbeheer door de Kamers voor Ambachten en Neringen kan worden afgeleverd.

De opleidingen die hiervoor nodig zijn, zijn een bevoegdheid van gewesten en gemeenschappen.

1. Werd of wordt er dienaangaande overleg gepleegd tussen de Vlaamse regering (minister van Onderwijs of minister van Economie) enerzijds en de federale KMO-minister anderzijds, met het oog op het bepalen van de opleidingen en diploma's die in aanmerking kunnen komen ?

Zo ja, wat zijn de resultaten van dit overleg ?

Zo neen, neemt de minister initiatieven terzake ?

2. Zijn er, behoudens sommige richtingen in het regulier dagonderwijs (inclusief de centrale examencommissie) en sommige opleidingen van VIZO-CMO (Vlaams Instituut voor het Zelfstandig Ondernemen – centra voor middenstandsopleiding), nog andere mogelijkheden in het Vlaamse gewest om het attest Basiskennis Bedrijfsbeheer te behalen ?

3. Welke mogelijkheden kunnen of moeten de CMO's aanreiken aan de kandidaat-ondernemers om dit attest te verkrijgen ?

Antwoord

In verband met de voorwaarden waaronder het attest Basiskennis Bedrijfsbeheer door de Kamers

voor Ambachten en Neringen kan worden afgeleverd, kan ik het volgende meedelen.

1. Zoals de Vlaamse volksvertegenwoordiger zelf opmerkt, dienen de bepalingen inzake basiskennis bedrijfsbeheer nog bij koninklijk besluit te worden vastgelegd. Op 8 oktober 1997 werd in een werkgroep "Kennis van het bedrijfsbeheer" hierover overleg gepleegd tussen de afgevaardigden van de minister van Middenstand en Landbouw en de betrokken departementen van de verschillende gewesten en gemeenschappen (onderwijs, onderwijs sociale promotie, opleiding middenstand, VIZO, IFPME, IAWM).

Sommige deelnemers, waaronder het VIZO, het Vlaams Instituut voor het Zelfstandig Ondernemen, dat onder mijn bevoegdheid valt, zijn van mening dat het niveau van de kennis te beperkt is en dient te worden verhoogd. De afgevaardigden van de minister van Middenstand en Landbouw stelden echter dat het huidige programma inzake basiskennis van het bedrijfsbeheer, opgenomen in artikel 8 van het koninklijk besluit van 25 februari 1971, gewijzigd bij koninklijk besluit van 24 februari 1995, zal behouden worden.

Op basis van dit programma werd, wat de akten betreft, aan ieder departement dat bevoegd is, gevraagd om voor eind oktober 1997 een voorstel van lijst te bezorgen met de akten die in aanmerking komen als bewijs van een basiskennis van het bedrijfsbeheer. Het VIZO heeft deze gegevens op 21 oktober 1997 toegestuurd. Sindsdien werd geen enkel formeel overleg, waartoe het initiatief dient te worden genomen door de minister van Middenstand en Landbouw, meer georganiseerd.

2. Voor de tot nu toe erkende opleidingen kan worden verwezen naar artikel 6 van de wet van 15 december 1970 en artikel 32 van het koninklijk besluit van 25 februari 1971 ; artikel 3 van de wet van 25 februari 1987 tot wijziging van de wet van 15 december 1971 en artikel 1 van het koninklijk besluit van 12 juni 1989.

3. De door het VIZO erkende centra voor opleiding van zelfstandigen en KMO garanderen de noodzakelijke beheerskennis voor degenen die volgend attest hebben behaald, en bevelen deze ook aan naar de toekomst toe :

– getuigschriften Bedrijfsbeheer afgeleverd op het einde van het eerste jaar ondernemersopleiding, voorheen genoemd Patroonsopleiding ;

- diploma Ondernemersopleiding afgeleverd op het einde van het tweede of derde jaar ondernemersopleiding ;
- getuigschrift Bedrijfsbeheer afgeleverd op het einde van een versnelde cyclus Bedrijfsbeheer ;
- getuigschrift Bedrijfsmanagement voor KMO afgeleverd op het einde van een cursus Hoger Bedrijfsbeheer.

Vraag nr. 146
van 2 juli 1998
van de heer CARL DECALUWE

Vlaamse openbare instellingen – Vakantiejobs

Zie :

Minister vice-president van de Vlaamse regering,
 Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken

Vraag nr. 243
 van 2 juli 1998
 van de heer Carl Decaluwé
 Blz. 383

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Luc Van den Bossche, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken.

Vraag nr. 147
van 2 juli 1998
van de heer CARL DECALUWE

Vlaamse openbare instellingen – Loopbaanversnelling

Zie :

Minister vice-president van de Vlaamse regering,
 Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken

Vraag nr. 244
 van 2 juli 1998
 van de heer Carl Decaluwé
 Blz. 387

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Luc Van den Bossche, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken.

Vraag nr. 148
van 2 juli 1998
van de heer JOHAN MALCORPS

Bedreigde huisdierrassen – Steun

Op 10 maart laatstleden heeft de Vlaamse regering haar goedkeuring gehecht aan het ontwerpbesluit betreffende de toekenning van subsidies om landbouwproductiemethoden toe te passen en het sluiten van beheersovereenkomsten ter uitvoering van de verordening (EEG) nr. 2078/92 van de Raad van 30 juni 1992 betreffende landbouwproductiemethoden die verenigbaar zijn met de eisen inzake milieubescherming, en betreffende natuurbeheer.

De implementatie van deze verordening kende een uiterst langzame invulling, waar ik hier niet verder op wil ingaan. Daarover stelde ik trouwens reeds op 6 maart 1996 een paar schriftelijke vragen aan de twee in dit dossier bevoegde ministers (vraag nr. 81 aan Theo Kelchtermans : Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 10 van 18 maart 1996, blz. 462 ; vraag nr. 58 aan Eric Van Rompuy : BVA nr. 10, blz. 481). Gelukkig kon de verordening nu toch haar uitvoeringsmogelijkheden krijgen in het kader van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijke milieu.

Ik ben nochtans van oordeel dat de bevoegde ministers – wegens een bevoegdheidsonduidelijkheid – ten aanzien van de bescherming van zeldzame huisdierrassen in hun besluit maatregelen hebben opgenomen die onvolledig zijn en daardoor ook hun uitwerking zullen missen zoals uiteindelijk bedoeld in de EEG-verordening. De zeldzame huisdierrassen gefokt door liefhebbers, en dat is op het niveau van geiten en schapen het overgrote deel, worden immers uitgesloten van de toepassingen van het besluit.

Het is zonder meer duidelijk dat de Europese verordening volgens artikel 2 punt 1, de steunregeling verleent aan agrarische bedrijfshoofden. Maar het is evenzeer een feit dat in dit zelfde artikel punt 1 d, de verordening stelt dat het ook gaat om het

houden van dieren van plaatselijke rassen die op het punt staan te verdwijnen. Verder spreekt artikel 3 punt 1 van "specifieke behoeften" van de lidstaten en in punt 4 van "afwijkingen". Het is mijns inziens duidelijk dat de EEG hier dan ook een zeer flexibele verordening heeft goedgekeurd, die vooral naar de geest moet worden geïnterpreteerd. Dit wordt nog duidelijker wanneer wij in artikel 5 punt 1c lezen dat ook steun kan worden verleend aan "andere personen, wanneer er geen in aanmerking komende landbouwers zijn". Dit is het geval voor de houders van geiten en schapen van bedreigde rassen.

En precies op dit laatste punt wil ik even ingaan. Reeds in mijn schriftelijke vraag nr. 81 van 6 maart 1996 heb ik de ministers erop gewezen dat er slechts in een beperkte invoering van de mogelijke steunregeling inzake bedreigde rassen werd voorzien. De minister antwoordde toen dat een dergelijke steunregeling niet werd opgenomen in het plan dat de vorige Vlaamse regering aan de Europese Commissie ter goedkeuring en mogelijk cofinanciering heeft voorgelegd. Ik betwijfel ten zeerste dat dit de echte reden is, en dat dit ook onomkeerbaar is.

In zijn antwoord terzake op de mondelinge vraag nr. 56 van 16 februari 1996 van federaal volksvertegenwoordiger Frans Lozie verklaarde federaal minister Pinxten trouwens: "Inzake bedreigde veerassen zal slechts een beslissing vallen in overleg met de beroepssector en de gewesten". Dit betreft dus niet de vorige legislatuur, maar wel het feit dat er vanuit de beroepssector uiteraard geen interesse is, de liefhebberssector daar niet werd bij betrokken en er op Vlaams niveau misschien ook niet bij betrokken kan worden, omdat ze nog steeds onder de federale paraplu vallen. De bedreigde huisdierrassen vallen hier dus letterlijk en figuurlijk tussen wal en schip, omdat het ene beleidsniveau het blijkbaar niet wil, en het andere wellicht niet kan.

Het antwoord van de ministers kan natuurlijk zijn dat dit een federale materie is, maar daarmee is de zaak niet opgelost. In elk geval had de Vlaamse regering de onduidelijkheid kunnen opheffen door in het besluit een aanwijzing te geven, en heeft ze dit niet gedaan. De reden is wellicht dat de regering blijkbaar om een of andere reden niet heeft beseft dat het overgrote deel van de zeldzame huisdierrassen niet wordt gefokt door agrarische bedrijfshoofden, maar door andere personen, liefhebbers dus.

Wanneer het besluit van de Vlaamse regering daar geen aandacht voor heeft en geen beroep doet op de Europese subsidies die daarvoor klaar liggen, en de hele zaak van de zeldzame huisdierrassen beperkt tot agrarische bedrijfshoofden, dan werkt ze niet in de geest van de verordening, discrimineert zij de honderden Vlaamse fokkers van zeldzame rassen, en laat ze belangrijk genetisch materiaal verloren gaan dat behoort tot het Vlaams agrarisch erfgoed.

En we weten toch ook langer dan vandaag over welke rassen het gaat, want uit het antwoord van federaal minister van Landbouw André Bourgeois op de schriftelijke vraag nr. 140 van 1 april 1993 van senator Michiel Maertens (Vragen en Antwoorden Senaat nr. 57 van 18 mei 1993, blz. 2798) aangaande de bedreigde rassen in ons land, blijkt dat door het "Institut de l'élevage" in Parijs in opdracht van het DG XI en met medewerking van ons federale departement Landbouw in het kader van de verordening 2078/92 een studie werd uitgevoerd nopens onze verschillende zeldzame huisdierrassen, en dat voor België daaruit werden geselecteerd: het rode ras (een rundveeras uit de West-Vlaamse polders), een niet nader genoemde lokale geitensoort, het Houtlandschaap en het "Belgisch" melkschaap, dat eigenlijk de rechtstreekse afstammeling is van de "Flandrine" die in de vroege middeleeuwen met vele miljoenen de Vlaamse schorrevlakten bevolkte en aan de basis lag van de middeleeuwse wolnijverheid en de opkomst van onze Vlaamse steden. Dit "Belgisch" melkschaap laten verloren gaan, zou onvergeeflijk zijn.

1. In hoeverre heeft de minister onderzocht of deze aangelegenheid – specifiek het houden van zeldzame huisdierrassen door liefhebbers – een gefederaliseerde of gedefederaliseerde materie is? Waarop steunt hij zich en welke conclusies trekt hij daaruit voor de toepassing van de verordening 2078/92?
2. Werd dit specifieke onderwerp op een eventuele interkabinettenwerkgroep behandeld, en zo ja, wanneer en met welke beleidsopties?
3. Neemt de minister – in het geval dit toch tot zijn bevoegdheid behoort – vooralsnog initiatieven om het bedoelde ontwerpbesluit en de uitvoeringsbesluiten aan te passen teneinde de bedreigde Vlaamse huisdierrassen die niet door agrarische bedrijfshoofden worden gefokt, ook te redden en zo ja, op welke wijze? Zo neen, waarom niet?

4. Wordt daarbij in het positieve geval eventueel een onderscheid gemaakt tussen het Vlaams en het Belgisch melkschaap, en zo ja, op welke wetenschappelijke gronden? Ik wil in dat verband toch verwijzen naar het artikel uit "Small Ruminant Research" 7 (1992) blz. 279-288 "Milk yield and milk composition of Flemish Milkshoop, Suffolk and Texel ewes and their crossbreeds".
5. Worden de fokkers naast het officiële Sanitel-systeem, dat én voor agrarische bedrijfshoofden én voor liefhebbers van toepassing is, ook verplicht hun raszuiverheid bij te houden in een totnogtoe gemonopoliseerd nationaal stamboek, of kunnen de geregionaliseerde stamboekbewijzen ook in aanmerking komen?

N.B. Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Milieu en Tewerkstelling.

Gecoördineerd antwoord

1. De steun voor het behoud van zeldzame huisdierrassen zoals bepaald in de EG-verordening 2078/92 is een geregionaliseerde materie. Ik neem aan dat er geen reden is om voor de eventuele steun voor het behoud van zeldzame huisdierrassen gehouden door liefhebbers van deze stelling af te wijken.
2. Dit specifieke onderwerp werd niet op een interkabinettenwerkgroep behandeld.
3. Er worden geen initiatieven genomen om de bedreigde huisdierrassen die niet door agrarische bedrijfshoofden worden gefokt te ondersteunen. De EG-verordening 2078/92 laat dit ook niet toe. Het door de vraagsteller aangehaalde artikel 5 punt 1c "dat ook steun kan worden verleend aan andere personen wanneer er geen in aanmerking komende landbouwers zijn" spreekt expliciet over steun voor het onderhoud van uit productie genomen grond.
- 4 en 5. Kan slechts beantwoord worden wanneer steun voor zeldzame huisdierrassen die niet door agrarische bedrijfshoofden worden gefokt, in overweging wordt genomen.

Vraag nr. 149 van 10 juli 1998 van de heer LEO DELCROIX

Regionale financiering fiscale stimuli – Stand van het overleg

In een beleidsbrief van de Vlaamse minister van Economie, KMO, Landbouw en Media van 1995, evenals in de beleidsbrief van de Vlaamse minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, kondigden de ministers initiatieven aan om eventueel en desgewenst bij de federale regering aan te dringen op een regionale financiering van bepaalde fiscale stimuli inzake vennootschapsfiscaliteit, om het concurrentievermogen van de Vlaamse economie te versterken.

Onder meer zouden, volgens van deze beleidsbrieven, voor dergelijke financiering vanuit het Vlaams Gewest federale initiatieven in aanmerking komen ter invoering van fiscaal gunstige stelsels zoals die van de distributiecentra, call-centra, reconversievennootschappen, enzovoort.

1. Vond dergelijk overleg met de federale regering verder plaats?
2. Welke mogelijke nieuwe initiatieven zijn desbetreffend reeds ter sprake gekomen?
3. Zijn er belangrijke bezwaren geopperd vanwege de federale of de Waalse regering tegen dergelijke initiatieven? Hoe luiden ze?

Antwoord

Er is in het begin van de legislatuur ruimschoots overleg geweest met zowel de federale minister van Financiën als de ministers bevoegd voor het Economisch Beleid in het Waals en Brussels Gewest over de zogenoemde Marivlam-maatregel. Deze maatregel hield in dat de gewesten een financiële aftrek in de vennootschapsbelasting zouden financieren voor bedrijven die hun personeelsbestand hadden behouden of doen toenemen.

Het Waals Gewest heeft toen gemeld dat het voorstel technisch werd onderzocht, maar een duidelijke stellingname is uitgebleven. Vermoed kan worden dat men vreesde voor een precedent waardoor

in de toekomst de arbeidskosten in de verschillen-
de gewesten zouden kunnen divergeren.

De Vlaamse regering heeft dan beslist om de Mari-
vlam-maatregel om te vormen in de zogenoemde
Vlaminov, waarbij de onroerende voorheffing als
vehikel voor lastenverlaging wordt gebruikt. In
tegenstelling tot de vennootschapsbelasting be-
hoort de onroerende voorheffing immers tot
bevoegdheid van de gewesten.

Gezien de slechte ervaringen met Marivlam wer-
den geen verdere nieuwe initiatieven inzake regio-
nale financiering van fiscale stimuli inzake ven-
nootschapsbelasting genomen.

Het is duidelijk dat deze problematiek mede de
noodzaak onderstreept voor Vlaanderen om bij
een volgende staatshervorming grotere fiscale
autonomie te bepleiten.

Vraag nr. 151
van 16 juli 1998
van de heer JOS STASSEN

*Vlaamse Audiovisuele Selectiecommissie – Wer-
king*

In de Vlaamse audiovisuele wereld is er heel wat
onrust over het gebrek aan visie inzake audiovisu-
eel beleid, over de werking van en de beslissingen
door de Vlaamse Audiovisuele Selectiecommissie
en over het gebrek aan financiële ondersteuning.

1. Op welke wijze werd de Vlaamse Audiovisuele
Selectiecommissie samengesteld ? Wordt hierbij
rekening gehouden met een regeling inzake
filosofische en ideologische overtuiging ? Zo ja,
wat is de samenstelling van de commissie op
basis van filosofische en ideologische overtui-
ging ?
2. Wanneer moet de commissie opnieuw worden
samengesteld ?
3. Beschikt de commissie over een huishoudelijk
reglement ? Zo ja, is het beschikbaar voor inza-
ge ?
4. Volgens welke criteria worden de beslissingen
in de commissie genomen ?
5. Hoe gebeurt de opvolging van de beslissingen
van de commissie ?

6. Aangezien de commissie aan audiovisuele pro-
ducties premies en geen subsidies geeft, is de
filosofie dat deze premies worden terugbetaald
als de audiovisuele productie veel inkomsten
genereert.

Hoeveel productiepremieën werden sinds de
oprichting van de commissie goedgekeurd ?

Hoeveel productiepremieën werden terugbetaald
of teruggevorderd ?

Heeft de commissie zicht op de inkomsten van
de audiovisuele producties ? Zo ja, op welke
manier ?

7. Wat is de rol en de functie van de administratie
Media in de samenwerking met de commissie
(voorbereiding, opvolging, evaluatie, ... van de
beslissingsdossiers) ?

Antwoord

1. De Vlaamse Audiovisuele Selectiecommissie
werd opgericht bij het decreet van 22 december
1993, dat de oprichting van het Fonds Film in
Vlaanderen regelde.

Artikel 10 van dit decreet bepaalt dat aan de
commissie advies gevraagd wordt over de meest
aangewezen subsidievorm(en) voor een audio-
visuele productie en de omvang van de subsi-
dies.

Het fonds bracht een synergie tot stand tussen
de culturele en de economische middelen voor
film. Vóór het decreet van 22 december 1991
was er een louter culturele selectiecommissie
van negen leden, die in overeenstemming met
de bepalingen van de cultuurpact werden
benoemd.

Bij de samenstelling van de Vlaamse Audiovisu-
ele Selectiecommissie werden die negen leden
opnieuw aangewezen en werd de beoordelings-
capaciteit van de commissie op economisch/fin-
ancieel vlak verhoogd.

2. Het mandaat van de commissie, benoemd bij
ministerieel besluit, duurt vier jaar en is per 1
september 1998 vervallen.

In afwachting van een herziening van het
Vlaams audiovisueel beleid en teneinde de con-
tinuïteit in hoofde van de commissie te verzeke-

ren, is het mandaat van de huidige commissie voorlopig verlengd.

3. De commissie beschikt over een huishoudelijk reglement, dat ter inzage ligt bij de afdeling Media en Film die het secretariaat van de commissie verzorgt.
4. De commissie beoordeelt de ingediende projecten in de eerste plaats op hun inhoudelijke mogelijkheden en kwaliteiten : het scenario (structuur, dialogen), de visuele aanpak en stijl, de regisseur, de artistieke en culturele relevantie van het project.

Daarnaast brengt de commissie een advies uit over de al dan niet erkenning van een audiovisuele productie als behorende tot de Vlaamse gemeenschap, op basis van een aantal culturele en economische criteria die in de regelgeving zijn verankerd (cfr. artikel 6, §4 van het decreet van 22 december 1993). Ten slotte wordt ook de productionele context van een project onder de loep genomen (begroting, financieringsplan).

Op basis van deze elementen wordt een eindadvies uitgebracht en eventueel een subsidiebedrag voorgesteld. Er wordt hierbij benadrukt dat de commissie een adviesorgaan is en geen beslissingsmacht heeft.

5. Nadat de commissie een positief advies heeft uitgebracht, dient de producent een afgerond financieel en productiedossier aan de administratie Media te bezorgen. Deze stelt het administratief subsidiedossier samen en bezorgt dit, samen met een ontwerpbesluit, aan de Vlaamse minister bevoegd voor Media. Afhankelijk van het voorgestelde bedrag, neemt de minister dan wel de Vlaamse regering (subsidies > 6 miljoen) een definitieve beslissing omtrent de toekenning van een premie, nadat alle nodige adviezen en akkoorden zijn ingewonnen.
6. Tussen 1 januari 1994 (datum waarop het Fonds Film in Vlaanderen operationeel werd) en 31 juli 1998 werden door de Vlaamse regering 41 productiepremies voor langspeelfilms toegekend.

De terugbetalingsmodaliteiten, die in de toekenningsbesluiten worden ingeschreven, bepalen dat de productiepremies worden terugbetaald met de netto-ontvangsten van de film, a rato van het aandeel van de subsidie in de totale kostprijs van de film.

Daar de producent echter eerst zijn eigen inbreng mag recupereren (eigen kapitaal, externe privé-financiering waarvan een terugbetaling is vereist in hoofde van de producent, en participaties), zijn effectieve terugbetalingen aan het Fonds in de praktijk beperkt tot commercieel succesvolle producties.

De commissie wordt geregeld op de hoogte gehouden van de onder het Fonds toe erkende premies ; daartoe horen ook de zogenaamde premies op basis van de brutoontvangsten in de bioscoopzalen in de Vlaamse Gemeenschap.

7. De administratie Media staat in voor het secretariaat van de commissie. Zij bezorgt de nodige dossiers en documenten aan de commissie, doet een eerste vooronderzoek van de dossiers, stelt de agenda van de vergaderingen op, en schrijft de adviezen en verslagen uit.

**Vraag nr. 152
van 25 augustus 1998
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Sociale economie – Maatregelen

Zie :

Minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie

Vraag nr. 217

van 25 augustus 1998

van mevrouw Riet Van Cleuvenbergen

Blz. 282

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling.

**Vraag nr. 153
van 25 augustus 1998
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Databank Ondergrond Vlaanderen – Samenstelling – Toegankelijkheid

Op de begroting Economie staat het project "Databank Ondergrond Vlaanderen" (DOV). Het samenwerkingsprotocol van 22 mei 1996 tussen de secretarissen-generaal van de departementen Economie, Werkgelegenheid, Binnenlandse Aangele-

genheden en Landbouw (EWBL) en Leefmilieu en Infrastructuur (LIN) bepaalt dat er een opvolgingscentrum en een coördinatiesteungroep worden opgericht. Tegen eind 1997 wilde men bovendien de mogelijkheid realiseren voor opvraging van gegevens door de administratie Economie, de administratie Milieu, Natuur, Land- en Waterbeheer (Aminal) en de administratie Ondersteunende Studies en Opdrachten.

1. Hoe is de coördinatiesteungroep samengesteld ? Hoeveel mannen/vrouwen maken ervan deel uit ?
2. Hoe is het opvolgingscentrum samengesteld ? Hoeveel mannen/vrouwen maken ervan deel uit ?
3. Zijn de gegevens nu opvraagbaar voor de rechtstreeks betrokken partijen ? Zijn de gegevens via Internet bereikbaar voor andere geïnteresseerden ?

Antwoord

1 en 2. Databank Ondergrond Vlaanderen wordt gecoördineerd en geleid door de Stuurgroep. Hierbij wordt ze ondersteund door het Ondersteunend Centrum dat ook het operationele gedeelte van DOV omvat. Een aanzienlijk aantal taken van DOV wordt in de afzonderlijke afdelingen uitgevoerd.

De Stuurgroep wordt gevormd door acht mannen :

- de directeurs-generaal van de administratie Economie (EWBL), de administratie Milieu, Natuur-, Land- en Waterbeheer (LIN) en de administratie Ondersteunende Studies en Opdrachten LIN.
- de afdelingshoofden van de afdeling Geotechniek, de afdeling Water, de afdeling Informatica LIN en de afdeling Natuurlijke Rijkdommen en Energie.
- de informaticacoördinator van EWBL.

Het Ondersteunend Centrum bestaat uit één inhoudelijk expert van elk van de vier betrokken afdelingen, ondersteund door een secretariaat, samen twee vrouwen en drie mannen. Hun mandaat wordt tot op heden deeltijds waargenomen bovenop hun taken binnen de afzonderlijke afdeling. Bij het operationeel worden van

de Databank Ondergrond Vlaanderen (vanaf eind 1998) zou het Ondersteunend Centrum een permanent karakter moeten krijgen.

3. Eind september 1998 wordt het alfanumerische gedeelte van de Databank Ondergrond Vlaanderen definitief opgeleverd. Ondertussen worden de laatste testen uitgevoerd.

In de afzonderlijke systemen van de verschillende afdelingen werd de digitalisatie van de verschillende gegevens voortgezet. Deze digitale gegevens, waaronder nu reeds een 40.000-tal geologische puntgegevens (boringen, sonderingen, waterputgegevens), zijn op de afzonderlijke afdelingen reeds toegankelijk.

Echt operationeel zal het geïntegreerde systeem echter pas worden na conversie van de reeds bestaande gegevens en na integratie van het GIS-gedeelte (Geografisch Informatiesysteem), waardoor ook geologische, hydrogeologische en geotechnische kaarten kunnen worden verwerkt. De conversie wordt eind 1998 gerealiseerd, de oplevering van het GIS-gedeelte is eveneens gepland tegen eind 1998.

Dit betekent dat Databank Ondergrond Vlaanderen vanaf 1 januari 1999 operationeel wordt.

Hierbij mag niet uit het oog worden verloren dat de verdere digitalisatie van de archieven, de integratie van de verschillende geologische, geotechnische en hydrogeologische kaarten, het beheer van de databank, het verwerven en verwerken van de gegevens en de ondersteuning van de gebruikers, naar de toekomst toe nog aanzienlijke inspanningen zullen vergen.

Databank Ondergrond Vlaanderen heeft een Internetsite ontwikkeld. Vanaf 1 oktober 1998 zal deze site openbaar beschikbaar worden gesteld en bekend worden gemaakt. Deze site omvat een kennismaking met de mogelijkheden van Databank Ondergrond Vlaanderen, met de gegevens, de kaartproducten, de bevragingmogelijkheden, enzovoort. Naar de toekomst zal deze site worden uitgebouwd als interface met de externe belangstellenden.

Vraag nr. 154 van 25 augustus 1998 van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Documentatiecentra audiovisuele cultuur – Subsidies – Toegankelijkheid

Lastens de begroting Media ontvangen een aantal verenigingen jaarlijks een subsidie ter bevordering van de audiovisuele cultuur. Een documentatiecentrum kan hiervan deel uitmaken, op voorwaarde dat het toegankelijk is voor het publiek.

gegevens beschikbaar over het resultaat van het gebruik van elk van deze documentatiecentra in 1997 ?

1. Welke van de instellingen die subsidiëring krijgen, hebben een dergelijk documentatiecentrum ?
2. Welke subsidie kregen ze in 1997 en 1998 ? Welk deel van het bedrag gaat naar het documentatiecentrum ?
3. Hoe wordt de toegankelijkheid van deze documentatiecentra voor het publiek gecontroleerd ? Zijn ze toegankelijk voor Internet ? Zijn er

Antwoord

De subsidie wordt toegekend voor het geheel van de werking ; ter informatie werd de kostprijs van het documentatiecentrum voor het werkingsjaar 1997 vermeld.

In 1998 werd aan voornoemde verenigingen voor hun geregelde culturele activiteiten tot op heden 67,5 % van de subsidie 1997 uitbetaald, als voorschot op de subsidies voor het werkingsjaar 1998.

Vereniging	Totale subsidie 1997	Kosten documentatiecentrum	Consultatie 1997
BAC-Vlaams Instituut voor animatiefilm	535.000	177.000	43
De Andere Film (1)	2.250.000	910.037	365
Katholieke Filmliga	7.000.000	5.372.409	1.496 (2)
Socialistische Federatie van Filmclubs	600.000	180.600	150
Socialistische Filmactie	510.000	121.758	160
Vlaams Centrum voor Kinder- en Jeugdfilm	2.600.000	100.000	150 (3)

(1) De gegevensbank van De Andere Film ("Sinebase") kan eveneens worden geraadpleegd op de cd-rom "Databanken van documentatiecentra in Vlaanderen" van de Vlaamse Bibliotheekcentrale.

Het Centrum voor Beeldcultuur, dat zelf geen documentatiecentrum heeft, verwijst systematisch door naar "De Andere Film". Op de website van Het Centrum voor Beeldcultuur (<http://www.dma.be/cvb/filmmuseum>) kunnen vragen worden gesteld die worden beantwoord via informatie verkregen via het Internet of Sinebase. Het gaat hier om ± 40 vragen op jaarbasis.

(2) Katholieke Filmliga heeft een aantal professionele gebruikers uit de film- en mediasector.

(3) Hoofdzakelijk raadpleging van video.

Vraag nr. 155
van 25 augustus 1998
van de heer JACKY MAES

Lokale radio's – Frequentieplan – Kuststreek

Op 24 juni laatstleden keurde het Vlaams Parlement het decreet houdende wijziging van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 25 januari 1995 goed (*Stuk 763 (1997-1998) – Nrs. 1 tot 4 – red.*). Hierin staat onder meer dat, wat de lokale radio's betreft, een frequentieplan zal worden opgesteld waarin wordt vastgelegd hoeveel radio's er komen en waar.

1. Wat is de timing in verband met de opmaak van het frequentieplan ?
2. Hoeveel lokale radio's komen er in de kuststreek en waar ?

Antwoord

1. Overeenkomstig artikel 21 van het decreet van 7 juli 1998 houdende wijziging van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 25 januari 1995, vervallen alle bestaande erkenningen van Vlaamse lokale radio's op 31 december 1998 ; de Vlaamse regering bepaalt de procedure voor de toekenning van de nieuwe erkenningen op basis van het nieuwe frequentieplan. Er is een ontwerp-frequentieplan opgesteld dat via het BIPT (Belgisch Instituut voor Post en Telecommunicatie) voor coördinatie is ingestuurd en voorgelegd aan de verschillende binnen- en buitenlandse administraties.

Op basis van de diverse opmerkingen en inzonderheid het aanhangig zijnde overleg met de Franse Gemeenschap, moet een definitief plan aan de Vlaamse regering worden voorgelegd.

Er is vooralsnog geen convergentie bereikt tussen de ontwerpplannen van de Vlaamse en Franse Gemeenschap. Er zijn nog een aantal discussiepunten, waarvan de belangrijkheid voorrang heeft op de vooropgestelde timing.

Als derhalve blijkt dat de hiervoor vermelde timing niet kan worden gehaald, zal het tijdschema moeten worden aangepast.

2. Aangezien de coördinatieronde nog niet is afgelopen en er dus nog geen definitief Vlaams frequentieplan bestaat, kan er niet worden geant-

woord op de vraag hoeveel lokale radio's er in de kuststreek komen en waar.

Vraag nr. 156
van 1 september 1998
van de heer FRANCIS VERMEIREN

KMO's – Invoering euro

Uit een studie door een bankinstelling blijkt dat enkel een vierde van de kleine ondernemingen voorbereidingen treft met het oog op de invoering van de euro. Er blijkt ook bij de bedrijfsleiders van KMO's nog nood te zijn aan extra informatie over de nieuwe munt.

Zo de grote bedrijven zich bewust zijn van de problemen die kunnen rijzen en reeds voorbereidingen hebben getroffen, blijkt dit echter heel wat minder gunstig te verlopen bij de kleine ondernemingen (met omzet tot 250 miljoen frank). Ook inzake de kostprijs van de overgang naar de euro lijken de bedrijfsleiders van de KMO's geen duidelijk zicht te hebben.

Een dergelijke situatie lijkt vrij onrustwekkend voor onze KMO's, maar ook voor hun afzet en voor de tewerkstelling.

1. Welke concrete maatregelen werden van overheidswege getroffen om de KMO's vertrouwd te maken met de gevolgen van de invoering van de euro ?
2. Werd dienaangaande reeds overleg gepleegd met organisaties die de KMO's vertegenwoordigen ?
3. Heeft de invoering van de euro reeds het voorwerp uitgemaakt van een diepgaand onderzoek of studie door de Vlaamse regering ? Werden de resultaten hiervan reeds in de schoot van de regering besproken ?

Antwoord

1. Concrete maatregelen van overheidswege

De Vlaamse Euro Info Centra (EIC), waaronder het Euro Info Centrum van de Vlaamse Gemeenschap, hebben in samenwerking met de BBL en de Beroepsverenigingen der Accountants en Boekhouders (IBR en IDAC) en met de steun van de Europese Commissie twee diskettes ontwikkeld : de "Euro Task Planner" en

de "Eurochallenger". Deze diskettes werden elk op 100.000 exemplaren verspreid. De inhoud hiervan kan men eveneens raadplegen via Internet.

Deze diskettes richten zich vooral naar de KMO's. Zij geven een algemeen overzicht van de invoering van de euro en ze gaan dieper in op de verschillende afdelingen van een onderneming, namelijk sociale aspecten, boekhouding, fiscaliteit, juridische aspecten, personeels-aangelegenheden en informatica.

Het Euro Info Centrum van de Vlaamse Gemeenschap heeft via een advertentie en een omvangrijke mailing de KMO's geïnformeerd omtrent de twee diskettes. De KMO's kunnen bovendien via de Internetsite van de Vlaamse Gemeenschap de twee diskettes aanvragen.

Het Euro Info Centrum van de Vlaamse Gemeenschap heeft in november 1997 een euroseminarie gehouden. Dit seminarie had als doelgroep de KMO's en had betrekking op de gevolgen van de euro op de werking van een onderneming. Dit seminarie werd via een advertentie en een mailing aangekondigd. Het werd bijgewoond door meer dan 200 ondernemers.

Het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap maakt deel uit van de verscheidene werkgroepen die werden opgericht in de schoot van het commissariaat-generaal van de euro, dat op federaal vlak in het leven werd geroepen. Eén van de werkgroepen houdt zich in het bijzonder bezig met de communicatie naar de burgers en naar de ondernemingen. De Vlaamse Gemeenschap is in deze werkgroep vertegenwoordigd door de informatieambtenaar. De werkgroep heeft reeds meerdere brochures uitgebracht over de invoering van de euro.

2. Overleg met organisaties

In de verschillende werkgroepen van het commissariaat-generaal voor de euro zijn alle representatieve organisaties vertegenwoordigd, dus ook de werkgeversorganisaties. De overkoepelende organisaties zoals het VEV (Vlaams Economisch Verbond) en het NCMV (Organisatie van Zelfstandige Ondernemers NCMV) maken ook deel uit van de werkgroepen.

Het NCMV en de Kamers van Koophandel beschikken over een Euro Info Centrum en, zoals reeds meegedeeld, werden de hierboven vermelde diskettes via deze centra verspreid.

Bovendien financiert het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap de peterschapsprojecten van de Kamers van Koophandel (Plato-projecten) en NCMV (OVO-projecten). Via de peterschapsprojecten worden diverse infosessies georganiseerd.

Er is dus momenteel een overvloed aan informatie via de financiële instellingen, het VBO (Verbond van Belgische Ondernemingen), het VEV, het NCMV, de EIC's, ...

3. Niveau van de Vlaamse regering

Heel wat reglementering in verband met bevoegdheidspakketten van de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaams Gewest brengt de uitwisseling van cijfermatige inlichtingstromen teweeg tussen de Vlaamse overheid en ondernemingen. Het betreft onder meer de eigen fiscale en parafiscale bevoegdheden, allerlei heffingen en retributies.

Een belangrijke categorie wordt eveneens gevormd door subsidies, toelagen en andere geldelijke voordelen ; bovendien dient er een aanpassing te worden doorgevoerd van alle mogelijke aanvraagformulieren en brochures.

Met dit alles is men begonnen en dit zal binnen de geplande termijn worden beëindigd. Heel deze materie wordt teruggevonden in het euro-decreet van 14 juli 1998.

LEO PEETERS

VLAAMS MINISTER
VAN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN,
STEDELIJK BELEID EN HUISVESTING

Vraag nr. 155
van 30 april 1998
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Programmaboek Brabantse Pijl – Taalgebruik

In de Vlaams-Brabantse gemeente Beersel werd deze maand huis aan huis het programmaboek van de Brabantse Pijl verspreid. Deze brochure is tweetalig opgevat met voorrang zelfs voor het Frans. Aangezien het om een privé-initiatief gaat, geldt de taalwet hier niet.

Anderzijds staat op de voorpagina naast het wapenschild van Beersel vermeld dat het evenement wordt georganiseerd met medewerking van het gemeentebestuur van Beersel. Op die manier krijgt de bewuste brochure een semi-officieel tintje.

De bijdrage van de burgemeester van Beersel is weliswaar eentalig Nederlands, die van de burgemeester van Sint-Genesius-Rode is in de twee talen opgesteld, met het Frans voorop.

Is de minister het ermee eens dat het zowel in het geval van Beersel als dat van Sint-Genesius-Rode om een overtreding gaat? Welke maatregelen heeft de minister terzake eventueel genomen?

Aanvullend antwoord

De brochure is een privé-initiatief. De vermelding "met medewerking van het gemeentebestuur Beersel" verandert hier niets aan.

Steunbetuigingen van mandatarissen in een privé-initiatief vallen niet onder de toepassing van de SWT (gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken).

(Voorlopig antwoord: Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 16 van 26 juni 1998, blz. 2192 – red.)

Vraag nr. 206 van 6 juli 1998 van de heer DIRK VAN MECHELEN

Dienstverleningscontracten Aquafin – Geldigheid

Door de NV Aquafin wordt aan de gemeenten de gelegenheid geboden een dienstverleningscontract af te sluiten omvattende de dienst "Project-Management voor het RIO-project", dit in het kader van de aanleg van gemeentelijke rioeringen die gedeeltelijk door het Vlaams Gewest worden gesubsidieerd.

Op 22 januari 1998 sloot de gemeente Boechout een dergelijk contract af, dat echter door de provinciegouverneur van Antwerpen op 5 maart 1998 werd geschorst. De gemeente Boechout besloot echter op 16 april 1998 het geschorste besluit te handhaven, waarop de minister uiteindelijk op 11 juni 1998 besloot de beslissing van de gemeente Boechout te vernietigen, en aldus de gouverneur van de provincie Antwerpen in het gelijk stelde.

De motivatie van deze schorsing en derhalve ook vernietiging was dat de toewijzing van deze overheidsopdracht werd gedaan zonder mededinging, doch dat de opdracht van de NV Aquafin als adviserende instantie binnen de dienstverleningsovereenkomst een belangenconflict teweegbrengt, aangezien de NV Aquafin eveneens optreedt als kwaliteitsbewaker binnen de procedure van de gunning van de subsidies bestemd voor de aanleg van gemeentelijke rioeringen. De vernietiging door de minister bevestigt dus dat de NV Aquafin tegelijk rechter en partij is in deze problematiek, wat volgens de minister niet kan.

Deze benadering ondergraaft echter volledig het beleid dat terzake wordt gevoerd door de minister bevoegd voor het Leefmilieu, die aan de NV Aquafin terzake de meest ruime bevoegdheden wenst toe te kennen.

1. Wordt deze interpretatie gehandhaafd in alle dossiers waarbij gemeenten dienstverleningscontracten afsluiten met de NV Aquafin in het kader van het RIO-programma van de Vlaamse regering?
2. Hoeveel gelijkaardige dossiers zijn op dit ogenblik in behandeling bij de minister?
3. Heeft de minister in verband met deze interpretatie reeds overleg gepleegd met de minister bevoegd voor Leefmilieu en zo ja, wat was daarvan het resultaat?

Antwoord

De door de Vlaamse volksvertegenwoordiger geschetste interpretatie blijft inderdaad in alle soortgelijke dossiers gehandhaafd.

Naast het in de vraagstelling aangehaalde dossier "Boechout" werd door mij reeds een gelijkkluidend standpunt ingenomen met betrekking tot de dossiers "Beersel", "Boortmeerbeek" en "Hulshout".

Er werd inderdaad overleg gepleegd, onder meer ook tussen de betrokken administraties.

Ik heb tot op heden geen indicaties gekregen dat het door mij ingenomen standpunt het beleid dat terzake door de minister bevoegd voor het Leefmilieu wordt gevoerd, ondergraaft.

Vraag nr. 210
van 9 juli 1998
van de heer CARL DECALUWE

IKB-projecten – Raadpleging bevolking

In het kader van de IKB-projecten (inbreidingsgerichte huisvestingsprojecten in een kansarme buurt) is bepaald dat de bouwheer de bevolking moet raadplegen bij de planning, de opmaak en de vestiging van nieuwe projecten inzake sociale woningbouw.

1. Is er ook bepaald welke modaliteiten moeten worden vervuld om te voldoen aan de notie "bevolking raadplegen" ?
2. Is de notie "bevolking raadplegen" ook van toepassing als de bouwheer een OCMW, gemeente of bouwmaatschappij is ?

Antwoord

Het besluit van de Vlaamse regering van 2 augustus 1991 houdende vaststelling van de voorwaarden voor subsidiëring van inbreidingsgerichte huisvestingsprojecten in kansarme buurten, voorziet niet in een procedure voor raadpleging van de bevolking.

Indien een IKB-project gelegen is in een erkend herwaarderingsgebied, blijft evenwel de inspraakprocedure van het besluit van de Vlaamse regering van 1 april 1993 tot regeling van de tegemoetkoming van het Vlaams Gewest voor de invoering van stads- en dorpsherwaarderingsprojecten van kracht, zij het met een halvering van de termijnen.

In de nieuwe subsidieregeling van het Vlaams Gewest met betrekking tot sociale woonprojecten (besluit van de Vlaamse regering van 19 december 1996, van kracht sinds 1 mei 1997) wordt in de procedure voorzien dat de studies en voorontwerpen ter inzage van de lokale bevolking worden gelegd door de initiatiefnemer en dat deze een informatievergadering organiseert met inspraak van de lokale bevolking. De resultaten van de informatievergadering worden besproken op de daaropvolgende plenaire vergadering (artikel 14 van het besluit van de Vlaamse regering van 19 december 1996 houdende vaststelling van de procedure inzake programmering en de subsidiëring van operaties en werken die voor sociale huisvestingsdoelinden worden uitgevoerd).

Er zijn geen verdere modaliteiten bepaald en de procedure verschilt in deze niet naargelang de aard van de initiatiefnemer.

Vraag nr. 211
van 10 juli 1998
van mevrouw MARIJKE DILLEN

Stads- en dorpskernvernieuwing – Stand van zaken

Ruim twee jaar geleden hebben de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij (VHM) en de minister beslist gedurende drie jaar 9 miljard frank extra in te zetten voor de vernieuwbouw en wijkrenovatie in stads- en dorpskernen. Deze middelen waren afkomstig uit de reserves van de VHM en uit de middelen die de maatschappij beheert voor de ongeveer honderd sociale huisvestingsmaatschappijen.

1. Kan de minister een stand van zaken geven nu sinds de beslissing ruim meer dan twee jaar zijn verstreken ?
2. Voor hoeveel projecten zijn er aanvragen ingediend en voor hoeveel projecten zijn de werken reeds voltooid ?

 Wat is hierbij de verhouding tussen de steden enerzijds en de kleinere gemeenten anderzijds ?
3. Welke criteria werden vastgelegd waaraan de aanvragen dienden te voldoen ?

Antwoord

1. Tot en met 30 juni 1998 werden er door de VHM reeds investeringen goedgekeurd die betrekking hebben op 7.220 woningen : 4.258 woningen betreffen gesubsidieerde projecten ; 320 zijn nieuwe sociale huurwoningen door nieuwbouw of vervangingsbouw ; 1.953 sociale woningen werden gerenoveerd en 84 zijn koopwoningen. Tevens werden reeds 601 saneringsleningen en 4 nieuwbouwleningen toegekend.
2. Het is onmogelijk om te zeggen hoeveel aanvragen er voor het kernenbeleid zijn geweest, aangezien er vooraf geen "fysisch" programma werd opgesteld.

Tot op 30 juni 1998 zijn er 135 projecten voltooid, goed voor 2.457 woongelegenheden.

Antwerpen en Gent zijn goed voor ruim 30 % van alle vastleggingen ; de 30 SIF-plus gemeenten voor ruim 50 % ; 14 % van de investeringen gebeurt in gemeenten met minder dan 15.000 inwoners en 28 % in gemeenten met een inwonersaantal van meer dan 15.000 maar minder dan 30.000.

3. Volgende criteria werden gehanteerd :

- alleen activiteiten in een woonzone met minimaal 25 woningen per ha zijn mogelijk ;
- voorrang voor projecten in bijzondere gebieden ;
- nadruk op activiteiten binnen de bestaande bebouwing ;
- bijzondere aandacht voor excentrisch gelegen probleebuurtten. nadruk op de renovatie van het eigen patrimonium ;
- nieuwbouw wordt beperkt tot invulbouw in de kernen of tot vervangingsbouw ;
- projecten met meer dan 30 woningen worden uitgesloten ;
- nadruk op gemengde projecten.

Vraag nr. 212
van 13 juli 1998
van mevrouw MARIJKE DILLEN

Gemeenten als werkgever – Verzuchtingen burgemeesters

Op de vooravond van 1 mei hebben de burgemeesters van Antwerpen en Gent een aantal wensen en verzuchtingen kenbaar gemaakt over het probleem dat ze niet enkel werkgever willen zijn, maar ook willen kunnen optreden als baas.

1. Kan de minister meedelen wat de concrete inhoud is van de vragen van deze burgemeesters ?
2. Welke gevolgen heeft de minister hieraan gegeven ?

Antwoord

Er heeft op de vooravond van 1 mei geen formeel gesprek met de burgemeesters van Antwerpen en Gent plaatsgehad.

Vraag nr. 213
van 13 juli 1998
van de heer ETIENNE VAN VAERENBERGH

Vlabinvestproject Lepage (Overijse) – Stand van zaken

Het Vlabinvestproject Lepage in Overijse betreft de bouw van zestien huurappartementen en één huurwoning.

Werd in dit verband reeds een bouwvergunning afgeleverd en zijn de werken inmiddels gestart ?

Antwoord

Het voorontwerp voor het project Lepage dat de sociale huisvestingsmaatschappij Providentia uit Asse in samenwerking met Vlabinvest zal realiseren in Overijse, en dat de bouw van 16 sociale huurappartementen en 1 sociale huurwoning omvat, werd door de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij (VHM) goedgekeurd op 18 augustus 1998.

Na goedkeuring van het definitief ontwerp dossier door de VHM, zal de bouwvergunning worden aangevraagd en kan er tot aanbesteding worden overgegaan. De start van de werken zelf is gepland voor begin maart 1999.

Vraag nr. 214
van 13 juli 1998
van de heer ETIENNE VAN VAERENBERGH

Vlabinvestproject Centrum 2 (Wemmel) – Stand van zaken

In het kader van het Vlabinvestproject Centrum 2 in Wemmel kocht Vlabinvest in deze verkaveling van de privé-eigenaar zeven percelen om ze in erfpacht te kunnen geven.

Volgens de gegevens waarover ik beschik, werden door het adviescomité tot op heden zeven kandidaten gunstig geadviseerd.

Hebben deze zeven kandidaten intussen de erfpachtovereenkomst afgesloten met Vlabinvest en zijn de betrokkenen reeds aan het bouwen ?

Antwoord

Het adviescomité heeft zich tot op heden uitgesproken over tien kandidaten, waarvan er twee ongunstig werden beoordeeld. Van de gunstig beoordeelde kandidaten hebben er twee een onderhandse erfpachtovereenkomst ondertekend en een derde kandidaat zal weldra een onderhandse erfpachtovereenkomst ondertekenen. De overige kandidaten die gunstig werden beoordeeld, hebben afgehaakt. De reden hiervoor is dat zij zich niet konden vinden in de na te leven voorwaarden die aan de erfpachtovereenkomst zijn verbonden.

Eén van de grootste problemen waarmee Vlabinvest en de kandidaat-erfpachters worden geconfronteerd in dit erfpachtproefproject is het verkrijgen van een hypothecair krediet ter financiering van de bouw van de woning. De particuliere kredietverschaffers wensen immers ook een hypotheek te vestigen op de grond, iets wat tegen de logica van erfpacht indruist en dus door Vlabinvest niet kan worden toegestaan. Daarom wordt thans met de VHM (Vlaamse Huisvestingsmaatschappij) onderhandeld om hiervoor een oplossing te vinden.

Zodra de hypothecaire problemen opgelost zijn, zal de notariële erfpachtakte verleden worden en kunnen de particulieren met hun bouwwerken starten.

Vraag nr. 219 van 25 augustus 1998 van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Actieplan Vlaamse Rand – Maatregelen van specifieke toezicht

In antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 178 van 30 juni 1997 deelde de minister-president mij mee dat op dat ogenblik de mogelijkheid werd onderzocht om een algemene decretale basis uit te werken die de Vlaamse Gemeenschap zou toelaten zich in de plaats te stellen van in gebreke blijvende gemeenten. Dit onderzoek vond plaats in de interdepartementale werkgroep Vlaamse Rand (*Bulle-*

tin van Vragen en Antwoorden nr. 2 van 16 oktober 1997, blz. 169 – red.).

Kan de minister meedelen wat in dat verband de stand van zaken is ?

Antwoord

De vraag behoort tot de bevoegdheid van de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie.

Vraag nr. 220 van 25 augustus 1998 van de heer JACKY MAES

OCMW's – Reiskostenvergoedingen

In het Belgisch Staatsblad van 25 februari 1992 verscheen de omzendbrief van 4 december 1991 met nr. BA-G-91/19 aangaande de reisvergoedingen in de lokale besturen. De toenmalige gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt stelde immers vast dat diverse besturen in de reiskostenvergoeding een mogelijkheid zagen om een extra toelage of weddesupplement uit te keren aan bepaalde personeelsleden, zonder dat ook maar één kilometer moest worden verreken. Hij stelde dat dit enkel als onwettelijk, frauduleus en onzindelijk betiteld kon worden. De minister vroeg dan ook dat de gouverneurs hiertegen streng zouden optreden. Ondertussen zijn we zes jaar verder en toch stellen wij vast dat sommige OCMW's nog steeds dergelijke onwettelijke vergoedingen blijven uitbetalen.

Aangezien het duidelijk is dat er nogmaals behoefte is aan een veroordeling van deze toestand, had ik graag volgende vragen gesteld aan de minister.

1. Is de OCMW-ontvanger die dergelijke vergoedingen blijft uitbetalen persoonlijk aansprakelijk ?
2. Op welke manier is de minister opgetreden om paal en perk te stellen aan deze onfrisse praktijken ?
3. Heeft de minister nogmaals aangedrongen bij de gouverneurs om hiertegen streng op te treden ?

Antwoord

Deze vraag handelt over het toezicht op de OCMW's. Deze vraag ressorteert dan ook onder de bevoegdheid van de Vlaamse minister van Cultuur, Gezin en Welzijn.

Vraag nr. 221
van 25 augustus 1998
van de heer DOMINIEK LOOTENS-STAEL

Personeelsadvertentie Wezembeek-Oppem – Taalwetgeving

Ter zitting van 4 juni 1998 heeft de Vaste Commissie voor Taaltoezicht een klacht onderzocht tegen het gemeentebestuur van Wezembeek-Oppem in verband met het feit dat deze gemeente een personeelsadvertentie had geplaatst, eerst in het Franstalige weekblad Vlan, en pas een week later in het Nederlandstalige weekblad Deze Week in Brussel (advies 29.270/H – kopie als **bijlage**). Nochtans bepaalt de vaste rechtspraak van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht dat dergelijke publicaties gelijktijdig dienen te gebeuren.

Naar verluidt was deze overtreding van de taalwetgeving veroorzaakt door "een vergissing".

Kan de minister meedelen of er sancties werden getroffen tegen de verantwoordelijken voor deze "vergissing" ?

Is het niet totaal overbodig en nutteloos dat een Vlaamse gemeente personeelsadvertenties publiceert in Brusselse Franstalige weekbladen ? Heeft de minister dienaangaande eventueel maatregelen genomen ?

Antwoord

Ik verwijs de Vlaamse volksvertegenwoordiger naar het antwoord op zijn schriftelijke vraag van 31 juli 1997, waarbij hij op de hoogte werd gesteld van de resultaten van het onderzoek van de gouverneur van de provincie Vlaams-Brabant (schriftelijke vraag nr. 193 van 31 juli 1997, Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 6 van 15 december 1997, blz. 785).

(Bovenvermelde bijlage ligt ter inzage bij het secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

LUC MARTENS

VLAAMS MINISTER
 VAN CULTUUR, GEZIN EN WELZIJN

Vraag nr. 289
van 29 juni 1998
van mevrouw MARIJKE DILLEN

Kinderopvang – FCUD-subsidiëring

Enige tijd geleden heeft de Vlaamse regering beslist de problemen bij de subsidiëring van kinderopvanginitiatieven door het Fonds voor Collectieve Uitrustingen en Diensten (FCUD) aanhangig te maken bij het Overlegcomité tussen de federale regering en de gewest- en gemeenschapsregeringen.

1. Welke initiatieven en stappen werden ondertussen reeds genomen ?

Is deze problematiek reeds ter sprake gekomen ? Zo ja, wat zijn de resultaten ? Wat waren de standpunten van de andere deelnemers van het Overlegcomité ?

Zo neen, wanneer onderneemt de minister de aangekondigde stappen ?

2. Er is eveneens overleg met de federale minister van Sociale Zaken Magda De Galan betreffende de regelgeving m.b.t. buitenschoolse kinderopvang, in de hoop te komen tot een aanvaardbare verhouding tussen het aantal Nederlandstalige en Franstalige initiatieven.

Kan de minister mij de huidige stand van zaken van dit overleg geven ?

Zijn er reeds positieve resultaten geboekt ? Zo ja, welke ?

3. Wat is in aansluiting met vraag 2 thans de verhouding tussen het aantal Nederlandstalige en Franstalige gesubsidieerde initiatieven ?

Antwoord

De vraagsteller peilt naar de stand van zaken m.b.t. het dossier van het Fonds voor Collectieve Uitrustingen en Diensten dat een geldstroom genereert naar de Vlaamse kinderopvangsector.

Ik kan terzake melden dat de problematiek in kwestie besproken is in de overlegcomités tussen

de federale, de gewest- en de gemeenschapsregeringen van 4 februari '98, 18 maart '98 en 1 april '98. Daarbij is telkens de stand van zaken m.b.t. het dossier doorgenomen. Het overzicht dat ik in wat volgt formuleer, bevat het antwoord op de twee eerste vragen van de vraagsteller.

1 en 2. Essentieel in het FCUD-dossier is het akkoord dat de verdeling van de middelen van het FCUD tussen de gemeenschappen zou worden *geobjectiveerd* en dat er een *permanente structuur* zou worden opgericht waarin naast de sociale partners ook de bevoegde gemeenschapsministers zouden zijn vertegenwoordigd.

Nieuwe *objectiveringscriteria* zijn relevant vanaf 1 januari 1999. Het is immers zo dat voor 1998 een specifiek bijzonder reglement de toekenning van de FCUD-geld stuurt om de nieuwe objectiveringscriteria uit te werken. Er is een technische werkgroep geïnstalleerd, waarin ik als gemeenschapsminister vertegenwoordigd ben. Deze werkgroep volgt het FCUD-dossier in zijn globaliteit op en bereidt het bepalen van de objectiveringscriteria voor.

Ik wil daaraan toevoegen dat de toepassing van het bijzonder reglement reeds een rechtzetting ten gunste van initiatieven van de Vlaamse Gemeenschap heeft betekend. Zo heeft het FCUD ingestemd met bijkomende aanwervingen voor Vlaamse projecten ten belope van 37,6 miljoen.

M. b. t. het oprichten van een *permanente structuur* kan ik medelen dat de minister van Sociale Zaken, onder meer na mijn tussenkomst in het Overlegcomité, een vast overlegforum zal installeren, in een eerste fase bij ministerieel besluit, nadien door middel van een samenwerkingsakkoord. Deze overlegstructuur zal de plaats zijn voor :

- bemiddeling tussen de adviesstructuren van het federale niveau en de gemeenschappen, met name van het beheerscomité van het FCUD en, wat Vlaanderen betreft, Kind en Gezin ;
- de coördinatie tussen de verschillende soorten financiële ondersteuning die naar de sector van de kinderopvang vloeien vanuit respectievelijk het FCUD en de gemeenschappen en gewesten ;
- evaluatie, overleg en het formuleren van voorstellen m.b.t. beleidsopties die iedere

betrokken overheid en instelling moet nemen, binnen de perken van de eigen bevoegdheden en autonomie, teneinde een optimale complementariteit tussen de aspecten " kindvriendelijk beleid" en "toegang tot het arbeidsproces en evolutie van de arbeidsmarkt" te verkrijgen.

Het bestendig karakter van een dergelijke overlegstructuur zou worden gewaarborgd door het installeren van een klein permanent secretariaat. Het ministerieel besluit dat een verzoeningsprocedure installeert tussen het FCUD en de gemeenschappen wanneer zij in eenzelfde dossier tegenstrijdig adviseren, zal, zoals gezegd, initieel de basis leggen voor het vaste overlegforum. In dit verband is door het kabinet De Galan een ontwerp aangekondigd tegen eind juni 1998.

Aanvullend bij de beide vermelde punten wil ik aangeven dat de technische werkgroep die het hele project stuurt, heeft geopteerd voor het bij prioriteit opnemen van nieuwe Vlaamse dossiers in het FCUD-kader. De aanvoer van dergelijke nieuwe dossiers wordt verzekerd door de implementatie van de nieuwe Vlaamse regelgeving buitenschoolse kinderopvang.

In dit verband wil ik ook wijzen op het feit dat de federale ministerraad van 6 maart 1998 heeft beslist voor het personeel van de federale overheidsdiensten een sociale werkgeversbijdrage van 0,05 % op te leggen, met het oog op het verhogen van de financiële mogelijkheden van het FCUD. Deze beslissing zorgt voor 63,6 miljoen extra inkomsten. De ministerraad heeft de regeringen van de gemeenschappen en de gewesten verzocht gelijkaardige maatregelen te nemen voor hun ambtenaren. Deze vraag wordt momenteel door de Vlaamse regering onderzocht.

Het spreekt vanzelf dat, wanneer de Vlaamse regering een dergelijke beslissing neemt, ik formeel zal laten vastleggen dat bij voorkeur Vlaamse projecten een beroep kunnen doen op het nieuwe geld, omdat het globale bestedingspatroon vanuit het FCUD nog steeds wordt gekenmerkt door een communautair onevenwicht.

Besluitend durf ik stellen dat er vooruitgang is geboekt en dat er openingen zijn gecreëerd. Ik erken dat het nog steeds zaak is nauwgezet te waken over een correcte vertaling van de algemene afspraken in concrete maatregelen. Dit

gebeurt in de technische werkgroep die specifiek daarvoor is opgericht. Ik zal daarin nauwlettend toezien op de verdere evoluties en als de situatie daartoe aanleiding geeft, zal ik niet aarzelen opnieuw het Overlegcomité in te schakelen.

- De vraag naar de verhouding tussen het aantal Nederlandstalige en Franstalige initiatieven is op zich niet relevant, omdat de subsidiekosten voor elk initiatief sterk verschillend kunnen zijn. Het is duidelijker als men spreekt over de verhouding in het uitgekeerde subsidiebedrag vanuit het FCUD naar Nederlandstalige en Franstalige initiatieven. Daarvan kan ik zeggen dat, ondanks de nog steeds geldende scheefftrekking door het niet aanvaarden van nieuwe Vlaamse initiatieven, er reeds een aantal aanzetten tot rechtekking zijn gegeven.

Een eerste aanzet is dat, ondanks het uitstel van invoering van het Bijzonder Reglement van het FCUD van 1 januari 1998 tot 1 april 1998, er over de laatste drie kwartalen van 1998 een rechtzetting van 8,6 procent ten gunste van de Vlaamse Gemeenschap zal gebeuren voor de bestaande projecten, dit enkel door de mechanische toepassing van het Bijzonder Reglement.

Een tweede stap werd gezet door het in overeenstemming brengen van de financieringscriteria van het FCUD en de begeleidingsnormen van de gemeenschappen. Zo werd voor Vlaamse projecten ingestemd met bijkomende aanwervingen om het begeleidingspercentage voor de door de FCUD gefinancierde Vlaamse projecten gelijk te stellen met de door de Vlaamse regering vastgelegde norm. Dit voor een bedrag van 37,6 miljoen.

Door deze twee stappen is de oorspronkelijke verhouding van 70-30 (1997) gunstig geëvolueerd. Uiteraard zullen de stappen die ik onderneem en die worden beschreven in punt 1 en 2 van het antwoord moeten leiden tot een volledig evenwicht.

**Vraag nr. 290
van 1 juli 1998
van mevrouw PATRICIA CEYSENS**

Federaal jeugdsanctierecht – Betrokkenheid – Consequenties

Op federaal vlak werkt de minister van Justitie naar verluidt aan een wetsontwerp op het jeugd-

sanctierecht. Daarmee komt hij duidelijk in het vaarwater van de bijzondere jeugdbijstand, waar ook de gemeenschappen een verantwoordelijkheid dragen.

- Waarom is de Vlaamse Gemeenschap afwezig in de werkgroep die het wetsontwerp inzake het jeugdsanctiebeleid voorbereidt ?
- In welke mate impliceert de totstandkoming van een jeugdsanctiebeleid – dat uiteraard op het federale niveau ontstaat – een herfederatisering van de bevoegdheden inzake bijzondere jeugdbijstand ?
- Wat is het lot van de consultants bij de jeugdrechtbanken bij de totstandkoming van het jeugdsanctierecht ?

Antwoord

- Binnen het departement van Justitie wordt gewerkt aan een ontwerp van een nieuwe wet ter vervanging van de wet van 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming. Het gaat hier om een interne werkgroep van kabinetsmedewerkers en ambtenaren. Ter ondersteuning zijn enkele externe experts aangetrokken.

De gemeenschappen zijn als overheid niet betrokken bij deze werkzaamheden. De minister van Justitie heeft toegezegd dat nog dit najaar met de verschillende gemeenschappen overleg zal worden gepleegd over dit wetsontwerp. Het artikel 6, § 3 bis, 4° van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 legt deze verplichting tot overleg trouwens op aan de federale overheid en de betrokken gemeenschapsregeringen.

- Luidens art. 5, § 1, 11, 6° van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, zoals gewijzigd door de wet van 8 augustus 1988, zijn de gemeenschappen bevoegd voor de jeugdbescherming, met inbegrip van de sociale en gerechtelijke bescherming. Hierop bestaan enkele uitzonderingen, waaronder "de opgave van maatregelen die kunnen worden genomen ten aanzien van minderjarigen die een als misdrijf omschreven feit hebben gepleegd".

De wet van 8 augustus 1988 bevestigt het arrest nr. 66 van het Arbitragehof van 30 juni 1988, dat stelt dat de bevoegdheid van de gemeenschappen inzake jeugdbescherming noch de aanwezigheid van een communicatie-element vereist, noch wordt beperkt door het criterium van de

vrijwilligheid daar de jeugdbescherming, ook waar ze van dwingende aard is, essentieel "een finaliteit van hulp- en dienstverlening heeft".

Mocht de federale overheid in haar bevoegdheid om de maatregelen te bepalen ten aanzien van jongeren die een als misdrijf omschreven feit hebben gepleegd, in een nieuwe wetgeving een andere finaliteit dan hulp- en dienstverlening beogen, dan kunnen we enkel vaststellen dat de redenering uit de rechtspraak van het Arbitragehof niet bruikbaar is ; de bevoegdheidsverdeling met betrekking tot de jeugdbescherming vervat in bovengenoemde wet van 8 augustus 1988 blijft echter onveranderlijk van kracht.

Met de eventuele invoering van een "jeugdsanctierecht" zonder een finaliteit van hulp- en dienstverlening zullen op zijn minst de uitgangspunten van deze wettelijke bevoegdheidsverdeling ter discussie komen te staan. Ook de bevoegdheid inzake de organisatie van de uitvoering van deze maatregelen zou dus best voorwerp zijn van overleg.

De huidige werkzaamheden van de werkgroep op Justitie betekenen slechts de eerste stap in de realisatie van een nieuwe wet aangaande de maatschappelijke reactie op jeugddelinquentie. Gelet op het feit dat er op dit ogenblik geen teksten hierover beschikbaar zijn, lijkt het mij voorbarig nu reeds een standpunt in te nemen over de verhoudingen tussen de met de uitvoering van deze wetgeving belaste overheden.

3. De sociale diensten van de Vlaamse Gemeenschap bij de jeugdrechtbanken werden opgericht in toepassing van artikel 40 §2 van de gecoördineerde decreten inzake bijzondere jeugdbijstand. Hun doel bestaat in het vervullen van opdrachten van sociale aard die hen door de magistraten belast met jeugdzaken worden toevertrouwd ten behoeve van de personen voor wie in de uitvoering van deze gecoördineerde decreten een afdwingbare pedagogische maatregel wordt genomen.

Diezelfde opdracht kunnen zij uitvoeren in het kader van "een wet betreffende de opgave van de maatregelen ten aanzien van minderjarigen die een als misdrijf omschreven feit hebben gepleegd. Zolang een nieuwe federale wetgeving binnen deze definitie kan worden gesitueerd, verandert er niets aan de opdracht van deze diensten. Mochten de magistraten belast met jeugdzaken in het kader van een "jeugd-

sanctierecht" aan deze diensten geen opdrachten van sociale aard meer toevertrouwen, dan zal moeten worden uitgemaakt welke organisatorische aanpassingen noodzakelijk zijn.

Vraag nr. 292
van 2 juli 1998
van de heer MANDUS VERLINDEN

's Hertogenmolens Aarschot – Restauratie (2)

Sinds 1994 vestig ik de aandacht van de Vlaamse regering op 's Hertogenmolens, gebouwd op de Demer in Aarschot, een uniek monument in België en naar verluidt ook in Europa (zie vraag nr. 110 van 26 juli 1994 : Bulletin van Vragen en Antwoorden Vlaamse Raad nr. 19 van 12 september 1994, blz. 1078).

Het door de VZW Watermolens 't SAP in 1990 ingediend project bij de toen nog nationale overheid is een stille dood gestorven.

Door mijn tussenkomsten kwam dit monument in de politieke belangstelling en werd het in november 1995 van de federale naar de Vlaamse overheid overgeheveld. Op mijn schriftelijke vragen nrs. 3 en 17 van 3 oktober 1997 (Bulletin van Vragen en Antwoorden Vlaams Parlement nr. 5 van 1 december 1997, blz. 694 en 713) antwoordde Vlaams minister Luc Martens in een gecoördineerd antwoord onder meer het volgende : er is een projectvoorstel ; 's Hertogenmolens heeft geen culturele bestemming en valt dus onder de verantwoordelijkheid van mevrouw Wivina Demeester-Demeyer ; een termijn kon niet worden vooropgesteld.

1. Waarom wordt blijkbaar onvoldoende rekening gehouden met het tijdsverlies van zeven jaar tussen het indienen van het project in 1990 en het huidig projectvoorstel ?
2. Bestaat er geen mogelijkheid om voor dit dossier subsidies te verkrijgen van de EG, gezien het unieke karakter van dit monument in België en naar verluidt ook in Europa ?
3. Waarom geeft de Vlaamse regering aan dit project geen voorrang, gezien het unieke karakter van dit monument en de belabberde toestand waarin het zich sinds jaren bevindt ?

N.B. Deze vraag werd eveneens gesteld aan mevrouw Wivina Demeester-De Meyer Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid.

Antwoord

1. De complexiteit van de restauratie en het zoeken naar herbestemmingen noopt tot een meervoudig vooronderzoek.

In het voorgaande project (1991) werd het vooronderzoek onvoldoende benadrukt. Onder meer op het vlak van stabiliteit. Het huidige vooronderzoek omvat onder andere het verrichten van metingen naar zettingen over een periode van zeven maand en het in kaart brengen van alle pathologische gebreken. Naderhand zal het verwerken van de resultaten van het vooronderzoek nog enige maanden in beslag nemen.

Bijgevolg wordt er zeker rekening gehouden met de bouwfysische toestand waarin de 's Hertogenmolens zich bevinden.

2. De eventuele mogelijkheden om subsidies vanuit de Europese Unie te verkrijgen, zullen grondig worden onderzocht.
3. De stabiliteitsstudie, besteld bij de KU Leuven (prof. Koen Van Balen) heeft vertraging opgelopen wegens het niet tijdig beschikbaar zijn van nieuwe apparatuur, zodat de metingen pas werden gestart begin juli '98.

Deze studie is bepalend voor het verdere project.

(Antwoord Wivina De Meester-DeMeyer : *Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 1 van 9 oktober 1998, blz. 72 – red.*)

**Vraag nr. 295
van 3 juli 1998
van mevrouw PATRICIA CEYSENS**

Kinderopvang – Fiscale aftrekbaarheid

De kosten van kinderopvang voor kinderen die verblijven in opvangvoorzieningen die enkel gemeld zijn, maar niet onder toezicht staan of erkend en gesubsidieerd zijn door Kind en Gezin, zijn niet aftrekbaar van de belastingen.

De kosten van kinderopvang voor kinderen die verblijven in opvangvoorzieningen die ofwel onder toezicht staan van Kind en Gezin, ofwel erkend zijn door Kind en Gezin kunnen wel worden afgetrokken, namelijk voor 80 % van de betaalde opvangkosten, met een maximum 345 frank per dag.

1. Hoeveel ouders kunnen de opvang van hun kind niet aftrekken van de belastingen wegens het feit dat hun kind verblijft in een gemelde, maar niet onder toezicht staande opvangvoorziening ?
2. Op hoeveel kinderen heeft de niet-aftrekbaarheid betrekking ?

Antwoord

Vermelde vraag heeft betrekking op dat gedeelte van de particuliere opvangsector dat enkel zijn opvangactiviteiten meldt zonder een attest van toezicht aan te vragen. Het is dan inderdaad zo dat de fiscale aftrekbaarheid van de opvangkosten niet mogelijk is. De ouders zijn daarvan normaal gezien op de hoogte en weten dat wanneer zij een kind in een enkel gemelde voorziening plaatsen, zij voor de kosten die zij maken voor hun 0- tot 3-jarige kinderen enkel de forfaitaire vermindering en niet de opvangkosten voor 80 % met een absoluut maximum van 345 frank per dag per kind kunnen inbrengen.

Over het aantal ouders in een dergelijke situatie zijn geen statistische gegevens beschikbaar.

Over het aantal kinderen dat zich in een dergelijke situatie bevindt, kan via de weg van de deductie wel een raming worden gemaakt.

Er zijn momenteel 59 enkel gemelde particuliere opvanginstellingen (POI) op een totaal van ongeveer 600, dit betekent 10 % van de voorzieningen. Er zijn 225 enkel gemelde particuliere opvanggezinnen (POG) op een totaal van ruim 2.000, opnieuw een 10 %. Als we dan daarbij aansluitend het aantal ingeschreven kinderen in de POG's en de POI's tijdens het kalenderjaar 1997 als basis nemen, dan zien we dat er 18.946 kinderen waren ingeschreven in particuliere opvanginstellingen, 11.916 in particuliere opvanggezinnen. De lineaire herleiding van dit aantal kinderen tot de enkel gemelde sector, met name 10 % ervan, zou dan resulteren in respectievelijk 1.894 kinderen voor POI's en 1.191 kinderen voor POG's. In totaal gaat het dan wellicht om ruim 3.000 kinderen in enkel gemelde particuliere opvangvoorzieningen.

Aangezien de opvang gebeurt tot 12 jaar moet dit getal verminderd worden met dit gedeelte van de kinderen boven de 3 jaar. Gegevens daarover in de particuliere sector zijn niet meteen beschikbaar. Op basis van algemene gegevens met betrekking tot de particuliere sector wordt geraamd dat de

oudere leeftijdsgroep circa 20 % vertegenwoordigt van de populatie in de particuliere sector. Ongeveer 2.400 kinderen in de enkel gemelde initiatieven zijn er bijgevolg jonger dan 3 jaar.

De enkel gemelde initiatieven voor buitenschoolse opvang zijn hier niet inbegrepen. Vermits het om opvang gaat van kinderen die bijna uitsluitend ouder zijn dan 3 jaar, is de fiscale aftrekbaarheid op basis van een fiscaal attest van de betaalde opvangkosten niet van toepassing.

**Vraag nr. 299
van 9 juli 1998
van mevrouw PATRICIA CEYSENS**

Gehandicapten – Persoonsgebonden assistentiebudget

Naar ik verneem, wordt het experiment inzake het persoonsgebonden assistentiebudget verlengd en uitgebreid naar een groter aantal gehandicapten.

1. Bij de aanwijzing van de deelnemers bij de aanvang van het experiment bestonden geen selectiecriteria.

Bestaan die ondertussen wel en zo ja, welke zijn deze ?

2. In het experiment zaten totnogtoe slechts enkele gehandicapten uit een voorziening. Daar vooral bij deze mensen de graad van substitutie kan worden gemeten, zou het interessant zijn meerdere mensen uit voorzieningen te betrekken bij het experiment.

Wordt hiermee rekening gehouden bij de selectie van de deelnemers ?

3. Het experiment werkte totnogtoe alleen met volwassenen. Steeds meer gezinnen met gehandicapte kinderen zijn bereid hun kind in het thuismilieu op te vangen. De toekenning van een persoonsgebonden assistentiebudget zou deze optie in belangrijke mate kunnen bevorderen.

Worden bij de uitbreiding van het experiment ook gezinnen met gehandicapte kinderen betrokken ?

4. Vanuit de hoek van de mentaal gehandicapten is de vraag gerezen of ook zij een plaats krijgen in het voorstel van decreet tot invoering van het persoonsgebonden assistentiebudget.

Anticipeert de minister op deze mogelijkheid door ook mentaal gehandicapten te laten deelnemen aan het experiment ?

5. Uit de tussentijdse evaluatie van professor Breda is gebleken dat, ofschoon het budget vaak niet is uitgeput, er toch nog behoeftes onbeantwoord blijven. Als verklaring voor deze ogenschijnlijke tegenstelling gaf hij dat gehandicapten niet alle georganiseerde zorg durfden opgeven uit angst dat het experiment niet zou worden bekrachtigd in een decreet, waardoor zij in een hulpvacuüm terecht zouden komen. Met andere woorden, er is geen volledige substitutie. Op welke manier wordt dit element, dat een belangrijk element in de evaluatie is, weggevoerd bij de verlenging van het experiment ?

6. Uit hetzelfde tussentijds rapport van professor Breda bleek dat gehandicapten vaak een te hoog assistentiebudget aanvroegen uit angst over onvoldoende middelen te beschikken. Bovendien speelde hun onervarenheid bij het beheer van een dergelijk budget eveneens een cruciale rol.

Werden ondertussen criteria uitgewerkt om de omvang van het persoonsgebonden assistentiebudget te bepalen of gebruikt men de totnogtoe gehanteerde methode waarbij de zorgvrager zelf een bedrag voorstelt ?

7. Hoe lang wordt er nog voortgewerkt in het kader van een experiment rekening houdende met het gelijkheidsbeginsel waarbij iedereen in dezelfde situatie recht heeft op een gelijke behandeling ?

Antwoord

Op 14 juli 1998 besliste de Vlaamse regering principieel tot verlenging van het huidige experiment tot eind 1998. Het besluit is bedoeld om de huidige deelnemers een zekere continuïteit te garanderen. Ondertussen buigen het wetenschappelijk onderzoeksteam en de begeleidende stuurgroep zich over de conclusies na het eerste jaar experimenteren. Een jaar is immers te kort gebleken om zowel het experiment uit te voeren als het te evalueren.

Momenteel participeren er slechts vijftien volwassen personen met een motorische handicap. De beperkte schaal waarop het experiment wordt uitgevoerd, laat momenteel nog niet toe algemene conclusies te formuleren om de zorgvorm "persoonlijk assistentiebudget" (PAB) onmiddellijk

algemeen te implementeren.

Ik heb de intentie om vanaf begin 1999 te starten met een tweede experimentele fase. Het aantal deelnemers zal toenemen en het experiment wordt ook uitgebreid naar andere doelgroepen. De stuurgroep en het wetenschappelijk onderzoeksteam hebben de opdracht hierover in het najaar een advies uit te brengen. Na bespreking van het voorstel onder andere door de raad van bestuur van het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap, zal de Vlaamse regering zich over het ontwerpbesluit moeten uitspreken.

Verschillende van de door de volksvertegenwoordiger geformuleerde vragen kunnen nu nog niet concreet worden beantwoord.

1. Het wetenschappelijk onderzoeksteam stelde voor om de selectie zo veel mogelijk "at random" (op een toevallige wijze) te laten verlopen. Een steekproef moet immers een voldoende representatieve afspiegeling van de eigenlijke doelgroep vormen. Dit betekent evenwel niet dat er geen selectiecriteria bestonden. De kandidaten moesten aan de volgende voorwaarden voldoen :

- naar doelgroepafbakening toe : personen met een motorische handicap ;
- qua zorgindicering : beschikken over een gunstige beoordeling door de provinciale evaluatiecommissie voor de zorgvorm "ondersteuning door een dienst zelfstandig wonen" ;
- en qua zorgbehoefte : een minimale score behalen op de ADL-schaal ontwikkeld door Luc Lauwereys ("Een instrument ter inschatting van de assistentiebehoeften in de diensten voor zelfstandig wonen voor fysiek gehandicapten", HIVA, 1997).

Aan de hand van de ingestuurde kandidaatstellingen werden drie categorieën van zorgbehoefte vastgelegd. Op louter toevallige wijze werden er uit elke groep vijf effectieve en vijf reserve-deelnemers geselecteerd. Variabelen als motivatie, dagbesteding en ervaring werden niet bepaald als criteria.

Welke criteria er in de toekomst zullen gelden, is nog niet duidelijk. De huidige deelnemers zullen verder kunnen participeren. Ze moeten dan wel akkoord gaan met de eventueel gewijzigde

modaliteiten waaronder de tweede experimentele fase zal verlopen.

2. Het was mijn uitdrukkelijke bedoeling om personen uit voorzieningen te betrekken in het experiment (namelijk zij die verblijven in tehuizen of ondersteuning krijgen van een dienst zelfstandig wonen).

Alle in aanmerking komende personen uit de voorzieningen ontvingen van het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap een individuele oproep tot kandidaatstelling. In het kader van het experiment voorzag het Fonds ook in een uitzonderingsmaatregel. Als een persoon uit een voorziening aan het experiment participeert, moet de voorziening zich na het experiment opnieuw bereid zijn tot opname van deze persoon. Als het voor de persoon onmogelijk is tijdelijk de voorziening te verlaten, kan de betrokkene verder in de voorziening blijven, op voorwaarde dat hij er effectief zelfstandig woont. De persoon moet dan beschikken over een eigen ruimte en kan geen beroep doen op enige collectieve infrastructuur of dienstverlening van de voorziening.

Onder de at random geselecteerde (reserve-)kandidaten waren er toch een aantal personen uit voorzieningen aanwezig. Velen moesten echter noodgedwongen afhaken :

- na het doornemen van de voorwaarden verkoos één kandidaat om verder in het tehuis te verblijven ;
- vanuit één voorziening waren er twee geselecteerde kandidaten, en per voorziening kan slechts één cliënt deelnemen om subsidiëringstechnische redenen ;
- de voorbereidingstijd was voor twee kandidaten te kort om een eigen woonst te zoeken en de infrastructuur van de voorziening maakte het zelfstandig wonen niet mogelijk (cf. geen individuele woonruimte) ;
- één kandidaat uit een voorziening haakte af daar het toegekende budget niet groot genoeg was om zijn assistentie uit te bouwen (namelijk 1.200.000 frank op jaarbasis) ;
- één kandidaat moest afhaken omdat de voorziening niet akkoord ging met de door het Fonds voorgestelde subsidieregeling.

Deze ervaringen benadrukken het belang van het uitwerken van een strategie die ertoe leidt gebruikers van voorzieningen te stimuleren om aan het aan het uitgebreide experiment deel te nemen. De stuurgroep zal hieraan de nodige aandacht besteden.

3. Het huidige experiment richt zich tot volwassen personen.

In het kader van de uitbreiding van het experiment zal ik mij nog beraden, samen met het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap, over de wijze waarop in de toekomst ook gezinnen met gehandicapte kinderen kunnen worden betrokken.

4. Vanaf begin 1999 worden twee grote luiken gepland :

- allereerst is er de uitbreiding van het huidige lopende experiment : er wordt voorzien in een substantiële verhoging van het aantal personen met een fysieke handicap (motorische of sensorische handicap) ;
- daarnaast is het de bedoeling te starten met een volledig nieuw experiment voor personen met een mentale handicap.

Opdat de tweede fase van de ontwikkeling van de zorgvorm PAB in Vlaanderen met de nodige expertise wordt opgevolgd, voorziet het Vlaams Fonds in de uitbreiding van de stuurgroep met enkele deskundigen. Naast de inbreng van kennis over de handicapspecifieke variabelen, worden ook de gebruikers betrokken.

In de ontwerpbegroting 1999 van het Vlaams Fonds zijn de nodige kredieten voor de voortzetting van het huidige experiment en voor de uitbreiding van het experiment opgenomen.

5. Een fundamentele vraag is die van de substitutie : moet het PAB voorzien in een volledige substitutie van de gesubsidieerde zorg of is er nog cumulatie mogelijk ? Dit aspect komt bij de eindmeting na het eerste jaar expliciet aan bod : waarom spenderen de budgethouders het budget niet integraal ? Waarom doen ze nog een beroep op andere zorgverstrekking ? Duidelijk is dat het Vlaams Fonds bij de toekenning van een assistentiebudget rekening moet houden met de andere gesubsidieerde zorgvormen, denken we maar aan familiehelp. Een dubbele subsidiëring moet worden vermeden.

Concreet zullen twee sporen onderzocht worden.

- Als het PAB niet mag worden gecombineerd met andere georganiseerde hulp, hoe groot dient het budget dan te zijn en kan het Vlaams Fonds dit op zich nemen, of dient een overheveling van budgetten binnen de Vlaamse Gemeenschap te worden overwogen ? Hoe moet het begrip "assistentie" dan worden ingevuld (bijvoorbeeld : momenteel behoort het zwaar huishoudelijk werk niet tot het takenpakket van de assistent) ?
- Als het PAB kan worden gecombineerd met andere hulp, hoe kan de gesubsidieerde hulp door andere diensten worden verrekend ?

Om deze problematiek uit te diepen, wordt overlegd tussen de administratie van het Vlaams Fonds en de administratie Gezin en Maatschappelijk Welzijn van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

Bij het uitschrijven van de modaliteiten voor de uitbreiding van het experiment zal met deze opties rekening worden gehouden.

6. Ook in het huidige experiment stelt de zorgvrager niet zelf zijn benodigd budget voor. De stuurgroep had drie budgetgroepen afgebakend. Afhankelijk van de score op de ADL-schaal wordt de deelnemer een bepaald budget toegewezen : 400.000, 800.00 of 1.200.000 frank op jaarbasis. Wat het wetenschappelijk onderzoek alvast uitwees, was dat de scores door zelfrapportering (de kandidaten scoorden zelf hun mate van zelfredzaamheid) significant hoger hoger uitvallen dan de scores gemeten via hetzelfde instrument maar dan in aanwezigheid van een interviewer. In de toekomst moet dan ook worden ingebouwd dat de inschatting van de assistentiebehoeften door een onafhankelijke instantie gebeurt.

Een tweede element in de vraagstelling is de bepaling van de omvang van het persoonlijk assistentiebudget. Ik heb er bij het wetenschappelijk onderzoeksteam op aangedrongen om de laatste interviews met de budgethouders ook aan te wenden om over deze vraagstelling meer feedback te krijgen : waarom werd het budget niet integraal gependend ? Hoe evolueren de ervaren zorgtekorten die tijdens de tussenmeting naar voren kwamen ? De resultaten van deze ronde worden nog afgewacht. Daarenbo-

ven moet ook nog de eindafrekening van het eerste jaar gebeuren.

Een derde discussie-element betreft de validiteit van de gehanteerde ADL-schaal : biedt de behaalde score een goede indicatie voor de nood aan assistentie van de individuele hulpvrager ? Ook naar de andere doelgroepen toe zal een instrumentarium beschikbaar moeten zijn.

7. De geplande tweede fase van het experiment heeft als doel te onderzoeken of de uitgewerkte modaliteiten inderdaad voldoen aan de vooropgestelde doelstellingen : biedt het persoonlijk assistentiebudget een volwaardig alternatief voor bepaalde erkende en gesubsidieerde opvangvormen ? Pas als hierover duidelijkheid bestaat en de werkvorm ook praktisch realiseerbaar blijkt, kan de zorgvorm worden geïmplementeerd. Rekening houdend met het gelijkheidsbeginsel kan het experimenteel karakter inderdaad niet langdurig worden aangehouden.

Het is nu evenwel voorbarig om een definitieve regeling uit te werken. Daartoe dienen nog heel wat vragen te worden uitgeklaard.

Vraag nr. 300
van 9 juli 1998
van mevrouw PATRICIA CEYSENS

Particuliere kinderopvang – Controles Kind en Gezin

Volgens het decreet van 29 mei 1984 houdende oprichting van de instelling Kind en Gezin, zoals gewijzigd bij decreet van 11 juni 1997, is eenieder die aan kinderopvang doet verplicht zich te melden bij Kind en Gezin.

Deze melding heeft tot gevolg dat daartoe aangewezen personeelsleden van Kind en Gezin tijdens de opvangmomenten toegang hebben tot alle plaatsen of ruimten die voor de opvang bestemd zijn of ermee in verband staan.

Kind en Gezin brengt het particuliere opvanggezin of de particuliere opvanginstelling op de hoogte van zijn bevindingen van het bezoek. Het kan zelfs de ouders en het gemeentebestuur deze bevindingen meedelen.

1. In de informatiebrochure voor particuliere opvanginstellingen schrijft Kind en Gezin op pagina 1115 dat Kind en Gezin het recht heeft de ouders op de hoogte te brengen van zijn

bevindingen wanneer de instelling van oordeel is dat de opvangsituatie voor de kinderen "niet aanvaardbaar is".

Wat is volgens Kind en Gezin een opvangsituatie die niet aanvaardbaar is ?

2. Om te kunnen vaststellen dat de opvangsituatie voor de kinderen niet aanvaardbaar is, moeten de bevoegde personen aangewezen door Kind en Gezin zich wellicht baseren op een aantal criteria.

Welke criteria worden bij de evaluatie van de situatie gebruikt (brandveiligheid, kwalificatie van het personeel, hygiëne, voeding, kwaliteit van het pedagogisch concept) ?

3. In welke mate verschilt de controle bij gemelde opvangvoorzieningen van de controle bij opvangvoorzieningen die én gemeld zijn én onder toezicht staan van Kind en Gezin ?

Antwoord

Vooraleer systematisch in te gaan op de gestelde drieledige vraag, wil ik ter inleiding het volgende zeggen.

De meldingsplicht, die ook reeds bestond vóór de wijziging van 11 juni 1997 van het decreet tot oprichting van Kind en Gezin, werd uitgebreid tot de leeftijd van 12 jaar.

In artikel 12 § 1 van het besluit van 24 juni 1997 van de Vlaamse regering met betrekking tot de meldingsplicht is bepaald dat iedereen die aan de meldingsplicht heeft voldaan, de toegang aanvaardt van de daartoe aangewezen personeelsleden van Kind en Gezin in de plaats of op het adres waar de opvang plaatsvindt. Wanneer men de toegang weigert, wordt dit aanzien als een niet-melding.

Melding is dus verplicht, en door te melden geeft het initiatief Kind en Gezin een toegangsrecht tot de lokalen waar de opvang plaatsvindt. Bij de initiatieven die enkel melden en geen toezicht aanvragen van Kind en Gezin, wordt van dit recht voorlopig enkel gebruikgemaakt bij klachten.

Bij de initiatieven die wel toezicht aanvragen, gebeurt er een inspectiebezoek bij de aanvraag om toezicht. Hierbij wordt nagegaan of men voldoet aan de algemene voorwaarden voor toezicht. Verder wordt aan de initiatieven onder toezicht op

geregelde tijdstippen een controlebezoek gebracht.

Op de concrete vragen van de Vlaamse volksvertegenwoordiger, kan ik volgende antwoorden geven.

1. Bij de beoordeling door Kind en Gezin of een situatie al dan niet aanvaardbaar is, wordt als uitgangspunt gehanteerd de fysieke en psychische veiligheid en integriteit van het kind.

Kind en Gezin kan de ouders op de hoogte brengen van zijn bevindingen. Eventueel worden ook andere passende maatregelen genomen, zoals het verwittigen van het college van burgemeester en schepenen, gerechtelijke instanties, enzovoort.

2. De criteria waarop men zich baseert bij de beoordeling van een opvangsituatie, zijn uiteraard verschillend naargelang het gaat om een enkel gemeld initiatief, dan wel om een initiatief dat onder toezicht staat.

De basiscriteria waaraan alle initiatieven moeten voldoen zijn.

met betrekking tot de pedagogische werking :

- de draagkracht van het kind mag niet overschreden worden ;
- de fysieke en psychische integriteit van de kinderen is gewaarborgd ;
- er is adequate zorg en aandacht ;
- er is een passend activiteitenaanbod ;
- de groepsgrootte is aangepast ;

met betrekking tot de begeleiding van de kinderen :

- er is een ononderbroken begeleiding die toelaat dat een persoonlijke relatie met de kinderen wordt opgebouwd ;
- de opvangpersoon is in staat om kinderen op te voeden ;

met betrekking tot opvang in groepsverband :

- de verantwoordelijke heeft kwaliteiten van gezag, leiding en pedagogisch inzicht ;
- het aantal begeleiders in voldoende ;

met betrekking tot de ouderparticipatie :

- de ouders hebben toegang tot de lokalen waar het kind verblijft ;
- er is een inlichtingsblad met informatie die dringende medische interventie mogelijk maakt ;
- de ouders zijn bereikbaar, er is contact met de ouders bij het brengen en halen, de ouders hebben klachtrecht bij Kind en Gezin ;

met betrekking tot de infrastructuur :

- de lokalen zijn bestemd en geschikt voor de opvangfunctie ;
- de lokalen zijn voldoende ruim en passend ingericht ;
- er is een speelruimte in open lucht ;
- er is een veilige, gezonde en goed onderhouden opvangomgeving ;

met betrekking tot de dienstverlening :

- er is duidelijkheid over de opvangprijs, openingstijd en aard van de geboden opvang ;
- niemand kan worden gediscrimineerd op grond van aard, nationaliteit, geslacht, geloof of levensovertuiging.

Voor de opvanginstellingen onder toezicht worden daarenboven de algemene voorwaarden voor toezicht genomen als basiscriteria om te bepalen of men een attest van toezicht krijgt. Binnenkort zal hierbij gebruik worden gemaakt van het ontwikkelde meetinstrument om kwaliteit van de particuliere opvang te evalueren.

3. De controles bij de enkel gemelde initiatieven en de initiatieven onder toezicht van Kind en Gezin verschillen wezenlijk. Niet alleen is de frequentie van de bezoeken die worden gebracht verschillend, maar ook de basiscriteria waarop men de initiatieven gaat beoordelen.

De enkel gemelde initiatieven worden voorlopig enkel bezocht bij klachten. De initiatieven onder toezicht krijgen een eerste bezoek bij de aanvraag om toezicht, en later op regelmatige tijdstippen.

Wat de basiscriteria betreft, worden aan de opvanginitiatieven onder toezicht veel concrete voorwaarden gesteld, zoals bijvoorbeeld het aantal personeelsleden dat aanwezig moet zijn, aantal vierkante meter beschikbare ruimte per kind, aantal bedjes, toiletpotjes of kindertoiletjes, verzorgingsaccommodatie.

Deze voorwaarden zijn de zogenaamde algemene voorwaarden voor toezicht, vastgesteld in een ministerieel besluit en verder uitgewerkt in de leidraad die door de inspectie wordt gehanteerd. Voor de enkel gemelde initiatieven zijn de basiscriteria dus veel vager.

**Vraag nr. 303
van 13 juli 1998
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Actieplan Vlaamse Rand – Gezins- en bejaardenhulp

Vorig jaar deelde de minister mij mee dat de bestuurstaalwetgeving niet van toepassing was op de particuliere diensten inzake gezins- en bejaardenhulp. Het Nederlandstalig karakter daarvan kon slechts worden gecontroleerd in zoverre er op dat vlak bepalingen zouden worden opgenomen in de erkennings- en/of subsidievoorwaarden, hetgeen op dat ogenblik niet het geval was (*schriftelijke vraag nr. 235 van 30 juni 1997, Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 2 van 16 oktober 1997, blz. 334 – red.*).

Kan de minister meedelen of dit intussen werd verholpen ?

Antwoord

Inzake zowel de openbare als de particuliere diensten voor gezins- en bejaardenhulp is het besluit van de Vlaamse regering van 24 juli 1997 tot regeling van de erkenning en de subsidiëring van de diensten voor gezins- en bejaardenhulp, gewijzigd door het besluit van de Vlaamse regering van 24 maart 1998, van kracht.

In de erkennings- en subsidiëeringsvoorwaarden van de diensten gezins- en bejaardenhulp zijn er vooralsnog geen rechtstreekse bepalingen opgenomen omtrent het Nederlandstalig karakter van de verstrekte hulp- en dienstverlening.

De administratie is echter wel in staat om hierop via de aanwervingsmodaliteiten voor het verzor-

gend en begeleidend personeel controle uit te oefenen.

Meer dan 99 % van het verzorgend en het begeleidend personeel beschikt over een Vlaams diploma. Buitenlandse diploma's moeten worden gelijkgesteld door het departement Onderwijs. In deze gevallen zijn het de diensten zelf die instaan voor een voldoende kennis van de Nederlandse taal van de aangeworven personen.

De diensten voor gezins- en bejaardenhulp mogen enkel hulp- en dienstverlening aanbieden aan gezinnen die wonen in het Vlaamse gewest, de faciliteitengemeenten en het Brusselse Hoofdstedelijke gewest moet de hulp- en dienstverlening uitsluitend gaan naar Nederlandstalige gezinnen.

In het Brusselse Hoofdstedelijke gewest zijn slechts twee van de 150 erkende en gesubsidieerde diensten actief. Zij zijn perfect op de hoogte van deze voorwaarden en voeren die ook uit.

Het lijkt mij dan ook niet opportuun om voor een toestand die in de praktijk voldoet aan de bestuurstaalwetgeving nog verder regelend op te treden.

**Vraag nr. 305
van 14 juli 1998
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Welzijn gedetineerden – Beleidsparameters

De laatste jaren nam de Vlaamse Gemeenschap duidelijker haar verantwoordelijkheid op in verband met het welzijn van gevangenen en hun families. Zo ondersteunde ze vormingskansen, tewerkstellingsprojecten en cultuur in gevangenis, zo ondersteunt ze de gezinnen van de gevangenen. Vanuit de wetenschap dat ontslagen gevangenen bij gebrek aan een adequate begeleiding tijdens en na hun gevangenschap weinig kans hebben om het "beter" te doen, en dat ook hun kinderen zonder begeleiding een duidelijk verhoogd risico lopen, is dit beleid terecht.

Toch valt het op hoe weinig gegevens beschikbaar zijn over gevangenen. Zo kan men bijvoorbeeld niet achterhalen wat de achtergrond is van de groep gevangenen in de verschillende gevangenis, of ze uit het eigen arrondissement afkomstig zijn of niet, welke sociale achtergrond ze in een bepaalde gevangenis hebben.

Het welzijnsbeleid adequaat afstemmen op deze gegevens gebeurt dus totaal niet.

1. Beschikt de minister over gegevens over het aantal gevangenen, het aantal mannen en vrouwen, vanwaar ze afkomstig zijn, hun thuissituatie, sociale achtergrond, beroepservaring, opleidingsniveau, ... voor elke gevangenis ?
2. Op welke parameters baseert de minister zich om een beleid naar de doelgroep gevangenen en hun familie uit te bouwen ?

Antwoord

Op dit ogenblik beschik ik niet over gegevens over het aantal gevangenen, het aantal mannen en vrouwen, vanwaar ze afkomstig zijn, hun thuissituatie, hun sociale achtergrond, beroepservaring, opleidingsniveau, ... Indien de Vlaamse volksvertegenwoordiger hierover actuele gegevens wenst, kan zij zich steeds wenden tot de minister van justitie.

Anderzijds kan ik echter wel meedelen dat mijn administratie, in samenwerking met ambtenaren van het directoraat-generaal Strafinrichtingen van het ministerie van Justitie, in de komende maanden een bezoek zal brengen aan alle gevangenis in Vlaanderen en Brussel met het oog op het opstellen van een behoefteplan, rekening houdende met de te verwachten ontwikkelingen op het vlak van de strafuitvoering.

Hierbij zal onder meer worden nagegaan welke gevangenen in de verschillende gevangenis verblijven en wat hun noden zijn op de terreinen welzijn, gezondheidszorg, beroepsopleiding, tewerkstelling, onderwijs en vorming, sociaal-cultureel werk, ...

Deze gegevens zullen worden besproken in de Vlaamse Interdepartementale Commissie "Hulp en dienstverlening aan gedetineerden", die binnenkort opnieuw zal worden opgestart.

Deze commissie heeft als opdracht de uitvoering van het samenwerkingsakkoord tussen de Staat en de Vlaamse Gemeenschap van 28 februari 1994 inzake de sociale hulpverlening aan gedetineerden met het oog op hun sociale reïntegratie (wijzigingen bij art. 6, § 1 en § 2 werden aangebracht na beslissing van de Vlaamse regering van 9 juni 1998) te begeleiden en voorstellen uit te werken en ze eventueel te actualiseren, en hierover te rapporteren aan de Vlaamse minister bevoegd voor bijstand aan personen.

Vraag nr. 306 van 16 juli 1998 van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Raden voor cultuurbeleid – In gebreke blijvende gemeenten

Een aantal gemeentebesturen had in 1997 nog steeds geen adviesraad voor cultuurbeleid opgericht en erkend. De Vlaamse regering kan – op basis van artikel 3 van het betrokken decreet – na twee schriftelijke verwittigingen in de plaats treden van de betrokken gemeenteraden. Deze procedure werd blijkbaar vroeger reeds opgestart, en een verwittiging zou op 30 juli 1997 naar de betrokken gemeenten zijn verzonden.

Welke stappen heeft de Vlaamse regering nog gezet na 30 juli 1997 naar deze gemeenten toe ?

Welke reacties heeft de verwittiging van 30 juli 1997 bij elk van deze gemeenten uitgelokt ?

Antwoord

Op dit ogenblik zijn er nog vijftien gemeentebesturen, faciliteitengemeenten inbegrepen, die geen gegevens over een eventueel gemeentelijke erkende raad voor cultuurbeleid doorzonden aan de administratie.

Deze gemeenten zijn : Brecht en Hemiksem in de provincie Antwerpen, Bever, Hoegaarden, Kraainem, Linkebeek, Sint-Genesius-Rode, Wemmel, Wezembeek-Oppem en Zoutleeuw in de provincie Vlaams-Brabant, Herstappe en Voeren in de provincie Limburg, Wortegem-Petegem en Zwalm in de provincie Oost-Vlaanderen en Ichtegem in de provincie West-Vlaanderen.

Uit de Cultuuratlas blijkt echter dat de gemeenten Brecht, Hemiksem, Bever, Zoutleeuw, Wortegem-Petegem en Ichtegem wel over een raad voor cultuurbeleid beschikken. Bijgevolg zijn er nog negen gemeenten, voornamelijk faciliteiten- en taalgrensgemeenten, die nog geen raad voor cultuurbeleid hebben.

In de gemeente Voeren werd de bestaande culturele raad op 2 september 1998 omgevormd tot een VZW. Deze raad voldoet aan de voorwaarden van het decreet van 24 juli 1991, maar is nog niet erkend door de gemeente Voeren.

In de faciliteitengemeenten in de rand rond Brussel bestaan de oude Nederlandstalige culturele

raden die via de VZW De Rand worden ondersteund door de administratie Cultuur van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

Conform omzendbrief CUL/1 van 30 oktober 1991 betreffende de oprichting en erkenning van gemeentelijke raden voor cultuurbeleid, ontvingen de gemeenten die in gebreke bleven op 30 juli 1993 een aangetekende herinneringsbrief. Er werd nog geen tweede herinneringsbrief verzonden.

Overeenkomstig artikel 3 van het decreet van 24 juli 1991 houdende organisatie van het overleg en de inspraak in het gemeentelijk cultuurbeleid, kan de Vlaamse regering, na twee schriftelijke en gemotiveerde waarschuwingen, in de plaats treden van de betrokken gemeenteraden. Dit is tot op heden nog niet gebeurd.

Ter informatie wens ik nog te melden dat de wet van 16 juli 1973 houdende de bescherming van de ideologische en filosofische strekkingen het recht op inspraak regelt. Artikel 6 bepaalt : "Elke overheid moet alle erkende representatieve verenigingen en alle ideologische en filosofische strekkingen betrekken bij de voorbereiding en de uitvoering van het cultuurbeleid. Met dit doel zullen zij een beroep doen op passende bestaande of op te richten organen en structuren, met het oog op inspraak of advies."

Het decreet van 24 juli 1991 houdende organisatie van het overleg en de inspraak in het gemeentelijk cultuurbeleid, is een nadere uitwerking van de regels die in de cultuurpactwet werden vastgelegd. Aangezien deze wet van openbare orde is, kan elke gemeentelijke beslissing inzake cultuur die wordt genomen zonder advies van de raad voor cultuurbeleid, worden aangevochten.

Vraag nr. 307
van 16 juli 1998
van de heer FRANCIS VERMEIREN

Belgische Academie Rome – Beheer

Tijdens het recent officieel bezoek van het Belgisch koningspaar aan Italië hebben de verantwoordelijken van de Belgische Academie in Rome gewezen op de hachelijke toestand van de gebouwen, die dringend nood zouden hebben aan een grondige renovatie. Dit zou ook noodzakelijk zijn voor de kunstwerken die zich daar bevinden, en voor de

vertrekken bestemd voor de Belgische studenten die er onderdak genieten.

Staat de Vlaamse Gemeenschap ook in voor het in stand houden van de Belgische Academie, of valt dit onder de bevoegdheid van de biculturele instanties ?

Antwoord

De Belgische Academie in Rome is eigendom van de Belgische Staat. De Regie der Gebouwen is belast met het onderhoud van het gebouw.

De heer André Flahaut, minister van Ambtenarenzaken, is voogdijminister van de Regie der Gebouwen.

Vraag nr. 308
van 16 juli 1998
van de heer FRANCIS VERMEIREN

Mercator – Onderhoud en beheer

Naar verluidt heeft het vroegere schoolschip Mercator, thans gemeerd in Oostende, sedert enkele tijd veel van zijn aantrekkingskracht verloren bij de bezoekers aan de kust. Er zouden zelfs verleden jaar geen 100.000 bezoekers aan boord zijn gegaan, terwijl dit cijfer meestal 30 % en meer hoger lag.

Volgend jaar zou het schip, zoals dit om de vier jaar nog gebeurt, naar het droogdok gesleept moeten worden voor een grondig nazicht.

1. Heeft men reeds enig idee van de kostprijs van de herstelling van de romp en andere onderdelen die in aanmerking komen voor een grondige onderhoudsbeurt ? Hoe lang duren die werken ? Worden ze uitgevoerd in de zomermaanden of tijdens de winter ?
2. Is het nog de bedoeling om met de Mercator havenbezoeken in het buitenland af te leggen ?
3. Wat is de jaarlijkse dotatie die door de Vlaamse Gemeenschap wordt toegekend aan de VZW die instaat voor het beheer en het onderhoud van deze driemaster ? Kan deze VZW instaan voor de herstellingen die nodig zouden kunnen blijken om de Mercator zeewaardig te houden, of is een bijzondere toelage hiervoor opgenomen in de begroting ?

Antwoord

1. Volgens de inlichtingen waarover ik op dit ogenblik kan beschikken – er werd immers nog geen restauratiedossier ingediend – zou de totale raming van de werken waarop het dossier betrekking heeft, ongeveer 60 miljoen frank bedragen.

De restauratie zou worden opgesplitst in drie loten. De uitvoering van de werken zou worden verdeeld over een periode van drie jaar. Het eerste lot zou betrekking hebben op het herstellen van de geklinknagelde romp, waarvoor het schip naar een droogdok moet.

Deze werken, die slechts 30 werkdagen zouden duren, zijn gepland voor het najaar van 1999.

2. Het is mij niet bekend of het in de bedoeling ligt havenbezoeken in het buitenland af te leggen.

De restauratie van de Mercator moet in ieder geval de zeewaardigheid van het schoolschip beogen.

3. De VZW Mercator krijgt geen jaarlijkse dotatie van de Vlaamse Gemeenschap. Zoals in het eerste punt vermeld, zou de VZW eerlang een aanvraag indienen voor het verkrijgen van een restauratiepremie.

Indien de VZW een aanvraag indient, ben ik bereid om volgens de bestaande regeling een premie toe te kennen.

Vraag nr. 311
van 25 augustus 1998
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Instellingen voor schuldbemiddeling – Stand van zaken

Het decreet op de schuldbemiddeling geeft aan de minister bevoegd voor Welzijn, Gezin en Cultuur, de machtiging centra te erkennen als instelling voor schuldbemiddeling.

1. Welke instellingen werden tot nu toe reeds erkend als instelling voor schuldbemiddeling ?
2. Welke regio's in Vlaanderen hebben nog geen instelling die werd erkend voor schuldbemiddeling ?

3. Welke aanvragen werden tot nu toe geweigerd ?
 Waarom ?

Antwoord

Als **bijlage** gaat de lijst van die instellingen die tot dusver als instelling voor schuldbemiddeling werden erkend. Deze lijst wordt om de drie maanden verspreid door de afdeling Inspectie en Toezicht van de administratie Gezin en Maatschappelijk Welzijn, De Markies, Markiesstraat 1, 1000 Brussel.

De aanvragen komen uit alle regio's van Vlaanderen.

Tot dusver werden zeven aanvragen geweigerd. Drie omdat de aanvraag niet uitging van een erkende instelling voor algemeen welzijnswerk of een openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn. Vier omdat niet werd voldaan aan de voorwaarden van gekwalificeerd personeel gesteld in artikel 5 van het decreet van 24 juli 1996 houdende regeling tot erkenning van de instellingen voor schuldbemiddeling in de Vlaamse Gemeenschap.

(Bovenvermelde bijlage ligt ter inzage bij het secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

Vraag nr. 312
van 25 augustus 1998
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Beschermde monumenten – Beveiligingsapparatuur

De omzendbrief ML/7 van 28 april 1995 betreffende beveiligingswerken aan beschermde monumenten gaf de regionale of lokale besturen de mogelijkheid beveiligingsapparatuur te verkrijgen via de stockaanbieding van het bestuur voor Monumenten en Landschappen. Nu is deze dienstverlening goed bekend geworden en veel gebruikt.

1. Welke regionale of lokale besturen wonnen hierover informatie in bij Arohm in 1997 en 1998 ?
2. Welke regionale of lokale besturen maakten van dit voorstel gebruik in 1997 en 1998 ?
3. Wat zijn de resultaten van de evaluatie van het aangeboden project "beveiligingsapparatuur" ?

4. Waarom wordt dit aanbod niet uitgebreid naar privé-personen die de zorg dragen voor een beschermd monument ?

Antwoord

1. Het besluit van de Vlaamse regering van 5 april 1995 bepaalt (in artikel 4, 2) dat een restauratiepremie kan worden toegekend onder meer voor "de beveiliging (van het monument) tegen brand, vandalisme en diefstal."

De in de omzendbrief ML/7 van 28 april bedoelde regeling past dus in de algemene reglementering voor de toekenning van de restauratiepremie. Als zodanig betreft het dus geen bijzondere regeling voor het verkrijgen van beveiligingsapparatuur.

Talrijke gemeenten en kerkfabrieken hebben bij de afdeling Monumenten en Landschappen schriftelijk en telefonisch informatie ingewonnen over de toepassing van de omzendbrief ML/7 van 28 april 1995 betreffende beveiligingswerken aan beschermde monumenten. Er werden ook aanvragen ingediend door provincies en VZW's.

2. De volgende lokale besturen zijn op het voorstel ingegaan en hebben van de geboden mogelijkheid gebruikgemaakt (in chronologische volgorde)

Wezenbeek-Oppem	Sint-Pieterskerk
Hasselt	Vier musea
Bierbeek	Sint-Hilariuskerk
Mechelen	Buysleyden Museum
	Sint-Pieter-en-Pauwel-kerk
	Stadsschouwburg
	Hanswijckkerk
	Brusselsepoort
	Bisschoppelijk paleis
Antwerpen	Kathedraal
	Sint-Pauluskerk
Maaseik	Minderbroederklooster
	Sint-Catharinakerk
Heppeneert	Kerk
Averbode	Abdijkerk
Meerle	Sint-Salvatorkerk
Borgloon	Stadhuis
Bilzen	Stadhuis
Herenthout	Sint-Gummaruskapel
Bazel	Sint-Pieterskerk
Lier	Mergelynck Museum
	Stedelijk Museum

Overijse	O.-L.-Vrouwekerk
Jezus-Eik	Kerk
Neerlanden	Sint-Magdalenakerk
Haringe	Sint-Martinuskerk
Machelen-aan-de-Leie	Museum R. Raveel
Veurne	Stadhuis
Sint-Katelijne-Waver	Midzeelshoeve
Nieuwpoort	O.-L.-Vrouwekerk
Sint-Truiden	O.-L.-Vrouwekerk
	Begijnhofkerk
	Sint-Pieterskerk
Ranst	Sint-Pancratiuskerk
Meise	Sint-Martinuskerk
Dendermonde	Stadhuis
	O.-L.-Vrouwekerk
Kontich	Sint-Martinuskerk
Diksmuide	IJzertoren
Meldert	O.-L.-Vrouwekerk
Wervik	Tabaksmuseum
Sint-Pieters-Leeuw	Sint-Pieter-en-Pauwel-kerk
	Sint-Pieterskerk
Itterbeek	O.-L.-Vrouwkapel
Laak	Sint-Bertinuskerk
Poperinge	O.-L.-Vrouwekerk
Sint-Niklaas	O.-L.-Vrouwekerk
Wachtebeke	Sint-Dionysiuskerk
Gotem	Begijnhofkerk
Aalst	Kerk
Opitter	O.-L.-Vrouwekerk
Gerdingen	Sint-Pieterskerk
Tongerlo	Sint-Martinuskerk
Beek	Sint-Stefanuskerk
's Herenelderen	O.-L.-Vrouwekerk
O.-L.-Vrouw-Lombeek	Kerk
Kalken	Museum
Geraardsbergen	O.-L.-Vrouwekerk
Donk	Kerk
Herk-de-Stad	Sint-Martinuskerk
Lede	Sint-Pieterskerk
Turnhout	Theobalduskapel
	Sint-Waltrudiskerk
Herentals	Sint-Laurentiuskerk
Verrebroek	Sint-Pieterskerk in
Beringen	Banden
	Sint-Quintinus
Hasselt	Parkabdij
Heverlee	Stadhuis
Leuven	Stadsschouwburg
	Predikherenkerk
	Augustinessenklooster
	Sint-Pieterskerk
	Sint-Michielskerk
Wellen Kapel	Sint-Jan-Baptist-kerk
Heist-op-den-Berg	Hof van Rhiemen

Aangezien de geldigheidsduur van de stockaanbesteding werd beëindigd op 2 juni 1997, werden sindsdien door de afdeling Monumenten en Landschappen alleen plaatsbezoeken afgelegd om de resultaten te evalueren.

3. Uit de reacties die de afdeling Monumenten en Landschappen heeft opgevangen naar aanleiding van de plaatsbezoeken blijkt dat het initiatief door de gebruikers zeer positief wordt gewaardeerd, meer bepaald wat de vlotte afwerking betreft van de dossiers, de gedetailleerde opsomming van de werken, de correcte prijsopgave, de gunstige prijzen, de overzichtelijke en eenvormige dossiersamenstelling en de objectiviteit van behandeling.
4. Ook privé-personen die eigenaar zijn van beschermde monumenten kunnen van de geboden mogelijkheden gebruikmaken.

**Vraag nr. 314
van 25 augustus 1998
van de heer DOMINIEK LOOTENS-STAEL**

Raad van beheer KVS – Leden met raadgevende stem

Artikel 13 van de statuten van de Koninklijke Vlaamse Schouwburg (KVS) stelt het volgende : "De raad van bestuur kan, voor de periode waarin hij zitting heeft, personen opnemen die omwille van hun bijzondere deskundigheid een waardevolle bijdrage kunnen leveren tot het bereiken van de doelstellingen van de instelling. Deze personen hebben slechts een raadgevende stem".

De doelstellingen van de KVS worden in artikel 3 omschreven, en luiden als volgt : "Zij (de KVS) heeft tot doel bij te dragen tot het verspreiden van kwalitatief hoogstaand Nederlandstalig beroepstoneel in binnen- en buitenland".

Artikel 14 van de statuten van de KVS bepaalt verder ook : "Aan de bestuurders en de personen bedoeld in artikel 13, kan een kostenvergoeding toegekend worden die evenwel niet hoger mag zijn dan het bedrag van de zitpenning die aan de gemeenteraadsleden van de stad Brussel wordt toegekend".

Bij nazicht van de samenstelling van de raad van bestuur van de KVS stelt men vast dat deze personen met raadgevende stem, louter toevallig natuurlijk, de volgende zijn : een bestuurslid van het Brussels arrondissementele bestuur van de SP, tevens

voorzitter van de MIVB namens de SP, de politiek secretaris van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest van Agalev, een Brussels europarlementslid van de VLD, de voorzitter van de VU van het arrondissement Brussel en een Brussels oud-CVP-minister van de Vlaamse regering.

Kan de minister meedelen, in het licht van de doelstellingen van de KVS, welke "bijzondere deskundigheid" elk van deze raadgevende leden heeft op het gebied van het Nederlandstalige beroepstoneel ? Welke publicaties kunnen deze personen dienaangaande voorleggen ? Welke ervaringen en referenties hebben zij in het Nederlandstalig beroepstoneel om deze mandaten te vervullen ?

Kan de minister meedelen of de betrokken personen een vergoeding voor hun "deskundige inbreng" krijgen en zo ja, hoe groot deze vergoeding is, zowel per zitting als op jaarbasis voor het jaar 1997 ?

Welke maatregelen heeft de minister genomen om een einde te maken aan deze schandelijke politisering en dit schandelijk misbruik van de statuten van de KVS ?

Antwoord

In zijn bovenvermelde vraag tekent de Vlaamse volksvertegenwoordiger bezwaar aan tegen de aanwijzing door de raad van beheer van de KVS van een aantal leden met raadgevende stem.

Als antwoord hierop kan ik meedelen dat de KVS een instelling is met een eigen rechtspersoonlijkheid en dat de raad van beheer autonoom beslist wie hij toelaat tot de raad van beheer.

Volgens gegevens mij meegedeeld door de schouwburgdirectie, ontvangt geen enkel lid van de raad van beheer, stemgerechtigd of niet stemgerechtigd, een vergoeding voor zijn of haar prestaties.

**Vraag nr. 315
van 25 augustus 1998
van de heer DOMINIEK LOOTENS-STAEL**

Raad van beheer KVS – Samenstelling

Artikel 4 van de statuten van de Koninklijke Vlaamse Schouwburg (KVS) stelt het volgende : "De instelling wordt bestuurd door een raad van bestuur waarin uitsluitend Nederlandstalige leden kunnen zetelen".

Artikel 5 bepaalt dat de raad van bestuur is samengesteld uit vijf leden benoemd door de stad Brussel, vijf benoemd door de Vlaamse regering en één lid benoemd door de Vlaamse Gemeenschapscommissie.

Wanneer men de huidige samenstelling van de raad van bestuur overloopt, blijkt dat de KVS artikel 4 van zijn statuten heeft overtreden door als één van de vijf vertegenwoordigers van Brussel-stad een Franstalige schepen voor te dragen en te benoemen. De betrokken persoon heeft immers zijn eed in de gemeenteraad in het Frans afgelegd, en dient dus van rechtswege als Franstalig te worden beschouwd, temeer daar het hier een vertegenwoordiger van Brussel-stad betreft.

Door deze overtreding van zijn eigen statuten stelt de KVS zich permanent bloot aan het gevaar van ontbinding door de burgerlijke rechtbank, zoals bepaald door artikel 18 van de wet op de VZW's.

Welke maatregelen heeft de minister dienaangaande genomen ?

Antwoord

In zijn bovenvermelde vraag suggereert de Vlaamse volksvertegenwoordiger dat, via de aanwijzing van een van de vertegenwoordigers van de stad Brussel in de raad van bestuur van de KVS, de eigen statuten van deze schouwburg zouden worden overtreden.

Als antwoord hierop deel ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger mee dat ik het door hem gesignaleerde probleem via mijn afgevaardigde in de raad van bestuur zal aankaarten en hem op de hoogte zal brengen van het antwoord van de raad van bestuur.

Vraag nr. 316 van 25 augustus 1998 van de heer DOMINIEK LOOTENS-STAEL

Regeringscommissaris KVS – Tussenkomen

Artikel 10 van de statuten van de Koninklijke Vlaamse Schouwburg (KVS) stelt dat de Vlaamse regering een commissaris met raadgevende stem in de raad van bestuur aanwijst.

Deze kan, steeds volgens artikel 10, bij de minister bevoegd voor Cultuur beroep instellen tegen de uitvoering van de beslissingen die hij in strijd acht met de wetten, decreten, uitvoeringsbesluiten, het

algemeen belang, de statuten of de beginselen van een gezond financieel beheer van de instelling.

De KVS kampt momenteel met een belangrijk tekort op zijn begroting en staat op de rand van het failliet. Het kan dus niet anders dan dat de KVS uitgaven heeft verricht die in strijd zijn met de beginselen van een gezond financieel beheer.

Bovendien heeft de KVS herhaalde malen uitgaven verricht voor doelstellingen die manifest in strijd waren met de doelstellingen zoals ze in de statuten werden neergeschreven, met het algemeen belang en met de wetten waaraan hij onderworpen is, onder meer de gecoördineerde wetten op het gebruik der talen in bestuurszaken. Ik verwijs in dit verband naar het geregeld opvoeren van niet-Nederlandstalig beroepstoneel en het uithangen van spandoeken in andere talen dan het Nederlands (in strijd met artikel 3 van de statuten en met artikel 18 van de gecoördineerde wetten op het gebruik der talen in bestuurszaken van 18 juli 1966). Door deze overtredingen van zijn eigen statuten stelt de KVS zich geregeld bloot aan het gevaar van ontbinding door de burgerlijke rechtbank, zoals bepaald door artikel 18 van de wet op de VZW's.

Heeft de regeringscommissaris van de Vlaamse regering ooit beroep ingesteld bij de minister van Cultuur tegen de uitvoering van een aantal beslissingen die in strijd waren met een van voornoemde reglementaire bepalingen ?

Zo ja, waartegen heeft hij beroep ingesteld en welk gevolg heeft de minister hieraan gegeven ?

Zo neen, dient hier dan geen manifest tekortschieten van de betrokken regeringscommissaris te worden vastgesteld ? Heeft de minister in dat geval maatregelen genomen ?

Antwoord

In zijn voornoemde vraag protesteert de Vlaamse volksvertegenwoordiger tegen het geregeld opvoeren door de KVS van niet-Nederlandstalig beroepstoneel en het uithangen van spandoeken in andere talen dan het Nederlands.

Vanuit de KVS wordt verantwoord dat deze keuze geenszins misplaatst is of een belediging voor de Vlaming, maar daarentegen getuigt van diens wil tot een respectvol samenleven met de andere gemeenschappen.

Ik moet de Vlaamse volksvertegenwoordiger er verder op wijzen dat noch de taalwetten, noch de wetten of decreten inzake de subsidiëring van de Vlaamse en Vlaams-Brusselse organisaties voor podiumkunsten ertoe verplichten om in de titels van hun stukken, in de gevoerde publiciteit, of in de stukken zelf uitsluitend het Nederlands te hanteren. Het is dan ook niet mogelijk om desgewenst maatregelen te nemen om dit in de toekomst onmogelijk te maken.

De beperkte werking van de KVS in het Frans, en elders ook in het Engels, wordt mijns inziens verantwoord om redenen van uitstraling, en om een belangrijke positie in de hele stadscultuur in te nemen, met name naast de initiatieven van de Franse Gemeenschap en de internationale inbreng in de grootstad Brussel. Met deze initiatieven bezoeken vele anderstalige toeschouwers trouwens voor het eerst een Vlaamse schouwburg.

**Vraag nr. 317
van 25 augustus 1998
van de heer DOMINIEK LOOTENS-STAEL**

Kasteel van Beaulieu (Machelen) – Onderhoud (2)

Op 6 januari 1998 stelde ik de minister een aantal vragen omtrent de schandelijke verwaarlozing van het kasteel Beaulieu in Machelen, dat nochtans een beschermd monument is, eigendom van de Vlaamse Gemeenschap en in erfpacht gegeven aan een privé-bedrijf met het oog op restauratie (*schriftelijke vraag nr. 115, Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 10 van 13 maart 1998, blz. 1339 – red.*).

1. Aan welk privé-bedrijf werd dit kasteel in erfpacht gegeven, wanneer en door wie gebeurde dit en onder welke voorwaarden ?
2. Over welke waarborgen en mogelijkheden beschikt de Vlaamse regering om het privé-bedrijf dat het kasteel in erfpacht heeft gekregen te dwingen het kasteel tegen vandalisme en verder verval te behoeden en werk te maken van de restauratie ?
3. Op welke wijze heeft de minister totnogtoe gebruikgemaakt van deze mogelijkheden en welke stappen heeft hij daartoe ondernomen ?
4. Wat zijn de redenen waarom er van de restauratie geen werk wordt gemaakt en het kasteel verder staat te verkommeren ?

5. Welke kunstwerken of interieuronderdelen werden de voorbije jaren uit het kasteel ontvreemd en wie kan daarvoor aansprakelijk worden gesteld ?
6. Wat is de actuele situatie van de stucwerken van Jan Christiaan Hansche die zich in het kasteel bevonden ?
7. Welke beschermingsmaatregelen werden er genomen om verdere ontvreemding van kunstwerken onmogelijk te maken ?
8. Wat is de huidige stand van zaken met betrekking tot het onderhoud en de bescherming van dit kasteel ?
9. Welke maatregelen heeft de minister genomen om het privé-bedrijf dat het kasteel in erfpacht heeft gekregen te dwingen zijn verplichtingen na te komen ?

Antwoord

1. Het gebouw is thans vererfpacht aan de NV Beaulieu, Woluwelaan 100 in Machelen. De erfpacht is aangegaan door de Vlaamse minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid. De erfpachtovereenkomst werd na ruime publiciteit toegewezen.

De destijds gehanteerde en publiekgestelde criteria van toewijzing waren in volgorde van belang :

1. de investeringswaarde ;
2. de canon en de gevraagde duur ;
3. de bestemming.

De erfpachter verbindt zich ertoe het goed te restaureren op zijn kosten en zonder een beroep te doen op welke subsidieregeling ook vanwege het Vlaams Gewest of de Vlaamse Gemeenschap. De erfpachtovernemer verbindt zich ertoe een bedrag van minimum drieënvijftig miljoen achthonderd twintigduizend zehonderd vijftig frank (53.820.750 fr.) te investeren voor de restauratie.

De restauratie moet aan de volgende vereisten beantwoorden.

- Het totale volume van het gebouw zal niet worden verminderd.

- De restauratie omvat ook het heroprichten van de tweede toren.
- De investeringen aan en in het gebouw moeten voldoen aan de vereisten, zoals die zijn vastgesteld door de afdeling Monumenten en Landschappen van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.
- De restauratie zal worden uitgevoerd overeenkomstig het restauratiedossier dat vooraf aan de goedkeuring van de bevoegde minister of zijn gemachtigde wordt onderworpen. Bij ontstentenis van een beslissing binnen de dertig dagen na de datum van aanvraag, wordt de goedkeuring geacht verkregen te zijn.

De erfpachtovereenkomst stipuleert ook dat het kasteel zal worden gebruikt als kantoorruimte en voor allerlei activiteiten van socio-culturele aard. Door het minidecreet van juli 1994 dat bepaalt dat er geen bestemmingswijziging meer toegelaten is in gebouwen in bufferzones, werd de verandering van de oorspronkelijke residentiële bestemming evenwel onmogelijk. Nochtans is deze bestemmingswijziging noodzakelijk om een private restauratie mogelijk te maken. Een wijziging van het gewestplan is dan ook noodzakelijk.

2. De bedoelde maatregelen zijn vermeld in het decreet van 3 maart 1976, inzonderheid in de artikels 11 en 13.
3. De eigenaar werd aangemaand de nodige instandhoudingswerken uit te voeren.
4. De restauratie is nog niet van start gegaan omdat de eigenaar niet beschikt over de nodige stedenbouwkundige vergunning.
5. Voorzover bekend, werden in een recent verleden geen interieuronderdelen vervreemd.
6. Een aantal panelen werden enkele jaren geleden (het laatste paneel in 1992) gestolen. Een paneel is gedemonteerd en zwaar beschadigd en vier panelen zijn nog ter plaatse.
7. Aan de eigenaar werd opdracht gegeven de nodige maatregelen te treffen.
8. Het gebouw is verwaarloosd.

9. De erfpachter werd aangemaand de nodige maatregelen te treffen.

**Vraag nr. 318
van 1 september 1998
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Internationaal Jaar van de Ouderen – Initiatieven

1999 werd door de Verenigde Naties uitgeroepen tot het Internationaal Jaar van de Ouderen. Doel van dit jaar is de bewustmaking van de fundamentele demografische veranderingen, met de consequenties hiervan voor individuele personen en voor de maatschappij.

1. Hoe speelt de minister in op dit Internationaal Jaar ?
2. Hoe worden zoveel mogelijk groepen, van alle leeftijden en alle sociale achtergronden, hierbij betrokken ?
3. Is er in samenwerking voorzien met respectievelijk de federale, de provinciale en de gemeentelijke overheid en zo ja, hoe ?

Antwoord

In antwoord op de vraag van de Vlaamse volksvertegenwoordiger, wat de eerste twee elementen van haar vraag betreft, kan ik het volgende meedelen.

1999 werd door de Verenigde Naties uitgeroepen tot het Wereldjaar van de Ouderen. De bedoeling van dit initiatief is de bevolking attent maken op het feit dat het aandeel van de ouderen in de bevolking steeds maar toeneemt, met alle daaraan verbonden gevolgen voor het functioneren van de samenleving. Maatschappelijke structuren zullen moeten worden ingesteld op deze nieuwe realiteit, maar ook zal de maatschappij haar opvattingen, normen en waarden moeten afstemmen op deze ingrijpende demografische evolutie.

Als thema voor dit Wereldjaar hebben de Verenigde Naties gekozen : "Een samenleving voor alle leeftijden". Het thema leent zich uitstekend om alle groepen van de bevolking op een positieve manier bij de problematiek te betrekken.

Alle mogelijke aspecten van het leven kunnen hierbij aan de orde komen : veiligheid, welzijn en gezondheid, wonen, mobiliteit, milieu, productie en consumptie, voorlichting en communicatie, cultuur en onderwijs, sport en conditie, ...

Centraal, volgens de Verenigde Naties, staan vier uitgangspunten :

- de positie van de oudere in de samenleving ;
- de levenslange ontwikkeling van het individu ;
- de samenhang tussen de generaties ;
- de relatie tussen de veroudering van de bevolking en de sociaal-economische ontwikkeling.

Diverse beleidsdomeinen van de Vlaamse regering hebben terzake een implicatie.

Ook in Vlaanderen moeten we gebruikmaken van het Internationale Jaar om de bevolking te sensibiliseren voor de hierboven geschetste problematiek.

Als eerste concrete actie en ter begeleiding van dit gebeuren in Vlaanderen, heb ik een stuurgroep opgericht.

De samenstelling ervan gaat als **bijlage**. Teneinde het draagvlak van de uit te werken actie zo ruim mogelijk te zien, heb ik geopteerd om belangrijke actoren in onze samenleving op te nemen in de stuurgroep. Zo hebben onder andere ouderenorganisaties, de Vereniging van Steden en Gemeenten, de Vlaamse Vereniging van Provincies en de Vlaamse Jeugdraad hun participatie toegezegd.

Het ligt geenszins in mijn bedoeling grootscheepse acties van de overheid op te zetten. Wel wil ik deze sleutelactoren uit de verschillende sectoren en in de maatschappij stimuleren om mee te werken rond de aangehaalde thematieken. Overigens heb ik bij de algemene oproep naar projectondersteuning (januari 1998) het thema als prioritair vooropgesteld. Het OOK (Ouderenoverlegcomité) heeft hierop als enige overkoepelende organisatie op een conceptuele manier ingepikt. Ik heb bijgevolg beslist hun vraag te honoreren en deze organisatie een centrale rol toebedeeld in de begeleiding van het Internationale Jaar.

Hierna som ik summier de doelstellingen en te bereiken doelgroepen op.

Thema : Naar een samenleving voor alle leeftijden

Algemene doelstellingen

- Ouderen fora en communicatiekanalen geven om te laten zien welke positieve en constructieve rollen ze op zich nemen.
- Ouderen fora en communicatiekanalen geven om te laten zien welke obstakels ze hierbij tegenkomen en wat daaraan gedaan kan/moet worden.
- Ouderen fora en communicatiekanalen geven om ervaringen uit te wisselen over die obstakels en beleidsstandpunten te formuleren, aan te kaarten en op te volgen.
- Het brede publiek informeren over de demografische evolutie (vergrijzing, verzilvering, ontgroening en het vrouwelijk overwicht), over het belang van de intergenerationele dialoog en over de actieve participatie van ouderen in de samenleving en in het beleid.
- Aanbieden en organiseren van prikkelende aanleidingen voor intergenerationele dialoog en samenwerking.

Doelgroepen

- "Georganiseerde" en "niet-georganiseerde" ouderen.
- Welzijnsorganisaties, ambulante en residentiële organisaties voor ouderen.
- Georganiseerde jongeren : jongerenorganisaties en jeugdbewegingen.
- Sociaal-culturele bewegingen en gezinsorganisaties (bijv. BGJG).
- Gemeentelijke beleidsorganen : voornamelijk OCMW's en seniorenraden.

Anderzijds heb ik in samenspraak met de stuurgroep beslist het ouderenparlement aan te wenden als de start van het jaar.

Deze plichtigheid vindt plaats op 6 november 1998 in de gebouwen van het Vlaams Parlement.

Ter verdere informatie kan ik reeds de vooropgestelde planning meedelen :

Mei – juni

- Uitwerking concept.
- De verschillende doelstellingen naar de verschillende doelgroepen vertalen in realiseerbare methodieken, ideeën of communicatieplannen.
- Het ouderenparlement integreren in het concept van het Internationaal Jaar van de Ouderen.
- De Ouderenweek integreren in het concept van het Internationaal Jaar van de Ouderen.
- Zenith integreren in het concept van het Internationaal Jaar van de Ouderen.
- Keuzes maken

Eind juni

- Bekendmaking van het internationaal jaar naar de doelgroepen. Een 3000-tal verenigingen werden aangeschreven. Begin september werden reeds honderden reacties geregistreerd.

Momenteel wordt één en ander geanalyseerd.

Juli-oktober

- Uitwerking aanbod naar doelgroepen toe.
- Voorbereiding ouderenparlement, Ouderenweek en Zenith.
- Operationalisatie concept planning en voorbereiding concrete acties '99.
- Uitbouw van een secretariële ondersteuning binnen de administratie.

6 november 1998

- Lancering van het Internationaal Jaar in het ouderenparlement.
- Bekendmaking van de plannen.

Volledigheidshalve voeg ik als **bijlage** de mededeling die ik aan de Vlaamse regering terzake heb voorgelegd en die werd besproken in de bijeenkomst van 9 juni 1998.

Als antwoord op vraag 3 kan ik melden dat op initiatief van het ministerie van Buitenlandse Zaken er één vergadering met alle betrokken overheden

werd belegd. Het bleek dat alleen de Vlaamse Gemeenschap zich reeds had georganiseerd. Verder heb ik geen berichten meer ontvangen van het federale niveau.

Het is mijn bedoeling lokale en provinciale overheden samen te betrekken bij heel het gebeuren van het International Year of Older People. Ik verwijs terzake naar de samenstelling van de stuurgroep waarin deze twee overheidsniveaus als centrale actor werden meegenomen.

(Bovenvermelde bijlagen liggen ter inzage bij het secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.).

**Vraag nr. 328
van 18 september 1998
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Franstalige bibliotheek St.-Genesius-Rode – Terugvordering subsidies

In antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 130 van 25 maart 1998 over de 560 miljoen frank die door de gemeente Sint-Genesius-Rode in de begroting was ingeschreven voor de Franstalige bibliotheek van de Association Culturelle, deelde minister Leo Peeters mij mee dat die subsidie door de bestendige deputatie van Vlaams-Brabant uit de begroting werd geschrapt (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 15 van 12 juni 1998, blz. 2111 – red.*).

Naar aanleiding van de nationale feestdag vroeg de voltallige Nederlandstalige oppositie van Sint-Genesius-Rode de minister om de nodige maatregelen te nemen, zodat de Franstalige bibliotheek de sedert jaren ten onrechte ontvangen subsidies zou terugbetalen aan de gemeente.

1. Kan de minister medelen of hij sedertdien daadwerkelijk stappen heeft ondernomen om die subsidies terug te vorderen ?
2. Gedurende hoeveel jaren werden de bewuste subsidies uitbetaald en welk bedrag vertegenwoordigt dit ?

N.B. Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Leo Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting, met toevoeging van een deelvraag over de controlerende taak van de arrondissementscommissaris.

Antwoord

Het antwoord op deze vraag behoort tot de bevoegdheid van de heer Leo Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting.

BRIGITTE GROUWELS

VLAAMS MINISTER
VAN BRUSSELSE AANGELEGHENEDEN
EN GELIJKEKANSENBELEID

Vraag nr. 53
van 9 juli 1998
van de heer ROELAND VAN WALLEGHEM

Search Conference – Deelnemers – Resultaat

Op 24, 25, 26 en 27 juni jongstleden heeft een groep Brusselse Vlamingen deelgenomen aan de "Search Conference". Het betrof hier voornamelijk mensen uit de sociale en culturele sector. Naar verluidt bestond de groep uit een veertigtal personen.

1. Wie waren de deelnemers ?
2. Hoe werd deze groep samengesteld ?
3. Wat was de kostprijs van dit seminarie ?
4. Kregen de deelnemers hiervoor een vergoeding ?
5. Wat was het resultaat van deze "Search Conference" ?

Antwoord

Als Vlaams minister bevoegd voor Brusselse Aangelegenheden, heb ik mij tot doel gesteld om de Vlaamse Gemeenschap in Brussel met een sterk en duidelijk profiel, met een "gelaat" naar buiten te laten treden. De Brusselse Vlamingen moeten duidelijk tonen dat zij een actieve en geëngageerde groep vormen, die open staat voor alle gemeenschappen in Brussel en die haar verantwoordelijkheid opneemt voor het geheel van de stad.

Deze communicatie richt zich naar drie doelgroepen : de Brusselse Vlamingen, de andere Brusselaars, van welke cultuurgroep dan ook en de Vlamingen buiten Brussel.

Deze noodzaak – en tevens uitdaging – staat met zoveel woorden beschreven in de Beleidsbrief Brussel 1998 - "Brussel : in het oog in het hart".

Ik heb uitdrukkelijk deze beleids optie willen uitwerken in samenspraak met en met de actieve medewerking van de Brusselse Vlamingen.

Achter deze principiële keuze voor een participatieve werkwijze schuilt ook een gezonde dosis realisme. Deze opdracht kan enkel slagen indien er, vanaf het prille begin, wordt meegedacht door iedereen die hierbij betrokken is ; meer nog, indien de oplossingen door de Vlamingen in Brussel zelf worden aangedragen en zelfs – voor een deel althans – door hen worden gerealiseerd.

Om deze participatieve planning te realiseren, werd een overheidsopdracht uitgeschreven. Het communicatiebureau Kate Thomas & Kleyn werd geselecteerd. Dit bureau heeft de expertise om deze taak aan te pakken. Zij hanteren hiervoor een methodiek die luistert naar de naam "Search Conference®", ofwel zoek-, werk- en planningsvergadering.

De zoek-, werk- en planningsvergadering vertrekt van een 40-tal sleutelfiguren van al de verenigingen, organisaties en sectoren die in Brussel de Vlaamse Gemeenschap vertegenwoordigen en vorm geven. De deelnemers aan de driedaagse werk- en planningsvergadering vertegenwoordigen dus een dwarsdoorsnede van de gemeenschap. Zij spelen in het verhaal een cruciale rol.

Het idee is om net die mensen die motiverend en mobiliserend kunnen werken naar een brede achterban, in één ruimte te krijgen. Na de driedaagse moeten zij, voor de uitvoering van de plannen, een beroep kunnen doen op hun diverse achterbannen. Deze mensen werken inderdaad gedurende een drietal opeenvolgende dagen samen, in kleine en grote groepen. Zij bepalen in samenspraak hoe zij zichzelf, als Vlamingen in Brussel, opstellen en tonen. Ze krijgen daarenboven de opdracht een takenpakket te creëren dat later ook effectief wordt uitgevoerd. De bijeenkomst is dus niet een vrijblijvende drie- of vierdaagse.

Aan deze driedaagse werk- en planningsvergadering gaat heel wat voorbereiding vooraf.

Als men een gesprek wil aangaan met de andere gemeenschappen en gewesten, is het belangrijk te weten hoe de Brusselse Vlamingen door die groepen worden bekeken en aangevoeld. Daarom werden gedurende de voorafgaande weken in totaal

acht gesprekken georganiseerd met een min of meer homogene doelgroep, zoals mensen uit de Vlaamse Rand, Vlaamse pendelaars, tweetalige Franstalige Brusselaars, ééntalige Franstalige Brusselaars, Brusselse Vlamingen, EU-burgers, niet-EU-burgers en Vlamingen van het Vlaamse gewest.

De bevindingen van al deze gesprekken worden aan de deelnemers van driedaagse werk- en planingsvergadering meegedeeld.

De selectie van de deelnemers is een arbeidsintensief en omzichtig gegeven.

In eerste instantie werd, met medewerking van de bevoegde ambtenaren binnen de Vlaamse Gemeenschap en de VGC (Vlaamse Gemeenschapscommissie), het brede maatschappelijke veld in kaart gebracht en verdeeld, eerst in vijf werkvelden (onderwijs, welzijn, cultuur, economie en banden met de internationale gemeenschap). Deze werkvelden werden verder opgesplitst, zodat men kwam tot 32 zogenaamde "clusters". Deze groep van ambtenaren, aangevuld met vertegenwoordigers uit het economische veld, wees dan per cluster drie contactpersonen aan die elk stonden voor een specifiek deel van die cluster. Aan deze lijst van mensen werd, telefonisch, telkens gevraagd welke drie personen in het veld zij als meest representatief zagen om hun groep te vertegenwoordigen. Ook aan deze personen werd dan weer dezelfde vraag gesteld.

Dit leidde tot een lijst van 864 namen. De namen die in deze lijst het meest frequent voorkwamen en ook bij andere sectoren werden geciteerd – en het dus ging om personen die hun specifiek kader overstijgen – werden die in een eerste ronde geselecteerd. Daarna wordt deze groep onderzocht en geëvalueerd op socio-demografische criteria (woonplaats, leeftijd, geslacht). Op deze wijze werd een top-40 samengesteld.

Het is deze groep van 40 die bepaalt wat haar strategisch plan zal zijn en welke acties zij ten uitvoer zal brengen. Bewust beperkt een werk- en planingsvergadering zich tot een achttal acties, omdat de 40 planners zich ook engageren om die ten uitvoer te brengen. Bij afsluiting van de drie dagen zal deze groep niet alleen buiten gaan met concrete acties, maar ook met een timing en uitvoeringsplan.

De deelnemers ontvangen voor hun deelname geen vergoeding. Wel wordt voor die driedaagse, die plaatsvindt in Lommel, voorzien in slaapgelegenheid en maaltijden. De volledige kosten voor

dit verblijf en voor de huur van vergaderzaal en -logistiek bedragen 560.000 frank.

Ik hoop dat met deze werk- en planingsvergadering een proces op gang wordt gebracht waarin het hele Vlaamse werkveld in Brussel zich zal kunnen terugvinden en waarvoor het zich zal kunnen engageren. Dit moet leiden tot een grotere zichtbaarheid van de Vlamingen in Brussel en tot een betere verhouding met allen waarmee de Vlamingen in Brussel het terrein delen.

Het resultaat van deze "Search Conference" wordt voorgesteld op een persconferentie op 25 september 1998.

**Vraag nr. 54
van 9 juli 1998
van de heer ROELAND VAN WALLEGHEM**

Search Conference – Studieopdracht

Naar aanleiding van de zoek-, werk- en planingsvergadering met de welluidende Vlaamse naam "Search Conference" van 24 tot 27 juni jongstleden, liet de minister een studie uitvoeren door het bureau Kate Thomas & Klein.

Wat was de kostprijs van deze opdracht ?

Antwoord

Voor het kader van dit antwoord verwijs ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger graag naar het antwoord dat ik gaf naar aanleiding van vraag nr. 53.

Als Vlaams minister bevoegd voor Brusselse Aangelegenheden, heb ik mij tot doel gesteld om de Vlaamse Gemeenschap in Brussel met een sterk en duidelijk profiel, met een "gelaat" naar buiten te laten treden. De Brusselse Vlamingen moeten duidelijk tonen dat zij een actieve en geëngageerde groep vormen, die open staat voor alle gemeenschappen in Brussel en die haar verantwoordelijkheid opneemt voor het geheel van de stad.

Het gaat dus om de creatie van een globale communicatiestrategie betreffende de Vlaamse gemeenschap in Brussel.

Om deze globale communicatiestrategie uit te werken werden, op 4 december 1997, 17 pr-bureau's aangeschreven. Na een grondige evaluatie van de ingezonden dossiers werd de opdracht aan het

communicatiebureau Kate Thomas & Kleyn toe-
vertrouwd.

Dit communicatiebureau stelde voor tot de
gewenste globale communicatiestrategie te komen
via het systeem van participatieve planning. Zij
hanteren hiervoor een methodiek die luistert naar
de naam "Search Conference", ofwel zoek-, werk-
en planningsvergadering.

Deze "Search Conference®" vond plaats in Lom-
mel van 24 tot 27 juni. Daarna werden de ontstane
ideeën in opeenvolgende sessies verder uitgewerkt.

Het definitieve resultaat van deze "Search Confe-
rence" wordt voorgesteld op een persconferentie
op 25 september 1998.

Omdat de eindtekst maar net bekend is, gaf deze
tekst nog geen aanleiding tot enige verdere
opdracht, noch aan het communicatiebureau Kate
Thomas & Kleyn, noch aan enig ander bedrijf.

Vraag nr. 55
van 25 augustus 1998
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Sociale economie – Maatregelen

Zie :

Minister-president van de Vlaamse regering,
Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese
Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie
Vraag nr. 217

van 25 augustus 1998

van mevrouw Riet Van Cleuvenbergen

Blz. 282

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt
door de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister
van Leefmilieu en Tewerkstelling.

Vraag nr. 58
van 16 september 1998
van de heer DOMINIEK LOOTENS-STAEL

*Werkvergadering communicatiestrategie Brussel –
Deelnemers*

Op initiatief van het kabinet van de minister werd
onlangs in Lommel een werkvergadering georgani-
seerd – onder begeleiding van een Dilbeeks

"communicatieburo" – omtrent een nieuwe com-
municatiestrategie voor Brussel.

1. Op basis van welke criteria werden de veertig
deelnemers aan deze werkvergadering geselec-
teerd ?
2. Zijn deze veertig deelnemers volgens de minis-
ter representatief voor de Vlaams-Brusselse
bevolking ?
3. Wat was de kostprijs van deze werkvergadering ?

Antwoord

Voor het kader van dit antwoord verwijs ik de
Vlaamse volksvertegenwoordiger graag naar het
antwoord dat ik gaf naar aanleiding van vraag nr.
53.

Als Vlaams minister bevoegd voor Brusselse Aan-
gelegenheden, heb ik mij tot doel gesteld om de
Vlaamse Gemeenschap in Brussel met een sterk en
duidelijk profiel, met een "gelaat" naar buiten te
laten treden. De Brusselse Vlamingen moeten dui-
delijk tonen dat zij een actieve en geëngageerde
groep vormen, die open staat voor alle gemeen-
schappen in Brussel en die haar verantwoordelijk-
heid opneemt voor het geheel van de stad.

Deze communicatie richt zich naar drie doelgroe-
pen : de Brusselse Vlamingen ; de andere Brusse-
laars, van welke cultuurgroep dan ook, en de Vla-
mingen buiten Brussel.

Deze noodzaak – en tevens uitdaging – staat met
zoveel woorden beschreven in de Beleidsbrief
Brussel 1998 - "Brussel : in het oog in het hart".

Ik heb uitdrukkelijk deze beleids optie willen uit-
werken in samenspraak met, en met de actieve
medewerking van de Brusselse Vlamingen.

Om deze participatieve planning te realiseren,
werd een overheidsopdracht uitgeschreven. Het
communicatiebureau Kate Thomas & Kleyn werd
geselecteerd. Dit bureau heeft de expertise om
deze taak aan te pakken. Zij hanteren hiervoor een
methodiek die luistert naar de naam "Search Con-
ference®", ofwel zoek-, werk- en planningsverga-
dering.

De zoek-, werk- en planningsvergadering vertrekt
van een 40-tal sleutelfiguren van al de verenigin-
gen, organisaties en sectoren die in Brussel de
Vlaamse Gemeenschap vertegenwoordigen en

vorm geven. De deelnemers aan de driedaagse werk- en planningsvergadering vertegenwoordigen dus een dwarsdoorsnede van de gemeenschap. Zij spelen in het verhaal een cruciale rol. Het idee is om net die mensen die motiverend en mobiliserend kunnen werken naar een brede achterban, in één ruimte te krijgen. Na de driedaagse moeten zij, voor de uitvoering van de plannen, een beroep kunnen doen op hun diverse achterbannen.

De selectie van de deelnemers was een arbeidsintensief en omzichtig gegeven.

In eerste instantie werd, met medewerking van de bevoegde ambtenaren binnen de Vlaamse Gemeenschap en de VGC Vlaams Gemeenschapscommissie, het brede maatschappelijke veld in kaart gebracht en verdeeld, eerst in vijf werkvelden (onderwijs, welzijn, cultuur, economie en banden met de internationale gemeenschap). Deze werkvelden werden verder opgesplitst zodat men kwam tot 32 zogenaamde "clusters". Deze groep van ambtenaren, aangevuld met vertegenwoordigers uit het economische veld, wees dan, per cluster drie contactpersonen aan die elk stonden voor een specifiek deel van die cluster. Aan deze lijst van mensen werd, telefonisch, telkens gevraagd welke drie personen in het veld zij als zeer representatief zagen om hun groep te vertegenwoordigen maar ook in andere clusters actief waren. Ook aan deze personen werd dan weer dezelfde vraag gesteld. Dit leidde tot een lijst van 864 namen. De namen die in deze lijst het meest frequent voorkwamen en ook bij andere sectoren werden geciteerd – en het dus ging om personen die hun specifiek kader overstijgen – werden die in een eerste ronde geselecteerd.

Daarna werd deze groep onderzocht en geëvalueerd op socio-demografische criteria (woonplaats, leeftijd, geslacht). Op deze wijze werd een top-40 samengesteld die bijgevolg representatief is voor het actieve deel van de Vlaams-Brusselse bevolking.

De deelnemers ontvingen voor hun deelname aan de zoek-, werk- en planningsvergadering geen vergoeding. Wel werd voor die driedaagse voorzien in slaapgelegenheid en maaltijden. De volledige kosten voor dit verblijf en voor de huur van vergaderzaal en -logistiek bedroegen 560.000 frank.

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn

LUC VAN DEN BRANDE

MINISTER-PRESIDENT
VAN DE VLAAMSE REGERING,
VLAAMS MINISTER VAN BUITENLANDS
BELEID, EUROPESE AANGELEGENHEDEN,
WETENSCHAP EN TECHNOLOGIE

Vraag nr. 185
van 15 juni 1998
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Vlamingen in de wereld – Adressen

Enige tijd geleden konden wij tijdens de hoorzitting met de vereniging Vlamingen in de Wereld (VIW) vernemen dat het geen sinecure is om aan de adressen te geraken van uitgeweken Vlamingen.

De vertegenwoordigers van VIW vroegen zich in dat verband af of de federale overheid niet kon worden aangesproken om de Belgische diplomaten ertoe aan te zetten deze gegevens systematisch door te spelen.

Werd een dergelijk verzoek ooit aan de federale overheid gericht ?

Zo neen, is het niet aangewezen om een initiatief in die zin te nemen ?

Antwoord

VIW heeft noch aan de Vlaamse, noch aan de federale overheid de vraag gesteld dat Belgische diplomaten de adressen van uitgeweken Vlamingen aan VIW zouden bezorgen.

Principieel bestaat er geen bezwaar tegen dergelijk initiatief, mits er rekening wordt gehouden met de wet van 8 december 1992 ter bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van persoonsgegevens (Belgisch Staatsblad van 18 maart 1993). In elk geval kunnen de ambassades de adressen van uitgeweken Vlamingen niet aan VIW bezorgen zonder de uitdrukkelijke toestemming van de betrokken Vlamingen.

Vraag nr. 187
van 16 juni 1998
van mevrouw CECILE VERWIMP-SILLIS

Overeenkomst van Lomé IVbis – Ratificatie

Op 4 maart 1998 keurde het Vlaams Parlement de Overeenkomst van Lomé IVbis goed, die op 4 november 1995 werd ondertekend. Op dat ogenblik moesten van de lidstaten van de Europese Unie (EU), België, Frankrijk en Nederland de overeenkomst nog ratificeren. De overeenkomst was daardoor nog steeds niet in werking getreden. Daarom was het nog niet mogelijk te beginnen met de vastlegging en de uitgave van de kredieten van het achtste Europees Ontwikkelingsfonds (EOF), wat het werk van directoraat-generaal (DG) VIII heeft bemoeilijkt en wat uiteraard ten nadele gaat van de ACS-landen.

Dit verzuim om de overeenkomst te ratificeren, heeft ook gevolgen voor Zuid-Afrika, dat daardoor niet in staat is geweest te profiteren van zijn gedeeltelijke toetreding tot de Overeenkomst van Lomé in april 1997. Dat betekent met name dat Zuid-Afrika tot nu toe niet als volwaardig lid heeft kunnen deelnemen in de ACS-EU-Raad van Ministers, de Paritaire Vergadering ACS-EU en het ACS-EU-Comité van Ambassadeurs. Ook hebben Zuid-Afrikaanse bedrijven niet kunnen meedingen naar aanbestedingen voor projecten in het kader van het EOF.

1. Wat is de stand van zaken in verband met de ratificatie van de Overeenkomst van Lomé IV bis ?
2. In hoeverre heeft de minister-president de andere latkomende partijen tot spoed aange-
maand ?

Antwoord

De Overeenkomst van Lomé IVbis werd door België, als voorlaatste van de vijftien lidstaten van de EU, geratificeerd op 2 april 1998. Nederland sloot de rij af op 14 april 1998. Frankrijk bekrachtigde de overeenkomst op 27 februari 1998.

Deze overeenkomst is inmiddels in werking getreden op 1 juni 1998.

Krachtens artikel 360, lid 1, van de herziene overeenkomst treedt deze in werking op de eerste dag van de tweede maand volgend op de datum waar-
op de akten van bekrachtiging van de lidstaten en

van ten minste tweederde van de ACS-staten, alsmede de akten van kennisgeving van het sluiten van de overeenkomsten door de Gemeenschap, zijn neergelegd.

Aangezien aan deze voorwaarden nu zowel door de ACS-staten als door de vijftien lidstaten was voldaan, heeft de Raad tijdens zijn zitting van 27 april 1998 het besluit betreffende de sluiting van de Overeenkomst tot wijziging van de Vierde Overeenkomst van Lomé aangenomen. De herziene overeenkomst trad derhalve in werking op 1 juni 1998.

Vraag nr. 190
van 16 juni 1998
van de heer JACKY MAES

Permanente campingbewoning – Omzendbrieven

Een van de voorstellen van de interdisciplinaire technische werkgroep "permanent wonen op campings" is het aanbieden van informatie en ondersteuning aan alle gemeenten in Vlaanderen die worden geconfronteerd met permanente campingbewoning, vanuit de verschillende betrokken administraties van de Vlaamse Gemeenschap. Met deze informatie wil de Vlaamse Gemeenschap de gemeenten ondersteunen bij het afbouwen van de permanente bewoning op campings.

Door de gemeenten dient vóór 1 juli 1998 een inventaris te worden opgemaakt van alle permanente bewoners (op naam). Daarnaast kunnen de gemeenten die worden geconfronteerd met een omvangrijke – dit wil zeggen minstens 10 gezinnen – permanente campingbewoning, naast de informatieondersteuning ook rekenen op begeleidingsondersteuning vanuit de betrokken administraties van de Vlaamse Gemeenschap. Een begeleidingsplan moet voor 18 december 1998 door de gemeente, samen met het OCMW, ter goedkeuring worden voorgelegd aan de werkgroep.

De Vlaamse regering heeft beslist dat een omzendbrief wordt gestuurd naar de gemeenten die worden geconfronteerd met permanente campingbewoning, om hen van de bovenstaande maatregelen op de hoogte te brengen. Via een tweede omzendbrief zullen de betrokken gemeenten worden geïnformeerd over de decretale verankering en de voorwaarden van het uitdoofscenario.

Tot op heden hebben de gemeenten deze omzendbrieven nog niet ontvangen. Officieel zijn de gemeenten niet op de hoogte van de modaliteiten

en de timing tot opmaak van de inventaris van de permanente campingbewoning in hun gemeente. De gemeenten met heel veel gezinnen die permanent op een camping wonen, zullen nooit de timing van 1 juli 1998 kunnen waarmaken.

1. Wanneer wordt de omzendbrief tot opmaak van een inventaris van de permanente campingbewoners en/of tot opmaak van een begeleidingsplan aan de gemeentebesturen bezorgd ?
2. Wanneer worden de gemeentebesturen via een tweede omzendbrief geïnformeerd over de decretale verankering en de voorwaarden van het uitdoofscenario ?

N.B. Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Leo Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting.

Gecoördineerd antwoord

De omzendbrieven tot opmaak van een inventaris van de permanente bewoners van terreinen voor openluchtrecreatieve verblijven, met toelichting van de aanpak van de problematiek van deze permanente bewoning, werden op 18 juni 1998 verstuurd door Toerisme Vlaanderen naar de gemeenten waar zich volgens de inventaris van de terreinen voor openluchtrecreatieve verblijven, opge maakt door Toerisme Vlaanderen, dergelijke bewoning voordoet.

De inventaris van de personen die permanent wonen op dergelijke terreinen behelst de overzending aan Toerisme Vlaanderen van een lijst der gedomicilieerde personen. Dit vraagt een verificatie van de bevolkingsregisters, hetgeen weinig werk met zich meebrengt. Tevens werd gevraagd melding te maken van de personen die feitelijk permanent wonen op een terrein. Deze personen zijn niet ingeschreven in de bevolkingsregisters. Voor bepaalde gemeenten zal dit meer werk vergen om deze lijst op te maken en te bezorgen aan Toerisme Vlaanderen.

Wat een tweede omzendbrief betreft, vestig ik er de aandacht op dat in de eerste omzendbrief duidelijk vermeld staat dat nadat het uitdoofscenario decretaal is mogelijk gemaakt, de betrokken gemeenten hiervan op de hoogte worden gebracht, alsook van de verdere modaliteiten terzake. Aldus kan deze tweede omzendbrief pas worden overgezonden wanneer de wijziging op dit punt van het decreet van 3 maart 1993 houdende statuut van de

terreinen voor openluchtrecreatieve verblijven door het Vlaams Parlement is goedgekeurd en bekrachtigd door de Vlaamse regering.

Vraag nr. 191 van 17 juni 1998 van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

*Vereenvoudiging administratieve documenten –
Stand van zaken*

Het vereenvoudigen van documenten en formulieren is een vraag van heel wat gebruikers. Nu mislopen mensen bepaalde rechten omdat ze op documenten meegedeelde of gevraagde informatie niet begrijpen, verkeerd invullen, laattijdig versturen, enzovoort.

Na de Interministeriële Conferentie voor Maatschappelijke Integratie van 9 oktober 1996 werden alle ministers, ook van de gewesten, aangeschreven met de vraag of hun administratie wilde meewerken aan het vereenvoudigen van de documenten.

Is de minister, wat zijn/haar administratie betreft, hierop ingegaan ?

Zo ja, werden er ambtenaren aangewezen om dit te begeleiden ? Over welke faciliteiten beschikken deze ambtenaren ?

Zo neen, waarom is de minister daarop niet ingegaan ?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers.

Gecoördineerd antwoord

Duidelijke communicatie, zowel schriftelijk als mondeling, is altijd al een belangrijk aandachtspunt geweest voor de Vlaamse overheid. Reeds op 29 september 1993 stelde het college van secretarissen-generaal in het Charter van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap als visie onder meer : "Wij communiceren duidelijk over wat we doen en geven op tijd alle nuttige informatie. Wij spreken en schrijven hierbij verstaanbare taal".

De vraag van veel burgers naar vereenvoudiging van documenten is terecht. Het is juist dat een aantal mensen een recht op dienstverlening misloopt omdat de documenten, vaak gaat het om formulieren, te complex zijn. Vooral de sociaal zwakkeren

zijn het slachtoffer van een gebrekkige communicatie.

De Vlaamse overheid is zich van dat probleem bewust en wil dat ook verhelpen. Zo heeft de Interdepartementale Werkgroep Communicatie en Ontvangst, naar aanleiding van het jaarverslag 1993 van de ombudsman waarin moeilijkheden werden gesignaleerd met betrekking tot aanvragen voor huisvestingspremies, een projectgroep "formulieren" opgericht. Die projectgroep werd geleid door de cel Taaladvies en bestond uit ambtenaren van de werkvloer, een extern formulierdeskundige en een lay-outspecialist.

Voor de uitvoering van die opdracht werd onderzocht hoe zo'n omvangrijke opdracht het best kan worden aangepakt. Dat onderzoek heeft tot een methodologie geleid voor de herwerking van formulieren : het tienstappenplan. In februari 1995 werd het tienstappenplan goedgekeurd en kon een proefproject van start gaan : de huisvestingsformulieren van de administratie Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen van het departement Leefmilieu en Infrastructuur.

Omdat uit onderzoek bleek dat veel invullers de formulieren indienden zonder dat ze in aanmerking kwamen voor een premie, werd afgesproken om formulieren met uitkomstinformatie te ontwerpen : de invuller weet of hij in aanmerking komt voor een premie nadat hij het formulier heeft ingevuld. Voor de huisvestingspremies werd in samenwerking met een extern formulierdeskundige een formulier met uitkomstinformatie ontworpen. Uit een protest van het formulier bleek dat het nog te moeilijk was. Oorzaken zijn de zeer complexe regelgeving en de combinatie van verschillende premies in één formulier.

Op voorstel van de externe formulierdeskundige werd het formulier gesplitst en werd het opvragen van informatie in de tijd gefaseerd. Uitgangspunt daarbij was dat de administratie zelf alle gegevens verzamelt die nodig zijn voor de aanvraag. Alleen die gegevens waarover ze niet kan beschikken, worden door de burger geleverd. Dat leidde tot de zes kleinere formulieren : Aanpassing van premie voor verbetering of aanpassing van woning (A3 recto verso), Verklaring over eerste ingebruikneming van woning, Medisch attest voor aanpassing van woning voor zestigplusser of gehandicapte, Administratieve controle van premie voor verbetering of aanpassing van woning, Berekening van premie voor verbetering of aanpassing van woning, Plaatselijke controle van uitbreiding van woning. Deze formulieren zijn ook elektronisch beschik-

baar. De ervaringen met het project huisvesting werden in detail besproken in de Vlamm-nieuwsbrief van maart 1996, die aan alle personeelsleden van het ministerie werd bezorgd.

Op dit ogenblik werkt de cel Taaladvies in samenwerking met de afdeling Communicatie en Ontvangst aan een handleiding voor de aanmaak en revisie van formulieren. Met behulp van deze handleiding, die ook op het intranet ter beschikking zal worden gesteld, moeten ambtenaren zelf klantvriendelijke formulieren kunnen aanmaken.

De cel Taaladvies brengt ook over de regelgevende teksten van de Vlaamse regering een taalkundig advies uit. Daarin wordt aandacht besteed aan duidelijke formulering en begrijpelijkheid. Naast het taalkundig advies wordt er ook een wetgevingstechnisch advies uitgebracht, waarin de juridische kwaliteit van de regelgeving wordt bewaakt. Begrijpelijke bronteksten verhogen de kans op begrijpelijke afgeleide teksten. De basis van een klantgericht formulier zijn immers klantgerichte regelgeving en procedures.

Op de Interministeriële Conferentie voor Sociale Integratie van 26 maart 1996 werd de vereenvoudiging van formulieren als actiepunt behandeld samen met de federale overheid en de gemeenschappen en gewesten. Voor de praktische werkwijze werd een beroep gedaan op de ervaring van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap. Eén van de belangrijkste leerpunten is dat het vereenvoudigen van formulieren geen geïsoleerde actie kan en mag zijn. Voor het welslagen van een dergelijk project is het onontbeerlijk dat zowel de regelgeving als de administratieve procedure worden nagekeken op eenvoud en duidelijkheid. In dit verband wil ik opmerken dat het model van sommige formulieren bij decreet werd bepaald, zodat een aanpassing van het formulier enkel door een decreet kan gebeuren (voorbeelden hiervan zijn : het formulier inzake de aangifte met betrekking tot de milieuheffingen, het aanvraagformulier voor het verkrijgen van een bodemattest).

Op verzoek van de voorzitter van het Vlaams Parlement belastte het college van secretarissen-generaal op 29 januari 1998 een interdepartementale werkgroep met de opmaak van een rapport met betrekking tot de vereenvoudiging van administratieve procedures.

De hiervoor vermelde acties passen in het groter geheel van veranderingsprocessen binnen het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

De Homogene Organisatie- en Ontwikkelingsplannen (HOOP) vormen een eerste veranderingsproces, gericht op organisatieontwikkeling waarbij, uitgaande van de klantenbehoeften en de doelstellingen van de organisatie, de middelen (informatica en personeel), de processen en de organisatiestructuur op elkaar worden afgestemd.

De doelstellingen van het HOOP-project zijn de volgende :

- het analyseren van de doelstellingen van de organisatie op alle niveaus ;
- het vinden van de belangrijke procedurestappen in het bereiken van deze doelstellingen ;
- het vereenvoudigen van de huidige taken en opdrachten die naar de burger toe zijn gericht ;
- het vereenvoudigen binnen het ministerie van de bestaande taken en opdrachten, met inbegrip van het geven van meer verantwoordelijkheden aan de ambtenaren en het bewaken van de kwaliteit van de dienstverlening ;
- het vereenvoudigen van de procedures voor de beleidsmatige besluitvorming en voor de uitvoering van de beleidsbeslissingen.

Als voorbeeld kan het nieuwe aanvraagformulier voor expansiesteun voor kleine ondernemingen worden genoemd.

Een tweede belangrijk veranderingsproces heeft betrekking op de personeelontwikkeling. Aan de hand van een doorgedreven vormingsaanbod, nieuwe instrumenten voor personeelsbeheer en betere interne communicatie wordt getracht het menselijk potentieel maximaal te "investeren" in de activiteiten van de organisatie. De aanpak die bij het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap werd gevolgd, blijkt in die mate succesvol dat ook andere overheden overgaan tot implementatie ervan.

Een derde veranderingsproces betreft het nieuw Vlaams Personeelsstatuut. Deze herziening en modernisering van de statutaire onderbouw geeft de andere veranderingsprocessen een stevige rechtsgrond. Bij het ontwerpen van dit ambtenarenstatuut lagen twee principes aan de basis : meer belonen volgens prestatie en meer kansen geven om de juiste persoon op de juiste plaats te krijgen. Door de invoering van dit statuut worden de procedures in personeelszaken eenvoudiger, verminderen het aantal hiërarchische lagen, krijgt de ambtenaar meer verantwoordelijkheid en wordt meer

de nadruk gelegd op persoonlijke competentie en inzet. Deze vaak ingrijpende initiatieven hebben de dienstverlening verhoogd zonder dat de burger er rechtstreeks kennis van krijgt.

Naast het vereenvoudigen van documenten, regelgeving en procedures nam de Vlaamse regering ook nog op andere terreinen initiatieven die bijdragen tot een meer klantgerichte dienstverlening. Bijvoorbeeld de invoering van elektronische communicatie met de scholen (Edison) en de creatie van de werkstations bij het departement Onderwijs. Sommige verbeteringen hebben betrekking op de directe relatie tussen overheid en burger en zijn daarom onmiddellijk zichtbaar en herkenbaar (voorbeelden zijn : de verbeterde telefonische bereikbaarheid, de Vlaamse Infolijn en het project tele-administratie).

**Vraag nr. 216
van 24 juli 1998
van de heer ANDRE DENYS**

VLAM – Representativiteit van de leden

De VZW VLAM (Vlaams Promotiecentrum voor Agro- en Visserijmarketing), die sedert 1997 de verantwoordelijkheid kreeg voor de promotie van land- en tuinbouwproducten, had in 1997 756,1 miljoen aan opbrengsten. 72 % ervan, namelijk 544 miljoen, wordt bijeengebracht in de vorm van een verplichte bijdrage door de bedrijven uit de sectoren landbouw, tuinbouw en visserij.

Gezien het verplichtend karakter is het belangrijk dat de vertegenwoordigers van die sectoren, die beslissen over de besteding van het geld, rekening houden met de wensen van hun basis.

In het decreet werd een representativiteitsvereiste opgenomen waarbij de leden, de verenigingen of een coöperatieve, moeten kunnen bewijzen dat ze afzonderlijk 10 % en samen minstens de helft van de sector vertegenwoordigen.

Werd aan deze in het decreet opgenomen representativiteitsvereiste voldaan ?

Zo ja, beschikt de minister-president over een cijfermatige vergelijking van de bestaande bedrijven per sector en het aantal leden van de vertegenwoordigers in de zeven sectoren aan de hand waarvan kan worden aangetoond dat aan die vereiste inderdaad werd voldaan ?

Antwoord

De VZW VLAM werd door het besluit van de Vlaamse regering van 4 februari 1997 erkend als Vlaams Promotiecentrum voor Agro- en Visserijmarketing, overeenkomstig het decreet van 20 december 1996 betreffende het Vlaams Promotiecentrum voor Agro- en Visserijmarketing.

Dit decreet bepaalt in artikel 2, § 2 dat de voorwaarden inzake representativiteit door de Vlaamse regering worden vastgesteld.

Het besluit van de Vlaamse regering van 4 februari 1997 houdende erkenningsvoorwaarden voor een Vlaams Promotiecentrum voor Agro- en Visserijmarketing stelt in artikel 3, § 1 dat de diverse sectoren uit de landbouw, tuinbouw, visserij en agro-alimentaire sector voldoende vertegenwoordigd moeten zijn.

De statuten van de VZW VLAM bepalen in artikel 4 dat per sector minstens 51 % van het totale aantal actieve bedrijven of minstens 51 % van de omzet van de betrokken sector vertegenwoordigd moet zijn dat en elk aangesloten lid minstens 10 % van het totaal aantal actieve bedrijven of minstens 10 % van de omzet uit zijn sector moet vertegenwoordigen.

Uit het omstandig gestoffeerd erkenningsdossier dat de VZW VLAM op 16 januari 1997 indiende bij de Vlaamse regering, is gebleken dat aan deze gestelde representativiteitseisen is voldaan.

**Vraag nr. 220
van 25 augustus 1998
van mevrouw CECILE VERWIMP-SILLIS**

Omzetting Europese milieurichtlijnen – Problemen

Er lopen een aantal procedures bij de Europese Unie (EU) waarbij België in gebreke wordt gesteld op het vlak van milieuwetgeving.

Uit het activiteitenverslag van het Europees Parlement van de zittingsperiode 4-8 juli 1998 nog blijkt dit het geval te zijn voor :

- a) richtlijn 880/92/EG in verband met het instellen van een systeem van ecolabel ;
- b) richtlijn 97/35/EG, aanpassing van de richtlijn 90/220/EEG, in verband met het gebruik in laboratoria en het uitzetten in de natuur van genetisch gemanipuleerde organismen (GGO's) ;

c) richtlijn 94/15/EG, eveneens een aanpassing van de richtlijn 90/220/EEG. Uiterlijk op 30 juni 1994 moest deze richtlijn reeds in nationale regelgeving zijn omgezet. Bij verder uitblijven van de omzetting riskeert België hiervoor een boete ;

d) richtlijn 91/676/EEG betreffende de bescherming van oppervlakte- en grondwater tegen de nitraatvervuiling afkomstig van de landbouw.

Dat ook andere lidstaten van de Europese Unie niet in orde zijn met de omzetting van Europese in nationale wetgeving is geen excuus voor onze laksheid. Een probleem is zeker wel de Belgische staatsstructuur met zijn bevoegdheidsverdeling. Maar ook dit is geen excuus. Een deel van de leefmilieudomeinen is federaal gebleven, veel is regionaliseerd en valt onder Vlaamse, Waalse en Brusselse bevoegdheid.

1. Bij welke van de geciteerde en wellicht andere voorbeelden schiet Vlaanderen tekort in zijn regelgeving en komt de blaam eigenlijk aan Vlaanderen toe, en waarom ?
2. Bij welke gevallen is Vlaanderen wel in orde met de regelgeving en ligt het probleem bij een andere overheid, welke en waarom ?
3. Hoe verloopt het overleg in deze materie tussen de gewesten en het federale niveau ?
4. Welke afspraken zijn terzake gemaakt voor de vereffening van eventuele boetes ?

N.B. Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling.

Gecoördineerd antwoord

Voor het antwoord op de vraag heb ik overleg gepleegd met Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling Theo Kelchtermans.

1. De rol van het Vlaams Gewest in de omzetting van de vier regelgevingen kan als volgt worden beschreven.

Verordening 880/92 (milieukeur)

Het gaat hier om een federale bevoegdheid met betrokkenheid van de drie gewesten (productnormering).

De bevoegde instantie voor België werd aangegeven bij koninklijk besluit van 29 augustus 1997 ter uitvoering van de wet van 14 juli 1994 tot oprichting van het Comité voor de toewijzing van de Europese milieukeur.

De aanwijzing van de vertegenwoordigers in het comité heeft enige organisatorische inspanning gevraagd. De aanwijzing van de leden en van de voorzitter van het Comité gebeurde daardoor pas op 12 juni 1998 door de staatssecretaris bevoegd voor Leefmilieu. Er wordt nu gewacht op de eerste vergadering van het Comité om verdere modaliteiten te regelen, zoals de dossierkosten, de gebruiksvergoeding en de voorlichting van het publiek.

Richtlijn 97/35/EG en 94/15/EG (GGO's)

Beide richtlijnen zijn dochterrichtlijnen van de richtlijn 90/220/EEG betreffende de introductie in het milieu van genetisch gemodificeerde organismen. De Europese Commissie heeft België gedagvaard voor het Europees Hof van Justitie wegens niet-omzetting van de richtlijn 90/220/EEG. Inmiddels heeft het Hof België veroordeeld (arrest van 9 juli 1998 in zaak C-343/97).

Zoals algemeen bekend, betreft de implementatie van deze richtlijnen in Belgisch verband een gedeelde bevoegdheid. Terwijl de tenuitvoerlegging van luik C van de richtlijn ("in de handel brengen") duidelijk een exclusieve federale bevoegdheid uitmaakt, kunnen voor het luik B ("onderzoeks- en ontwikkelingsdoeleinden en het voor enig ander doel dan in de handel brengen") de verschillende bevoegdheden moeilijker worden afgebakend. Enerzijds worden federale bevoegdheden geraakt, meer bepaald landbouw en volksgezondheid. Anderzijds komen ook gewestelijke bevoegdheden in aanmerking, met name (preventieve) gezondheidszorg en bescherming van het leefmilieu.

De ingewikkeldheid van de bevoegdheidsverdeling heeft uiteindelijk geleid tot het samenwerkingsakkoord inzake bioveiligheid tussen de federale overheid en de gewesten. Echter, een dergelijk samenwerkingsakkoord volstaat niet, aangezien het noodzakelijk is een aanvullende regeling bij koninklijk besluit in overleg met de gewestelijke diensten op te stellen, na de goedkeuring van het samenwerkingsakkoord door de diverse parlementen.

In dat koninklijk besluit moet voornamelijk de procedure van de kennisgevingsdossiers concreet worden uitgewerkt. De inhoud van het samenwerkingsakkoord bevat in hoofdzaak a) de procedure van de kennisgevingsdossiers, waarbij aan de gewesten een veto-rol is toegekend in de gevallen waar de federale overheid een toestemming moet verlenen, b) de instelling van een bioveiligheidsraad die dossiers kan adviseren en die bestaat uit vertegenwoordigers van alle betrokken overheden, c) de financiering van de werkingskosten van de technisch deskundige, dit is de dienst Bioveiligheid van het Wetenschappelijk Instituut voor de Volksgezondheid (afgekort WIV, het vroegere IHE), die ook belast is met het secretariaat van de Bioveiligheidsraad.

In het algemeen kan worden gesteld dat de federale ministeries trekkers zijn inzake de omzetting van deze richtlijn en dat de gewesten daarbij een aanzienlijke bijdrage moeten leveren. De tot op vandaag opgelopen vertragingen in de omzetting in België zijn niet te wijten aan het Vlaams Gewest.

Na de totstandkoming van een tekst eind 1994 eiste de toenmalige minister bevoegd voor Landbouw een wijziging over het toepassingsgebied van het samenwerkingsakkoord. Pas in april 1995 werd de tekst goedgekeurd en ondertekend. In het najaar van 1995 werd door de verschillende bevoegde ministers het advies aan de Raad van State gevraagd over het voorontwerp van decreet ter goedkeuring van het samenwerkingsakkoord.

Ingevolge het advies van de Raad van State waren wijzigingen ter verduidelijking van bepaalde artikelen noodzakelijk. Pas op 25 april 1997 werd, na goedkeuring door de diverse regeringen, de definitieve tekst ondertekend. Daarna dienden alle parlementen nog hun goedkeuring te geven. Dat gebeurde voor het Vlaams Parlement eind 1997, voor de andere pas in de loop van dit jaar.

Momenteel is het overleg over het voorontwerp van koninklijk besluit waarvan hierboven sprake, bezig.

Als besluit kan worden gesteld dat de omzetting van de richtlijn via een samenwerking weliswaar noodzakelijk was, maar dat de omslachtige procedure voor de totstandkoming van samenwerkingsakkoorden zeer moeilijk een tijdige omzetting kon garanderen.

Richtlijn 91/676/EEG (nitraten)

De omzetting in het Vlaams Gewest is gebeurd door de wijziging van het Mestdecreet en de uitvoeringsbesluiten eind 1995.

In een ingebrekestelling van oktober 1997 stelt de Europese Commissie een aantal vragen over de omzetting. In het antwoord aan de Commissie werd erop gewezen dat een aantal bepalingen uit de nitraatrichtlijn voorkomen in andere basismilieuwetgeving, waarbij meestal precies door verwijzing in de mestwetgeving naar die andere basiswetgeving en/of uitvoeringsbesluiten ervan moet worden aangenomen dat de definities en alle relevante bepalingen van de nitraatrichtlijn door interne Vlaamse wetgeving zijn gedekt. Bovendien werden ondertussen nog een aantal ontbrekende punten bij besluit geregeld, bijvoorbeeld over het gebruik van kunstmest, en werd de Commissie in kennis gesteld van de aan de gang zijnde evaluatie van het Mestdecreet.

Wat het Waals Gewest betreft, werd eenzelfde soort opmerkingen geformuleerd, in het bijzonder aangaande de praktische uitvoering.

In haar ingebrekestelling maakte de Commissie wel een bezwaar tegen de niet-omzetting in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

Bij de implementatie van de nitratenrichtlijn is het federaal beleid niet aan de orde.

2. Zoals uitvoerig uiteengezet in punt 1, is er voor de vier regelgevingen geen sprake van "een blaam" voor het Vlaams Gewest.

Voor de eerste drie vermelde regelgevingen ligt het initiatief momenteel bij de federale overheid.

Momenteel lopen besprekingen over het nieuwe mestactieplan (MAP). Het MAP is in feite een uitwerking van het komende vierjaarlijkse actieprogramma (1999-2003), zoals de nitratenrichtlijn het voorschrijft.

3. Wat de milieukleur en de GGO's betreft, zal het verder overleg gebeuren binnen de organen opgericht door de respectieve omzettingbepalingen, meer bepaald het Comité voor de toekenning van de Europese milieukleur en de Bioveiligheidsraad.

Wat de nitratenrichtlijn betreft, verwijs ik naar het antwoord van minister Theo Kelchtermans op schriftelijke vraag nr. 124 van mevrouw Gerda Raskin (Bulletin Vragen en Antwoorden nr. 11 van 27 maart 1998, blz. 1483).

4. Er is nog op geen enkel niveau overleg over de vereffening van eventuele boetes geweest.

LUC VAN DEN BOSSCHE

MINISTER VICE-PRESIDENT
VAN DE VLAAMSE REGERING,
VLAAMS MINISTER VAN ONDERWIJS EN
AMBTENARENZAKEN

Vraag nr. 243
van 2 juli 1998
van de heer CARL DECALUWE

Vlaamse openbare instellingen – Vakantiejobs

Tijdens de vakantiemaanden worden de diverse diensten met afzonderlijk beheer (DAB) en Vlaamse openbare instellingen (VOI) niet gesloten en is de permanentie verzekerd. Bovendien worden vaak jobstudenten ingeschakeld in de diverse DAB en VOI.

1. Kan de minister een overzicht geven van het aantal jobstudenten dat wordt aangeworven bij de DAB en de VOI die onder zijn/haar bevoegdheid vallen ?
2. Welke wedde geldt er voor de aangeworven jobstudenten en wat is de globale kostprijs ?
3. Volgens welke modaliteiten en hoe worden de jobstudenten aangeworven en gerecruteerd bij de VOI en DAB ?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers.

Gecoördineerd antwoord**Diensten met afzonderlijk beheer**

1. Bij de DAB Schoonmaak werden 60 jobstudenten tewerkgesteld in verschillende gebouwen, waarvan er 33 in juli waren tewerkgesteld en 27 in augustus. Het gaat meestal om deeltijdse prestaties. In totaal werden 4.775 uren gepresteerd.

2. Voor een voltijdse prestatie van 38 uur, een prestatie van 25 uur en een prestatie van 19 uur wordt respectievelijk een nettowedde van 50.794 frank, 35.052 frank en 26.640 frank toegekend. De globale kostprijs voor de maand juli bedraagt 889.824 frank en voor de maand augustus 676.972 frank. Dat maakt een totaal van 1.566.796 frank.
3. Bij de selectie van de jobstudenten wordt uitgegaan van de spontane sollicitaties, gericht aan de Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, de administratie Ambtenarenzaken en de DAB Schoonmaak.

De selectie gebeurt via een telefonisch gesprek door de DAB. Hierbij wordt gepeild naar de motivatie voor het uitvoeren van een job met volgende kenmerken :

- schoonmaaktaken ;
- hoofdzakelijk halftijdse contracten (elke dag 3.48 uur) ;
- hoofdzakelijk contracten met een duurtijd van minder dan één maand ;
- startuur 6.30 uur in de grote gebouwen van Brussel.

De kandidaten moeten voldoen aan de volgende voorwaarden :

- minimum 18 jaar zijn of worden in het jaar van tewerkstelling ;
- gedurende het school- of academiejaar voltijds secundair onderwijs, hoger niet-universitair of universitair onderwijs gevolgd hebben.

Velen haken af bij het vernemen van de specifieke arbeidsvoorwaarden of hebben ondertussen een andere job gevonden. De bereidheid dergelijke vacatures in te vullen, is voor de DAB's een teken van voldoende motivatie.

Vlaamse openbare instellingen

Kind en Gezin

1. Kind en Gezin werft 11 jobstudenten aan die worden tewerkgesteld in de centrale administratie en in de provinciale afdelingen in de maanden juli, augustus en september. Dit aantal kan echter nog toenemen.

2. Binnen Kind en Gezin worden de studenten uitbetaald in de salarisschaal E111.

De jobstudent ontvangt van Kind en Gezin 48.066 frank (E111 geïndexeerd maandloon : 49.289 frank – solidariteitsbijdrage voor werknemer 2,5 % : 1.232 frank).

De totale loonkosten per jobstudent bedragen 51.763 frank (E111 geïndexeerd maandloon : 49.298 frank + solidariteitsbijdrage voor werkgever 5 %) : 2.465 frank).

3. De jobstudenten worden aangeworven volgens de modaliteiten beschreven in de omzendbrief AZ/MIN/98 en AZ/VOI/98 van de Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken Luc Van den Bossche.

De afdelingshoofden van Kind en Gezin beoordelen zelf de behoefte aan jobstudenten binnen hun afdeling. De jobstudenten worden vervolgens gerekruteerd op basis van hun schriftelijke kandidatuurstelling op eigen initiatief, via informele kanalen of – zo nodig – via een interim-bureau.

Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap

1. Overzicht van het aantal jobstudenten

Maand	Aantal		
	M	V	Totaal
Juli	7	8	15
Augustus	4	8	12
September	3	0	3
Totaal	14	16	30

2. Salaris : 1/12 van de salarisschaal D111 : 505.000 frank tegen 100 %.

Globale kostprijs : 1.629.810 frank.

3. Voorwaarden van aanwerving :

- minstens 18 jaar worden in 1998 ;
- gedurende het school- of academiejaar voltijds secundair, hoger niet universitair of universitair onderwijs gevolgd hebben. Hiervan moet een attest worden ingediend ;

- opgave doen van de kennis en ervaring met een pc.

De kinderen van de personeelsleden worden bij voorrang aangeworven.

Bloso

De jobstudenten worden in juli-augustus ingezet in de Bloso-centra om vakantieperiode van het personeel op te vullen. De contracten zijn van bepaalde duur : 1 week of 2 weken.

1. Voor het jaar 1998 worden 142 jobstudenten aangeworven (5,36 voltijds equivalenten), waaronder 123 in de graad van hulppersoneel (salarisschaal E111), 8 in de graad van assistent-redder (salarisschaal D111) en 11 in de graad van medewerker (salarisschaal C111).
2. De brutowedde per uur, inclusief standplaats-toelage, bedraagt :
 - voor een jobstudent in de graad van hulppersoneel : 308,16 frank ;

De brutowedde per maand, inclusief standplaats-toelage, bedraagt :

- voor een jobstudent in de graad van assistent-redder : 51.739,9 frank ;
- voor een jobstudent in de graad van medewerker : 55.723,5 frank.

De globale kostprijs bedraagt ongeveer 4.000.000 frank.

3. De jobstudenten worden geselecteerd uit de lijst van schriftelijke kandidatuurstellingen, waarbij in de mate van het mogelijke rekening wordt gehouden met de gevraagde periode en het gevraagde Bloso-centrum.

Er wordt voorrang verleend aan de kinderen van Bloso-personeelsleden.

OPZ – Rekem

In het OPZ Rekem (openbaar psychiatrisch ziekenhuis) worden in 1998 in totaal 36 jobstudenten tewerkgesteld in de maanden juli en augustus. 20 van deze jobstudenten zijn voltijds in dienst gedurende 1 maand. De overige 16 zijn ofwel voltijds in dienst gedurende 2 weken, ofwel halftijds in dienst gedurende 1 maand. Omgerekend naar voltijdse

equivalenten voor 1 maand zijn er dus 28 jobstudenten.

De wedde van de jobstudenten verschilt naargelang de functie die zij uitoefenen. Jobstudenten tewerkgesteld in de verpleging of verzorging ontvangen een salaris van 529.000 frank op jaarbasis (100 %) in de weddeschaal D251 (graad ziekenhuishelper). Zij krijgen daarbij nog 11 % aanvullingswedde voor buitengewone prestaties, namelijk wisselende dienstprestaties of onderbroken diensten en werk op zon- en feestdagen. Jobstudenten tewerkgesteld in de dienst Therapie of in de afdeling Administratie ontvangen een salaris van 495.000 frank op jaarbasis (100 %) in de weddeschaal E111 (graad beambte).

Voor 1998 bedraagt de globale kostprijs van de jobstudenten 1.725.286 frank.

Binnen het OPZ Rekem wordt jaarlijks bekendgemaakt dat er jobstudenten zullen worden aangeworven. Daarbij wordt vermeld hoe belangstellenden zich kandidaat kunnen stellen en op basis van welke criteria zal worden geselecteerd. Als enige vereiste wordt een minimumleeftijd van 18 jaar opgelegd (leeftijd van 18 jaar bereiken in 1998).

De selectiecriteria worden bepaald als volgt (in dalende volgorde van belang) :

1. de gevolgde studierichting dient aan te sluiten bij de gevraagde job. Hoger bereikt studieniveau geeft voorrang op lager studieniveau ;
2. binnen de eerste groep hebben familieleden van personeelsleden voorrang op anderen ;
3. studenten die nog niet in het OPZ Rekem hebben gewerkt, krijgen voorrang.

Op basis van deze criteria wordt een rangschikking opgemaakt van de kandidaten, dit per dienst waarin jobstudenten zullen worden tewerkgesteld (verpleging en verzorging, therapie, administratie, technische dienst). Binnen deze rangschikking worden de jobstudenten dan geselecteerd naargelang hun beschikbaarheid gedurende de vereiste periode.

OPZ – Geel

Binnen het OPZ Geel worden voor 1998 32 jobstudenten aangeworven.

De jobstudenten krijgen de wedde van beambte of ziekenhuishelper, afhankelijk van de plaats van tewerkstelling. De wedde voor beambte bedraagt

op jaarbasis 523.000 frank (tegen 100 %), de wedde voor ziekenhuishelper bedraagt op jaarbasis 495.000 frank (tegen 100 %).

De globale kostprijs bedraagt 1.922.464 frank.

De jobstudenten werden gerekruteerd uit sollicitaties per brief. De volgende voorwaarden dienen te worden vervuld :

- minimum 18 jaar oud zijn ;
- voor de verpleegkundige afdeling : student(e) zijn in een verpleegkundige of verzorgende richting ;
- voor de activerende therapie : student(e) zijn in een sociale richting ;
- voor de administratie : student(e) hoger onderwijs zijn ;
- voor de keuken is er geen specifieke opleiding vereist.

Volgende criteria worden gehanteerd als aan de voorwaarden werd voldaan :

- kinderen van personeelsleden genieten de voorkeur ;
- bij een teveel aan inschrijvingen krijgen studenten die stage liepen bij het OPZ voorrang, gevolgd door studenten die reeds eerder vakantiewerk deden bij het OPZ, met een gunstige evaluatie ;
- indien meerdere kandidaten aan de voorwaarden voldoen voor éénzelfde job, valt de keuze op de student(e) in het hoogste studiejaar van zijn/haar opleiding.

VHM

Bij de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij (VHM) worden tijdens de maanden juli, augustus en september 1998 respectievelijk 13, 10 en 6 jobstudenten in dienst genomen.

Alle jobstudenten worden bezoldigd met de beginwedde in de salarisschaal D111. De jobstudenten worden zowel ingezet voor de verzorging van de noodzakelijke permanentie, alsook voor specifieke projecten met een zekere meerwaarde.

De globale kostprijs voor de aanwerving van 29 assistenten ziet eruit als volgt :

Aantal	Graad	Salaris-schaal	Jaar-basis	Stand-plaatstoe-lage	Te betalen 100 %	Index	Te betalen salaris (29)	Patro-nale bijdrage 5 %	Totale kosten
29	assistent	D111	505.000	14.520	519.520	1,1951	1.500.456	75.023	1.575.479

Bij de tewerkstelling van jobstudenten werd er voorrang gegeven aan kinderen en, in tweede instantie, andere verwanten van personeelsleden. Ten slotte kunnen ook derden in aanmerking komen voor een vakantiejob. De werkelijke invulling van de vacante functies gebeurde door middel van lottrekking.

VMW

De raad van bestuur van de Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening heeft op 24 oktober 1997 beslist om in 1998 175 jobstudenten in dienst te nemen.

Deze jobstudenten ontvangen een vergoeding ten belope van 2.051 frank per dag. De totale kostprijs bedraagt derhalve 3.589.250 frank.

De mogelijkheid om gedurende een bepaalde periode als jobstudent bij de VMW te werken, wordt enkel geboden aan kinderen van eigen personeelsleden. Aan de hand van een lijst van alle beschikbare functies maken de kandidaten hun keuze. Indien er meerdere kandidaten zijn voor een bepaalde functie, wordt deze toegewezen aan de jongste kandidaat.

VITO

Voor de vakantiemaanden juli, augustus en september 1998 heeft de VITO (Vlaamse Instelling

voor Technologisch Onderzoek) in totaal 35 overeenkomsten met verschillende studenten afgesloten.

De studenten worden betaald volgens het VITO-barema, graad 2 (bediende).

De globale kostprijs (brutobedragen + 5 %) wordt geraamd op 1.428.663 frank.

Binnen de modaliteiten voor aanwerving van jobstudenten worden binnen VITO interne nota's verspreid in verband met de vrije openstaande functies die jobstudenten kunnen verrichten. Voorkeur wordt gegeven aan kinderen van eigen VITO-personeelsleden.

Toerisme Vlaanderen

Bij Toerisme Vlaanderen werden 3 jobstudenten aangeworven in de maand juli en 5 in de maand augustus.

Brutoloon : 54.330 frank, of een totale loonkostprijs van 58.509 frank per jobstudent.

Totale loonkosten : 58.509 frank x 8 = 468.072 frank.

De aanwervingen gebeurden via eigen kanalen of via interim-bureaus.

De Lijn

Er werden 282 vakantiejobs aangeboden.

Wedde : vanaf 21 jaar : 330,21 frank

Totale loonkosten : 10.027.853 frank.

Kandidaten stellen hun kandidatuur. Naargelang het aantal kandidaten wordt een selectieproef gehouden.

MBZ

Bij de Maatschappij van de Brugse Zeevaartinrichtingen werden er 5 vakantiejobs aangeboden.

Bezoldiging volgens de weddeschalen C111, C121 en D111.

Selectie van de kandidaten gebeurde door het betrokken afdelingshoofd.

NV Zeekanaal

Bij de NV Zeekanaal en Watergebonden Grondbeheer Vlaanderen werden er 11 vakantiejobs aangeboden.

Brutomaandwedde : minimum 50.294 frank – maximum 54.277 frank.

Worden aangeworven op basis van de strikte noodzaak tijdens de maanden juli en augustus. De rekrutering gebeurt uit de spontane aanbiedingen.

Universitair Ziekenhuis (Gent)

Voor de maanden juli en augustus werd een beroep gedaan op 116 vakantiejobs.

De betrokkenen ontvangen hiervoor een brutuurvergoeding van 263,22 frank, wat overeenstemt met een totale kostprijs van 4.885.363 frank.

De jobstudenten worden aangeworven conform de wet op de arbeidsovereenkomsten van 3 juli 1978.

Bij de overige VOI's werden geen vakantiejobs aangeboden.

Vraag nr. 244 van 2 juli 1998 van de heer CARL DECALUWE

Vlaamse openbare instellingen – Loopbaanversnelling

Het personeelsstatuut van de verschillende diensten met afzonderlijk beheer/Vlaamse openbare instellingen (DAB/VOI) stelt dat de raad van bestuur jaarlijks een bedrag vastlegt dat kan worden aangewend voor de versnelling van de ambtenaar in zijn functionele loopbaan.

1. Kan de minister een overzicht geven van het aantal ambtenaren van de DAB/VOI die onder zijn bevoegdheid vallen aan wie een loopbaanversnelling of -vertraging werd toegekend, en dit volgens geslacht ?
2. In hoeveel gevallen werden de vooropgestelde quota overschreden ?
3. Welke modaliteiten werden gehanteerd en wat is de financiële weerslag per DAB/VOI ?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers.

Gecoördineerd antwoord

Het Vlaams Personeelsstatuut (VPS) is van toepassing op de personeelsleden van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap (MVG), waaronder de personeelsleden van de diensten met afzonderlijk beheer. Voor het personeel van het MVG werd de loopbaanversnelling vervangen door de functioneringstoelage. De Vlaamse regering trekt jaarlijks een bedrag uit dat daarvoor kan worden aangewend. Er worden binnen het MVG geen aparte quota vastgesteld voor het personeel van de diensten met afzonderlijk beheer.

ARGO – DIGO – VLOR

De personeelsstatuten van de Dienst voor Infrastructuurwerken van het Gesubsidieerd Onderwijs (DIGO), de administratieve diensten van de Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs (ARGO) en het permanent secretariaat van de Vlaamse Onderwijsraad (VLOR) bepalen inderdaad dat de raad van bestuur / de Centrale Raad / de Algemene Raad jaarlijks een bedrag vastlegt dat kan worden aangewend voor de versnelling van de ambtenaar in zijn functionele loopbaan.

1. Bij de DIGO heeft de directieraad beslist om tijdens de implementatiejaren 1996-1997 noch versnellingen, noch vertragingen toe te kennen. Deze beslissing werd genomen om de (nieuwe) management- en prestatiecyclus in alle sereniteit en objectiviteit een kans te geven.

Bij de VLOR werden er geen versnellingen of vertragingen voor het evaluatiejaar 1997 toegekend, aangezien de reglementaire basis van het evaluatiesysteem nog niet werd gefinaliseerd.

Aantal ambtenaren bij de ARGO aan wie een loopbaanversnelling werd toegekend voor het evaluatiejaar 1997 :

Niveau	Mannen	Vrouwen
A	1	3
B	1	1
C	–	4
D	–	1
E	–	–
Totaal	2	9

Aantal ambtenaren bij de ARGO aan wie een loopbaanvertraging werd toegekend voor het evaluatiejaar 1997 :

Niveau	Mannen	Vrouwen
A	1	–
B	–	–
C	–	1
D	–	–
E	–	–
Totaal	1	1

2. Het beschikbare bedrag dat door de Centrale Raad werd vastgesteld voor de versnelling van de ambtenaren in de functionele loopbaan werd niet overschreden bij de ARGO.
3. Criteria die werden gehanteerd voor het toekennen van versnellingen bij de ARGO :
 - a) de ambtenaar dient in ruime mate en op uitmuntende wijze te hebben voldaan aan het geheel van de vooropgestelde doelstellingen ; dit impliceert dat er in het evaluatieverslag dus geen negatieve opmerking inzake resultaatgebieden, functioneringscriteria en persoonlijke doelstellingen / afspraken mag voorkomen ;
 - b) de ambtenaar dient bovendien concreet zichtbare meerprestaties te hebben geleverd in het belang van de werking van de afdeling of de organisatie.

Criteria die werden gehanteerd voor het toekennen van vertragingen bij de ARGO :

- a) de ambtenaar heeft ondermaats gepresteerd inzake alle resultaatgebieden, heeft geen goede invulling gegeven aan de functioneringscriteria en heeft de persoonlijke doelstellingen niet bereikt ;
- b) de ambtenaar heeft blijk gegeven van een negatieve instelling ten aanzien van de organisatie en/of de collega's.

De versnelling van ambtenaren bij ARGO heeft geen onmiddellijke financiële weerslag in 1998.

VHM

1. Bij de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij werd aan 12 ambtenaren en loopbaanversnelling en aan 6 ambtenaren een loopbaanvertraging toegekend.

Verdeling mannen/vrouwen

	Aantal mannen	% t.o.v. het aantal statutaire mannen	Aantal vrouwen	% t.o.v. het aantal statutaire vrouwen	Totaal	% t.o.v. het totale statutaire personeel
Versnelling	9	8 %	3	3 %	12	6 %
Vertraging	5	5 %	1	1 %	6	3 %

2. Oorspronkelijk werd door de raad van bestuur een maximum van 4 % versnellingen vooropgesteld. Na onderzoek van de door de afdelingshoofden geformuleerde voorstellen heeft de directieraad aan de raad van bestuur gevraagd het vooropgestelde quotum op te trekken tot 6 %.
3. Ter voorbereiding van de directieraad werd aan de afdelingshoofden gevraagd namen op te geven van de personeelsleden van hun afdeling die zij wensten voor te dragen voor loopbaanversnelling of -vertraging.

Bij deze voorstellen diende een kopie te worden gevoegd van het evaluatieverslag van elk voorgedragene waarin de passages zijn aangegeven waaruit blijkt dat de betrokkene tijdens het afgelopen evaluatiejaar een uitzonderlijk goede of slechte bijdrage heeft geleverd tot :

- haar/zijn persoonlijk functioneren,
- het functioneren van de cel,

en/of

- het functioneren van de instelling.

Deze voorstellen dienden te worden geformuleerd na overleg met alle evaluatoren binnen de afdeling.

De directieraad heeft kennis genomen van deze voorstellen tijdens zijn vergadering van 4 juni jongstleden en heeft uiteindelijk volgende beslissing genomen.

Overwegende dat :

- het belangrijk is duidelijke signalen te geven aan het personeel over hoe hun prestaties geëvalueerd worden ;
- "loon naar werken" één van de basisprincipes van het personeelsstatuut is ;

- het daarom wenselijk is maximaal gebruik te maken van de statutair voorziene mogelijkheden van loondifferentiatie in functie van de prestaties, vaardigheden en attitudes van het personeel ;

werd, na zorgvuldige afweging van de evaluatieverslagen en de algemene prestatiebeoordeling, uiteindelijk beslist :

- een loopbaanversnelling toe te kennen aan enerzijds 6 personeelsleden die op meer dan behoorlijke wijze prestaties leveren die manifest overeenstemmen met een functie van een hoger niveau dan deze waartoe zij statutair behoren en anderzijds aan zes andere ambtenaren, als blijkt van waardering voor de uitzonderlijke prestaties, vaardigheden en attitudes van het personeel ;
- een loopbaanvertraging toe te kennen aan zes ambtenaren.

Financiële weerslag :

- loopbaanversnelling : een meeruitgave van 1.022.500 frank, verspreid over de totale loopbaan van de betrokkenen ;
- loopbaanvertraging : een minderuitgave van 107.000 frank, verspreid over de totale loopbaan van de betrokkenen.

Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap (VFSIPH)

1. Aantal ambtenaren :

Loopbaanversnelling		
M	V	Totaal
7	10	17

Loopbaanvertraging		
M	V	Totaal
0	0	0

2. Er werden geen quota vooropgesteld.
3. Loopbaanversnelling : alleen toegekend voor uitzonderlijke feiten, op basis van de evaluatieverslagen en na grondige bespreking in de directieraad.

Financiële weerslag 1998 : geen directe financiële weerslag vermits geen enkel personeelslid overgaat naar een hogere salarisschaal.

Vlaams Instituut voor het Zelfstandig Ondernemen (VIZO)

1. Voor het evaluatiejaar 1997 werd aan 7 ambtenaren van het VIZO een loopbaanversnelling toegekend (2 mannen en 5 vrouwen). Er werden geen loopbaanvertragingen toegekend.
2. Er worden geen quota vooropgesteld.
3. Bij het toekennen van de versnellingen werden volgende modaliteiten gevolgd :
 - het advies van de twee evaluatoren aan de directieraad ;
 - dit advies is gebaseerd op binnen het VIZO afgesproken criteria voor loopbaanversnelling, namelijk : excellent presteren ; het excellent presteren wordt (h)erkend door de omgeving ; het excellent presteren levert iets op voor de externe en/of interne klanten ;
 - de directieraad neemt een beslissing over de loopbaansnelheid op basis van het advies van de evaluatoren en checkt of het evaluatieverslag en het daaruitvolgend advies beantwoorden aan de vooropgestelde criteria ;
 - het uitzonderlijk karakter van het presteren wordt door de directieraad gewogen en onderling vergeleken.

Vermits de toegekende loopbaanversnellingen in 1998 geen effect zullen hebben (geen van de betrokken ambtenaren gaat ten gevolge van de

versnelling in 1998 over naar de volgende salarisschaal), werd er in de begroting 1998 geen speciaal personeelsbudget opgenomen.

Vlaamse Radio- en Televisieomroep (VRT)

1. Overeenkomstig de bepalingen van het VRT-personeelsstatuut wordt bij een beoordeling "onvoldoende" de volgende baremieke verhoging (= jaarlijkse, tweejaarlijkse of driejaarlijkse verhogingen in de weddeschaal) van een personeelslid vertraagd met één jaar.

Twee opeenvolgende beoordelingen "onvoldoende", of driemaal in een periode van vijf jaar, heeft definitief ontslag tot gevolg. De toekenning van de beoordeling "onvoldoende" heeft ook tot gevolg dat het betrokken personeelslid niet kan worden bevorderd.

De beoordeling "uitstekend" verkort de termijn naar de eerstvolgende bevordering in de vlakke loopbaan (= bevordering tot een hogere graad) met drie maanden met een hogere weddeschaal gekoppeld aan een anciënniteitsvereiste.

De beoordelingsprocedure voor 1997 is nog niet volledig afgerond. Het laatste volledig afgewerkte beoordelingsjaar is 1996.

In 1996 werden 132 beoordelingen "uitstekend" toegekend, waarvan 107 mannen en 25 vrouwen, en 16 "onvoldoende", waarvan 14 mannen en 2 vrouwen.

2. De vooropgestelde quota werden niet overschreden.
3. De toekenning van die beoordelingen heeft volgende financiële weerslag in 1998 :
 - 6 personen kregen geen weddeverhoging (minderuitgaven : 247.000 frank) ;
 - 6 personen werden niet bevorderd (minderuitgaven : 435.066 frank) ;
 - 2 personen werden ontslagen (minderuitgaven : 3.417.986 frank) ;
 - 6 personen kregen een vervroegde overgang naar een hogere schaal (meeruitgaven : 326.262 frank).

Sociaal Economische Raad van Vlaanderen (SERV)

1. Voor het jaar 1996 werd aan 1 ambtenaar een loopbaanversnelling toegekend. Het betrof een vrouw. Er werd geen loopbaanvertraging uitgesproken.

Voor het jaar 1997 werd geen enkele loopbaanversnelling of -vertraging toegekend.

2. Er worden geen quota vooropgesteld.
3. Er was voor de loopbaanversnelling die voor het jaar 1996 werd toegekend geen financiële weerslag, aangezien de betrokken ambtenaar reeds de hoogste salarisschaal in de graad had bereikt.

Vlaamse Landmaatschappij (VLM)

1. In de Vlaamse Landmaatschappij werd in 1998 (op basis van de prestaties in het evaluatiejaar 1997) het volgende aantal versnellingen en vertragingen toegekend :

	Man	Vrouw
Versnellingen	6	6
Vertragingen	4	0

2. Er werden geen quota gehanteerd bij het toekennen van versnellingen of vertragingen. In quota is trouwens reglementair niet voorzien. Het overschrijden van quota was derhalve ook niet mogelijk. Wel werd in de begroting 1998 een bedrag van 306.000 frank opgenomen voor het toekennen van versnellingen.
3. Door de directieraad van de instelling werden de evaluatiedossiers van de ambtenaren afgewogen ten opzichte van vooraf vastgelegde definities waarin werd bepaald op basis waarvan een ambtenaar in aanmerking kon komen voor een versnelling of een vertraging.

De budgettaire weerslag van de toegekende versnellingen en vertragingen is als volgt (fr.) :

1998 : 0
 1999 : 713.570
 2000 : 218.362
 2001 : 30.484
 2002 : 98.629
 2003 : –
 2004 : –
 2005 : 24.830
 2006 : 49.659

Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest (OVAM)

1. Voor de evaluatie over het kalenderjaar 1997 werden volgende aantallen versnellingen/vertragingen toegekend aan personeelsleden van OVAM (opgedeeld per geslacht) :

versnellingen :

M : 8

V : 4

vertragingen :

M : 1

V : –

2. Er werden geen quota overschreden.
3. Voor het toekennen van de versnellingen of vertragingen worden geen vooraf vastgestelde vergelijkende normen of modaliteiten gehanteerd. Elk evaluatiedossier wordt individueel bekeken en beoordeeld zonder dat onderlinge vergelijkingen worden getrokken. Er wordt enkel bekeken of de individuele ambtenaar in kwestie uitzonderlijke prestaties levert over alle facetten van de functie, of constant presteert boven het niveau dat redelijkerwijze van hem/haar kan worden verwacht enerzijds, of anderzijds over alle facetten van de functie duidelijk ondermaats presteert.

De financiële weerslag van de in 1998 toegekende versnellingen/vertragingen over het evaluatiejaar 1997 bedraagt voor OVAM voor 1998-1999 70.000 frank, waarvan 5.000 frank ten laste van de begroting 1998 en 65.000 frank ten laste van de begroting 1999.

Vlaamse Milieumaatschappij (VMM)

1. Binnen de Vlaamse Milieumaatschappij werd een loopbaanversnelling toegekend aan 16 mannelijke ambtenaren en 11 vrouwelijke ambtenaren en werd een loopbaanvertraging toegekend aan 1 mannelijke ambtenaar en 3 vrouwelijke ambtenaren.
2. De toekenning van de loopbaanversnellingen en -vertragingen past binnen de budgettaire normen.
3. De Vlaamse Milieumaatschappij stelt als beleidsoptie dat alleen prestaties met een uitzonderlijk karakter in aanmerking komen voor loopbaanversnelling of -vertraging.

De modaliteiten om het uitzonderlijk karakter van de prestaties te beoordelen zijn :

- zeer goede, respectievelijk zeer zwakke prestaties op de meerderheid van de resultaatsgebieden of de cruciale resultaatsgebieden. Dit impliceert dat de meerderheid van de functioneringscriteria of de cruciale functioneringscriteria op een hoog, respectievelijk laag niveau werden ingevuld ;
- zeer goede, respectievelijk zwakke prestaties op cruciale persoonlijke doelstellingen ;
- zeer hoge, respectievelijk zeer lage graad van technische deskundigheid ;
- zeer hoge, respectievelijk weinig ontwikkelde persoonlijke vaardigheden die cruciaal zijn voor de uitoefening van de functie ;
- uitgesproken positieve, respectievelijk negatieve attitudes en waarden.

De financiële weerslag van de toegekende loopbaanversnellingen en -vertragingen is als volgt :

	Brutoloonkosten exclusief index, loonmatiging, RSZ, pensioenen en toelagen	Brutoloonkosten inclusief index, loonmatiging, RSZ, pensioenen en toelagen
Meeruitgave loopbaanversnellingen	1.632.833 fr.	2.701.036 fr.
Minderuitgave loopbaanvertragingen	62.500 fr.	103.388 fr.
Meeruitgave loopbaanversnellingen en -vertragingen	1.570.333 fr.	2.597.648 fr.

Bij de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding werd voor het evaluatiejaar 1997 geen loopbaanvertraging toegekend. Een loopbaanversnelling werd toegekend aan 17 mannelijke en 22 vrouwelijke ambtenaren. De loopbaanversnelling werd toegekend op basis van de gerealiseerde prestaties in 1997.

De budgettaire impact is niet precies te becijferen, daar :

- een versnelling geen onmiddellijk effect heeft. In slechts een beperkt aantal gevallen zal ten gevolge van een doorgevoerde versnelling in 1998 kunnen worden overgestapt naar een hogere weddeschaal ;
- de rang die de ambtenaar bekleedt, is van belang. Zo veroorzaakt het overstappen van de salarisschaal C111 naar C112 slechts een stijging van 42.000 frank bruto op jaarbasis, terwijl het overstappen van de weddeschaal A111 naar A112 110.000 frank (jaarbasis) meerkosten geeft.

Er is maar 1 personeelslid dat in 1998 ten gevolge van de versnelling kan overstappen naar een andere salarisschaal en er zal aldus in 1998 bijna geen meeruitgave zijn. Het effect van een versnelling wordt gespreid over verschillende jaren. Een theoretische benadering geeft een gemiddelde meeruitgave van $\pm 1,5$ miljoen per jaar.

Vlaams Instituut voor de Bevordering van het Wetenschappelijk-Technologisch Onderzoek in de Industrie (IWT)

1. In 1998 werd één loopbaanvertraging beslist, en geen versnelling.
2. Er is geen quotum van versnelling vastgesteld. De mogelijkheid om versnellingen toe te kennen, wordt momenteel nader onderzocht op grond van een verantwoord, aan het evaluatiesysteem toe te voegen luik, dat rekening houdt met :
 - transparantie bij voorbaat ;
 - gelijke behandeling ;
 - behoorlijke motivering.
3. Zonder voorwerp.

DAB Luchthaven Antwerpen

1. Versnelling : 2.
2. Er werden geen quota vastgelegd. De toekenning gebeurt op basis van het functioneren van de betrokkene.
3. Functioneringstoelage bedraagt 7,5 % van het salaris. De financiële weerslag wordt verrekend aan de betrokken DAB.

DAB Luchthaven Oostende

1. Versnelling : 2
Vertraging : 2
2. Idem Luchthaven Antwerpen.
3. Idem Luchthaven Antwerpen.

NV Zeekanaal en Watergebonden Grondbeheer Vlaanderen

1. Versnellingen : 13
Vertragingen : 2
2. Quota niet overschreden.
3. Financiële weerslag :
1998 : 0 fr.
1999 : 35.000 fr.
2000 : 127.083 fr.

Bij de overige VOI's werden geen loopbaanversnellingen of -vertragingen toegepast.

THEO KELCHTERMANS

VLAAMS MINISTER
VAN LEEFMILIEU EN TEWERKSTELLING

Vraag nr. 304
van 25 mei 1998
van de heer JOS DE MEYER

Mestactieplan – Compensaties gebiedsgerichte verscherping (2)

Bij de besprekingen in verband met het Mestactieplan (MAP) heeft men bij de onderhandelingen in 1995 een evenwichtig akkoord bereikt waarvan alle elementen moeten worden gerespecteerd. Eén element ervan is dat de gebiedsgerichte verscherping ten bate van waterwinning en natuur mogelijk werd, onder de voorwaarde dat getroffen landbouwers voor de hogere kosten en lagere inkomsten zouden worden vergoed. Vorig jaar heb ik de minister hierover reeds een schriftelijke vraag gesteld wat de uitvoering van deze maatregelen in 1996 betreft (vraag nr. 252 van 24 april 1997 ; Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 16 van 30 mei 1997, blz. 1527).

In zijn antwoord stelde de minister dat de uitbetaling van de vergoeding een vertraging had ondergaan vanwege het vele voorbereidende werk, en hij

vermeldt bovendien : "Dit voorbereidend werk hoeft evenwel voor de vergoedingen van 1997 niet te worden overgedaan, zodat met de uitbetalingen van de vergoedingen 1997 reeds kan gestart worden in februari 1998. In januari 1998 zullen immers ook alle gegevens bekend zijn omtrent mestafzet 1997".

Begin dit jaar heb ik de minister opnieuw hierover ondervraagd (vraag nr. 157 van 4 februari 1998 ; Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 12 van 27 april 1998, blz. 1666). In zijn antwoord stelde de minister dat "de correcte afrekening van de vergoeding voor mestafzet en mestopslag maar kan plaatsvinden in de periode eind juni – begin juli. De dossiers vergoeding van 1997 zullen medio 1998 volledig zijn behandeld". Hij wees tevens op het onderzoek in het kader van het Europees verdragsrecht.

1. Zijn de compenserende bedragen voor de gebiedsgerichte verscherping voor het jaar 1997 nu inderdaad berekend ? Hoeveel bedragen zij per provincie voor de "groep water", de "groep natuur" ? Kan de minister mij hiervan een duidelijk overzicht geven (per provincie, bedrijven, oppervlaktes, compenserende bedragen, totalen ...) ?
2. Wanneer mogen de landbouwers deze rechtmatige uitbetalingen uiteindelijk verwachten ?
3. Is mijn informatie juist dat er een nieuw besluit is goedgekeurd berustend op een analoog vergoedingssysteem ? Zal hier dan geen klacht worden ingediend ? En zal de Europese Commissie hierin geen problemen zien ? Waarom heeft men voor de goedkeuring van dit besluit niet gewacht op de behandeling van de vorige klacht ?

Antwoord

1. De vergoedingen in het kader van het Mestdecreet voor het jaar 1997 zijn berekend. In de tabellen als **bijlage** worden de berekeningen weergegeven (toestand 29 juli 1998).

Kleine wijzigingen kunnen zich nog voordoen bij verduidelijking van de aangifte (rectificaties, registratiegegevens, overlappingen, ...).

2. De landbouwers kunnen de vergoedingen verwachten zodra de Europese Commissie heeft beslist of deze vergoedingen in overeenstemming zijn met artikel 92 van het Verdrag.

De Commissie is niet gebonden aan een termijn om deze toetsing uit te voeren, aangezien het dossier is geboekt in het register van de niet-gemelde steunmaatregelen.

3. Op 12 mei 1998 keurde de Vlaamse regering inderdaad een nieuw deelbesluit goed voor de vergoedingen 1998. Het betreft evenwel een deelbesluit over de aspecten vergoedingen voor patrimoniumverlies, verplichte aankoop en vergoeding in groen- en geelgroengebieden. Dit deelbesluit werd getroffen om continuïteit in het vergoedingssysteem te verzekeren en omdat de klacht niet op deze aspecten berustte.

Bovendien is dit deelbesluit correct gemeld bij de Commissie die intussen het onderzoek naar de overeenstemming met artikel 92 van het Verdrag heeft ingesteld. Vermits het hier gaat om

een gemelde steunmaatregel, is de Commissie gebonden aan een termijn van twee maanden om uitspraak te doen. In de loop van de maand augustus heeft de Commissie bijkomende uitleg gevraagd, waardoor de termijn met twee maanden wordt verlengd.

Het tweede deelbesluit betreffende de vergoedingen 1998 is in voorbereiding. Het betreft hier onder andere het aspect vergoeding voor productievermindering. Voornamelijk tegen dit aspect was de klacht over het vergoedingenbesluit 1996-1997 gericht. Er kan evenwel niet langer worden gewacht op de volledige afhandeling van de vorige klacht om dit tweede deelbesluit voor te bereiden en voor te leggen aan de Stuurgroep Vlaamse Mestproblematiek en de Vlaamse regering. Immers, dit tweede deelbesluit heeft ook betrekking op het jaar 1998.

Aantal bedrijven, oppervlakte natuur en water (ha) en totaal bedrag (fr.) – Situatie op 29.7.1998

Provincie	Antwerpen	Oost-Vlaanderen	Limburg	Vlaams-Brabant	West-Vlaanderen	Buiten Vlaanderen (2)	Totaal
Aantal bedrijven (1)	825	2.948	1.519	953	1.638	17	7.900
Oppervlakte natuur (3)	3.402	6.717	3.600	940	3.239		
Oppervlakte water (3)	60	16.455	11.920	10.978	4.243		
Totale oppervlakte (3)	3.462	23.172	15.520	11.918	7.482		61.554
Bedrag natuur	17.978.878	32.469.740	16.805.713	4.151.633	16.801.757		
Bedrag water	483.354	139.208.999	46.595.329	32.503.870	37.701.540		
Totaal bedrag (4)(5)	18.462.232	171.678.739	63.401.042	36.655.503	54.503.297		344.700.813

(1) die in aanmerking komen om vergoeding te ontvangen meer dan 0 frank ;

(2) personen wonend in het buitenland met gronden of bedrijf in Vlaanderen ;

(3) het gaat hier om de oppervlakte gelegen in gebieden die in aanmerking komen voor vergoeding "water" of "natuur" en waarvoor aan alle bijkomende voorwaarden (bv. aangifte, gebruik in 1994, ...) is voldaan ;

(4) het totaal van de vergoeding moet worden verminderd in functie van de verplichte mestafname door de Mestbank in Kluizen/Maaskant (bij 101 bedrijven) totaal 61.236 kg fosfaat en 125.451 kg stikstof. De vergoeding mestopslag en mestafzet wordt voor deze bedrijven verminderd in functie van de aan de Mestbank aangeboden mesthoeveelheid. De vergoeding voor afzet van extra mestoverschotten werd in deze tabel niet in rekening gebracht ;

(5) bij deze bedragen zijn de berekende vergoedingen van minder dan 1.000 frank, die niet worden uitbetaald, inbegrepen ;

Het betreft circa 230 bedrijven en een bedrag van circa 140.000 frank voor Vlaanderen.

Vergoedingen per grondslag en per gebied – Situatie op 29 juli 1998

Grondslag/gebied	Natuur	Water A	Totaal
1. Opbrengstverandering grasland	70.578.972	177.462.915	248.041.887
2. Opbrengstverandering maïs (1)	15.920.203	32.424.607	48.344.810
3. Mestopslag	1.708.546	18.695.970	20.404.516
4. Kunstmestaankoop		27.909.600	27.909.600
Subtotaal 1-4			344.700.813
5. Vergoeding voor afzet van extra mestoverschotten (2)			58.841.017
Totaal			403.541.830

(1) opbrengstverandering maïs voor maïs en grasland ;

(2) kan enkel worden berekend op bedrijfsniveau en niet per gebied.

Vraag nr. 340
van 17 juni 1998
van de heer CARL DECALUWE

Heffingen op eigen waterwinning – Bezwaarschriften Kortrijk-Roeselare-Tielt

Inzake de bezwaarschriften die werden ingediend naar aanleiding van een heffing op de eigen waterwinning, zou ik de minister volgende vragen willen stellen.

1. Kan de minister een overzicht geven van het aantal West-Vlaamse gezinnen dat een heffingsbiljet heeft ontvangen voor de eigen waterwinning, en dit opgesplitst per West-Vlaams arrondissement ?
2. Kan de minister deze gegevens opsplitsen voor de gemeenten in het arrondissement Kortrijk-Roeselare-Tielt ?
3. Kan hij een overzicht geven van het aantal West-Vlaamse gezinnen dat een heffingsbiljet heeft ontvangen voor de aansluiting op het openbare watervoorzieningsnet op basis van waterfacturen, opgesplitst voor de West-Vlaamse arrondissementen en in het arrondissement Kortrijk-Roeselare-Tielt opgesplitst voor de gemeenten ?
4. Kan hij ten slotte een overzicht geven van het aantal bezwaarschriften dat de VMM (Vlaamse Milieumaatschappij) reeds heeft ontvangen voor de provincie West-Vlaanderen, eveneens opgesplitst voor de West-Vlaamse arrondissementen

en de gemeenten uit het arrondissement Kortrijk-Roeselare-Tielt ?

Antwoord

Als bijlage vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger de gevraagde informatie.

(Bovenvermelde bijlage ligt ter inzage bij het secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

Vraag nr. 348
van 22 juni 1998
van de heer ETIENNE VAN VAERENBERGH

Waaals grensstort Bassily – Milieugevolgen voor Herne

De gemeente Herne vraagt de steun van het Vlaams Gewest in haar verzet tegen de plannen van het Waals Gewest om in het aangrenzende Bassily een veertig hectare groot klasse II-stort aan te leggen met een capaciteit van 1,6 miljoen ton afval.

Nog tot 2 juli loopt in deze Vlaams-Brabantse gemeente een openbaar onderzoek rond dit project. Omdat het Waals Gewest het dossier enkel in het Frans bezorgde, kan Herne het wettelijk gezien echter niet aan de bevolking voorleggen.

De gemeente Herne wijst op de grensoverschrijdende negatieve effecten die van dit stort te verwachten zijn. Ter hoogte van de geplande site

bevinden er zich met name bronnen van de Markrivier en precies in deze regio is ten behoeve van Vlaanderen een waterwinningsgebied gepland.

Naar verwachting zal 95 procent van de luchtpollutie terechtkomen in het Pajottenland, vermits de winden in deze regio overwegend in zuidwestelijke richting waaien. Luidens het milieueffectrapport zou er jaarlijks zeventienduizend ton stof met daarin zware metalen vrijkomen.

1. Welke stappen heeft de Vlaamse regering reeds ondernomen tegen de vestiging van dit klasse II-stort ?
2. Is er overleg geweest tussen de Vlaamse regering enerzijds en het Waals Gewest anderzijds aangaande deze aangelegenheid ?
3. De gemeente Herne kan het openbaar onderzoek niet starten, aangezien het Waals Gewest het dossier enkel in het Frans bezorgde. Welke maatregelen worden er terzake ondernomen ?
4. Welke maatregelen worden er genomen tegen de grensoverschrijdende negatieve effecten die van dit stort te verwachten zijn ?

Antwoord

1. Bij brief van 30 juni 1998 heb in mijn Waalse collega gemeld dat ik op basis van de slechts partieel aan mij bezorgde informatie geen uitspraak kon doen over de volledigheid van het Waalse onderzoek naar geschikte locaties voor stortplaatsen, en dus evenmin over de opportuniteit van de geselecteerde locatie.

Ik heb dan ook gemeld dat ik niet akkoord kan gaan met de eventuele aanwijzing van die locaties, met inbegrip dus van Bassily, in het kader van het Waalse afvalstoffenbeleid.

2. Er heeft over deze aangelegenheid nog geen overleg plaatsgevonden.
3. Punt drie van de gemeenschappelijke ministeriële verklaring bij het samenwerkingsakkoord van 4 juli 1994 betreffende de uitwisseling van informatie over projecten met gewestgrensoverschrijdende milieueffecten, stelt dat deze samenwerkingsovereenkomst niet de verplichting inhoudt voor het gewest waar het project is gepland, om een andere taal te gebruiken dan

zijn officiële taal voor het doorsturen van informatie en voor het openbaar onderzoek.

4. Het Waalse milieueffectrapport bevat slechts algemene aanbevelingen om negatieve milieueffecten te reduceren.

Vraag nr. 351 van 24 juni 1998 van de heer JOHAN MALCORPS

NV Stevan Lendeledede – Vergunning storten in ophoging

1. Op 23 juni 1997 gaf de minister in beroep een vergunning af voor het storten in ophoging op de vakken B, C en D van de stortplaats van NV Stevan in Lendeledede, maar op uitdrukkelijke voorwaarde dat een bijkomend onderzoek zou gebeuren van de grondwaterkwaliteit. Dit gezien de vroeger vastgestelde verontreiniging met sulfaten, lood en cadmium in een aantal peilputten en gezien de nabijheid van woongebieden. Het storten in ophoging zou maar mogen beginnen nadat de Milieu-inspectie deze studie zou hebben goedgekeurd. Deze studie werd voor eind 1997 door de NV Stevan ingeleverd. Maar de Milieu-inspectie legde een uitgebreider onderzoek op. Dit nieuwe onderzoek zou eind maart aan de betrokken besturen zijn bezorgd.

Kan de minister meedelen wat de resultaten zijn van het eerste onderzoek en van dit tweede onderzoek ?

Bestaat er gevaar voor de woonwijken in de onmiddellijke omgeving van de stortplaats ?

Heeft de Milieu-inspectie op basis van deze evaluatie al een definitieve goedkeuring voor het storten in ophoging gegeven ?

2. In voornoemd ministerieel besluit werd niet ingegaan op de nochtans uitdrukkelijk erkende geluids-, geur- en stofoverlast door een uitbreiding van de stortcapaciteit in de richting van de nieuwe woonwijk en de nabestemming van het gebied (gemeenschapsvoorzieningen en openbare nutsvoorzieningen op het gewestplan, of zelfs openbaar groen volgens het ontwerp van gemeentelijk natuurontwikkelingsplan). De minister erkent daarbij zelf dat de veiligheidsafstanden opgenomen in Vlarem II onvoldoende garantie bieden.

Aangezien de minister meer algemene richtlijnen terzake niet wenselijk acht (cf. mijn schriftelijke vraag nr. 314 van 19 juni 1997 ; *Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 1 van 2 oktober 1997, blz. 29 – red.*), mag in deze toch een gemotiveerde individuele beoordeling worden verwacht. Het niet uitdrukkelijk in aanmerking nemen van afstandregels leidt er blijkbaar toe dat de geluids-, stof- en geurhinder bij de uiteindelijke besluitvorming niet doorwegen.

Kan de minister alsnog deze beslissing motiveren ? Is hij van mening dat het storten in ophoging geen extra geur-, stof- en geluidshinder met zich zal brengen ?

Antwoord

1. Volgens de bepalingen van het vergunningsbesluit van 12 december 1996 van de bestendige deputatie en van mijn besluit van 23 juni 1997, dient het bijkomend onderzoek volledige duidelijkheid te geven over de huidige grondwaterkwaliteit en de invloed van het stort op het grondwater in de omgeving. De resultaten van de studie dienen te worden gestuurd aan de afdeling Milieuvergunningen, de afdeling Milieu-inspectie van de administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer (Aminal), de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest (OVAM) en de afdeling Natuurlijke Rijkdommen en Energie. Het storten in ophoging mag slechts worden aangevat na de uitdrukkelijke goedkeuring van deze studie door de afdeling Milieu-inspectie.

De grondwaterkwaliteitsstudie werd in opdracht van de NV Stevan uitgevoerd door de VZW Lisec uit Genk. Een voorlopig rapport, waarin de grondwaterkwaliteit wordt beschreven aan de hand van twee analysecampagnes op de zes grondwatercontroleputten rond de stortplaats, werd eind 1997 voorgelegd. Door de afdeling Milieu-inspectie van Aminal werd gevraagd om dit onderzoek verder aan te vullen, onder meer met de gegevens van een aantal nieuw te construeren peilputten, een algemene hydrogeologische evaluatie en de bemonstering en analyse van alle peilputten (bestaande en nieuwe) in een derde campagne. Gelet op de seizoenschommelingen in de grondwaterstand werd geopteerd om de derde bemonsteringscampagne op de peilputten uit te voeren in het voorjaar 1998.

Op 29 april 1998 werd het eindrapport van deze grondwaterkwaliteitsstudie (fase 1 en fase 2) ter goedkeuring doorgestuurd aan de afdeling Milieu-inspectie. De VZW Lisec besluit hierin dat in één of meerdere van de grondwatercontroleputten voor een aantal parameters een beperkte overschrijding wordt vastgesteld ten opzichte van de beschikbare normen en/of evaluatiecriteria zonder dat er sprake kan zijn van een (ernstige) verontreiniging. Bovendien kunnen deze overschrijdingen niet eenduidig worden toegewezen aan de stortplaats, maar kunnen zij ook gerelateerd zijn aan bijvoorbeeld naburige landbouwactiviteiten. Samenvattend is het zo dat de huidige grondwaterkwaliteit ter hoogte van de stortplaats niet ongunstig is beïnvloed door de stortactiviteiten.

Gelet op enerzijds het belang dat in de milieuvergunning aan deze studie wordt gehecht (het al dan niet toelaten van het storten in ophoging) en anderzijds de moeilijkheden die rijzen bij het achterhalen van een oorzakelijk verband tussen de aanwezigheid van een stortplaats en een eventuele negatieve beïnvloeding van de grondwaterkwaliteit in de onmiddellijke omgeving van deze stortplaats, heeft de afdeling Milieu-inspectie eveneens de adviezen van de andere betrokken instanties gevraagd. De definitieve goedkeuring van het rapport zal pas gebeuren indien geen verdere aanvullingen meer nodig zijn.

Met betrekking tot het storten in ophoging en gelet op de onduidelijkheid in verband met de huidige niveaus en de nog te realiseren ophoging op de stortplaats, heeft de afdeling Milieu-inspectie aan het gemeentebestuur van Lendeledede bovendien gevraagd om in opvolging van de bepalingen uit de bouwvergunning een officieel opmetingsplan van de stortplaats te laten opmaken. Deze opmetingen zullen worden uitgevoerd door de Intercommunale Leiedal.

2. Het bovenvermelde besluit bepaalt ondubbelzinnig dat er aan de voorgestelde veiligheidsafstanden van titel II van het Vlarem wordt voldaan.

Anderzijds wordt er wel degelijk rekening mee gehouden dat een uitbreiding van de stortplaats in de richting van de nieuwe woonwijk geluids-, stof- en geurhinder kan veroorzaken. Vandaar dat de uitbreiding van de stortcapaciteit via uitbreiding met vak E1 werd geweigerd, omdat zelfs met aangepaste milieuvergunningsvoor-

waarden de hinder en de effecten op het milieu, op de wateren, op de natuur en op de mens buiten de inrichting niet tot een aanvaardbaar niveau kunnen worden beperkt.

Vraag nr. 352
van 24 juni 1998
van de heer JOHAN MALCORPS

Antwerp Bulk Terminal (Berendrecht) – Milieu

In Berendrecht blijven de bewoners de grootste overlast ondervinden van het overslagbedrijf Antwerp Bulk Terminal (ABT) (voorheen Stocatra). Het gaat om geluids- en geurhinder en om zwarte roet die keer op keer op de omgeving neerslaat. De bewoners werden in 1995 al eens in het gelijk gesteld door de correctionele rechtbank. Kaderleden van het bedrijf werden toen tot grote boetes veroordeeld, maar ze gingen in beroep. Sindsdien is het bedrijf in andere handen overgegaan. De nieuwe bedrijfsleiding zegt de ertshopen die aan de bron liggen van het probleem, geregeld te besproeien, maar de overlast voor de buurtbewoners duurt voort.

Het gaat hier om een voorbeeld bij uitstek van hinderproblematiek. Zelfs als het om acute hinder gaat, wordt een feitelijk gedoogbeleid gevoerd. Normen voor geluidshinder bestaan, maar kunnen blijkbaar niet worden afgedwongen. Richtwaarden voor stofneerslag bestaan in zeer rudimentaire vorm in bijlage 2.5.2 van titel II van Vlarem, maar zijn niet aangepast aan dit soort van weerkerende storende roet- of stofvlagen (wat iets heel anders is dan een gemiddelde stofuitval op maandbasis). Geurnormen bestaan helemaal niet.

1. Welke stappen zijn recentelijk nog ondernomen om aan de hinder veroorzaakt door ABT een eind te maken ?

Moet het bedrijf niet voorzien in een bufferdijk ?

Waarom wordt dit niet afgedwongen ?

De bewoners vrezen dat het bedrijf ook overslagactiviteiten zou ontplooiën aan het geplande wachtdok voor lichters, als dat er zou komen. Plannen van het bedrijf in deze zin staan op papier. Kan de minister bevestigen dat hiervan hoedanook nooit sprake kan zijn ?

2. Meer ten gronde rijst de vraag of de vestiging van een dergelijk bedrijf zo dicht bij een dorpskom wel verantwoordbaar is en sowieso geen

schending inhoudt van de principiële zorgvuldigheidsplicht zoals opgenomen in artikel 4.1.3.2 van titel II van Vlarem.

In welke mate is dit artikel uit Vlarem, dat door dit bedrijf voortdurend wordt geschonden, in de feiten ook echt afdwingbaar ?

Welke aanvullende maatregelen worden eventueel genomen om een effectieve bestrijding van manifeste hinder voor omwonenden tegen te gaan ?

Worden in Vlarem bijvoorbeeld aangepaste geur-, rook- en stofnormen opgenomen ?

Antwoord

1. Het bedrijf voert in opdracht van de afdeling Milieu-inspectie van de administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer (Aminal) een geluidsstudie en een stofaudit uit. Voor het einde van dit jaar zullen hieruit de nodige saneringsmaatregelen worden afgeleid. Ondertussen heeft het bedrijf reeds bepaalde maatregelen genomen, zoals de installatie van een waterspaarbekken, bijkomende sproeilijnen en twee sproeipalen. Tevens wordt een wagonbeladingsband vernieuwd en ingekapseld. Dit werk zal eind september worden aangevat. De resultaten hiervan zullen later worden geëvalueerd.

Het bedrijf ABT NV is aan de zijde Berendrecht afgeschermd met een scherm van 30 m breed en 7 m hoog.

Het bedrijf heeft tot op heden geen vergunning aangevraagd om aan het geplande wachtdok overslagactiviteiten uit te voeren.

2. Het bedrijf beschikt over een exploitatievergunning van 2 februari 1984 en een milieuvergunning van 25 augustus 1994. Hierin staan bijzondere voorwaarden geformuleerd teneinde de stof- en de geluidsemissies te beperken. Ook zijn er sectorale voorwaarden vermeld om stofhinder te voorkomen.

Sinds het begin van dit jaar is er bij de afdeling Milieu-inspectie geen enkele klacht bekend. Er werden tijdens die periode evenmin klachten over of inbreuken op de milieuhygiënewetgeving door het bedrijf gesignaleerd door de burgemeester. Door de afdeling Milieu-inspectie werden op 25 maart 1998 en 23 juni 1998 con-

troles verricht. Hierbij werd evenmin geluids- of stofhinder vastgesteld.

Naast de bestaande richtwaarden voor stofneerslag in bijlage 2.5.2. van titel II van Vlarem en de algemene emissiegrenswaarden van deel 4 van titel II van Vlarem is het momenteel niet de bedoeling om bijkomende rook- en stofnormen, bijvoorbeeld voor kortere hinderperioden, in Vlarem op te nemen. De wetenschappelijke onderbouwing, gekoppeld aan aangepaste meetmethoden, is hiervoor momenteel niet beschikbaar.

Voor geurhinder is de ontwikkeling van een geurnormering voorzien in het MINA-plan 2 (Plan voor Preventie en Sanering inzake Milieu en Natuur). Vanwege het complexe en subjectieve karakter van de geurhinderproblematiek is ook hiervoor een degelijke wetenschappelijke onderbouwing nodig. Wetenschappelijk onderzoek is op dit moment lopende ; dit onderzoek zal in de loop van 1999 worden gefinaliseerd.

Vraag nr. 354
van 25 juni 1998
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Waa's grensstort Bassily – Milieugevolgen

Het Waals Gewest koestert blijkbaar plannen om in Bassily, deelgemeente van Silly (Zinnik) een grote klasse II-stortplaats uit te baten.

Is de minister van deze plannen op de hoogte ?

Naar verluidt zouden de negatieve gevolgen van dit project zich vooral in Vlaams-Brabant doen gevoelen (stofneerslag, vervuiling van het grondwater in een waterwinningsgebied, enz.).

Werd hieromtrent een onderzoek uitgevoerd ?

Heeft de minister dit dossier al bij zijn Waalse collega aangekaart ?

Antwoord

1. Bij brief van 12 mei 1998 heeft mijn Waalse collega mij op de hoogte gebracht van het milieueffectrapport over het Waalse afvalstortenplan. Ik ontving echter slechts de deelstudies betreffende de onderzochte sites in de onmiddellijke omgeving van de Vlaams-Waalse grens.

2. De Waalse studie is geconcentreerd op de milieueffecten op het grondgebied van het Waalse gewest.

3. Bij brief van 30 juni 1998 heb in mijn Waalse collega gemeld dat ik op basis van de slechts partieel aan mij bezorgde informatie geen uitspraak kon doen over de volledigheid van het Waalse onderzoek naar geschikte locaties voor stortplaatsen, en dus evenmin over de opportuniteit van de geselecteerde locaties.

Ik heb hem dan ook gemeld dat ik niet akkoord kan gaan met de eventuele aanwijzing van die locaties, met inbegrip dus van Bassily, in het kader van het Waalse afvalstoffenbeleid.

Vraag nr. 355
van 25 juni 1998
van mevrouw CECILE VERWIMP-SILLIS

Uitbreiding bosareaal – Stand van zaken

Naar aanleiding van de derde ministeriële conferentie over de bescherming van de bossen in Europa in Lissabon, publiceerde het WWF (Wereldnatuurfonds) de resultaten van een onderzoek naar bosbeleid en -bestand in vijftien landen in Europa. "De onverschilligheid van de meeste bevoegde Europese ministers is onthutsend. De deelnemende regeringen hebben geweigerd een resolutie over het respecteren van de biodiversiteit in de bossen op de agenda te plaatsen. De verantwoordelijke ministers in Europa zouden zich beter niet beperken tot het fulmineren tegen de kappingen in bijvoorbeeld het Amazonewoud, maar ook hun eigen bosbeleid onder de loep nemen", aldus besluit het WWF.

In bosarm Vlaanderen is er wel veel aandacht voor de recreatieve en ecologische functie van het bos, maar van uitbreiding van het bosbestand is nauwelijks sprake. In Vlaanderen moeten projecten van bosuitbreiding te vaak wijken voor de belangen van de landbouw, industrie of woningbouw.

In het MINA-plan 2 (actie 114) (Plan voor Preventie en Sanering inzake Milieu en Natuur) werd een ecologisch verantwoorde uitbreiding van het bestaande bosareaal gepland.

1. Hoeveel ha werd gepland ? Hoeveel werd uitgevoerd in 1997 ? Zijn de prognoses gunstig om bij ongewijzigd beleid de planning van MINA 2 te halen ? Hoe werd het begrip "ecologisch" ingevuld ?

2. Voor 2002 wordt bovendien de realisatie gepland van 3.000 ha bosreservaat. Graag een stand van zaken hieromtrent.
3. Ook werd de afbakening voorzien in de gewestplannen van 10.000 ha als bosuitbreidingsgebied. Graag een stand van zaken hieromtrent.
4. In het kader van de EG-verordening 2080/92 wordt gestreefd naar 10.000 ha bosuitbreiding in agrarische gebieden. Hoeveel werd reeds gerealiseerd? Hoe worden de kansen op succes bij dit streven verhoogd?
5. Worden bij het opstellen en uitvoeren van het actieplan bosbouw de oppervlakten uit vraag 2, 3 en 4 opgeteld? Met andere woorden, is de 3.000 ha bosreservaat begrepen in de 10.000 ha + 10.000 ha, of hier bovenop?
6. Heeft de gewestelijke overheid een zicht op de vergunde kappingen? Over hoeveel ha gaat het in 1997? Waar?
7. In Wallonië werden ter gelegenheid van de Week van het Bos 1997 gratis aan de bevolking 70.000 struiken en bomen verstrekt voor nieuwe aanplant. Welke initiatieven nam de Vlaamse overheid?

Antwoord

1. De "ecologisch verantwoorde" bosuitbreiding houdt in dat wordt gestreefd naar de realisatie van gevarieerde bossen met een hoge natuurkwaliteit. Hierbij wordt maximaal gebruikgemaakt van inheemse boomsoorten en wordt de nodige aandacht besteed aan de creatie van een gevarieerde structuur door onder meer het aanplanten van struiksoorten en het aanbrengen van mantelstruwelen.

De bebossingsinitiatieven door de Vlaamse overheid gebeuren reeds geruime tijd op basis van dit principe. Voor de bebossingen door lokale openbaregrondeigenaars en door particulieren werden de bestaande subsidieregelingen (a priori de regeling in het kader van de verordening EEG nr. 2080/92) zodanig geconcipeerd dat vooral ecologische bebossingsinitiatieven financieel worden aangemoedigd. Dit heeft ook daadwerkelijk een invloed op de concrete bebossingsdossiers, zodat ook via deze subsidieregelingen wordt bijgedragen aan de

realisatie van 10.000 ha ecologisch verantwoorde bosuitbreiding.

De jaarlijkse gemiddelde bebossingsoppervlakte, uitgevoerd door de afdeling Bos en Groen van de administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer (Aminal), bedraagt 160 ha. In uitvoering van de huidige subsidieregelingen, met in hoofdzaak verordening (EEG) nr. 2080/92, wordt de jaarlijkse bijdrage aan de ecologische bosuitbreidingsdoelstelling geraamd op ongeveer 200 ha. Daarnaast zijn er nog bijkomende bebossingsinitiatieven door lokale openbare besturen en niet-geregistreerde particuliere bebossingen. Bij ongewijzigd beleid worden de vooropgezette doelstellingen van het Milieubeleidsplan 1997-2001 niet gehaald.

2. Tot op heden werden drie reeksen van bosreservaten aangewezen in de periode 1995-1998 (zie als **bijlage** tabel 1). Voor eind 1998 zal een nieuwe reeks bosreservaten aan de diverse adviesorganen worden voorgesteld. Bij de verwerving van bossen wordt prioriteit gegeven aan potentiële bosreservaten.

Bij ongewijzigd beleid wordt de doelstelling om in het Vlaamse gewest drieduizend hectare bos het statuut van bosreservaat toe te kennen, gehaald.

3. Het vaststellen van de gewestplanbestemmingen behoort tot de verantwoordelijkheid van de minister bevoegd voor de Ruimtelijke Ordening. Aminal, waaronder de afdeling Bos en Groen, wordt nauw betrokken bij de voorbereiding van de voorstellen tot gewestplanwijziging.
4. Voor de bebossing van landbouwgronden waren er begin juli 1998 176 goedgekeurde dossiers, voor een gezamenlijke oppervlakte van 264,17 ha. Deze aanplantingen werden reeds uitgevoerd of zullen in het najaar gebeuren. Zoals hierboven vermeld, wordt ook via deze regeling bijgedragen aan de realisatie van de 10.000 ha ecologisch verantwoorde bosuitbreiding. Op basis van de boomsoortenkeuze heeft ongeveer 190 ha van de goedgekeurde dossiers een duurzaam en ecologisch karakter.

Ondanks de brede maatschappelijke consensus inzake bosuitbreiding en de duidelijke signalen terzake wordt de bebossing van landbouwgronden in de realiteit met verschillende problemen geconfronteerd, die op korte termijn moeilijk bij te sturen zijn. Onder meer de hoge grondprijzen, de grondspeculatie, de versnipperde

landbouwstructuur en het groot aandeel gronden in pacht betekenen een rem voor de kansen op bebossing.

Verschillende openbare besturen tonen echter interesse voor bosuitbreiding. Onder meer in de gemeentelijke natuurontwikkelingsplannen (GNOP) werd bebossing vaak als maatregel opgenomen. Veelal dienen hiervoor eerst gronden te worden verworven. Dit brengt zware investeringskosten met zich mee en beperkt het aantal bebossingsinitiatieven. In het ontwerp van actieplan bosbouw (1998-2002) wordt in een subsidieregeling voorzien voor de verwerving van te bebossen terreinen door openbare besturen. Op die manier zullen openbare besturen worden gestimuleerd om bij te dragen aan de realisatie van de bosuitbreidingsdoelstelling en worden ze aangemoedigd om zelf ook een financiële inspanning te doen. Het uitvoeren van een grondige impactstudie voorafgaand aan de selectie en de uitvoering van bebossingsprojecten in bosarme regio's, vormt tevens een prioriteit van het bosbeleid. De grondige voorstudie maakt het niet alleen mogelijk om de meest geschikte locatie te selecteren, maar biedt eveneens de mogelijkheid om lokale overheden en particulieren maximaal te betrekken en te engageren.

5. Door aan 3.000 ha bestaande en waardevolle boscomplexen het statuut "bosreservaat" toe te kennen, worden deze bossen extra beschermd en wordt de natuurbehoudsfunctie centraal gesteld. De bosuitbreidingsdoelstellingen daarentegen beogen een toename van het Vlaamse bosareaal door bebossing van niet-beboste terreinen. De doelstelling om 3.000 ha bossen als bosreservaat in te stellen, is derhalve niet begrepen in de tweemaal 10.000 ha bosuitbreiding. Ik stip bovendien aan dat met de bosuitbreiding niet alleen een versterking van het natuurbehoudsaspect van het bos wordt beoogd, maar dat de klemtoon evenzeer wordt gelegd op de aanleg van multifunctionele bossen en de versterking van de maatschappelijke rol van het bos.

Toch staan beide doelstellingen duidelijk in relatie met elkaar. Door bosuitbreiding kunnen waardevolle bossen worden afgeschermd en wordt de recreatieve druk op kwetsbare complexen verlaagd, zodat op Vlaams niveau een meer uitgebalanceerde functievervulling ontstaat.

6. In tabel 2 zijn de vergunde kappingen voor het jaar 1997 weergegeven. Kapmachtigingen worden verleend voor bosbouwkundige werken in bossen waarbij het voortbestaan van het bos niet in het gevaar komt : bij eindkap of kaalkap is heraanplanten steeds verplicht, bij een "dunningskap" blijft het bosbestand behouden.

Inzake de oppervlakte effectieve ontbossingen beschikt de afdeling Bos en Groen niet over gegevens. Ontbossingsvergunningen worden verleend in uitvoering van de wetgeving op de ruimtelijke ordening. De vergunningverlenende instanties dienen bij een ontbossingsaanvraag het advies van het bosbeheer te vragen.

7. De afdeling Bos en Groen is voorstander van een grotere sturing bij de bebossingsinitiatieven, onder meer om willekeurige beplantingen in zones die hiervoor niet zijn bestemd, te vermijden. De bestaande subsidieregelingen zijn van toepassing op een oppervlakte van minimaal 0,5 ha en compenseren grotendeels de aanlegkosten van het bos.

(Bovenvermelde bijlagen liggen ter inzage bij het secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

**Vraag nr. 356
van 25 juni 1998
van mevrouw ANNY DE MAGHT-AELBRECHT**

Waterheffing – Berekeningswijze

Door de Vlaamse Milieumaatschappij (VMM) werd een herberekening uitgevoerd wat de waterheffingen betreft in die regio's waar de facturatieperiode betrekking heeft op meer dan 14 maanden.

Volgens het begeleidend schrijven dat bij deze tweede berekening werd gevoegd, dient, conform het decreet, de heffing steeds betrekking te hebben op de facturatieperiode voorafgaand aan het heffingsjaar. Dientengevolge dient de heffing voor 1997 betrekking te hebben op het verbruik van 1996, de heffing voor 1996 op het verbruik van 1995, enzovoort. Op deze hoeveelheden wordt dan het overeenkomstige tarief van het betrokken aanslagjaar en, al of niet, de correctiefactor nog toegepast.

De effectieve nieuwe berekening past deze logica in een aantal gevallen echter niet toe. Zo wordt bijvoorbeeld bij een facturatieperiode die loopt van 1 november 1994 tot 1 maart 1996, 4 maanden in

1995 aangerekend en 12 maanden in 1996, terwijl het reëel gaat om 2 maanden verbruik in 1994, 12 maanden in 1995 en 2 maanden in 1996. Dat dit een wezenlijk verschil in de hoogte van de totale aangerekende heffing betreft, is duidelijk.

Daarenboven wordt eveneens in het begeleidend schrijven van de VMM gesteld dat betwisting enkel mogelijk is via gerechtsdeurwaardersexploot te betekenen aan de adjunct-leidend ambtenaar, waarbij het origineel samen met het verzoekschrift moet worden neergelegd op de griffie van het hof van beroep, terwijl anders een bezwaarschrift bij de VMM zelf volstaat. Het is volstrekt niet duidelijk of deze beroepsformule betrekking heeft op de wijze van berekenen, dan wel op de uitgevoerde berekening zelf, wat tot verwarring aanleiding geeft.

1. Hoeveel herberekeningen werden door de VMM uitgevoerd ?
2. Hoe verklaart de minister het verschil tussen theorie en praktijk inzake de herberekening die werd uitgevoerd ?
3. Indien een en ander fout blijkt, wordt dan aan de VMM opdracht gegeven om een derde herberekening uit te voeren en zo ja, wanneer ?
4. Hoe dient men bezwaar aan te tekenen tegen de herberekening die door de VMM werd uitgevoerd ?

Antwoord

1. 38.271 herberekeningen voor de provincies Limburg en Antwerpen ;

64.645 herberekeningen voor de provincies Oost- en West-Vlaanderen ;

20.922 herberekeningen voor de provincie Vlaams-Brabant.
2. De afvalwaterheffing voor personen die leidingwater gebruiken, wordt berekend op basis van het in het jaar voorafgaand aan het heffingsjaar door de drinkwatermaatschappij gefactureerd waterverbruik.

Indien de facturatieperiode langer is dan 14 maanden, dan wordt, overeenkomstig artikel 35 quater van de wet van 26 maart 1971 houdende bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging, 12 maanden op basis van de

regeling die van toepassing is voor het heffingsjaar volgend op de facturatie, en het overige deel van het waterverbruik op basis van de regeling die van toepassing is voor het heffingsjaar samenvallend met het jaar van de facturatie aangerekend.

3. De VMM dient bij de herberekening de bepalingen toe te passen van de wet van 26 maart 1971 voor alle heffingsbiljetten met een facturatieperiode die langer was dan 14 maanden.
4. Omdat de herberekening voor het heffingsjaar 1997 een ambtshalve herziening is, is het niet mogelijk om tegen de berekeningswijze, die decretaal is vastgesteld, bezwaar in te dienen.

Vraag nr. 359 van 1 juli 1998 van de heer JACQUES DEVOLDER

Uitvoering mestdecreet – Verstrenge bemestingsnormen

Op 12 mei 1998 keurde de Vlaamse regering een aantal besluiten goed met betrekking tot de verstrenging van bemesting in groengebieden, in vallegebieden en ecologisch waardevolle gebieden en in beschermingszones en habitats van vogelrichtlijngebieden. In de groengebieden zijn de verstrenge normen reeds van kracht sinds 1 januari 1998 ; in de andere gebieden gaat de verstrenging in op 1 januari 1999. Hierdoor wordt een nulbemesting ingevoerd op de historisch permanente graslanden.

Op het ogenblik dat ik deze vraag opstel (25/6) zijn deze besluiten echter nog niet in het Belgisch Staatsblad gepubliceerd. Nochtans wordt vastgesteld dat de ambtenaren van de Mestbank reeds een aantal van de betrokken gebieden afbakenen, op basis van kaarten afgebakend door het Instituut voor Natuurbehoud. Enige vorm van openbaar onderzoek inzake deze kaarten is niet gebeurd.

Daarenboven is er weinig duidelijkheid over wat precies met "ecologisch waardevolle gebieden" wordt bedoeld, aangezien deze term in de wetgeving op de ruimtelijke ordening niet wordt gebruikt. Ook het begrip "historisch permanent grasland" komt hier niet in voor.

1. Werden de kaarten van het Instituut voor Natuurbehoud waarop de ambtenaren van de Mestbank zich baseren om gebieden vatbaar voor nulbemesting af te bakenen, aan een open-

baar onderzoek onderworpen en zo neen, waarom niet ?

2. Welke gebieden op de gewestplannen worden precies bedoeld met "ecologisch waardevolle gebieden" ? Wat is de precieze definitie van "historisch permanent grasland" en is deze definitie decretaal vastgelegd ?
3. Hoe verklaart de minister het feit dat ambtenaren reeds stappen ondernemen in het kader van besluiten die nog geen rechtskracht hebben, aangezien zij niet in het Staatsblad zijn verschenen ?

Antwoord

1. In het eerste lid van artikel 15, § 5 van het decreet van 21 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen, zoals gewijzigd op 20 december 1995 (het meststoffendecreet), wordt het bemestingsverbod (met uitzondering van begrazing door 2 GVE per ha op jaarbasis) ingesteld in bosgebieden, natuurgebieden, natuurreservaten en natuurontwikkelingsgebieden zoals aangegeven op de plannen van aanleg in toepassing van de wet van 29 maart 1962 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening en de stedenbouw.

In § 4 van artikel 15 van hetzelfde decreet wordt aan de Vlaamse regering de bevoegdheid gegeven om in :

- 1° valleigebieden, ecologisch waardevolle agrarische gebieden en agrarische gebieden met bijzondere waarde, zoals aangeduid op de plannen van aanleg in toepassing van de wet van 29 maart 1962 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw,
- 2° speciale beschermingszones afgebakend bij besluit van de Vlaamse regering van 17 oktober 1988 in de zin van artikel 4.1. van de richtlijn 79/409/EEG van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 2 april 1979 inzake het behoud van de vogelstand,
- 3° de habitats en de bijhorende bufferzones van de aangegeven zones, zoals bedoeld in artikel 1, § 3 van het besluit van de Vlaamse regering van 17 oktober 1988 in de zin van artikel 4.1. van de richtlijn 79/409/EEG van de Raad van de Europese Gemeenschappen

van 2 april 1979 inzake het behoud van de vogelstand,

gebieden aan te duiden waar de toegelaten hoeveelheden meststoffen gemoduleerd worden verstrengd naargelang van de aanwezige natuurwaarden.

In artikel 15, § 5, ° tot 5° lid van het meststoffen-decreet wordt aan de Vlaamse regering de machtiging gegeven nadere regels vast te leggen met betrekking tot de omstandigheden waaronder ontheffing mogelijk is van het bemestingsverbod (met uitzondering van begrazing door 2 GVE per ha op jaarbasis), en wordt de ontheffing van dit verbod gekoppeld aan de uitbating als intensief grasland of akker.

Hierin wordt ook bepaald dat zij binnen de natuur- en reservaatgebieden, zoals aangegeven op de plannen van aanleg in toepassing van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en de stedenbouw, gebieden kan aanduiden waar de toegelaten hoeveelheden meststoffen gemoduleerd worden verstrengd en waar de ambtshalve ontheffing niet van toepassing is, in zoverre deze gebieden een enclave vormen binnen, of voor minstens drie vierden van de omtrek zijn omgeven door aangewezen of erkende natuurreservaten, conform de wet op het natuurbehoud.

De Vlaamse regering kan met het oog op de aanwezige natuurwaarden en een verantwoorde bedrijfsvoering in bosgebieden, natuurgebieden, natuurreservaten en natuurontwikkelingsgebieden, zoals aangegeven op de plannen van aanleg, een in de tijd en in bemestingsniveau gemoduleerde ontheffing van het verbod instellen.

Hierbij is in het decreet geen verdere specifieke procedure omschreven inzake een openbaar onderzoek.

Met het oog op het verantwoord aanduiden van de gebieden waar verstrengde normering noodzakelijk was of gemoduleerde ontheffing mogelijk moest zijn, waar intensief grasland en akkers aanwezig waren in gebieden met bemestingsverbod, heeft de Vlaamse regering de opdracht gegeven aan de Vlaamse Landmaatschappij (VLM) om aan het Instituut voor Natuurbehoud onderhands het project "digitale lokalisatie en beheer van cultuurgronden met een natuurfunctie, actualisering van de biologische waarderingskaart" te gunnen.

Tot dit project behoorde onder meer de afbakening van de gebieden met nulbemesting of gemoduleerd strengere bemestingsnormen in specifieke gewestplanbestemmingen (artikel 14, § 4 en 5). Het project werd begeleid door een wetenschappelijke begeleidingscommissie, die over de resultaten van de werkzaamheden vergaderde op 20 maart 1998. In deze commissie zetelden vertegenwoordigers van VLM, de administratie Land- en Tuinbouw (ALT), de administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer (Aminal, afdelingen Land en Natuur), het Instituut voor Natuurbehoud en de Universiteit Gent (Faculteit Toegepaste Biologische en Landbouwkundige Wetenschappen).

2. De "ecologisch waardevolle agrarische gebieden" werden op sommige gewestplannen als bijzonder voorschrift opgenomen. "Historisch permanent grasland" is gedefinieerd in het decreet betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu van 21 oktober 1997 als een halfnatuurlijke vegetatie bestaande uit grasland, gekenmerkt door het langdurige grondgebruik als graasweide, hooiland of wisselweide met ofwel cultuurhistorische waarde, ofwel een soortenrijke vegetatie van kruiden en grassoorten, waarbij het milieu wordt gekenmerkt door aanwezigheid van sloten, greppels, poelen, uitgesproken microreliëf, bronnen of kwelzones. In de memorie van toelichting wordt hierbij verwezen naar volgende karteringseenheden van de biologische waarderingskaart : Hc, Hj, Hm, Hmo, Hmm, Hme, Ha, Hn, Hk, Hd, Hv, Hu, Hpr, Hp*, Hp+Kb(a), Hp+ Kb(s), Hp+Mr, Hp+Hc (+Kn), Hp (fauna).

In het besluit van de Vlaamse regering van 20 september 1996 werden in drie vogelrichtlijngebieden, waarvan enkel de habitats de bescherming genieten, de historisch permanente graslanden als habitat aangewezen. In het besluit van 12 mei 1998 worden deze habitats ruimtelijk in kaart gebracht en toegevoegd aan de op kaart aangegeven habitats in het besluit van 20 december 1995 houdende aanvullende bepalingen inzake artikel 15, § 4 van het meststoffendecreet.

3. De ambtenaren van de Mestbank gebruiken de resultaten van de inventarisatie van het Instituut voor Natuurbehoud bij de inventarisatie van de cultuurgronden enkel als bron van informatie voor de betrokken landbouwers ; zij vertalen hierbij voor de betrokken landbouwers

deze informatie naar de maatregelen (bemestingsnormen, verbodsperiode uitrijden dierlijke mest) die op deze percelen van toepassing zouden worden zodra de betrokken besluiten in het Staatsblad zijn verschenen.

Gelet op het feit dat de besluiten van 12 mei 1998 nog niet in het Belgisch Staatsblad zijn verschenen, worden door deze ambtenaren daaraan geen andere gevolgen gegeven.

**Vraag nr. 362
van 2 juli 1998
van de heer JAN CAUBERGS**

Storten van afval op militaire terreinen – Vergunningen

Op 8 december laatstleden informeerde ik bij de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest (OVAM) naar de regelgeving over het storten van afval op militair domein. Uit het antwoord van 3 april 1998 (zie **bijlage**) blijkt dat er betreffende de te volgen procedure een interpretatieverschil bestaat tussen enerzijds de militaire overheid en anderzijds de Raad van State.

1. Is er reeds enig overleg geweest tussen al de betrokken partijen inzake de te volgen procedure bij het opslaan van afval op militair domein ? Zo ja, wat was het resultaat ?
2. Bij het verlenen van bouwvergunningen blijkt uit verschillende arresten van de Raad van State dat de militaire overheid de procedure zoals opgenomen in de wetgeving wel dient te volgen, aldus OVAM. Kan dergelijke interpretatie eveneens worden doorgetrokken naar milieuvergunningen ? Waarom wel of waarom niet ?
3. Is de huidige situatie zo dat de militaire overheid geen enkele milieuvergunning moet aanvragen zolang het terrein van strategisch belang is ? Wie bepaalt of dergelijke terreinen van militair strategisch belang zijn ?
4. Zijn militaire domeinen die worden beschouwd als van strategisch belang aan geen enkele milieucontrole en/of vergunningplicht onderworpen ? Zo ja, heeft de militaire overheid dan het alleenrecht over beslissingen aangaande het storten van afval op haar domein ? Hoe is dit te verantwoorden ?

Antwoord

1. Voorzover OVAM bekend, is er tot op heden, in aanwezigheid van een vertegenwoordiger van OVAM, geen overleg geweest tussen alle betrokken partijen inzake de te volgen procedure bij het opslaan van afval op militaire domeinen.
2. De militaire overheid kan zich beroepen op het decreet van 8-10 juli 1791 betreffende de bewaring en indeling van de versterkte plaatsen en militaire posten, waarin onder meer staat dat andere overheden dan de militaire zich niet mogen mengen in het beheer van de domeinen.

Dit moet echter niet te absoluut worden gezien : de autonomie geldt enkel voor wat uitsluitend betrekking heeft op de militaire dienst.

Bovendien kan worden gesteld dat het milieuvergunningendecreet, dat van latere datum is, impliciet het decreet van 8-10 juli 1791 gedeeltelijk heeft opgeheven : het milieuvergunningendecreet heeft in ieder geval militaire domeinen niet uit haar toepassingsgebied gesloten. In principe dient de militaire overheid dus een milieuvergunningaanvraag in te dienen voor de exploitatie van een ingedeelde inrichting.

Op dit punt is er echter wel minder zekerheid dan bij de toepasbaarheid van de stedenbouwwet, aangezien die tot stand kwam vóór de gewestvorming, terwijl landsverdediging nu een federale en milieu een geregionaliseerde materie is enerzijds en omdat anderzijds bij de voorbereiding van de stedenbouwwet van 29 maart 1962 duidelijk werd gesteld dat het de bedoeling was dat ook de militaire overheid aan die wet werd onderworpen.

3. Op basis van het door de Raad van State gehanteerde proportionaliteitsbeginsel met betrekking tot het openbaar domein en de onderlinge verhoudingen tussen de federale staat, de gemeenschappen en de gewesten, kan inzake het samengaan van het decreet van 8-10 juli 1791 en gemeenschappelijke regelingen – zoals milieureglementering – het volgende worden gesteld :
 - a) in principe is een milieuvergunning/melding nodig om een als hinderlijk ingedeelde inrichting te exploiteren ;
 - b) de militaire overheid kan zich echter beroepen op het proportionaliteitsbeginsel wan-

neer ze het door de toepassing van de milieureglementering buitenmate moeilijk krijgt om het beleid dat haar is toevertrouwd, uit te voeren, bijvoorbeeld wanneer het geheim of vertrouwelijk karakter moet worden beschermd. Het komt in de eerste plaats aan haar toe om te oordelen of dit al dan niet het geval is. Ze mag het natuurlijk zelf de burgerlijke overheid met haar beslissingen niet op een onevenredige wijze moeilijk maken bij het uitvoeren van het haar opgedragen beleid.

De militaire overheid moet bijgevolg een degelijke verantwoording bieden voor de door haar ingeroepen uitzondering.

4. Indien de milieunormen niet zonder meer kunnen worden toegepast, moet de milieureglementering zo goed mogelijk worden gevolgd, minstens in de zin ervan. Men omschrijft daarbij zo nauwkeurig mogelijk en motiveert zo nodig zeer uitgebreid, met verwijzing naar de plaatselijke situatie en de relevante hinderaspecten.

Ik wijs er ten slotte op dat wanneer men terreinen wil betreden waar louter militaire inrichtingen aanwezig zijn, men toestemming moet vragen.

(Bovenvermelde bijlage ligt ter inzage bij het secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

**Vraag nr. 367
van 2 juli 1998
van mevrouw ANNY DE MAGHT-AELBRECHT**

Zwembaden in appartementsgebouwen – Vlarem

Zwembaden zijn vergunningplichtig volgens rubriek 32.8 van het Vlarem-besluit.

Uit een ministerieel besluit van 17 maart 1998 blijkt dat zwembaden die behoren tot gebouwen die door eigenaars worden bewoond, of die niet worden verhuurd voor korte termijn en niet worden opengesteld tegen enige directe of indirecte vergoeding, worden gelijkgesteld met zwembaden verbonden aan privé-woningen. Voor dergelijke zwembaden is er dus noch een vergunning-, noch een meldingsplicht.

De beperking die ligt op het verhuren voor korte termijn levert echter problemen op bij zogenaamde appart-hotels, die voornamelijk in de kuststreek

zijn gelegen. Deze appartementen worden immers gedurende de zomermaanden door de eigenaars verhuurd voor korte perioden, waardoor aldaar gelegen zwembaden plots wel vergunningplichtig worden, alhoewel zij in wezen niet verschillen van gelijkaardige zwembaden in gelijkaardige appartementsgebouwen waar geen verhuring gebeurt.

De Commissie voor Evaluatie van het Milieurecht heeft in dit kader reeds gesteld dat de definitie in Vlarem I te ruim is. Deze voorstellen zijn echter nog niet omgezet in wijzigingen van het Vlarem-besluit.

Op dit ogenblik rijst dus een probleem gezien de verplichting zich voor zwembaden in regel te stellen met Vlarem. Immers, voor zwembaden gelegen in appartementsgebouwen dienen nu grote uitgaven te gebeuren om ze aan te passen, uitgaven die misschien na wijziging van het Vlarem onnodig zullen blijken te zijn.

1. Staat er, in het raam van bovenvermelde evaluatie, inderdaad een wijziging op stapel inzake vergunningplicht voor zwembaden verbonden aan appartementsgebouwen ?

Zo ja, in welke zin ? Zo neen, waarom niet ?

2. Wat wordt er in bovenvermeld besluit bedoeld met "korte termijn" ?

Antwoord

1. Ik wijs er vooreerst op dat het ministerieel besluit van 17 maart 1998 een beslissing over een individueel dossier betreft, zodat veralgemening met de nodige voorzichtigheid dient te gebeuren.

In de consideransen van deze beslissing is vermeld :

"Overwegende dat het gaat om een appartementsgebouw met 12 appartementen die door de eigenaars worden bewoond ; dat het dus niet gaat om appartementen die voor korte termijnen verhuurd worden, zoals de apparthotels (vakantie-appartementen) die aan de kust verhuurd worden ; dat het zwembad in dit geval dan ook gelijkgesteld wordt aan een zwembad verbonden aan een privéwoning, niet opengesteld tegen enige directe of indirecte vergoeding ; dat dit zwembad dan ook niet vergunnings- noch meldingsplichtig is, zodat bedoelde voorwaarden van titel II van het Vlarem niet van

toepassing zijn dat de aanvraag derhalve zonder voorwerp is".

Gelet op de hierboven vermelde considerans kan de rubriek 32.8. 1. van bijlage I van titel I van Vlarem voor de betekenis van appartementsgebouwen in deze zin worden uitgelegd.

De baden in de zogenaamde appart-hotels (vakantieappartementen), voornamelijk in de kuststreek gelegen, blijven dus ingedeeld volgens de voorgestelde criteria in de rubriek 3 2.8. 1. van titel I Vlarem.

Een recent voorstel inzake wijziging van titel I van Vlarem dat op 14 juli 1998 door de Vlaamse regering principieel werd goedgekeurd, stelt :

"32.8. 1. Baden : alle hierna vermelde inrichtingen, met inbegrip van baden verbonden aan of behorende tot privé-clubs, campings, scholen en dergelijke.

Uitzondering : vallen niet onder deze indelingsrubriek : inrichtingen verbonden aan privé-woningen, hotels of appartementsgebouwen die niet worden opengesteld tegen enige directe of indirecte vergoeding.

1° zwembaden, al dan niet overdekt, met een oppervlakte

a) tot 50 m ²	3
b) van 50 tot 300 m ²	2,G,n
c) van ten minste 300 m ²	1,G,n

2° Hot Whirlpools, dompelbaden, plonsbaden 3

3° therapiebaden 2,G,n

..."

Baden verbonden aan hotels of appartementsgebouwen en dus ook appart-hotels die niet worden opengesteld tegen enige directe of indirecte vergoeding, zullen dan niet meer zijn ingedeeld.

Ik wil wel opmerken dat dit gewijzigde voorstel pas van kracht zal worden na verschijning in het Belgisch Staatsblad.

2. Voor de appart-hotels "vakantiewoningen" is de verhuring meestal van korte termijn, van 1 week, 14 dagen tot 1 maand. Dit is een korte termijn vergeleken met de termijn bij normale

huurcontracten van woningen of appartementen, waar de termijn meestal jaren betreft.

Vraag nr. 370
van 3 juli 1998
van de heer JOHAN SAUWENS

Veestapel – Stand-stillprincipe

In antwoord op de schriftelijke vraag nr. 187 van 26 februari 1998 deelt de minister mee dat "wordt uitgegaan van de noodzaak om een stand-still van de mestproductie en het aantal dieren in Vlaanderen te realiseren op het niveau van 1992" (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 13 van 12 mei 1998, blz. 17851 – red.*). Deze zinsnede komt uit een brief die op 18 maart 1998 door de minister werd verstuurd aan de Europese Commissie om het mestbeleid toe te lichten dat wordt gevoerd door het Vlaams Gewest.

Vooraf de verwijzing in een officiële brief naar een stand-still van het aantal dieren op het niveau van 1992 verdient extra aandacht. Op basis van de land- en tuinbouwtelling van 15 mei 1992 bestond de veestapel in het Vlaamse gewest uit 26.120.000 stuks pluimvee, 6.545.000 varkens (waarvan 1.817.000 biggen), 142.000 mestkalveren, 1.570.000 inheemse grote zoogdieren (paarden, koeien en runderen), 120.000 kleine herkauwers (schapen, geiten e.d.), 165.000 inheemse kleine zoogdieren (konijnen e.d.) en 8.000 pelsdieren. Intussen zou alleen al het aantal varkens zijn aangegroeid tot 7.367.653 stuks in 1997.

Streeft de Vlaamse regering een stand-still na van het aantal dieren in Vlaanderen op het niveau van 1992, zoals de minister op 18 maart 1998 schrijft in een officiële brief aan de Europese Commissie ?

Zo ja, kan de minister aan de hand van de officiële land- en tuinbouwtellingen de evolutie schetsen van de veestapel sinds 1992 (gedetailleerd cijfermateriaal) ? Kan op basis van deze gegevens worden gesteld dat een stand-still werd gerealiseerd van het aantal dieren in Vlaanderen op het niveau van 1992, waarvan de minister de noodzaak beklemtoont in zijn brief van 18 maart 1998 aan de Europese Commissie ?

Zo neen, is de informatie over een stand-still van het aantal dieren op het niveau van 1992 die werd bezorgd aan de Europese Commissie foutief ? Op welke wijze werd deze informatie gecorrigeerd ?

Antwoord

De geciteerde zinsnede uit mijn brief aan de Europese Commissie wordt verkeerd geïnterpreteerd alsof de Vlaamse regering een stand-still zou nastreven inzake het aantal dieren. Deze zin mag echter niet letterlijk worden gelezen als zijnde én stand-still van de mestproductie én stand-still van het aantal dieren, doch beide elementen horen samen. Een stand-still van de mestproductie houdt immers ook een begrenzing van de veestapel in. De Vlaamse regering streeft dus geen expliciete stand-still na van het aantal dieren in het Vlaamse gewest.

Het begrip "stand-still" is decretaal vastgelegd in artikel 33 van het mestdecreet :

"Artikel 33 § 1. De difosforpentoxideproductie en de stikstofproductie in het Vlaamse Gewest, berekend op basis van de volledige veestapel vermenigvuldigd met de productiehoeveelheden per dier en per jaar overeenkomstig artikel 5, mogen niet groter zijn of worden dan de difosforpentoxideproductie en stikstofproductie van de veestapel zoals deze gekend waren op basis van de gegevens van de land- en tuinbouwtelling van 15 mei 1992. Deze difosforpentoxideproductie en stikstofproductie worden respectievelijk vastgesteld op 75 miljoen kg difosforpentoxide en 169 miljoen kg stikstof".

In het mestdecreet is de stand-still dus uitgedrukt in hoeveelheden nutriënten (difosforpentoxide en stikstof), omdat dit de enige goede maatstaf is voor de bepaling van de omvang van de mestproblematiek.

Praktisch gezien is het immers onmogelijk en weinig zinvol om een stand-still te definiëren als een optelsom van het totaal aantal dieren aanwezig in het Vlaamse gewest. Het tellen van "koppen" is geen goede maat voor de weergave van de omvang van de mestproblematiek. Men kan immers geen kippen bij varkens of runderen optellen, omdat de uitscheiding van nutriënten per kip of per rund totaal verschillend is.

De invoering van een eventuele stand-still op het niveau van "diersoorten" (kippen, inheemse grote zoogdieren, kleine herkauwers,...), is een onvoldoende en onjuiste maatregel in relatie tot een stand-still van de mestproductie, omdat er binnen elke "diersoort" een groot verschil in nutriëntenuitscheiding is volgens de leeftijd, de gebruikte voeders (al of niet gebruiken van laag fosforvoeder), de voedertechnieken, enzovoort.

De geciteerde zin is dus niet "foutief", doch misschien wel onnauwkeurig geformuleerd, en zou aanleiding kunnen geven tot interpretatiefouten.

Deze informatie werd niet gecorrigeerd omdat daar volgens mij geen behoefte toe bestaat :

- de geciteerde zin uit de brief aan de Commissie komt uit het eerste deel van het antwoord, waarin als inleiding in zeer algemene termen een samenvatting van de doelstellingen van het mestdecreet wordt weergegeven. De echte verantwoording voor de vergoedingen is geformuleerd in het vervolg van het antwoord aan de Commissie ;
- de informatie omtrent de stand-still is geen essentieel onderdeel ter verantwoording van de vergoedingen als onderdeel van het mestbeleid in het Vlaamse gewest ;
- het decreet van 20 december 1995 evenals het uitvoeringsbesluit met betrekking tot het vergunningenbeleid, waarin volledig beschreven staat wat de stand-still inhoudt, werden bovendien als bijlage bij het antwoord gevoegd. De Commissie beschikt bijgevolg over alle correcte informatie terzake.

Vraag nr. 374
van 9 juli 1998
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Steunpunt WAV – Doelgroepbereik

Het Vlaams Steunpunt Werkgelegenheid, Arbeid en Vorming (WAV) is onder andere verantwoordelijk voor het uitbouwen van een documentatiecentrum over zijn activiteiten. Hoofdzakelijk een gespecialiseerd publiek maakt gebruik van dit aanbod.

De financiering van het steunpunt gebeurt gedeeltelijk door subsidiëring in het kader van Viona (Vlaams Interuniversitair Onderzoeksnetwork Arbeidsrapportering).

1. Wat is het bedrag dat het steunpunt jaarlijks recupereert door inkomsten van zijn publicaties en studiedagen ?
2. Bereikt het steunpunt de verscheidene gebruikersgroepen die, conform de beleidsopties van de minister, de Vlaamse werkgelegenheidsconferentie moeten opvolgen ?

Bereikt het nog een ander publiek ?

Antwoord

1. Financieringsmechanisme met betrekking tot de publicaties en studiedaginitiatieven

Met het Vlaams Steunpunt WAV werd overeengekomen dat deze instelling zelf, via de Katholieke Universiteit Leuven (KU Leuven), 40 % prefinanciert van de uitgaven die het doet voor de publicatie van dossiers, papers, nieuwsbrieven, jaarboeken, alsook de inrichting van studiedagen, studieseminars en dies meer, en dat het dit via "verkoop" moet zien terug te verdienen. Met andere woorden, slechts 60 % van de gedane uitgaven voor deze publicaties of studiedaginitiatieven worden ten laste gelegd van het met de Vlaamse regering overeengekomen globale werkingsbudget voor uitbouw van de kerntaken. En deze 60 % wordt dan, wat tenlastelegging betreft, verdeeld volgens de verdeelsleutel 60 % Vlaamse regering, 40 % Europees Sociaal Fonds (ESF).

Als tegenprestatie hiervoor worden de publicaties op verzoek van de Vlaamse regering verdeeld aan diverse personen en instellingen : de leden van de Vlaamse regering en Vlaamse administratie, de leden van de Commissie voor Werkgelegenheid en Economische Aangelegenheden in het Vlaams Parlement, de Vlaamse sociale partners, de leden van het beheerscomité van ESF3, de leden van de federale regering, de leden van de stuurgroep Arbeidsmarktonderzoek en de Interuniversitaire Begeleidingsgroep Viona.

Organisatie provinciale studiedagen

Naar aanleiding van de publicatie van de Provinciale Jaarboeken over de Arbeidsmarkt, richtte het Steunpunt WAV zes studiedagen in, één in Brussel en telkens één in elke Vlaamse provincie (9/2, 16/2, 17/2, 20/2, 25/2 en 27/2/1998).

In totaal namen 592 deelnemers aan die studiedagen deel, 547 deelnemers betaalden hun inschrijving. De inschrijvingsprijs bedroeg 750 frank, waarvan 250 frank inschrijving voor de studiedag en 500 frank voor de publicatie. De totale kostprijs van het initiatief bedroeg 332.510 frank.

Daarvan werd 199.506 frank ten laste gelegd van de werkingsmiddelen (volgens de verdeelsleutel 119.703 frank (= 60 %) als aandeel van de Vlaamse regering en 79.803 frank (= 40 %) als aandeel van het ESF). Via de KU Leuven prefinancierde het Steunpunt WAV zelf 133.004 frank. Via het aantal inschrijvingen werden inkomsten gerealiseerd van 136.750 frank (= 250 frank x 547 deelnemers).

Publicatie Provinciale Jaarboeken, editie 1997

De totale kostprijs verbonden aan de publicatie van zes Provinciale Jaarboeken bedroeg 746.355 frank. Daarvan werd 447.813 frank ten laste gelegd van de werkingsmiddelen (volgens de verdeelsleutel 268.687 frank (= 60 %) als aandeel van de Vlaamse regering en 179.126 frank (= 40 %) als aandeel van het ESF). Via de KU Leuven prefinancierde het Steunpunt WAV zelf 298.542 frank. Via de verkoop werden inkomsten tot nu toe gerealiseerd van 280.500 frank (op 31/8/1998).

Publicatie Jaarboek over de Arbeidsmarkt in Vlaanderen, editie 1998

De totale kostprijs verbonden aan de publicatie Jaarboek over de Arbeidsmarkt in Vlaanderen, editie 1998, bedroeg 718.430 frank. Daarvan werd 431.058 frank ten laste gelegd van de werkingsmiddelen (volgens de verdeelsleutel 258.635 frank (= 60 %) als aandeel van de Vlaamse regering en 172.423 frank (= 40 %) als aandeel van het ESF). Via de KU Leuven prefinancierde het Steunpunt WAV zelf 287.372 frank. Via de verkoop werden tot nu toe inkomsten gerealiseerd van 119.700 frank (op 31/8/1998).

2. Gebruikersgroepen

De lezers van nieuwsbrieven, dossiers, papers en jaarboeken, de deelnemers aan studiedagen en de (tweejaarlijkse) arbeidsmarktonderzoekersdag, en de gebruikers/bezoekers van het informatie- en documentatiecentrum kunnen worden opgesplitst in drie groepen. Ten eerste de beleidsinstanties samen met de administraties en het Vlaams Parlement. Een tweede groep omvat de sociale organisaties en een laatste groep bestrijkt de wetenschappelijke instellingen.

Daarnaast doen ook de media geregeld een beroep op de informatie die wordt verstrekt door het Steunpunt WAV.

Vraag nr. 384
van 10 juli 1998
van de heer JACQUES DEVOLDER

Baggerslibstorten in landschappelijk waardevol gebied – Beleid

Langs het Leopoldkanaal in Damme bevindt zich een terrein dat kadastraal bekend is als Damme sectie B, 1327D, 1328B, 1329D en delen van nummers 1327A en 1330B.

Door de administratie Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen (Arohm) werd voorgesteld de bestemming van deze grond, die volgens het huidige gewestplan is gelegen in een zone met landschappelijk waardevol landbouwgebied, bij de geplande wijziging van het gewestplan Brugge-Oostkust dusdanig te wijzigen dat het mogelijk wordt deze grond te gebruiken voor de aanleg van een monostortplaats voor baggerspecie.

Blijkbaar werd vorig jaar m.b.t. deze site een milieu-impactstudie uitgevoerd en werd dit terrein door de administratie Waterwegen en Zeewezen, afdeling Bovenschelde, in overleg met Arohm opgenomen in de inventaris van potentiële stortterreinen.

Uiteraard heeft de wijziging van de bestemming en het gebruik als slibstortplaats een invloed op de leefomgeving, die vooreerst ten nadele van de omwonenden is, doch ook een wezenlijke wijziging van het landschap uitmaakt.

1. Aan welke voorwaarden dienen dergelijke slibstorten te voldoen en volgens welke verguningsprocedure kan deze activiteit plaatsvinden ?
2. Gaat de minister akkoord met het feit dat via een gewestplanwijziging landschappelijk waardevol gebied wordt omgezet in een bestemming die een dergelijke activiteit moet mogelijk maken ? Zo ja, aan welke voorwaarden moet deze wijziging dan voldoen en is er een compensatie voorzien ?
3. Werden er nog andere terreinen met een landschappelijke of ecologische waarde opgenomen in de inventaris van de administratie Waterwegen en Zeewezen met als doel slibstorten mogelijk te maken ? Zo ja, waar zijn deze terreinen dan gelegen en wat is de totale oppervlakte ?

Antwoord

1. Monostortplaatsen voor baggerspecie afkomstig uit de oppervlaktewateren behorende tot het openbaar hydrografisch net, zijn ingedeeld volgens rubriek 2.3.7. van de indelingslijst van titel I van Vlarem en zijn steeds een klasse 1-inrichting. Een milieuvergunning dient te worden aangevraagd bij de bestendige deputatie.

Voor een dergelijke inrichting zijn de volgende voorwaarden van titel II van Vlarem van toe-

passing : "Afdeling 5.2.5. Monostortplaatsen voor baggerspecie afkomstig uit de oppervlaktewateren behorende tot het openbaar hydrografisch net". Daarnaast kunnen in het vergunningsbesluit nog voorwaarden worden opgelegd. De hoofdbedoeling van deze voorwaarden is te voorkomen dat de bodem, het grondwater, het oppervlaktewater en de lucht door de aanwezigheid van deze stortplaats zouden worden verontreinigd.

- Gelet op de noodzaak bepaalde waterwegen en -lopen te baggeren en gelet op de noodzaak van een depositie van de baggerspecie op een milieukundig verantwoorde manier, is het evident dat dit baggerslib ergens in het Vlaamse gewest op daartoe bestemde en uitgeruste plaatsen op een oordeelkundige wijze moet worden geborgen. In eerste instantie moet dit slib worden geborgen op daartoe bestemde, uitgeruste stortplaatsen. Indien deze stortplaatsen niet volstaan of te ver afgelegen zijn van de baggerplaatsen, moeten andere geschikte locaties worden gezocht, met respect voor de open ruimte en de bestaande ruimtelijke structuren. Op de eerste plaats komen hiervoor putten in aanmerking ontstaan als gevolg van ontginningen allerhande.

Bij voorstellen van dergelijke slibstorten in openruimte-bestemmingsgebieden (agrarisch gebied en groengebied) worden, naast de milieuhygiënebenadering, vanuit mijn administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer (Aminal) eveneens ruimtelijke structurele adviezen uitgebracht, op basis van de bestemming van het gebied.

Het bedoelde voorstel van monostortplaats voor baggerspecie is een onderdeel van een beleidsplan van de administratie Waterwegen en Zeewezen (AWZ) voor de stroomgebieden van de Bovenschelde en de Leie en van het Leopoldkanaal. In het advies van mijn administratie Aminal werden de voorstellen, waaronder dit voor de site in Damme, uit landbouwkundig standpunt aanvaard zonder verder specifieke opmerkingen. Het monostort in Damme werd beschouwd als een weliswaar grote uitbreiding (10,5 ha) van een bestaand slibstort (1,5 ha), dat kan worden beschouwd als een openbare nutszone. De uitbreiding is gepland in een strook naast en evenwijdig aan het Leopoldkanaal, zodat de structurele impact op het omliggend agrarisch gebied beperkt blijft. Er kan tevens worden vermeld dat het Leopoldkanaal dient voor de afwatering van een belangrijk agrarisch

gebied in het noorden van Oost- en West-Vlaanderen.

Ik pleit ervoor dat een dergelijke grote bestemmingswijziging zou gebeuren via een gewestplanwijziging, omdat deze wijziging dan kan worden gesitueerd in zijn algemene ruimtelijke context, waarbij de inbreng van alle sectoren en van de leefmilieuaspecten door de respectieve adviseringen, en door het openbaar onderzoek tevens de inbreng van de betrokkenen, worden gegarandeerd.

In het onderhavig geval wordt geen lokale en actuele compensatie gevraagd. Voor de eventuele compensatie wordt verwezen naar de ruimtelijke balans van 750.000 ha agrarisch gebied voor de beroepslandbouw in het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen (RSV). Hierbij merk ik op dat het huidig agrarisch gebied meer dan 800.000 ha bedraagt, zodat het agrarisch gebied ten aanzien van het huidig agrarisch gebied in globo zal inkrimpen. In de context van de afbakening van het toekomstig agrarisch gebied in het kader van het RSV is het zo dat in het voorontwerp van de toekomstige agrarische structuren, zoals opgemaakt door Aminal, afdeling Land, het huidig slibstort van Damme opgenomen is als uit te sluiten uit het agrarisch gebied, met als mogelijk nieuwe nabestemming bosgebied.

- Deze vraag behoort tot de bevoegdheid van mijn collega bevoegd voor de waterwegen.

Vraag nr. 392
van 25 augustus 1998
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

VDAB – PWA-opleidingen

Plaatselijke werkgelegenheidsagentschappen (PWA) moeten ook in opleiding voor hun werknemers voorzien. Dit kan in samenwerking met de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding (VDAB) of een andere opleidingsinstelling.

- Welke PWA's hebben de VDAB gecontacteerd om vorming te geven ?
- Waar ging de VDAB op deze vraag in ? Welke financiële implicaties heeft dit voor VDAB ?
- Welk soort vorming werd er door deze samenwerking opgezet ?

Antwoord

1. Er moet vooreerst worden opgemerkt dat de VDAB van de PWA's opleidingsaanvragen krijgt zowel voor de opleiding van PWA-beambten, als voor werkzoekenden die bij de PWA's zijn aangesloten.

De volgende PWA's hebben de VDAB gecontacteerd om vorming te geven :

- a) PWA-werkzoekenden : Alken, Antwerpen, Bever, Bilzen, Bredene, Brugge, Dilbeek, Galmaarden, Gistel, Grimbergen, Halle, Herk-de-Stad, Herne, Hoeselt, Ichtegem, Kampenhout, Kapelle o/d Bos, Knokke, Kortesseem, Kruibeke, Laarne, Lanaken, Lennik, Leuven, Liedekerke, Lommel, Londerzeel, Maasmechelen, Machelen, Meise, Merchtem, Oostende, Opwijk, Oudenaarde, Pepingen, Puurs, Steenokkerzeel, St.-Lievens-Houtem, St.-Niklaas, St.-Truiden., Tervuren, Tessenderlo, Vilvoorde, Wemmel en Zemst ;
- b) PWA-beambten : Kampenhout, Kortrijk, Leuven, Oudenaarde, Puurs, St.-Katelijne-Waver en Tervuren.

2. Voor de volgende PWA's werden door de VDAB reeds opleidingen georganiseerd :

- a) PWA-werkzoekenden : Alken, Antwerpen, Brugge, Hoeselt, Ichtegem, Knokke, Leuven, Lommel, Oostende, Oudenaarde, Puurs, St.-Niklaas en Tervuren.
- b) PWA-beambten : Kampenhout, Kortrijk, Leuven, Oudenaarde, Puurs, St.-Katelijne-Waver en Tervuren.

De opleidingen voor PWA-beambten werden georganiseerd tegen de kostprijs van opleidingen van werknemers op vraag van de werkgever.

Voor de opleidingen van PWA-werkzoekenden wordt er tussen de VDAB en de PWA een samenwerkingsovereenkomst afgesloten in toepassing van artikel 85 van het besluit van 21 december 1988 houdende de organisatie van de arbeidsbemiddeling en de beroepsopleiding, waarbij de kosten worden verdeeld onder de beide partijen.

3. De VDAB heeft voor de PWA's de volgende opleidingen georganiseerd :

- a) PWA-werkzoekenden : professionele schoonmaaktechnieken, sociale vaardigheden, sollicitatietraining, onderhoudstechnieken, groenverzorger en omgaan met kinderen (begeleiding).
- b) PWA-beambten : buroticaopleidingen (onder andere Word en Excel) en nieuwe Nederlandse spelling.

Vraag nr. 393**van 25 augustus 1998****van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN***Sortering medisch afval – Beleidsstimuli*

Ziekenhuizen, verzorgingsinstellingen en welzijnsvoorzieningen zijn grote afvalproducenten. Er is niet alleen het (ongevaarlijk) huishoudelijk afval, maar ook besmet probleemafval, chemisch afval en eventueel nucleair afval, vooral in ziekenhuizen.

Sorteren van afval op de afdeling waar het wordt geproduceerd is hierbij essentieel, evenals het adequaat samenbrengen op de aangeduide plaats in het ziekenhuis en het zorgzaam verder verwijderen en vervoeren.

1. Hoe wordt het ziekenhuis en het personeel gestimuleerd om aan deze acties deel te nemen ?
2. Werd er door de bevoegde controlerende instanties een evaluatie gemaakt in verband met de toename van de afvalsoorten en in verband met de methode van verwijderen van deze afval ?
3. Zijn er naast de maatregelen specifiek voor ziekenhuizen ook bepaalde specifieke stimuli voor andere verzorgingsinstellingen en welzijnsinstellingen ? Zo ja, voor welke soort instellingen en voor welk soort afval ?

Antwoord

1. Medisch afval wordt in het decreet van 2 juli 1981 betreffende de voorkoming en het beheer van afvalstoffen (afvalstoffendecreet) gecatalogeerd als een "bijzondere afvalstof". Dit betekent dat de Vlaamse regering nadere regels kan vaststellen omtrent het beheer van medisch afval.

In onderafdeling 5.5.3 van het Vlaams Reglement inzake Afvalvoorkoming en -beheer (Vla-rea) werd deze reglementering opgenomen. Het Vlarea werd op 1 juni 1998 van kracht.

Om de gezondheidssector te helpen bij de implementatie van deze nieuwe reglementering werd door de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest (OVAM) een handleiding "Afvalstoffenbeheer binnen de verzorgingssector" opgesteld en bezorgd aan alle algemene en psychiatrische ziekenhuizen in het Vlaamse gewest. De handleiding werd in de eerste plaats opgesteld voor de instellingen voor geneeskunde, waaronder de ziekenhuizen, maar zij kan tevens als basis dienen voor het uitwerken en uitvoeren van een afvalstoffenbeheerssysteem in geneeskundige praktijken, zoals huisartsenpraktijk en de huis-aan-huisverzorging. Om deze handleiding zo praktisch mogelijk te maken, werd een beroep gedaan op de ervaring van de universitaire ziekenhuizen van de Katholieke Universiteit Leuven (KU Leuven).

Bij deze handleiding horen transparanten en twee steekkaarten.

De steekkaarten "interne afvalophaling" en "sorteerwijzer medisch afval" geven op een eenvoudige en duidelijke wijze de vuistregels en de noodzaak van de afvalsortering weer. De steekkaart "sorteerwijzer medisch afval" wordt bij voorkeur goed zichtbaar opgehangen op een strategische plaats, bijvoorbeeld in het lokaal waar het verplegend personeel permanent afvalstoffen inzamelt en sorteert. Hierdoor wordt het verplegend personeel permanent aangezet tot sorteren en kan bij twijfel de sorteerwijzer onmiddellijk worden geraadpleegd. De steekkaart "interne afvalophaling" is in hoofdzaak bestemd voor het onderhoudspersoneel en dient eveneens goed zichtbaar op een strategische plaats te worden opgehangen. Bovendien vermelden beide steekkaarten op een bevattelijke wijze een antwoord op de vraag: "Waarom medisch afval sorteren?".

De transparanten geven op een beknopte wijze de essentie weer van de regelgeving omtrent het beheer van medisch afval en kunnen worden aangewend bij interne personeelsopleiding. Deze opleiding kan worden verzorgd door de milieucoördinator of de ziekenhuishygiënist. Met het verspreiden van de transparanten hoopt de OVAM deze personen aan te sporen

tot het uitwerken van een efficiënte en weldoor-dachte personeelsopleiding.

Verder worden ook voordrachten gegeven op studiedagen, cursussen, ... Zo werd onder andere bovenvermelde handleiding ook voorgesteld op een studiedag georganiseerd door de Koninklijke Vereniging van Diensthoofden voor Veiligheid en Hygiëne (VDVHB), in samenwerking met de OVAM, op 26 juni 1998.

2. Op basis van de meldingsplicht kan worden vastgesteld dat in de verzorgingssector meer afvalstoffen gescheiden worden ingezameld en dit in hoofdzaak met het doel bepaalde afvalstoffen te kunnen recuperen en om de afvalophaling en -verwerking te verzekeren.

Dit is bijvoorbeeld het geval voor TL-lampen, solventen, batterijen, fixeer en ontwikkelaar, frituurvetten, papier- en kartonafval, ferro- en non-ferroschroot.

3. De bovenvermelde handleiding werd reeds bezorgd aan het Verbond van Vlaamse Tandartsen, de Vlaamse Dierenartsenvereniging, het Nationaal Verbond der Katholieke Vlaamse Verpleegkundigen en Vroedvrouwen, de Vlaamse Vereniging van Steden en Gemeenten, de Vlaamse Beroepsvereniging van Zelfstandige Verpleegkundigen, de Wetenschappelijke Vereniging van Vlaamse Huisartsen, Kind en Gezin, het Verbond van Huisartsen en Specialisten, het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, afdeling Verzorgingsvoorzieningen en afdeling Preventie en Sociale Gezondheidszorg. De handleiding zal ook worden gestuurd naar rusthuizen, rust- en verzorgingstehuizen en eventuele andere beroepsverenigingen.

Alhoewel deze handleiding in eerste instantie is opgemaakt voor de instellingen voor geneeskunde, kan zij ook als basis dienen voor de extramurale gezondheidssector.

Op deze wijze wordt getracht de volledige gezondheidssector te bereiken en deze sector te helpen bij het uitwerken en het invoeren van een goed afvalstoffenbeheerssysteem wat medisch afval betreft.

Vraag nr. 396
van 25 augustus 1998
van de heer JOHAN SAUWENS

Nationale loterij – Milieu- en natuursubsidies (2)

Half mei 1998 was er nog geen uitsluitsel over de al dan niet inschrijving van toelagen in de rubrieken 2.10-Natuur en 2.12-Dierenbescherming en de mogelijke interne herschikking van de Vlaamse Loterij-enveloppe.

In zijn antwoord op de schriftelijke vraag nr. 299 van 15 mei 1998 deelt de minister wel mee dat de federale ministerraad vóór het zomerreces een besluit neemt over de verdeling van de nettowinst van de Nationale Loterij voor 1998 (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 17 van 10 juli 1998, blz. 2294 – red.*). Normaliter zou deze beslissing intussen zijn gevallen.

1. Heeft de raad van bestuur van de Nationale Loterij en/of de federale ministerraad vóór het zomerreces een beslissing genomen over de verdeling van de nettowinst van de Nationale Loterij voor 1998, zoals vooropgesteld ? Zo ja, hoe ziet de gedetailleerde winstverdeling er uit ? Zo neen, waarom niet ? Wanneer wordt de beslissing dan verwacht ?
2. Heeft de raad van bestuur van de Nationale Loterij en/of de federale ministerraad 100 miljoen frank ingeschreven in de rubrieken 2.10-Natuur en 2.12-Dierenbescherming ? Zo neen, waarom niet ?
3. Heeft de minister eventueel formeel verzet aangetekend tegen de niet-inschrijving van 100 miljoen frank in de rubrieken 2.10-Natuur en 2.12-Dierenbescherming door de Nationale Loterij ? Zo neen, waarom niet ?
4. Heeft de Vlaamse regering reeds afspraken gemaakt over een eventuele interne herverdeling van de Vlaamse Loterij-enveloppe, in het licht van voorgaande vaststellingen ? Zo ja, hoe ziet deze interne herverdeling eruit (gedetailleerde cijfergegevens) ? Zo neen, waarom niet ?

Antwoord

De federale minister van Financiën Jean-Jacques Viseur heeft zijn voorstel tot beslissing met betrekking tot de verdeling van de nettowinst van de Nationale Loterij voor 1998 aan Vlaanderen voorgelegd zonder de inschrijving van kredieten voor de rubrieken 2.10-Natuur en 2.12-Dierenbescherming.

Volgens zijn voorstel diende eerst de opportuniteit van beide rubrieken te worden onderzocht.

Het is duidelijk dat door deze niet-inschrijving van kredieten voor de leefmilieuprojecten de globale enveloppe van de winstverdeling 1998 voor Vlaanderen in samenspraak met de minister-president en mijn andere collega's van de Vlaamse regering opnieuw is bekeken. Binnen dit intern regerings-overleg zijn de kredieten voor het leefmilieu in een nieuw voorstel verwerkt.

Op 23 juli 1998 heeft de Vlaamse regering volgende beslissingen genomen :

1. het onbestemde saldo van de totale Vlaamse enveloppe ten bedrage van 2.175.397 frank wordt toegewezen aan de rubriek 2.10-Natuur ;
2. een bijkomend bedrag van 7.824.603 frank wordt overgeheveld van de rubriek 2.4-Jeugdrechtters naar de rubriek 2.10 ;
3. een bedrag van 9.000.000 frank van het saldo van de rubriek 2.4-Jeugdrechtters wordt ook overgeheveld naar de rubriek 2.10.

Dit impliceert voor de financiering van de leefmilieuprojecten in 1998 dus een totaalbedrag van 19 miljoen frank.

Dit voorstel van de Vlaamse regering tot aanpassing van het winstverdelingsplan 1998 met betrekking tot de milieuprojecten is door de federale minister van Financiën op 9 september 1998 aanvaard. Deze stelt dat de Nationale Loterij deze overdrachten ten gunste van de rubriek Natuur zal aanpassen.

Voor de rubriek 2.12-Dieren is volgens de vastleggingsstand van de Nationale Loterij voor 1998 nog een voldoende groot saldo beschikbaar ter financiering van de voorliggende projecten 1998.

Vraag nr. 398 van 25 augustus 1998 van mevrouw CECILE VERWIMP-SILLIS

Radioactief medisch afval – Overleg OVAM-NIRAS

Recentelijk heb ik de aandacht van de minister speciaal gevestigd op twee soorten gevaarlijk probleemafval waarvoor de wettelijke verwerking niet voldoet. Het gaat om het laagradioactief ziekenhuisafval dat isotopen bevat met een halveringstijd van minder dan vijf jaar, en om de hoogradioactieve

ve americiumbronnetjes van afgedankte rookmelders.

In beide gevallen beloofde de minister overleg tussen het Niras (Nationaal Instituut voor Radioactieve Afval en Verrijkte Splijtstoffen) en de OVAM (Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest). Vandaar mijn vraag naar de stand van zaken in verband met een oplossing voor beide problemen.

1. Tot welke resultaten heeft dit overleg geleid ?
2. Is er overleg geweest tussen de Vlaamse minister van Leefmilieu, die verantwoordelijk is voor de verwerking van afval, en de federale minister bevoegd voor productnormering, in verband met een eventueel verbod op ionische rookmelders, naar analogie van het verbod op radioactieve bliksemafleiders, vermits een 100 percent veilige verwerking ervan onmogelijk is en er evenwaardige veilige alternatieven bestaan ?

Antwoord

1. Inzake de problematiek van het laagradioactief medisch afval is in de tweede helft van 1997 door de OVAM overleg gepleegd enerzijds met het Niras en anderzijds met de Dienst voor Bescherming tegen Ioniserende Straling (DBIS). De conclusie van het overleg houdt in dat de OVAM vragende partij is om bij de procedure voor de vrijgave van die afvalstoffen te worden betrokken.

De OVAM heeft mij daarom voorgesteld de federale minister van Binnenlandse Zaken om een zekere betrokkenheid te verzoeken, binnen de bevoegdheid van de OVAM. Vervolgens heb ik de minister van Binnenlandse Zaken aangeschreven met het verzoek de Ovam te betrekken bij de werking van het FANC (Federaal Agentschap voor Nucleaire Controle). Inzake de problematiek van de afgedankte rookmelders vindt dit najaar overleg met het Niras plaats.

Volledigheidshalve voeg ik hieraan toe dat de OVAM ook participeert in de werkgroep Nucleaire Problematiek in het Vlaamse Gewest, die

werd opgericht op initiatief van mijn collega bevoegd voor Economie, KMO, Landbouw en Media, met als doel inzake de nucleaire problematiek overleg te plegen met de federale regering om de eigen bevoegdheden terzake optimaal en maximaal te kunnen uitvoeren.

2. Bij het overleg dat dit najaar met het Niras zal plaatsvinden, zal aandacht worden gegeven enerzijds aan de haalbaarheid inzake productnormering en anderzijds aan initiatieven die kunnen worden genomen inzake de inzameling en de verwerking van de rookmelders.

Vraag nr. 403 van 25 augustus 1998 van de heer MARC OLIVIER

Tewerkstellingsprogramma's gehandicapten – Overzicht

In het kader van de bevordering van de werkgelegenheid voor personen met een handicap werden er zowel op federaal als op Vlaams niveau een aantal tewerkstellingsprogramma's ontwikkeld.

Het is vaak moeilijk om een overzicht te behouden op de bestaande tewerkstellingsprogramma's terzake.

1. Welke zijn per 31 juli 1998 de tewerkstellingsprogramma's die op het Vlaams beleidsniveau bestaan tot inschakeling van de personen met een handicap in het reguliere arbeidscircuit ?
2. Wat is per tewerkstellingsprogramma de specifieke doelgroep, de aanvangsdatum, de periode waarbinnen het programma van toepassing blijft, alsmede het resultaat van het programma ?

N.B. Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Luc Martens, Vlaams minister van Gezin en Welzijn.

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn.

WIVINA DEMEESTER-DE MEYER

VLAAMS MINISTER
VAN FINANCIEN, BEGROTING EN
GEZONDHEIDSBELEID

Vraag nr. 129
van 22 juni 1998
van mevrouw YOLANDE AVONTROODT

Meldpunt Milieu en Gezondheid – Evaluatie

Eind 1997 richtte de minister een Meldpunt Milieu en Gezondheid op, waarbij de klachten van mensen die gezondheidsproblemen hebben die waarschijnlijk worden veroorzaakt door het leefmilieu, telefonisch kunnen worden gemeld. De klachten worden verzameld en eenmaal per week doorgegeven aan de Gezondheidsinspectie van de Vlaamse Gemeenschap, die de gegevens verwerkt en analyseert.

Bedoeling is op te sporen welke milieugerelateerde problemen in Vlaanderen bestaan en welke preventieve maatregelen dienaangaande kunnen worden genomen.

1. Hoeveel klachten werden sinds het opstarten van het Meldpunt Milieu en Gezondheid geregistreerd ?

2. Wat is de aard van de klachten ?

Kunnen verschillende categorieën van klachten worden onderscheiden ? Zo ja, welke ?

3. Werden alle klachten die totnogtoe werden ingediend reeds doorgelicht ?

Wat is het resultaat van de doorlichting van de klachten ?

4. Wordt in een gestructureerde opvolging van de klachten voorzien ?

Wat is de stand van zaken betreffende de opvolging van de klachten ?

Antwoord

1. Sedert de oprichting van het Meldpunt Milieu en Gezondheid op 8 december 1998 werden, over een periode van ± 6 maanden, meer dan 300 klachten geregistreerd. De meeste klachten kwamen binnen onmiddellijk na de startdatum,

waarna het aantal daalde tot momenteel 10 tot 20 per maand.

2. Op basis van een eerste analyse kunnen de klachten worden ingedeeld in enkele grote categorieën, zowel op het vlak van de gezondheidsklachten als naar de milieufactor.

Overzicht

a) gezondheidsklachten :

<i>aard</i>	<i>aantal</i>
ademhaling/luchtwegen	38
geurhinder	55
geluidsoverlast	32
kanker	35
andere	32
combinatie van meerdere klachten	53
onduidelijk (niet vermeld)	75

b) milieufactoren (oorzaak)

<i>aard</i>	<i>aantal</i>
industrie (fabrieken)	72
land- en tuinbouw, veeteelt	25
luchthavens	34
verbrandingsoven	31
verkeer	14
particulieren	19
andere	51
niet vermeld/onbekend	74

3 en 4. Bij het opstarten van dit project was het in deze eerste fase de bedoeling de bevolking een aanspreekpunt te geven waar ze met haar klachten terecht kon, en aan de overheid een beter zicht te geven op de meest voorkomende gezondheidsklachten die als milieugerelateerd worden gepercipieerd.

Met die bedoeling zal het opgebouwde globale klachtenbestand over het eerste half werkingsjaar in het najaar ter evaluatie worden voorgelegd aan de werkgroep Gezondheid en Milieu van de Vlaamse Gezondheidsraad.

Het is verder de bedoeling dat de administratie tegen het einde van het jaar een evaluatie maakt van het project en voorstellen doet omtrent :

– de opportuniteit van het voortzetten van het project,

- de nodige bijsturing en aanpassing,
- behouden van een apart meldpunt, of integratie in de Vlaamse Infolijn,
- het verder uitwerken van een grondig registratie- en analysesysteem,
- het uitwerken van een gestructureerd opvolgingsplan in het kader van de geplande reorganisatie van de Gezondheidsinspectie.

Op basis van deze evaluatie en voorstellen zal ik een beslissing nemen over de toekomst van het Meldpunt Gezondheid en Milieu in zijn huidige vorm.

LEO PEETERS

VLAAMS MINISTER
VAN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN,
STEDELIJK BELEID EN HUISVESTING

Vraag nr. 185
van 15 juni 1998
van de heer CARL DECALUWE

Gesubsidieerde infrastructuurwerken – Aandeel infrastructuurkosten

Door de afdeling Gesubsidieerde Infrastructuur (AGI) worden subsidies gegeven voor de aanleg van infrastructuur bij sociale bouwprojecten en verkavelingen.

Hieruit blijkt vaak dat het aandeel van de infrastructuurkosten (die tot 100 % worden gesubsidieerd door de Vlaamse overheid) per woningkavel sterk uiteenloopt.

1. Kan de minister een overzicht geven per provincie en per arrondissement van het aandeel in de infrastructuurkosten per kavel/woning, en dit opgesplitst naar appartementen en woningen (sociale bouwmaatschappijen en sociale verkavelingen van anderen) ?
2. Welke verklaringen kunnen worden gegeven voor de sterke verschillen en welke conclusies trekt de minister hieruit ?

Antwoord

De afdeling Gesubsidieerde Infrastructuur treedt op als bouwheer voor de aanleg van de infrastructuur in sociale woonwijken.

De infrastructuurwerken die ten laste vallen van het Vlaams Gewest zijn :

- de wegen- en rioleringswerken (WS) ;
- de omgevingswerken (WO) ;
- de openbare verlichting (WV) ;
- de aanleg van het waterleidingnet (WW).

Aan de uitvoering van de wegen- en rioleringswerken en de omgevingswerken zijn bovendien volgende kosten verbonden :

- de erelonen van de ontwerpers ;
- de labokosten.

1. Een gedetailleerde opdeling van de kostprijs van een woning/kavel per provincie, per arrondissement, per appartement of per woning kan door de AGI niet worden bezorgd. Deze statistische gegevens hebben immers geen relevante invloed op de technische behandeling van de dossiers.

Dit neemt echter niet weg dat voor de uitvoering van infrastructuurwerken de afdeling over statistische gegevens beschikt met betrekking tot de kostprijs per woning en dat dit in relatie wordt gebracht met de technisch kwalitatieve uitvoering en de financiële haalbaarheid van een project.

Als **bijlage 1** worden vier grafieken gevoegd met betrekking tot de kostprijs van infrastructuurwerken.

Als **bijlage 2** wordt een overzicht gevoegd van de totale vastleggingen per kostprijselement, en dit voor de jaren 1990 tot op heden.

2. De kostprijs voor de uitrusting van een kavel kan sterk verschillen. Volgende elementen spelen een grote rol :
 - grootte van het project ;
 - toestand van de ondergrond ;
 - inbreiding of uitbreiding ;
 - noodzakelijke bodemsanering.

Aangezien deze elementen binnen een gemeente zelf sterk kunnen verschillen, kunnen hieruit geen conclusies worden getrokken.

(Bovenvermelde bijlagen liggen ter inzage bij het secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

**Vraag nr. 187
van 15 juni 1998
van mevrouw VEERLE HEEREN**

Sociale verhuurkantoren – Erkenning – Middelen

In uitvoering van de Wooncode werd op 21 oktober 1997 een besluit betreffende de erkennings- en subsidievoorwaarden van sociale verhuurkantoren (SVK) uitgevaardigd.

Anderzijds ontwikkelden heel wat gemeenten, in het kader van een sociaal impulsbeleid, sociale verhuurkantoren.

1. Welke SVK's werden in het kader van het nieuwe besluit van de Vlaamse regering tot op heden erkend en welke hiervan werden gesubsidieerd? Welke SVK's zijn actief binnen het sociaal impulsbeleid?
2. Welke SVK's die zijn opgericht door een OCMW of provincie en actief dankzij middelen vanuit het Sociaal Impulsfonds, werden in het kader van het bovenvermelde besluit erkend? Welke SVK's cumuleren middelen die afkomstig zijn uit het Sociaal Impulsfonds (SIF) en via het besluit?
3. Hoeveel financiële middelen werden er vanuit het Sociaal Impulsfonds geïnvesteerd in de oprichting en bestendiging van sociale verhuurkantoren?
4. Verwerven SVK's die zijn opgericht door een OCMW of provincie, woningen? Zo ja, welk SVK verwerft welk aantal woningen?

Antwoord

1. Tot op heden werden 21 SVK-initiatieven erkend in het kader van het besluit van de Vlaamse regering van 21 oktober 1997 houdende bepaling van de erkennings- en subsidievoorwaarden van sociale verhuurkantoren.

De volgende SVK-werkingen ondersteunen hun werking met middelen uit het Sociaal Impulsfonds: SVK Brugge, SVK De Poort Kortrijk, SVK SPIT Leuven, SVK Kempen Turnhout, Regionaal Samenwerkingsverband Huisvesting Kansarmen Dendermonde, Huurdersunie Borgerhout, SVK OCMW Puurs, SVK OCMW Roeselare, SVK OCMW St.-Niklaas, SVK OCMW Herzele, SVK OCMW Ieper, SVK Maasmechelen, SVK OCMW Gent, SVK OCMW Waregem.

2. De volgende SVK's zijn opgestart door OCMW's en ondersteunen hun werking met SIF-middelen: SVK OCMW Puurs, SVK OCMW Roeselare, SVK OCMW Herzele, SVK OCMW Ieper, SVK OCMW Gent, SVK OCMW Waregem.

De volgende SVK's cumuleren middelen die afkomstig zijn uit het Sociaal Impulsfonds en via en conform het besluit van de Vlaamse regering van 21 oktober 1997: SVK Brugge, SVK De Poort Kortrijk, SVK SPIT Leuven, SVK Kempen Turnhout, Regionaal Samenwerkingsverband Huisvesting Kansarmen Dendermonde, Huurdersunie Borgerhout.

3. De afdeling Gemeenten, OCMW's en Provincies van het departement Economie, Werkgelegenheid, Binnenlandse Aangelegenheden en Landbouw zorgt voor de implementatie van het Sociaal Impulsfonds. Deze afdeling meldde aan de administratie Ruimtelijke Ordening, Huisvesting, Monumenten en Landschappen dat er geen eenduidig antwoord kan worden gegeven op de vraag hoeveel financiële middelen er vanuit het SIF werden geïnvesteerd in de oprichting en bestendiging van sociale verhuurkantoren. Vanuit het SIF worden "enveloppes" met werkingmiddelen voor het pakket "huisvesting" ter beschikking gesteld. Pas na indiening en verwerking van de jaarverslagen kan deze afdeling bepalen hoeveel middelen de SVK-werkingen ter beschikking hebben gekregen.
4. SVK's kunnen woningen verwerven. De eigen woningen komen echter niet in aanmerking voor subsidiëring. Voor deze vraag heeft het Vlaams Overleg Bewonersbelangen (VOB) alle SVK-werkingen bevraagd. Uit de resultaten blijkt dat de OCMW-SVK's momenteel 159 woningen in hun patrimonium hebben. De volgende OCMW-SVK's hebben eigen woningen: (tussen haakjes wordt telkens het aantal eigen woningen vermeld) Domus Donza Deinze (13), OCMW Gent (22), OCMW Herzele (31),

OCMW Kruikebeke (2), OCMW Middelkerke (28), OCMW Ninove (2), OCMW Oostende (1), OCMW Puurs (11), Huurservice Roeselare (10), OCMW St.-Niklaas (6), OCMW Torhout (11), OCMW Tremelo (6), OCMW Heist op den Berg (15). Het gaat hierbij dus duidelijk vooral om erkende maar niet gesubsidieerde SVK's.

Vraag nr. 189
van 16 juni 1998
van mevrouw VEERLE HEEREN

Vereenvoudiging socialehuisvestingsprocedures – Evaluatie

Op 19 december 1996 keurde de Vlaamse regering een besluit goed tot vereenvoudiging van de procedures in de sociale huisvesting. De gemiddelde tijd tussen het indienen van een project en de eerste aanzet van de werken op het terrein zou worden gehalveerd tot een jaar. Bovendien zouden het begin en einddoel van een huisvestingsproject nauwkeurig worden aangegeven.

Ondertussen is het besluit tot vereenvoudiging van de procedures in de sociale huisvesting reeds twee jaar van toepassing en lijkt mij een evaluatie gewenst.

1. Werd het besluit tot vereenvoudiging van de procedures in de sociale huisvesting reeds geëvalueerd? Zo ja, wat zijn de resultaten?
2. Hoeveel dossiers werden er in 1997 in de verschillende provincies versneld afgehandeld en weerhouden ten opzichte van de jaren vóór de invoering van het besluit?
3. Wie oordeelt over de opportuniteit van het ingediende project en welke criteria worden hiervoor gehanteerd? Wordt er een gelijke opportuniteitsbehandeling gehanteerd binnen de verschillende provincies?

Antwoord

Het op 19 december 1996 door de Vlaamse regering goedgekeurde besluit ter vereenvoudiging van de procedures in de sociale huisvesting trad in werking op 1 mei 1997. Dit betekent dat het besluit eind augustus 1998 zestien maanden van kracht is.

De initiatiefnemers van socialehuisvestingsprojecten werden op het moment van het van kracht worden uitvoerig geïnformeerd in verband met de

nieuwe regelgeving. Toch moest de administratie vaststellen dat pas in het laatste kwartaal van 1997 een groot aantal aanvragen werd ingediend. Concreet heeft dit tot gevolg dat de nieuwe projecten pas in het laatste kwartaal van dit jaar de uitvoeringsfase zullen ingaan.

Een formele evaluatie van het nieuwe besluit op dit moment is bijgevolg niet aangewezen. Pas na het verstrijken van een periode van twee jaar zal het procedurebesluit worden geëvalueerd. Ook wat de versnelling in afhandeling betreft, kan pas na een periode van twee jaar op een zinvolle wijze uitspraak worden gedaan over het aantal dossiers dat als dusdanig werd afgehandeld. Dit neemt niet weg dat de administratie nu reeds een aanvang heeft genomen met het verzamelen van de elementen die de evaluatie moeten staven.

Zoals aangegeven in het besluit van 19 december 1996, geven de provinciale afdelingen van de administratie Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen aan de ingediende projecten een preliminaire beoordeling en geven ze een advies met betrekking tot de wenselijkheid of noodzaak van een stedenbouwkundige studie. Het is echter de afdeling Woonbeleid van diezelfde administratie die oordeelt over de opportuniteit van het ingediende project, en haar evaluatieverslag dienaangaande aan mijn kabinet verzendt.

De criteria die aan de basis liggen van de opportuniteitsbeoordeling liggen vervat in het ministerieel besluit van 11 april 1997 betreffende de subsidiëring van operaties en werken van een sociaal woonproject of bijzonder woonproject. In eerste instantie waakt de afdeling Woonbeleid over de gelijke behandeling van de dossiers over de verschillende provincies heen. In tweede instantie berust die taak bij de minister en zijn kabinet.

Vraag nr. 193
van 16 juni 1998
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Faciliteitengemeenten – Subsidiëring Franstalige verenigingen (2)

In antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 77 van 20 januari 1998 aangaande de discriminatie waarvan de Vlaamse verenigingen in Voeren en de zes randgemeenten rond Brussel het slachtoffer zijn, deelt de minister mee dat hij de betrokken gouverneurs opdracht heeft gegeven om terzake een onderzoek in te stellen en eventueel maatregelen

te nemen (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 11 van 27 maart 1998, blz. 1468 – red.*).

Graag vernam ik een stand van zaken.

Antwoord

In zijn brief van 14 april 1998 heeft de gouverneur van West-Vlaanderen mij meegedeeld dat de begrotingen van Spiere-Helkijn en Mesen aan een grondig onderzoek zijn onderworpen en dat hij tot de vaststelling komt dat niets erop wijst dat bij de subsidiëring discriminatie geschiedt ten opzichte van Nederlandstalige initiatieven.

De gouverneur van Oost-Vlaanderen heeft mij in zijn brief van 7 april 1998 meegedeeld dat uit onderzoek van de begroting van Ronse eveneens blijkt dat er geen sprake is van discriminatie ten opzichte van Nederlandstalige initiatieven.

In haar brief van 29 mei 1998 heeft de gouverneur van Limburg mij meegedeeld dat de gemeentebegroting van Herstappe voor het jaar 1998 door de bestendige deputatie werd goedgekeurd bij besluit van 12 maart 1998. Deze begroting bevat geen bedragen voor gemeentelijke subsidies aan verenigingen of instellingen.

De begroting van de gemeente Voeren voor het jaar 1998 werd goedgekeurd bij besluit van de gouverneur op 28 april 1998. Deze begroting bevat twee kleine nominatim-subsidies aan verenigingen. Daarnaast is er voor meerdere socio-culturele activiteitsdomeinen telkens in een globaal bedrag aan middelen voorzien teneinde verschillende verenigingen actief in die sector te subsidiëren. In totaal gaat het om een bedrag van 2.027.500 frank.

Ik heb formeel de opdracht gegeven aan de gouverneur om, in uitvoering van haar ambt, de nodige waakzaamheid aan de dag te leggen als het gemeentebestuur van Voeren de nodige besluiten neemt tot aanwending van de begrotingsmiddelen met het oog op de individuele toekenning van de subsidies, teneinde elke vorm van discriminatie ad hoc in de kiem te smoren.

De gouverneur van Vlaams-Brabant heeft mij in zijn brieven van 2 juni 1998 en 31 juli 1998 meegedeeld dat in de begrotingen van Bever, Sint-Genesius-Rode, Wommel, Drogenbos, Linkebeek, Wezembeek-Oppem en Kraainem geen indicaties van discriminatie ten opzichte van Nederlandstalige of anderstalige initiatieven zijn aangetroffen.

In de begroting van Sint-Genesius-Rode, die op 16 april 1998 werd goedgekeurd, werd evenwel, zoals ik reeds in mijn antwoord van 12 juni 1998 op de vraag nr. 130 van 25 maart 1998 heb gesteld, een ambtshalve schrapping uitgevoerd van een gemeentelijke subsidie ten gunste van de vereniging "Association Culturelle" (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 15 van 12 juni 1998, blz. 2111*). Dit gebeurde echter ten gevolge van een overtreding van het eigen subsidiereglement.

Vraag nr. 194 van 16 juni 1998 van de heer JACKY MAES

Permanente campingbewoning – Omzendbrieven

Zie :

Minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie

Vraag nr. 190

van 16 juni 1998

van de heer Jacky Maes

Blz. 377

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie.

Vraag nr. 199 van 22 juni 1998 van de heer MARCEL LOGIST

Huursubsidie- en installatiepremiestelsel – Evaluatie

De huursubsidie en installatiepremie is een stelsel dat volgens de Woonwinkel/Woonwijzers in Vlaanderen dringend aan bijsturing en evaluatie toe is. Cruciaal in hun evaluatie is het feit dat deze premie sinds de inwerkingtreding in 1992 niet meer is aangepast aan de huidige toestand. Zo schrijft de reglementering voor dat gerechtigden slechts in aanmerking kunnen komen voor een huursubsidie wanneer zij een woning huren voor een maximale huurprijs van 15.000 frank. De huurprijs kan tot 18.000 frank per maand bedragen vanaf drie personen ten laste.

In diverse regio's van Vlaanderen, zoals in de Leuvense regio en de Vlaamse Rand, kan men echter nog maar zelden een degelijke en voldoende grote woning vinden tegen dergelijke huurprijs. De huurprijzen zijn er beduidend hoger dan de vermelde maxima, waardoor vele potentiële gerechtigden geen aanspraak kunnen maken op een huursubsidie. Ik stel vast dat daardoor enkel nog de sociale huurders hun aanvraag voor een huursubsidie goedgekeurd zien. Huurders die op de private huurmarkt huren, komen veelal niet meer in aanmerking wegens de te hoge huurprijs.

Rechthebbenden op de huursubsidie zijn met andere woorden in bepaalde Vlaamse regio's tweemaal het slachtoffer van de vrije markt. Allereerst zijn zij gedwongen een hoge huurprijs te betalen om toch maar een dak boven het hoofd te hebben. Daarenboven verspelen ze hierdoor hun recht op de zo broodnodige huursubsidie omdat de huurprijs te hoog is.

Ik meen dan ook te mogen stellen dat het huidig huursubsidiestelsel, dat bedoeld is om mensen met een beperkt inkomen (maximaal 500.000 netto belastbaar inkomen per dag) de mogelijkheid te geven om te verhuizen van een slechte naar een goede en betaalbare woning, tekortschiet. Op diverse plaatsen in Vlaanderen holt de vrije markt het systeem van de huursubsidie uit.

1. Wanneer wordt het huidige stelsel van huursubsidie en installatiepremie geëvalueerd en bijgestuurd? Het is duidelijk dat dit stelsel heel wat mogelijkheden in zich heeft als sociale correctie én als beleidsinstrument om in te grijpen op de private woningmarkt.
2. Worden Woonwinkels/Woonwyzers, wegens hun onmiskenbare deskundigheid, bij deze herziening betrokken?
3. Is eraan gedacht om in de huidige reglementering de maximale huurprijzen los te laten? Er is immers reeds een plafond in de uitgekeerde huursubsidie, waardoor het risico op een stijging van de huurprijzen ten gevolge van de premie zo goed als onbestaande is.

Antwoord

1. Het huidige systeem van periodieke huursubsidies en een eenmalige installatiepremie dateert – met opheffing van de voorafgaande reglementeringen inzake de huurtoelagen – van 1 juli 1992. Het werd ingesteld bij het besluit van

de Vlaamse regering (BVR) van 11 december 1991 en het onderging bij het BVR van 24 juni 1992 en dat van 16 mei 1995 enkele wijzigingen.

Aan de hand van maandstatistieken wordt het verloop ervan per provincie permanent opgevolgd.

Het begrotingskrediet voor het huursubsidiestelsel en de nog lopende huurtoelagebundels van de vorige reglementering steeg van 83,5 miljoen frank in 1992 tot 180 miljoen frank in 1998.

Sedert de inwerkingtreding vervijfvoudigde het aantal aanvragen van 759 in 1992 tot 3.812 in 1997. Het laatstgenoemde aantal zal naar verwachting dit jaar worden overschreden.

Een eenmalige installatiepremie werd in 1997 aan 2.195 personen toegestaan, waarvan in 1.760 gevallen ook de periodieke huursubsidie konden worden toegezegd.

Op 1 juli van elk jaar wordt in toepassing van de voorgeschreven indexeringsclausule het toegelaten inkomen aangepast.

Het in 1992 oorspronkelijke maximuminkomen van 462.000 frank evolueerde op die manier geleidelijk naar 509.000 frank, zijnde de huidige maximumgrens, die sedert 1 juli 1998 van kracht is.

Het gemiddelde jaarinkomen van de huursubsidiebegunstigden schommelt rond de 280.000 frank.

Het is hoegenaamd niet te voorkomen dat het huurprijsniveau in bepaalde gebieden het gewestelijk of landelijk gemiddelde beduidend overschrijdt.

Het is wellicht toch enigszins voorbarig om hieruit te besluiten dat hierdoor enkel nog huurders in de openbare sector in aanmerking zouden komen voor een huursubsidie.

De huurders in de particuliere sector vertegenwoordigen immers ± 31 % van de totaliteit van de huursubsidiebegunstigden. De overige 69 % zijn inderdaad huurders in de openbare sector: 42 % hiervan huurt van een erkende vennootschap van de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij, de resterende 27 % huurt van een gemeente of OCMW.

De huurprijs is evenwel slechts één van de elementen die bij de toekenning van een huursubsidie in aanmerking te nemen is.

Aan de andere voorwaarden inzake het inkomen, de kwalificatie van de ontruimde en de nieuw in huur genomen woning, dient uiteraard ook te zijn voldaan.

Ten slotte speelt eveneens de hoedanigheid van de aanvrager een cruciale rol : de helft van de begunstigen zijn bejaarden, zijnde personen van minstens 65 jaar oud. De resterende helft wordt ingenomen door nog vijf andere categorieën, met name : ontruimers van een overbevolkte woning (26 %), gehandicapten (8 %), ontruimers van een krotwoning (8 %), daklozen (6 %) en ontruimers van een ongezonde woning, deel uitmakend van een saneringsproject in de openbare sector (2 %).

2. Het spreekt voor zich dat bij de eerstvolgende bespreking met het oog op een bijsturing alle gedane suggesties tot wijziging, waaronder die van de Woonwinkels/Woonwijzers, zullen worden onderzocht.
3. Er werden reeds voorstellen uitgewerkt voor een nieuw stelsel van huursubsidies en installatiepremies. Deze zullen te gepasten tijde aan de Vlaamse regering ter beslissing worden voorgelegd, waarbij zal worden nagegaan of binnen het kader van de gestelde begrotingslimieten een wijziging van het huidige stelsel van huursubsidies en installatiepremies kan worden overwogen.

**Vraag nr. 200
van 24 juni 1998
van de heer CARL DECALUWE**

Heffing leegstand – Kortrijk-Roeselare-Tielt

1. Hoeveel van de zowel door de gemeenten als door de administratie Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen (Arohm) geïnventariseerde leegstaande gebouwen bevinden zich in het arrondissement Kortrijk-Roeselare-Tielt en hoe zijn deze gebouwen verdeeld over de gemeenten van het arrondissement Kortrijk-Roeselare-Tielt ?
2. Kunnen de inventarisatiegegevens worden opgesplitst naar gebouwen met een woonfunctie

en gebouwen met andere functies, zowel wat de door de gemeenten opgestelde inventaris als de door de Arohm opgestelde inventaris betreft ?

3. Hoeveel heffingen ter bestrijding van leegstand en verkrotting van woningen en/of gebouwen zijn er reeds uitgeschreven in het arrondissement Kortrijk-Roeselare-Tielt ?
4. Zijn er reeds statistische gegevens beschikbaar die de effectiviteit van deze inning inzake het bestrijden van leegstand aantonen, in het bijzonder wat de gemeenten in het arrondissement Kortrijk-Roeselare-Tielt betreft ?

Antwoord

Kortrijk, Roeselare en Tielt zijn gemeenten die de inventaris van leegstand en verwaarlozing zelf beheren. De gemeenten kunnen dit overeenkomstig artikel 2, § 2 van het besluit van de Vlaamse regering van 2 april 1996 betreffende de heffing ter bestrijding van leegstand en verkrotting van gebouwen en/of woningen. Dit artikel bepaalt immers dat, wanneer een gemeente daartoe een schriftelijk verzoek indient, de Vlaamse minister bevoegd voor de Huisvesting bij ministerieel besluit de gemeentelijke administratieve eenheid die door de gemeente wordt aangewezen, belast met het beheer van de inventaris.

Dit wil zeggen dat enkel de gemeenten zelf alle exacte gegevens betreffende de inventariseringen voor leegstand en/of verwaarlozing in detail bezitten.

Via Abafim (ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, departement Algemene Zaken en Financiën, afdeling Financieel Management) kan wel worden nagekeken voor welke panden een aanslagbiljet is verstuurd of zal worden verstuurd. Deze afdeling is immers bevoegd voor de inning van de heffing, maar valt onder de bevoegdheid van mevrouw Wivina Demeester-De Meyer, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid.

Door de blijvende problemen in verband met informatica, namelijk het gebrek aan een programmeur en daaruitvolgend het gebrek aan een koppeling van de gegevensbestanden van Abafim en van Arohm, is het momenteel onmogelijk gedetailleerde gegevens te verspreiden.

Vraag nr. 203
van 1 juli 1998
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Aankoop VUB-terrein St.-Genesius-Rode – Stand van zaken

Bij de besprekingen van de begroting 1997 deelde de minister mee dat er middelen werden uitgetrokken voor een studie over de mogelijkheden inzake de aankoop en het gebruik van het uitgestrekte VUB-ULB-terrein in Sint-Genesius-Rode, in het kader van een verhoogde Vlaamse aanwezigheid in die faciliteitengemeenten (VUB : Vrije Universiteit Brussel ; ULB : Université Libre de Bruxelles).

Kan de minister in dat verband een stand van zaken meedelen ?

Antwoord

Momenteel is de campussite van de VUB/ULB in St.-Genesius-Rode op het gewestplan nog ingekleurd als zone voor gemeenschapsvoorzieningen.

Om hier een woonproject te realiseren, is eerst een bestemmingswijziging van het terrein nodig.

Vraag nr. 207
van 7 juli 1998
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Maison de la Jeunesse Wezembeek-Oppem – Gemeentelijke subsidiëring

In het meinummer van de Randkrant verklaren twee jongeren uit Wezembeek-Oppem dat het "Maison de la Jeunesse" in de praktijk voor een stuk zou worden gefinancierd met middelen van de Vlaamse Gemeenschap.

Dat zou eveneens het geval zijn voor de Franstalige algemene privé-bibliotheek in die gemeente.

In zijn antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 262 van 3 juni 1998 stelt minister Martens dat een onderzoek naar de rechtmatigheden van eventuele gemeentelijke subsidies aan deze beide initiatieven tot de bevoegdheid behoort van de gouverneur van Vlaams-Brabant en/of van de minister van Binnenlandse Aangelegenheden (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 1 van 9 oktober 1998 – red.*).

Kan de minister meedelen of er reeds een dergelijk onderzoek werd verricht, dan wel of hij de gouver-

neur van Vlaams-Brabant gelast heeft een onderzoek uit te voeren ?

Antwoord

Ik verwijs de Vlaamse volksvertegenwoordiger naar het antwoord op de door hem gestelde vraag nr. 193 van 16 juni 1998 (*zie : blz. 418 – red.*).

Vraag nr. 208
van 7 juli 1998
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

St.-Genesius-Rode, Linkebeek, Drogenbos – Aantal gemeenteraden

Blijkens een bericht in het Nieuwsblad zou een aantal gemeenten uit de Vlaams-Brabantse Rand zich niet houden aan de gemeentewet door jaarlijks geen tien gemeenteraden te houden. Het zou met name gaan om Sint-Genesius-Rode, Linkebeek en Drogenbos.

Kan de minister dit bevestigen of ontkennen ?

Welke maatregelen heeft hij in het eerste geval genomen ?

Antwoord

Omtrent de vraagstelling vraag ik de gouverneur van de provincie Vlaams-Brabant een onderzoek in te stellen en mij de resultaten ervan mee te delen.

Zodra ik alle inlichtingen in mijn bezit heb, zullen deze via een aanvullend antwoord worden verstrekt.

Vraag nr. 217
van 25 augustus 1998
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Sociaal Impulsfonds – Kansarme vrouwen

De kansarmoedeproblematiek wordt onder andere door het Sociaal Impulsfonds (SIF) opgevangen.

Verschillende van de parameters hebben betrekking op vrouwen : zeker als ze alleenstaand zijn, hebben ze meer kans om met verschillende problemen tegelijk te worden geconfronteerd. Een van de vaststellingen, blijkens recente rapporten, is dat de

gezondheidszorg voor de groep kansarme vrouwen te wensen overlaat. Ze worden moeilijker bereikt via informatiecampagnes, de drempel om naar de diensten of zorgverstrekkers te stappen is blijkbaar te hoog, er zijn financiële problemen, enzovoort.

1. Werd er, blijkens de vaststellingen bij evaluatie van de SIF-programma's, ingespeeld op deze problematiek ? In welke gemeenten ? Hoe ? Betreft het hier SIF of SIF+-gemeenten ?
2. Werd er door de administratie van de minister reeds onderzoek gedaan of een voorstel geformuleerd om aan deze problematiek tegemoet te komen ? Zo ja, welk en wanneer ? Wordt een eventueel voorstel reeds uitgevoerd ?

tien de criteria acties opgenomen om de gezondheidszorg voor kansarme vrouwen te verbeteren. Uit een ex-post analyse van de beleidsplannen en convenants stellen we echter vast dat vooral het criterium kinderen van alleenstaanden significante overeenkomsten vertoont met de doelgroep kansarme, alleenstaande vrouwen. Concreet betekent dit dat de groep van alleenstaande ouders met kinderen vooral vrouwen betreft.

Onderstaande tabel geeft een overzicht van in welke gemeenten en op welke wijze acties worden uitgewerkt om de situatie van de kansarme vrouwen te verbeteren.

Verder is er in de tabel ook aangegeven of het een SIF of een SIF+-gemeente is.

Antwoord

1. Het SIF werkt met tien achterstellingscriteria. Rechtstreeks of onrechtstreeks werden in de meerderheid van de beleidsplannen voor alle

Gemeente	Wijze	SIF of SIF+
Aartselaar	kinderopvang speciaal voor eenoudergezinnen	SIF
Arendonk	crisisopvang van alleenstaanden met kinderen : huur woning voor crisisopvang – eind 1999 zes woningen ter beschikking	SIF
	toename aandacht jeugdtraid en jeugdbewegingen voor kinderen van alleenstaanden via specifieke acties	SIF
Bertem	alleenstaande personen met kinderlast : betere informatie, enquête, groepsbijeenkomsten, brochure, activiteitenkalender	SIF
Borgloon	meer kansen op deelname aan maatschappelijk leven voor bestaansminimumtrekkers en eenoudergezinnen	SIF
Bornem	thuishulp bij tijdelijke afwezigheid of verhindering alleenstaande ouder of in gezinsverband de moeder	SIF
Brussel VGC	zone Noord-West : versterken alleenstaande moeders in armoede via solidarietsnetwerken	SIF +
De Haan	alleenstaanden met kinderlast ondersteunen : basisnota goedgekeurd in SIF-stuurgroep, OCMW-raad en gemeenteraad	SIF
De Panne	via uitbouw buitenschoolse kinderopvang de tewerkstelling van alleenstaande kansarmen verbeteren	SIF +
Duffel	blijvende opvang van tien kinderen van alleenstaande kansarmen	SIF
Gooik	eenoudergezinnen doen meer een beroep op de onthaalmoederdienst of kribbe	SIF

Gemeente	Wijze	SIF of SIF+
Herenthout	alleenstaanden met kinderen : verbetering financiële en huisvestingssituatie : nulsituatie, criteria en tegemoetkomingen	SIF
Koekelare	alleenstaanden met kinderen : onderhouden bestaande speelpleinen, aanleg nieuw speelterrein, intense begeleiding alleenstaanden met kinderen	SIF
Landen	vakantieopvang voor financieel weinig draagkrachtige ouders : aanpassing tarifiëring, toename deelname kinderen	SIF
Lille	financiële tegemoetkoming in kinderopvangkosten kansarme alleenstaanden	SIF
Lommel	bevorderen werkgelegenheid : verhoging tewerkstellingskansen van langdurig werklozen vooral vrouwen via tewerkstelling in BKO	SIF
Meulebeke	de situatie van alleenstaanden met kinderlast verbeteren : voeren minimabeleid (brandstoftoelage)	SIF
Overijse	onderzoek naar de eenoudergezinnen (overleggesprekken OCMW Bertem, enquête, omgevingsanalyse)	SIF
Spiere-Helkijn	grotere deelname alleenstaanden met kinderen aan socio-cultureel leven	SIF +
Ternat	optimaliseren kinderopvang : organisatie tijdelijke opvang, integratie bestaande werkingen, toename gebruik kansarme en eenoudergezinnen	SIF
Tervuren	in kaart brengen behoeften en uitwerken actieplan voor eenoudergezinnen	SIF
Tielt-Winge	betaalbare huisvesting voor alleenstaanden of eenoudergezinnen	SIF
Wemmel	tewerkstelling : inspelen op nood van werkervaring en scholing voor vooral alleenstaanden met kinderen	SIF
	tewerkstelling : randdoelstelling kinderopvang voor alleenstaanden met kinderen : systeem voorrang opvang, visie	SIF
Wezembeek-Oppem	tewerkstelling verbetering toegang tot arbeidsmarkt en stimuleren werkwillige bestaansminimumtrekkers : socio-professionele vrijstelling, cyclus taalles, tegemoetkoming kinderopvang	SIF
Zelee	aantal bestaansminimumgerechtigde, laaggeschoolde alleenstaande vrouwen verminderd met 10 %	SIF

2. Door de administratie werd geen onderzoek gedaan of geen voorstel geformuleerd met betrekking tot deze problematiek.

Vraag nr. 218
van 25 augustus 1998
van de heer PETER VANVELTHOVEN

Vorming gemeentepersoneel – Centrale stuurgroep

In zijn antwoord op schriftelijke vraag nr. 39 van 13 november 1997 van de heer Dirk Van Mechelen (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 7 van 16 januari 1998, blz. 935 – red.*) deelde de minister mee dat de coördinatie van de vormingsinitiatieven voor lokale ambtenaren wordt voorgeschreven in het besluit van de Vlaamse regering van 1 juni 1994 betreffende de subsidiëring van initiatieven inzake de vorming van lokale ambtenaren.

Deze coördinatie gebeurt in eerste instantie op het provinciale niveau binnen een provinciale stuurgroep. Deze stuurgroep is een overleg- en adviesorgaan dat waakt over de afstemming van vraag en aanbod en dat ook het algemeen gedeelte van de provinciale vormingsprogramma's adviseert.

Daarnaast is er een centrale stuurgroep, een overleg- en adviesorgaan voor het lokaal vormingsbeleid met ook als taak specifieke vormingsactiviteiten te adviseren.

Naar ik verneem, zou deze centrale stuurgroep al van 1996 niet meer samenkomen. Dit zou inhouden dat er ook geen werking meer is en er geen adviezen kunnen worden gegeven.

Werd er reeds een initiatief genomen om dit adviesorgaan opnieuw samen te roepen en binnen welke termijn gebeurt dit dan ?

Antwoord

Het accent van de werking van het vormingsbeleid van de Vlaamse regering ligt totnogtoe vooral bij de provinciale stuurgroepen. Deze provinciale stuurgroepen waken erover dat het vormingsaanbod nauw aansluit bij de plaatselijke behoeften. De provinciale instellingen hebben hun aanbod inzake permanente vorming voortdurend methodisch verfijnd en inhoudelijk uitgebreid en gediversifieerd. Daarbij worden ook veelzijdige samenwerkingsverbanden met derden aangegaan. De reguliere opleiding die specifiek is afgestemd op het lokaal bestuur is in elke provincie een feit. Nieuwe ontwikkelingen in de lokale problematiek en nieuwe wetgeving worden telkens begeleid met vormingsinitiatieven.

Het dient daarbij te worden toegegeven dat de rol van de centrale stuurgroep, terecht of ten onrechte, in de loop van de laatste jaren enigszins naar de achtergrond werd verdrongen.

Desondanks blijkt de werking van het vormingsbeleid van de Vlaamse regering voor de lokale ambtenaren een succes te zijn. Duizenden lokale ambtenaren maken gebruik van het vormingsaanbod.

In het kader van het pact met de gemeenten is de Vlaamse regering evenwel van plan om de vorming van de lokale ambtenaren en de werking van de diverse stuurgroepen aan een grondige algemene evaluatie te onderwerpen. Het is tevens de bedoeling om na te gaan of het besluit van de Vlaamse regering van 1 juni 1994 houdende vaststelling van regelen inzake de vorming van de lokale ambtenaren niet moet worden bijgestuurd om een beter vormingsbeleid te ontwikkelen.

De Vlaamse regering wil ook het vormingsaanbod nog beter richten op de vraagzijde die vanuit de gemeenten en de OCMW's komt en meer praktijkgerichte vormingssessies organiseren, zoals bijvoorbeeld een vormingsaanbod dat specifiek is gericht op de lokale mandatarissen.

LUC MARTENS

VLAAMS MINISTER
 VAN CULTUUR, GEZIN EN WELZIJN

Vraag nr. 276
van 16 juni 1998
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Instellingen bijzondere jeugdbijstand – Aanwerving mannen/vrouwen

Alleen de examens van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap voor de gemeenschapsinstellingen voor bijzondere jeugdbijstand zijn volgens mijn informatie niet toegankelijk voor mannen en vrouwen (cf. vacature De Zande in Ruiselede, Vast Wervingssecretariaat, Examenagenda december 1997 – ANV97023).

Anno 1998 is men – ook wetenschappelijk – ervan overtuigd dat in een opvoedingssituatie, hoe moeilijk de jongeren ook zijn, mannen en vrouwen samen een belangrijke rol te spelen hebben. De argumentatie om enkel mannen te laten deelnemen aan een examen omdat de instelling bestemd

is voor jongens, lijkt mij bijgevolg voorbijgestreefd.

1. Zijn dit inderdaad de enige examens van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap die niet toegankelijk zijn voor vrouwen ?
2. Zijn er examens die niet toegankelijk zijn voor mannen ?
3. Is deze ongelijke kans nog steeds zinvol ? Welke argumentatie wordt gebruikt om dit anno 1998 nog te verantwoorden ?

N.B. Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Luc Van den Bossche, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken.

Antwoord

1. Het VWS-examen ANV97023 voor vakleraar (graad : technicus) voor de gemeenschapsinstelling voor bijzondere jeugdbijstand (GBJ) De Zande in Ruiselede is inderdaad slechts voor mannelijke, Nederlandstalige technici (functie : vakleraar) toegankelijk.

Er zijn nog andere examens georganiseerd voor de afdeling Gemeenschapsinstellingen (GI) die niet voor vrouwen toegankelijk zijn :

- hulparbeiders B / nachtwaker (laatst georganiseerd in 1990) voor GBJ De Kempen in Mol en GBJ De Zande in Ruiselede ;
- deskundigen (functie : opvoeder/begeleider), te organiseren in het najaar 1998, voor GBJ De Kempen in Mol en GBJ De Zande in Ruiselede.

Deze regeling steunt op het koninklijk besluit van 9 november 1984 betreffende de voorwaarden voor toelating tot bepaalde betrekkingen bij de rijksgestichten voor observatie en opvoeding onder toezicht. Zij vormt binnen het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap een enige uitzondering op de algemene regel dat betrekkingen openstaan voor beide geslachten.

2. Er zijn ook VWS-examens georganiseerd die niet voor mannen toegankelijk zijn :
 - hulparbeidsters B / nachtwakster (laatst georganiseerd in 1991) voor GBJ De Zande in Beernem ;

- deskundigen (functie : opvoeder/begeleider), te organiseren in het najaar 1998, voor GBJ De Zande in Beernem.

3. Het koninklijk besluit van 9 november 1984 bepaalt : "In de Rijksgestichten voor observatie en opvoeding onder toezicht worden de betrekkingen van lid van het opvoedingspersoneel of van het toezichtpersoneel alleen verleend aan kandidaten van hetzelfde geslacht als de hun toe te vertrouwen minderjarigen".

Dit besluit uit de periode dat de jeugdbescherming nog grotendeels onder de bevoegdheid van de federale overheid ressorteerde, vormt een wettelijk gereguleerde afwijking op de verplichting werkaanbiedingen open te stellen voor personen van beide geslachten. Zoals destijds in de Belgische gevangenissen werd in de rijksinstellingen, waar hoofdzakelijk delinquenten jongeren tussen 18 en 21 jaar werden opgevangen, het toezicht uitgevoerd door personen van hetzelfde geslacht als de geplaatste jongeren.

Dit beleid werd hoofdzakelijk ingegeven vanuit overwegingen inzake veiligheid/bescherming van het vrouwelijk personeel en het voorkomen van onterechte beschuldigingen aangaande ongewenste intimiteiten vanwege het mannelijk personeel : overwegingen die gelet op de leeftijd en de problematieken van het toenmalige cliënteel niet zonder grond waren.

Het principe werd niet doorgetrokken naar de andere, niet in het continuïteitswerkende personeelsleden, zoals de directieleden, de wetenschappelijke staf, het administratief en het onderhoudspersoneel.

Mede beïnvloed door de verlaging van de leeftijd van de populatie tot 14-18 jaar, werd de samenstelling van gemengde teams reeds enkele malen bepleit, zowel met pedagogische als emancipatorische argumenten :

- een meer realistische afspiegeling van de gezinssituaties en het maatschappelijk leven ;
- de voorbeeldfunctie van identificatiefiguren en het modelgedrag van respectvolle interactie tussen beide geslachten ;
- de complementariteit van mannen en vrouwen in het hulpverleningsproces en het activiteitsaanbod.

We dienen ons echter te hoeden voor een ondoordachte en te snelle omschakeling naar gemengde teams. Ook vanuit wetenschappelijke hoek worden er immers enkele risicovolle nadelen gesignaleerd :

- risico's van intimidatie door beschuldigingen inzake seksuele intimiteiten ;
- grotere kans op agressie ten aanzien van vrouwelijk personeel ;
- meer kans op intieme relaties tussen teamleden ;
- verhoogde kans op conflicten binnen het team.

De overgang naar gemengde teams vraagt belangrijke aanpassingen, zowel op juridisch, organisatorisch als materieel vlak. Daarnaast is een deskundige ondersteuning vereist om de psychologische en pedagogische effecten in goede banen te leiden. Op het huidige ogenblik wordt onder begeleiding van de Katholieke Universiteit Leuven (KU Leuven) een experiment voorbereid in de gemeenschapsinstelling De Zande in Ruiselede, waarbij personeelsleden (vrouwen) van de gesloten setting voor meisjes in Beernem zullen worden uitgewisseld met personeelsleden (mannen) van de halfopen setting voor jongens in Ruiselede waardoor, met vrijwilligers, een gemengd team zal worden samengesteld. Gelet op bovengenoemd koninklijk besluit, lijkt het mij aangewezen dit experiment een reglementaire basis te geven bij beslissing van de Vlaamse regering. In overleg met mijn collega bevoegd voor Ambtenarenzaken zal ik daartoe de komende weken een initiatief nemen.

Verwacht wordt dat vanuit de leerervaring van deze "proeftuinactie" geleidelijk een verdere uitbreiding van dit werkmodel kan worden doorgevoerd.

(Antwoord Luc Van den Bossche : Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 1 van 9 oktober 1998, blz. 21 – red.)

Vraag nr. 310
van 25 augustus 1998
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Bibliotheken – Inspectieresultaten

De afdeling Volksontwikkeling en Bibliotheken inspecteert geregeld de bibliotheken. Het boekenbezit, het lokale beheer en de beschikbare infrastructuur worden hierbij geëvalueerd. Hiervoor worden immers subsidies gegeven.

Belangrijk is op te volgen in welke mate het sanctiebeleid stimulerend werkt om de vooropgestelde doelstellingen te bereiken.

1. Welke bibliotheken kregen opmerkingen/bemerkingen over de infrastructuur in 1996-1997 :

in verband met veiligheid, hygiëne, brandgevaar ;

in verband met het ontbreken van of niet ter beschikking staan van reeds gesubsidieerde ruimten ;

andere ?

2. Welke bibliotheken kregen opmerkingen/bemerkingen in verband met het boekenbezit in 1996-1997 ?

3. Welke bibliotheken kregen opmerkingen/bemerkingen in verband met het lokale beheer in 1996-1997 ?

4. Werd aan deze opmerkingen/bemerkingen gevolg gegeven door de gemeente om de beleidsdoelstellingen af te dwingen ? Hoe ? Waar ?

5. Werd er effectief via de subsidiëring ingegrepen ?

Antwoord

De afdeling Volksontwikkeling en Bibliotheken inspecteert inderdaad geregeld de openbare bibliotheken.

De subsidiëring vanwege de Vlaamse Gemeenschap is echter beperkt tot de weddetoelagen van het leidinggevend en technisch personeel. Infrastructuur wordt sedert 1995 niet meer gesubsidieerd. De collecties vallen financieel geheel ten laste van de gemeenten, behalve de collecties van de speciale openbare bibliotheken. Die worden door de Vlaamse Gemeenschap betaald. Lokaal beheer valt geheel buiten iedere vorm van subsidiëring.

In de periode 1996-1997 werden, met het oog op een grondige evaluatie, in totaal 90 bibliotheken

bezocht. Hierbij werd(en) bij 36 onder hen één of meerdere fundamentele opmerkingen in verband met beheer, boekenbezit en/of infrastructuur geformuleerd.

In verband met de infrastructuur :

- wat veiligheid, hygiëne, brandgevaar betreft (voorzover dit tot de bevoegdheid van de bibliotheekinspectie kan behoren) : geen ;
- wat ontbreken of niet ter beschikking staan van reeds gesubsidieerde ruimten betreft : Tongeren en Overijse. Geen van beide gemeenten reageerde tot op heden ;
- andere opmerkingen betroffen bijna uitsluitend de te klein geworden huisvesting : Herentals, Kontich, Lint (*), Niel (*), Wijnegem, Dilsen-Stokkem, Kortessem, Aalter, Erpe-Mere, Geraardsbergen (*), Kruishoutem (*), Moerbeke, Affligem (*), Bierbeek, Galmaarden, Rotseelaar, Ternat, Wezembeek-Oppem (*), Alveringem, Deerlijk, Hooglede, Langemark-Poelkapelle, Nieuwpoort, Oudenburg, privaatrechtelijke plaatselijke openbare bibliotheek (POB) van Lochristie (Beervelde) (*).

Bij zeven gemeenten (aangeduid met een *) werd tot op heden nog geen gevolg aan de gestelde opmerking(en) gegeven. Bij de andere is het probleem opgelost of is het in behandeling.

In verband met het boekenbezit :

- Nijlen, Kortessem, Zwalm, Overijse, Wemmel, Wezembeek-Oppem, Heuvelland, Langemark-Poelkapelle, Mesen en Brussel vertoonden tekorten in hun collectiebestand of in de verplichte jaarlijkse minimumaanschaf.

In twee gemeenten werden nog geen schikkingen genomen om de gesignaleerde tekorten weg te werken. Kortessem waar het tijdschriftenbestand van 25 naar 40 titels moet opgetrokken worden, en Wezembeek-Oppem waar de Nederlandstalige collectie ver beneden de vereiste 75 % ligt. Voor deze laatste gemeente wordt de schorsing van de subsidiëring in overweging genomen.

In verband met het lokale beheer :

- er rezen slechts twee problemen : in Stabroek moest de samenstelling van de vaste commissie van advies worden herzien, wat onmiddellijk

nadien is gebeurd, en in Zoutleeuw werd vastgesteld dat de gemeentesecretaris als stemgerechtigd lid in het beheersorgaan is opgenomen, waarop men niet wil terugkomen aangezien er geen strikt juridische basis blijkt te zijn om dit te beletten.

Het antwoord op de punten 4 en 5 zit reeds in de vorige punten vervat.

De tabel als **bijlage** geeft een gedetailleerd overzicht van de gemaakte opmerkingen en het eventuele gevolg dat er tot op heden aan werd gegeven.

(Bovenvermelde bijlage ligt ter inzage bij het secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

II. VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS EN WAAROP NOG NIET WERD GEANTWOORD* (Reglement artikel 81, 6)

LUC VAN DEN BRANDE

MINISTER-PRESIDENT
VAN DE VLAAMSE REGERING,
VLAAMS MINISTER VAN BUITENLANDS
BELEID, EUROPESE AANGELEGENHEDEN,
WETENSCHAP EN TECHNOLOGIE

Vraag nr. 222
van 1 september 1998
van de heer HERMAN SUYKERBUYK

*Overeenkomst Vlaanderen-Alberta (Canada) –
Uitvoering – Verlenging*

In Edmonton, Canada, is op 1 november 1990 tussen de Vlaamse regering en de regering van Alberta een overeenkomst in werking getreden die vooral samenwerking in de wetenschappelijke en technologische sector beoogde. Deze overeenkomst werd afgesloten voor een termijn van zes jaar, met mogelijkheid van stilzwijgende verlenging behoudens opzegging.

1. Werd de overeenkomst stilzwijgend verlengd of opgezegd ?

* datum van afsluiting : 22/10

2. Indien er opzegging was, wat was daarvoor de reden ?
3. Welke middelen werden per jaar vastgelegd om uitvoering te geven aan de overeenkomst ?
4. Welke projecten en programma's werden per jaar goedgekeurd ? Tegelijk zou ik per project en/of programma willen vernemen of het werd uitgevoerd.
2. Op welke wijze werd gereageerd op de talloze overtredingen ?
3. Welk besluit heeft de minister getrokken voor de toekomst ?

Is de minister daarbij niet van mening dat de doortocht van de rally door de Kemmelberg en de Monteberg (of bij uitbreiding : dat dit soort evenementen in beschermde landschappen of natuurgebieden) integraal moet worden verboden ?

Kan de minister dit autonoom beslissen en zo neen, heeft hij hierover reeds overleg gepleegd met andere bevoegde ministers/instanties ?

N.B. Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Leo Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting.

THEO KELCHTERMANS

VLAAMS MINISTER
VAN LEEFMILIEU EN TEWERKSTELLING

Vraag nr. 417
van 16 september 1998
van de heer JOHAN MALCORPS

Kemmelberg – Westhoek Rally

Bij besluit van 28 april 1998 heeft de minister de Kemmelberg ontoegankelijk verklaard voor het publiek op het ogenblik dat de Westhoek Rally erover komt. Een beroep bij de Raad van State tegen dit besluit werd verworpen.

Aan de vooravond van de rally maakte de minister afspraken met de burgemeester van Heuvelland. Deze wilde een onderscheid maken tussen bezoekers van de horecazaken en rallytoeschouwers. In feite een doorzichtige truuk, want in de praktijk bleek dat iedereen (horecacliënteel en andere) toegangstickets voor de rally moest betalen.

Op de dag zelf werd het besluit van de minister dan ook op grote schaal door de rallytoeschouwers overtreden, met opnieuw ecologische schade in het gebied tot gevolg. De overtredingen en schade werden vastgesteld door een gerechtsdeurwaarder aangesteld door het Natuurfonds Westland VZW.

Op deze wijze worden dus besluiten tot bescherming van landschappelijk waardevolle gebieden tot een farce.

1. Welke afspraken werden gemaakt met de burgemeester van Heuvelland ?

Heeft de burgemeester in de feiten het ministerieel besluit niet naast zich neergelegd ? Zo ja, welke sancties worden dan getroffen ?

Vraag nr. 419
van 18 september 1998
van mevrouw GERDA RASKIN

Bermbeheer – Distelbestrijding

Op de middenberm van de E314 werden de distels niet vernietigd voor ze tot bloei kwamen. Dit is nochtans een verplichting (koninklijk besluit van 16 oktober 1981). De zaadpluizen zijn intussen verspreid over de hele omtrek. Dit betekent dat omwonende landbouwers zullen moeten sproeien om de nieuw opschietende distels in de velden te vernietigen.

Volgens sommige omwonende landbouwers is het al jarenlang zo dat de distels langs de E314 niet tijdig worden vernietigd, met de vermelde gevolgen voor de omgeving.

Dit jaar zouden de problemen verband houden met het aanwijzen van een nieuwe aannemer. De bestekken moesten nog worden vastgelegd, zodat – ondanks de tijdigheid van de aanbesteding – de vernietiging niet kon worden uitgevoerd.

Op welke wijze kan het tijdig vernietigen van distels langs gewestwegen worden afgedwongen, ook in uitzonderlijke situaties zoals die zich nu voordeden langs de E314, om te vermijden dat er op de omliggende velden moet worden gesproeid ?

N.B. Een vraag over deze problematiek werd ook gesteld aan de heer Eddy Baldewijns, Vlaams

minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening.

besluit van 3 april 1997 waardoor het personeel van Belgacom belast met de inning van het kijk- en luistergeld werd overgeheveld naar het Belgisch Instituut voor Post en Telecommunicatie.

WIVINA DEMEESTER-DE MEYER

VLAAMS MINISTER
VAN FINANCIEN, BEGROTING EN
GEZONDHEIDSBELEID

Vraag nr. 142 van 14 september 1998 van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

*Erkenning Onafhankelijke Ziekenfondsen –
Afhandelingstermijn*

Uit het blad van de Onafhankelijke Ziekenfondsen verneem ik dat deze landsbond op 20 oktober 1995 een aanvraag tot erkenning indiende, vergezeld van een volledig dossier.

Pas eind november 1997 ontving de bond – na een herinnering – een antwoord van de administratie Gezondheidszorg, die zich verontschuldigde voor het laattijdig antwoord, dat blijkbaar was veroorzaakt door de langere afwezigheid van een ambtenaar die zich met het dossier bezighield.

Werd de ambtenaar die verantwoordelijk is voor het feit dat de afwezigheid van één collega de niet-behandeling van een dossier gedurende twee jaar met zich heeft meegebracht, op enigerlei wijze ter verantwoording geroepen ?

Heeft men nagegaan of er sprake was van kwade trouw ?

Werden er sancties getroffen ?

Vraag nr. 147 van 18 september 1998 van de heer FRANCIS VERMEIREN

Inning kijk- en luistergeld – Belgacompersoneel

Door de federale ministerraad werd een samenwerkingsakkoord goedgekeurd tussen de federale staat en de regeringen van de drie taalgemeenschappen in ons land. Hierdoor wordt de manier geregeld waarop het personeel dat belast was met de inning van het kijk- en luistergeld, ter beschikking wordt gesteld van de gemeenschappen. Dit gebeurde in het verlengde van het koninklijk

Sedert 1 april 1997 gebeurt de inning door de gemeenschappen zelf.

Is het juist dat de Vlaamse Gemeenschap heeft aanvaard daarbij personeel van Belgacom in te schakelen dat vroeger voor deze taak instond ?

Voor die inning heeft de Vlaamse Gemeenschap een beroep gedaan op de firma Cipal (Centrum voor Informatica Provincies Antwerpen en Limburg). Heeft die firma het vroegere personeel van Belgacom ingeschakeld voor de inning ? Hoe is de overheveling van het personeel van Belgacom concreet verlopen ?

Vraag nr. 148 van 18 september 1998 van RIET VAN CLEUVENBERGEN

*Federale Planningscommissie Medisch Aanbod –
Betrokkenheid*

Bij het federale ministerie van Sociale Zaken, Volksgezondheid en Leefmilieu werd een Planningscommissie Medisch Aanbod opgericht (Belgisch Staatsblad van 30 april 1996). De opdracht van deze commissie bestaat erin "de weerslag te evalueren die de behoeftebepaling heeft op de toegang tot de studies van zorgverstrekkers". Jaarlijks wordt er een verslag opgesteld over "de relatie tussen behoeften, studies en de doorstroming o.a. voor bijzondere beroepstitels wat betreft verpleegkundigen".

Omdat deze resultaten voor Vlaanderen, dat de opleiding van zorgverstrekkers organiseert, belangrijk zijn, had ik graag een antwoord gekregen op de volgende vragen.

1. Is de minister op de hoogte van deze Planningscommissie ?
2. Worden de effecten van maatregelen specifiek genomen door de Vlaamse Gemeenschap, hierin mee verzekerd ?
3. Werkt de minister of werken ambtenaren die onder zijn bevoegdheid vallen mee aan deze commissie wat zorgverstrekkers uit de welzijnssector betreft ?

4. Werden/worden deze resultaten besproken met
- de Vlaamse minister bevoegd voor Welzijn,
 - betrokkenen uit de welzijnssector,
 - adviesorganen van welzijn,

 - interdepartementale of interministeriële commissies waar de minister of ambtenaren die onder zijn verantwoordelijkheid vallen bij betrokken zijn ?

Wat is het resultaat van deze besprekingen ?

5. In welke mate verzamelt ook de Vlaamse Gemeenschap deze gegevens ?

N.B. Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Luc Van den Bossche, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken en aan de heer Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn.

**III. VRAGEN WAARVAN
DE REGLEMENTAIRE TERMIJN
VERSTREKEN IS MET
TEN MINSTE TIEN WERKDAGEN
EN DIE OP VERZOEK
VAN DE VRAAGSTELLERS WERDEN
OMGEZET IN VRAGEN OM UITLEG
(Reglement artikel 81, 4)**

Nihil.

REGISTER

Nr.	Datum	Vraagsteller	Onderwerp	Blz.
L. VAN DEN BRANDE, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie				
185	15.06.1998	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Vlamingen in de wereld – Adressen</i>	376
187	16.06.1998	C. Verwimp-Sillis	<i>Overeenkomst van Lomé IVbis – Ratificatie</i>	377
190	16.06.1998	J. Maes	<i>Permanente campingbewoning – Omzendbrieven</i>	377
△ 191	17.06.1998	R. Van Cleuvenbergen	<i>Vereenvoudiging administratieve documenten – Stand van zaken</i>	378
193	22.06.1998	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Voeren – Jeugdherberg De Veurs</i>	271
201	03.07.1998	C. Van Eyken	<i>Gids Welkom in Vlaanderen – Selectie geadresseerden in de Rand (2)</i> . .	271
204	07.07.1998	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Belgisch-Nederlands Wielingenoverleg – Betrokkenheid</i>	272
206	09.07.1998	D. Ramoudt	<i>Premiestelsel logiesverstrekkende bedrijven – Evaluatie</i>	273
207	09.07.1998	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Faciliteitengemeenten – Toezending Franstalige overheidsdocumenten</i> . .	274
208	09.07.1998	M. Dillen	<i>Europese structuurfondsen – Stand van zaken</i>	274
209	13.07.1998	M. Dillen	<i>Actieprogramma Informatietechnologie – Stand van zaken</i>	275
210	13.07.1998	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Actieplan Vlaamse Rand – Infobrochure voor werkgevers</i>	279
212	13.07.1998	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Actieplan Vlaamse Rand – Taalvoorwaarden bij subsidiëring</i>	280
213	13.07.1998	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Actieplan Vlaamse Rand – Werkgroep Taalproblematiek</i>	280
214	14.07.1998	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Actieplan Vlaamse Rand – Administratief steunpunt</i>	281
216	24.07.1998	A. Denys	<i>VLAM – Representativiteit van de leden</i>	380
217	25.08.1998	R. Van Cleuvenbergen	<i>Sociale economie – Maatregelen</i>	282
219	25.08.1998	C. Verwimp-Sillis	<i>Roemenië – Steunprojecten</i>	282
△ 220	25.08.1998	C. Verwimp-Sillis	<i>Omzetting Europese milieurichtlijnen – Problemen</i>	381
○ 222	01.09.1998	H. Suykerbuyk	<i>Overeenkomst Vlaanderen-Alberta (Canada) – Uitvoering – Verlenging</i>	428
L. VAN DEN BOSSCHE, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken				
△ 243	02.07.1998	C. Decaluwé	<i>Vlaamse openbare instellingen – Vakantiejobs</i>	383
△ 244	02.07.1998	C. Decaluwé	<i>Vlaamse openbare instellingen – Loopbaanversnelling</i>	387
248	09.07.1998	Y. Avontroodt	<i>Ongewenst seksueel gedrag binnen het onderwijs – Meldpunten</i>	283
249	09.07.1998	C. Decaluwé	<i>Overheidsdiensten – Informatici</i>	286
251	10.07.1998	M. Dillen	<i>Anderstalige leerlingen basisonderwijs – Onthaalbeleid</i>	287
254	13.07.1998	D. Van Mechelen	<i>Kinderen van asielzoekers – Onderwijsopvang</i>	288
255	13.07.1998	R. Van Cleuvenbergen	<i>Kinderpsychiaters – Behoeft</i>	291

256	16.07.1998	R. Van Cleuvenbergen	<i>Taalstages taalleerkrachten – Evaluatie</i>	291
257	16.07.1998	R. Van Cleuvenbergen	<i>Taalstages leerlingen – Evaluatie</i>	292
259	25.08.1998	R. Van Cleuvenbergen	<i>Sociale economie – Maatregelen</i>	293
260	25.08.1998	R. Van Cleuvenbergen	<i>Beroepstitel en kwalificaties paramedische beroepen – Raad van State</i> ..	293
261	25.08.1998	R. Van Cleuvenbergen	<i>University education – Terminologie</i>	294
262	25.08.1998	R. Van Cleuvenbergen	<i>Ambulancier – Opleiding</i>	295
263	25.08.1998	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Verdeelsleutel onderwijskredieten – Verificatie leerlingenaantallen</i>	295
264	25.08.1998	S. Platteau	<i>Schoolresultaten en computerspelletjes – Bevindingen</i>	296
265	01.09.1998	R. Van Cleuvenbergen	<i>Verpleegkunde – Gediplomeerde verpleegkundigen</i>	296
266	01.09.1998	D. Lootens-Stael	<i>Informatisering Brusselse scholen – Nederlandstalig onderwijs</i>	297
268	01.09.1998	M. Olivier	<i>Erkenningscommissie betaald educatief verlof – Vertegenwoordiging</i> ...	297
269	01.09.1998	F. Vermeiren	<i>Noord-Amerikaanse studenten aan Vlaamse universiteiten – Evolutie</i> ..	298
273	16.09.1998	R. Van Cleuvenbergen	<i>Kwaliteitseisen zorgsector – Maatregelen</i>	299

T. KELCHTERMANS, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling

304	25.05.1998	J. De Meyer	<i>Mestactieplan – Compensaties gebiedsgerichte verscherping (2)</i>	393
340	17.06.1998	C. Decaluwé	<i>Heffingen op eigen waterwinning – Bezwaarschriften Kortrijk-Roeselare-Tielt</i>	395
348	22.06.1998	E. Van Vaerenbergh	<i>Waals grensstort Bassily – Milieugevolgen voor Herne</i>	395
349	22.06.1998	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Bergingsreservoir Bornem – Efficiëntie</i>	300
350	24.06.1998	C. Decaluwé	<i>Nitraatverontreiniging – West-Vlaanderen</i>	300
351	24.06.1998	J. Malcorps	<i>NV Stevan Lendeledede – Vergunning storten in ophoging</i>	396
352	24.06.1998	J. Malcorps	<i>Antwerp Bulk Terminal (Berendrecht) – Milieu</i>	398
354	25.06.1998	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Waals grensstort Bassily – Milieugevolgen</i>	399
355	25.06.1998	C. Verwimp-Sillis	<i>Uitbreiding bosareaal – Stand van zaken</i>	399
356	25.06.1998	A. De Maght-Aelbrecht	<i>Waterheffing – Berekeningswijze</i>	401
357	29.06.1998	M. Dillen	<i>Zwembaden – Vlaremnormen</i>	304
359	01.07.1998	J. Devolder	<i>Uitvoering mestdecreet – Verstrenge bemestingsnormen</i>	402
362	02.07.1998	J. Caubergs	<i>Storten van afval op militaire terreinen – Vergunningen</i>	404
367	02.07.1998	A. De Maght-Aelbrecht	<i>Zwembaden in appartementsgebouwen – Vlaremen</i>	405
370	03.07.1998	J. Sauwens	<i>Veestapel – Stand-stillprincipe</i>	407
371	06.07.1998	S. Becq	<i>Arbeidstrajectbegeleiding gehandicapten – Evaluatie</i>	304
374	09.07.1998	R. Van Cleuvenbergen	<i>Steunpunt WAV – Doelgroepbereik</i>	408
375	09.07.1998	R. Van Cleuvenbergen	<i>Afvalstoffeninformatiecentrum TWICA – Doelgroepbereik</i>	305
379	09.07.1998	M. Dillen	<i>Loopbaanonderbreking – Evaluatie</i>	306
380	09.07.1998	M. Dillen	<i>Loopbaanonderbreking – Controle en sancties</i>	307
381	09.07.1998	R. Van Cleuvenbergen	<i>VDAB-opleidingen – Vrachtwagenchauffeur</i>	308

384	10.07.1998	J. Devolder	<i>Baggerslibstorten in landschappelijk waardevol gebied – Beleid</i>	409
385	13.07.1998	M. Dillen	<i>Loopbaanonderbreking – Ministerie Vlaamse Gemeenschap</i>	309
387	14.07.1998	R. Van Cleuvenbergen	<i>Loopbaanonderbreking – Rechtsgevolgen</i>	311
392	25.08.1998	R. Van Cleuvenbergen	<i>VDAB – PWA-opleidingen</i>	410
393	25.08.1998	R. Van Cleuvenbergen	<i>Sortering medisch afval – Beleidsstimuli</i>	411
396	25.08.1998	J. Sauwens	<i>Nationale Loterij – Milieu- en natuursubsidies (2)</i>	412
397	25.08.1998	V. Dua	<i>Sanering Dijlestorten Leuven – Stand van zaken</i>	312
398	25.08.1998	C. Verwimp-Sillis	<i>Radioactief medisch afval – Overleg OVAM-NIRAS</i>	413
400	25.08.1998	R. Van Walleghem	<i>VDAB – Aantal contractuelen – Vakantieregeling</i>	313
403	25.08.1998	M. Olivier	<i>Tewerkstellingsprogramma's gehandicapten – Overzicht</i>	414
410	01.09.1998	V. Dua	<i>Bosdecreet – Bosreservaten</i>	314
411	01.09.1998	M. Olivier	<i>Erkenningscommissie betaald educatief verlof – Vertegenwoordiging</i>	316
412	01.09.1998	J. Sauwens	<i>Financieel luik Mestactieplan – Uitspraak Europese Commissie</i>	316
○ 417	16.09.1998	J. Malcorps	<i>Kemmelberg – Westhoek Rally</i>	429
○ 419	18.09.1998	G. Raskin	<i>Bermbeheer – Distelbestrijding</i>	429

W. DEMEESTER-DE MEYER, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid

129	22.06.1998	Y. Avontroodt	<i>Meldpunt Milieu en Gezondheid – Evaluatie</i>	415
140	25.08.1998	C. Verwimp-Sillis	<i>Asbest in verwarmingstoestellen – Voorlichting</i>	317
○ 142	14.09.1998	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Erkenning Onafhankelijke Ziekenfondsen – Afspraak termijn</i>	430
145	16.09.1998	R. Van Cleuvenbergen	<i>Kwaliteitseisen zorgsector – Maatregelen</i>	318
○ 148	18.09.1998	R. Van Cleuvenbergen	<i>Federale Planningscommissie Medisch Aanbod – Betrokkenheid</i>	430

E. BALDEWIJNS, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening

477	26.06.1998	M. Dillen	<i>De Lijn – Vandalisme</i>	318
478	29.06.1998	M. Dillen	<i>Sluikstorten – Initiatieven</i>	318
483	02.07.1998	C. Decaluwé	<i>Vlaamse openbare instellingen – Vakantiejobs</i>	319
484	02.07.1998	C. Decaluwé	<i>Vlaamse openbare instellingen – Loopbaanversnelling</i>	319
494	09.07.1998	R. Van Cleuvenbergen	<i>Scholen langs gewestwegen – Bi-flashes</i>	320
495	09.07.1998	C. Decaluwé	<i>Schade aan verkeerstekens – Omvang</i>	320
496	09.07.1998	C. Decaluwé	<i>Gemeentelijke structuurplannen – Goedkeuringsstand</i>	320
497	13.07.1998	E. Van Vaerenbergh	<i>Verkeersdrempels – Nieuwe normen</i>	321
498	14.07.1998	R. Van Cleuvenbergen	<i>Fietsinfrastructuur – Stand van zaken</i>	322
499	14.07.1998	R. Van Cleuvenbergen	<i>Schuilhuisjes De Lijn – Onderhoud en vervanging</i>	322
501	16.07.1998	R. Van Cleuvenbergen	<i>Oversteekplaatsen – Realisaties en plannen</i>	323
503	16.07.1998	C. Decaluwé	<i>Kruispunt N323a/N50 Kortrijk – Herinrichting</i>	323

505	25.08.1998	R. Van Cleuvenbergen	<i>Sociale economie – Maatregelen</i>	324
506	25.08.1998	R. Van Cleuvenbergen	<i>Fietspaden – Onderhoud (1)</i>	324
507	25.08.1998	R. Van Cleuvenbergen	<i>Fietspaden – Onderhoud (2)</i>	325
508	25.08.1998	B. Vandendriessche	<i>N60 Oudenaarde-Ronse – Doortrekking</i>	325
509	25.08.1998	B. Vandendriessche	<i>Tramlijn Sint-Pietersstation-Flanders Expo (Gent) – Trajectstudie</i>	326
510	25.08.1998	C. Verwimp-Sillis	<i>Dorekensveld en Bosveld Wemmel – Plannen van aanleg</i>	328
511	25.08.1998	C. Verwimp-Sillis	<i>NAVO Evere – Wegverbindingen (2)</i>	329
512	25.08.1998	M. Doomst	<i>Bord "Vlaanderen" Sint-Pieters-Leeuw – Plaats</i>	330
513	25.08.1998	J. Malcorps	<i>Kartingcircuits – Bestemmingszone</i>	330
514	25.08.1998	J. Sauwens	<i>Passagiersverbinding Kanaal Brussel-Rupel – Project</i>	333
515	01.09.1998	P. Desmet	<i>Kruispunt N43-N357 Waregem – Veiligheid</i>	334
516	01.09.1998	J. Sauwens	<i>Basismobiliteit – Studie</i>	334
517	01.09.1998	R. Van Cleuvenbergen	<i>Modernisering halte-infrastructuur De Lijn – Stand van zaken</i>	335
518	01.09.1998	L. Van Nieuwenhuysen	<i>E19 Rumst-Mechelen – Ribbelmarkeringen</i>	336
519	01.09.1998	D. Ramoudt	<i>Luchthaven Oostende – Veiligheid luchtverkeer</i>	337
E. VAN ROMPUY, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media				
145	02.07.1998	L. Cannaerts	<i>KMO-atteest bedrijfsbeheer – Opleidingen</i>	338
146	02.07.1998	C. Decaluwé	<i>Vlaamse openbare instellingen – Vakantiejobs</i>	339
147	02.07.1998	C. Decaluwé	<i>Vlaamse openbare instellingen – Loopbaanversnelling</i>	339
△ 148	02.07.1998	J. Malcorps	<i>Bedreigde huisdierrassen – Steun</i>	339
149	10.07.1998	L. Delcroix	<i>Regionale financiering fiscale stimuli – Stand van het overleg</i>	341
151	16.07.1998	J. Stassen	<i>Vlaamse Audiovisuele Selectiecommissie – Werking</i>	342
152	25.08.1998	R. Van Cleuvenbergen	<i>Sociale economie – Maatregelen</i>	343
153	25.08.1998	R. Van Cleuvenbergen	<i>Databank Ondergrond Vlaanderen – Samenstelling – Toegankelijkheid</i>	343
154	25.08.1998	R. Van Cleuvenbergen	<i>Documentatiecentra audiovisuele cultuur – Subsidies – Toegankelijkheid</i>	344
155	25.08.1998	J. Maes	<i>Lokale radio's – Frequentieplan – Kuststreek</i>	346
156	01.09.1998	F. Vermeiren	<i>KMO's – Invoering euro</i>	346
L. PEETERS, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting				
155	30.04.1998	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Programmaboek Brabantse Pijl – Taalgebruik</i>	347
185	15.06.1998	C. Decaluwé	<i>Gesubsidieerde infrastructuurwerken – Aandeel infrastructuurkosten</i>	416
187	15.06.1998	V. Heeren	<i>Sociale verhuurkantoren – Erkenning – Middelen</i>	417
189	16.06.1998	V. Heeren	<i>Vereenvoudiging socialehuisvestingsprocedures – Evaluatie</i>	418
193	16.06.1998	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Faciliteitengemeenten – Subsidiëring Franstalige verenigingen (2)</i>	418
194	16.06.1998	J. Maes	<i>Permanente campingbewoning – Omzendbrieven</i>	419

199	22.06.1998	M. Logist	<i>Huursubsidie- en installatiepremiestelsel – Evaluatie</i>	419
200	24.06.1998	C. Decaluwé	<i>Heffing leegstand – Kortrijk-Roeselare-Tielt</i>	421
203	01.07.1998	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Aankoop VUB-terrein St.-Genesius-Rode – Stand van zaken</i>	422
206	06.07.1998	D. Van Mechelen	<i>Dienstverleningscontracten Aquafin – Geldigheid</i>	348
207	07.07.1998	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Maison de la Jeunesse Wezembeek-Oppem – Gemeentelijke subsidiëring</i>	422
208	07.07.1998	L. Van Nieuwenhuysen	<i>St.-Genesius-Rode, Linkebeek, Drogenbos – Aantal gemeenteraden</i>	422
210	09.07.1998	C. Decaluwé	<i>IKB-projecten – Raadpleging bevolking</i>	349
211	10.07.1998	M. Dillen	<i>Stads- en dorpskernvernieuwing – Stand van zaken</i>	349
212	13.07.1998	M. Dillen	<i>Gemeenten als werkgever – Verzuchtingen burgemeesters</i>	350
213	13.07.1998	E. Van Vaerenbergh	<i>Vlabinvestproject Lepage (Overijse) – Stand van zaken</i>	350
214	13.07.1998	E. Van Vaerenbergh	<i>Vlabinvestproject Centrum 2 (Wemmel) – Stand van zaken</i>	350
217	25.08.1998	R. Van Cleuvenbergen	<i>Sociaal Impulsfonds – Kansarme vrouwen</i>	422
218	25.08.1998	P. Vanvelthoven	<i>Vorming gemeentepersoneel – Centrale stuurgroep</i>	425
219	25.08.1998	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Actieplan Vlaamse Rand – Maatregelen van specifiek toezicht</i>	351
220	25.08.1998	J. Maes	<i>OCMW's – Reiskostenvergoeding</i>	351
221	25.08.1998	D. Lootens-Stael	<i>Personeelsadvertentie Wezembeek-Oppem – Taalwetgeving</i>	352

L. MARTENS, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn

276	16.06.1998	R. Van Cleuvenbergen	<i>Instellingen bijzondere jeugdbijstand – Aanwerving mannen/vrouwen</i>	425
289	29.06.1998	M. Dillen	<i>Kinderopvang – FCUD-subsidiëring</i>	352
290	01.07.1998	P. Ceysens	<i>Federaal jeugdsanctierecht – Betrokkenheid – Consequenties</i>	354
292	02.07.1998	M. Verlinden	<i>'s Hertogenmolens Aarschot – Restauratie (2)</i>	355
295	03.07.1998	P. Ceysens	<i>Kinderopvang – Fiscale aftrekbaarheid</i>	356
299	09.07.1998	P. Ceysens	<i>Gehandicapten – Persoonsgebonden assistentiebudget</i>	357
300	09.07.1998	P. Ceysens	<i>Particuliere kinderopvang – Controles Kind en Gezin</i>	360
303	13.07.1998	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Actieplan Vlaamse Rand – Gezins- en bejaardenhulp</i>	362
305	14.07.1998	R. Van Cleuvenbergen	<i>Welzijn gedetineerden – Beleidsparameters</i>	362
306	16.07.1998	R. Van Cleuvenbergen	<i>Raden voor cultuurbeleid – In gebreke blijvende gemeenten</i>	363
307	16.07.1998	F. Vermeiren	<i>Belgische Academie Rome – Beheer</i>	364
308	16.07.1998	F. Vermeiren	<i>Mercator – Onderhoud en beheer</i>	364
310	25.08.1998	R. Van Cleuvenbergen	<i>Bibliotheken – Inspectieresultaten</i>	427
311	25.08.1998	R. Van Cleuvenbergen	<i>Instellingen voor schuldbemiddeling – Stand van zaken</i>	365
312	25.08.1998	R. Van Cleuvenbergen	<i>Beschermde monumenten – Beveiligingsapparatuur</i>	365
314	25.08.1998	D. Lootens-Stael	<i>Raad van beheer KVS – Leden met raadgevende stem</i>	367
315	25.08.1998	D. Lootens-Stael	<i>Raad van beheer KVS – Samenstelling</i>	367
316	25.08.1998	D. Lootens-Stael	<i>Regeringscommissaris KVS – Tussenkomsten</i>	368
317	25.08.1998	D. Lootens-Stael	<i>Kasteel van Beaulieu (Machelen) – Onderhoud (2)</i>	369

318	01.09.1998	R. Van Cleuvenbergen	<i>Internationaal Jaar van de Ouderen – Initiatieven</i>	370
328	18.09.1998	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Franstalige bibliotheek St.-Genesius-Rode – Terugvordering subsidies</i> ..	372

B. GROUWELS, Vlaams minister van Brusselse Aangelegenheden en Gelijkekansenbeleid

53	09.07.1998	R. Van Walleghem	<i>Search Conference – Deelnemers – Resultaat</i>	373
54	09.07.1998	R. Van Walleghem	<i>Search Conference – Studieopdracht</i>	374
55	25.08.1998	R. Van Cleuvenbergen	<i>Sociale economie – Maatregelen</i>	375
58	16.09.1998	D. Lootens-Stael	<i>Werkvergadering communicatiestrategie Brussel – Deelnemers</i>	375